

بارانی رهگزر

منشی اقبال الثقافي
www.iqra.ahlamontada.com

هونراوہیہ کی ٹائینی
میٹرووی پیہ رورده پییہ

هونراوہی:
مامؤستا مهلا عه بدولکه ریمی موده پرپیس

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب: سردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتایهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بارانی رحمت

سرشناسه	مدرس، عبدالکریم، ۱۹۰۵ - ۲۰۰۵م.
عنوان و نام پدیدآور	بارانی ره‌حمهت / هونراوه‌ی مه‌لا عبدالکریم .
مشخصات نشر	سندج: انتشارات کردستان، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری	۳۰۴ ص.
وضعیت فهرست نویسی:	فپا
موضوع	محمد(ص)، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت --- ۱۱ق. --- شعر.
موضوع	شعرکردی --- عراق --- قرن ۲۰م.
رده بندی کنگره	۱۳۸۷ ۴م۲۴۳/۳۲۵۶PIR
رده بندی دیوبی	/۹/۲۶۸
شماره کتابشناسی ملی:	۹۵۸۲۰۲۱

بارانی ره حمهت

(هؤنراوه یه کی ئایینی، میژوویی پهروه رده بییه)

دانراوی:

مامۆستا مه لاهه بدولکه ریمی موده پریس

انتشارات کردستان

سنه

انتشارات کردستان

كوردستان چاپخانه

سنه - پاساژی عییزهتی - نهله قوون - ۲۲۶۵۳۸۲

بارانی ره حمهت

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	بارانی ره حمهت
✓ دانراوی (تألیف):	ماموستا مهلا عه بدولکه ریمی موده پرریس
✓ بیاچوونه وه (تصحیح):	عبدالله فاتحی، صدیق فاتحی، مصطفی حسینی
✓ که ره قی چاپ (نوبت چاپ):	به کهم (اول): ۱۳۸۹
✓ ژماره ی چاپ کراو (تراژ):	۲۰۰۰ (به رگ) جلد
✓ ژماره ی لایه ره و که واره (تعداد صفحه و قطع):	۳۰۴ صفحه ی رفعی
✓ بلاوکه ره وه (ناشر):	بلاوکه رده ی کوردستان (انتشارات کردستان)

شابک: ۶-۰۴۸-۰۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸

ISBN: 978 - 964 - 980 - 048 - 6

نرخ: ۳۰۰۰

تمنه ۳۰۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

سه نا و سوپاسی له سه ر سه فابی
 سه لامی له سه ر شیوهی وه فابی
 ئه ویان «تحيه» ی زاتی خودایه
 ئه میان «هدیه» ی ره سووله لایه
 به جیلوهی فهیزی عالی جه نابی
 بگا به رۆحی ئال و ئه سحابی
 هم به و که سانه به ریگهی دینا
 ئه گهرین به شوین هیزی یه قینا

پاش سه نای خودا و سه لامی سه روه ر
 عه رزم ئه مه یه کورت و موخته سه ر
 به ئه مری خودا فه رزه له سه رمان
 بزانی مه عنای ئیسلام و ئیمان
 ئه سل و فه رعی دین، عه قیده و عه مه ل
 باش راگیر بکه ین تاکاتی ئه جه ل
 تا به باوه رو کرده وه ی په سه ند
 له دونیا و دینا بیه ی به هره مه ند
 جا چونکی کوردی چاکه بو کوردان
 شیعریش شیرینه لای زه وقی وردان
 نووسیم به کوردی کتییکی سووک
 ساده و ئاسان بی بو گه وره و بچووک
 له سه ر عینوانی «بازانی ره حمهت»
 چونکی له دلا ئه پرژینی حکمهت
 ئومیده ببی به مایه ی ئیحسان
 وه کوو بازانی ئارامی نیسان
 ته رتییی وایه: یهک موقه ددیمه
 دوو بابی عومده، ئینجا خاتیمه

له پیش مه قسوودا ئەم موقەددیمە
 لەبوو چا و پروونی گەلنی لازیمە
 فیعلی موکەللەف «واجبە و حەرام
 مەندووب و مەکرووھ، مەباحە»، تەمام
 «واجب» کردنی مایە ی سەوابە
 تەرکیشی مایە ی قەھر و عەزابە
 «حەرام» ئەوویە تەرکی سەوابە
 کردنی مایە ی قەھر و عەزابە
 «مەندووب» کردنی ئیحسانە و سەواب
 تەرکیشی نابیی بە مایە ی عەزاب
 «مەکرووھ» تەرکە کە ی ئیحسانە و سەواب
 بیشی، کە ی نابیی بە مایە ی عەزاب
 «مەباح» تابعی مەیلی سانسانە
 کرد، و تەرکی هەردوو یە کسانە

بابی ئەووەڵ

کە ئاگادار بووی لەم موقەددیمە ئەمجارە وادە ی باسی موھیمە
 بابی ئەووەلمان فروعی دینە ئەووی پێویستی موکەللەفینە
 با پیشی بخەین، چونکی ئاسانە نزیککی فیکری وردە سالانە
 لەم بابە هە یە پینچ فەسلی تەمام لەسەر ژمارە ی تەرکانی ئیسلام

«الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ
 وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا»

فہسلیٰ تہووہل [دوو کہ لیمہی شہادہت]

فہسلیٰ تہووہلمان باسی شہادہت

کہ بناغہیہ لہبؤ سہعادہت

شہادہت وایہ ئینسانی ہوشیار

بہ دل بزانی و جا بکا ئیقرار

بلی «أَشْهَدُ» تہزانم بہ دل

بہ زمان تہلیم بہ وینہی بولبول

«أَنْ لَا إِلَهَ» خودایی بؤ خ نہ

بیہ «إِلَّا اللَّهُ» مہگہر زاتی حق

یانی تہو زاتہ ناوی «الله» بہ

ہہرچی سیفہتی چاک بی، لہوایہ

پاکہ لہ ہہرچی عہیب و نوقسانہ

یہنہان و دیاری لای تہو یہ کسانہ

«وَأَشْهَدُ» ہم تہزانم تہحقبتہ

بہ زمان تہلیم بہ نہہجی تہسدیق

«أَنْ مَحْمَدًا» بہراستی و یہقین

تہو موحممہدہ کہ پاکہ و تہمین

«رَسُولُ اللَّهِ» یہ تہو پیغہمبہرہ

بؤ جینن و بہشہر بہ حق رہہبہرہ

پہیغامی خودای لہبؤ ہیئاون

رینگای نہجاتی پی نیشان داون

بۆ ئیعتقاد و باوه‌ری به‌کار

له‌بۆ کرده‌وه‌ی شه‌رع‌ی و سه‌مه‌ردار

هاتوو‌ه به‌ رحمت بۆ هه‌موو عاله‌م

بۆ پ‌یغه‌مبه‌ران بووه‌ به‌ خاتمه‌

رشته‌ی نه‌سه‌بی چه‌زرت ﷺ له‌ هه‌ردوو لاوه

نه‌سه‌بی سابت بۆ ره‌سووله‌ لّلاه

بۆت به‌یان بکه‌م: ئه‌وو له‌ «عبدالله»

«عبدالمطلب» به‌رزی بی‌له‌که‌

مایه‌ی ئیفتیخار بۆ ئه‌هلی مه‌که‌که‌

«هاشم» و «عبدالمناف» و «قُصَی»

«کیلاب» و «مرّه»، هه‌م «کعب» و «لُوی»

«غالب» و «فه‌ر» و «مالک» بزانه

له‌مان به‌ره‌وژوور «نضر» و «کنانه»

«خذیمه، مدرك، الیاس» و «مضر»

«نزار» و «معد، عدنان» ی سه‌روه‌ر

رشته‌ی والیده‌ی «آمه‌ته، وه‌ب»

«عبدالمناف» و «زه‌ره» ی به‌ ئه‌ده‌ب

له‌وه‌وژوور «کیلاب» لای ئه‌م باپیره

یه‌که‌ ئه‌گرن رشته‌ی ئه‌م هه‌ردوو تیره

ئه‌م رشته‌ به‌رزه‌ به‌ حوکمی ده‌لیل

ئه‌گات به‌ «قیدار» کوپری «اسماعیل»

هه‌موو سه‌ره‌رز و مه‌رد و سه‌ره‌راز

به‌وان ئاوا بوو مه‌که‌که‌ له‌ حیجاز

هه‌لب‌ژێزای خودای عاله‌من

ساحیب شه‌ره‌فی نه‌سل‌ی ئاده‌من

وهختی حملی والیده‌ی و کاتی له‌دایک بوونی چه‌زرت ﷺ
 حملی ئامینه به مه‌ولای عه‌رب
 ئەلین هاته جی له مانگی ره‌جەب
 پاش نو مانگ ده‌رچوو له بورجی شه‌رف
 دونیای رووناک کرد تهره‌ف به تهره‌ف
 له شاری مه‌ککه بیسته‌می نیسان
 دونیای جوان کرد به فه‌رپر و ئیحسان
 دووشه‌ممه، دوازده‌ی «ربیع‌الاول»
 دنیا رووناک بوو به نووری ئە‌کمه‌ل
 پینج‌سه‌د و هه‌فتا و هه‌شت سالی ته‌مام
 میلادی عیسا «علیه‌السّلام»
 له‌پاش جلووسی شای نه‌وشیره‌وان
 هه‌فتا سال ته‌واو روئی بوو زه‌مان
 په‌نجا روژ له‌پاش هیرش هه‌به‌شی
 سوپای ئە‌بره‌هه و چه‌ند فیلی وه‌حشی
 شه‌وی عاله‌می کرد به چرخان
 شیوه‌ی زه‌وی کرد به شیوه‌ی باخان
 شه‌وی بوو شیوه‌ی گه‌لی جوان بوو
 شاه‌ی روژانی هه‌موو جیهان بوو
 شه‌وی تلووعی ئە‌و به‌دره‌ و ابوو
 پر له ئارامی و سه‌یر و سه‌فا بوو
 واده‌ی ق‌دوومی چه‌زرتی سه‌روه‌ر
 هاوده‌م بوو له‌گه‌ل نه‌سیمی سه‌حه‌ر

یانی نزیکه رۆژ بیتهوه
 ده‌رگای رووناکای واز بکریتهوه
 به په‌یدا بوونی ئە‌و‌بوو که زانست
 به‌یداخی هه‌لگرت له‌بۆ‌ه‌ق په‌رست
 له‌ت له‌ت بوو تا‌قی هه‌یوانی کیسرا
 ری‌گه‌ی سه‌رکه‌وتن له‌جینی به‌سرا
 گۆ‌لاوی ساوه‌ ئاوه‌که‌ی رۆ‌چوو
 ئاگری مه‌جووسی کوژاوه‌ و گوم بوو
 سه‌ر به‌ره‌و ژیر بوو چه‌ند ته‌ختی شاهان
 که‌وته‌ گێژاو و به‌ختی گوم‌پراهان
 وه‌ختی وه‌لاده‌ی سه‌ییدی سه‌روه‌ر
 له‌بۆ‌‌والیده‌ی نووری که‌وته‌ ده‌ر
 شاری «بُصری» ی دی به‌ دوو چاوی سه‌ر
 ئای له‌م ئی‌شاره‌ «الله اکبر»
 یانی ئە‌م شاهه‌ی مه‌که‌که‌ مه‌قامه
 ته‌ختی ئوممه‌تی له‌مولکی شامه
 برۆ‌بخویننه‌ کتیبی شیفا
 بزانه‌ چی بوو که‌لامی شیفا

ئە‌و ژنانه‌ی که‌ شیریان داوه‌ به‌ چه‌زهرت ﷺ
 دایه‌نی شیری شاهی «مُؤْتَمَن»
 ئە‌وه‌وه‌ل دایکی بوو، دوو «امّ ایمن»
 که‌ جاریه‌ بوو له‌بۆ‌عه‌بدو‌للا
 به‌ میرات گه‌یی به‌ ره‌سوولو‌للا

نازادی فہرموو حہزرت بہ مہردی
 ٹینکاحی فہرموو لہ زہیدی عہبدی
 سیہم «سویہ» ی بہ حوسن و حہسب
 چہن روژ شیر ی دا بہ مہولای عہرب
 نہمیش جاربیہ ی ٹہبوولہہب بوو
 نازادی موژدہی فہخری عہرب بوو
 ٹہو دہمہ موژدہی تہوہلوودی برد
 بو ٹہبوولہہب زوو نازادی کرد
 چوارہم «حہلمہ» ی سہعدیہ نہسب
 ٹہہلی بادییہ ی بہ شہرم و ٹہدہب
 ہات بہ دایہنی بردی بو سہحرا
 تا موددہی دوو سال شیر ی خوی پیدا
 ٹہو چہرخہ ہہرچہن قاتی لہناو بوو
 بہشہر لہ برسہا پرژ و بلاو بوو
 بہ یومنی زاتی حہزرتی موختار
 مالی حہلمہ ٹہژیان بی نازار
 جا چوون دائیرہی مالی دایانی
 رزگاری خویمان لہوو ٹہزانسی
 پاش تہواو بوونی زہمانی شیر ی
 کہ بردیانہوہ بوولای باپیری
 بہ رجا و تکا پییان دانہوہ
 لہ شاری مہککہ ہیئایانہوہ
 فہقت پاش سی مانگ کہوتنہ وہحشہت
 لہ «شق الصّدر» ی کہوتنہ دہہشہت

ناچار حلیمه‌ی دلّ پر له له که
زوو هینایه وه بو شاری مه که

پهروه‌ده کردنی حه‌زرت ﷺ

ئینجا والیده‌ی ئه وه نه‌وره‌سیده
پهروه‌ده‌ی ئه کرد وهك نووری دیده
له عومری شه‌شدا ئه وه مایه‌ی دینه
له گه‌لّ والیده‌ی چوو بو مه‌دینه
که گه‌رانه‌وه بو مه‌که‌ی ئاوا
دایکی نه‌خو‌ش کهوت له خاکی ئه‌بوا
هه‌ر له وه شوینه‌دا موته‌وه‌ففا بوو
حه‌زرت به مه‌رگی دلّ پر جه‌فا بوو
ئینجا باپیری به لوتف و سه‌فا
ئه‌ی پاراست له گشت ئازار و جه‌فا
خزمه‌تی ئه‌کرد به دلّ و به گیان
«امّ ایمن» ی پاکی میهره‌بان
که گه‌یه هه‌شت سال، شای شیرین له‌قا
باپیری رو‌یشت بو «دا‌ر‌الب‌قا»
له نه‌خو‌ش‌ینا «عبدال‌مطلب»
وه‌سه‌ییه‌تی کرد بو «ابوطالب»
خزمه‌تی بکا به رو‌ح و به گیان
باش بسی‌پاریزی له ژاری ژیان
له‌پاش ئه وه له‌لای مامی شه‌ریفی
وه‌ختی رائه‌بوارد زور به له‌تیفی

روڤیشتنی حەزەرەت ﷺ بو شام و یەمەن
 عومری دوازده بوو «علیه السّلام»
 کە ئەبووتالیب بردی لەبو شام
 کاتی گەشتن بە شاری بوسرا
 بو حەیرای راهیب ناسی لەو شارای
 لەسەر بەیانی تەوڕات و ئینجیل
 ئەو رەسوولی نەسلی ئیسماعیل
 جەمەنی کردن لە دیمەشقی شام
 فەرمووی ئەگەر «جوو» ی بی شعوور و فام
 بیناسن، ئینجا بویان ریکەوی
 ناهیلن بژی رۆژی یاشەوی
 ئەبووتالیبیش کە ئەمە ی زانی
 بو پاراستنی نووری چاوانی
 موعامەلە کرد لە شاری بوسرا
 زوو گەرایەو لەبسو «بیتُ الله»
 لە عومری حەڤدە شاهی سەرفەراز
 لەسەر ئوسوول و دەستووری حیجاز
 روڤیشت بو یەمەن لەبو تیجارەت
 لەگەڵ زوبەیر و کۆمەلێ عەشرەت
 پاش موعامەلە بە قەدر و ئیعیزاز
 هەموو هاتنەو بو خاکی حیجاز

تیجارەت کردنی بۆ خەدیجە - رضی اللہ عنہا -

پاش ئەم سەفەرە، خەدیجە ی عولیا

ساحیبی جاھ و سەرۆتی دنیا

لەبەر شۆرەتی شکۆھ و شانی

لەبەر ئەمینی و عەقل و عیرفانی

ریکەوت لەگەڵیا بە قەدر و حورمەت

کردی بە عامیل لەبۆ تیجارەت،

غولامیکی بوو مەیسەرە ی ناو بوو

شکۆھ و شەرم و ھۆشی تەواو بوو

لەگەڵ حەزرەتا بە قەدر و ئیکرام

چوون بۆ تیجارەت بۆ دیمەشقی شام

کاتی گەشتن بە شاری بوسرا

نەستوورای راھیب، مەرتەبە ی کوپرا

حەزرەتی ناسی بە چەن نیشانە

کە پیغەمبەری ئاخەر زەمانە

ئەویش مەنعی کرد لە دیمەشقی شام

جا ھەر لەو شارای سەییدی ئەنام

موعامەلە ی کرد بە شەوق و شادی

ھاتۆ بۆ مەککە وادی بە وادی

لەم سەفەرا بوو مەیسەرە ی سەرۆر

دوو فریشتە ی ئەدی پاک و مۆنەووەر

بە سەر حەزرەتا ئەبوون بە سیبەر

ھەتا لە گەرمانە بینی زەرەر

نیکاح کردنی خه دیجه

که گه رانه وه له سه فهری شام
 شوهرتی ده رچوو له لای خاس و عام
 جا ئاره زووی کرد خه دیجه ی عولیا
 نیکاحی بکبا به قه در و حه یا
 له پاش خوازینی و خویندنی خوتبه
 خه دیجه شووی کرد به و ساحیب روتبه
 ئەم له بیست و پینج، ئەویش له چل سال
 گه یشتن به یه ک به فەرر و ئیقبال

وهختی ته عمیر کردنه وه ی تایفه ی قورپه ییش بو که عبه
 عومری سی و پینج بوو که قورپه ییش سه رجه م
 که وتنه ته عمیری که عبه ی موعه ززه م
 له سه ر دانانی «حَجْرُ الْأَسْوَدِ»
 که وتنه شوپرش، بی سامان و حه د
 هه موو هه زره تیان کرد به حه که میان
 تائه و ئاشووبه لای له سه ریان
 وه ها حوکمی دا شاهی شه ره فناک
 دایان ناله ناو به رمالکی پاک
 به رماله که یان هه لگرت به کومه ل
 له جیی خووی دانا سه ییدی ئە کمه ل
 ده فعی کرد له وان شه ر و بی عه رزی
 خویشی گه یشته مه رته به ی به رزی

لهو تاريخه وه كهوته سهه خه يال
 كهوته سهه فيكري خواي «ذوالجلال»
 چسون ئه بي دنيا بي سهه و سامان
 بي سا حيب ناي سه فحه ي ئاسمان
 ئهه روژ و مانگ و ئه ستيره ي گه شه
 ئهه سهه سو بچه يني سهه نه شه به خشه
 ئهه با و ئهه هه وه، ئهه گشت بارانه
 ئهه چه شمه ي ره وان، ئهه جو بارانه
 ئهه دهشت و ساراي زومروتي پوشه
 ئهه كيوي به رزي سهه ههوا نوشه
 چون ئهه سامانه بي سا حيب ئه بي؟
 بي حوكمران و مه راقيب ئه بي
 به ردي يا دارئ ناشي بيتاشي
 بو حوكمراني ئهه دنيا ناشي
 به هه ناسه يي كه سي بتاسي
 چون خوي به گه وهه ي عالم ئه ناسي
 جه انداري كه لايق بو جهه ان
 به كسان بي له لاي ئاشكرا و په نه ان
 هه روا به خه يال ئه گه ييه فه له ك
 به فيكري نازك ئه گه ييه مه له ك
 ههه سالي مانگي ئه شكه وتي حه را
 بو ئه فكار ئه ي كرد به خه لوته سهه را
 روحي پاك ئه كرد له گشت عه لايق
 دلي چاك ئه كرد به فيكري لايق

تا بۆی حاصل بوو مه رته بهی که مال
عومری عه زیزی گه یشه چل سال

ئه ساسی پیغه مبه ریتی حه زره ت ﷺ

چرای دین له نیو دلیا هه لکرا
بوؤ ئه م جیهانه بوو به چل چرا
شهش مانگ وه حی حه ق روئیای سادق بوو
هه رچی ئه یینی زور موافق بوو
له پاش ئه و موده به لوتفی مهنان
روژی دووشه ممه ی حه فده ی ره مه زان
جیبریل هاته لای له غاری حه را
فه رمووی بخوینه ئه ی روخسار چرا
فه رمووی قاری نیم، جو بریل به ئازار
وشاردی و فه رمووی: بخوینه ئه مجار
عوزری هیئاوه به وینه ی سابق
وشاردیه وه جیبریلی فایق
فه رمووی: بخوینه ئه ی ساحیب ته مکین
فه رمووی: من ئومیم بی خه ت و نووسین
جا وشاردیه وه جیبریلی ئه کره م
خویندیه وه ﴿اِقْرَأْ﴾ تا ﴿مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾^۱
که جیبریل ون بوو، حه زره ت به ده هشه ت
هاته وه بوؤ مال به ترس و وه حشه ت

فەرمووی: دام پۆشن، که دایان پۆشی
 لە پاش سەعاتی رووی کردە خوۆشی
 بە یانی فەرموو لە لای خەدیجە
 وە زعی خوۆی ئەووەل، هەتا نە تیجە
 فەرمووی پەرۆشم لە وەزە و حالم
 جیم بە سەرابی و چۆن بی مەئالم
 خەدیجە ی زانا، بە هۆش و زانست
 فەرمووی موژدە بی ئە ی راستی پەرست
 لە هەردوو دونیا ساحیب حورمەتی
 بوۆ هەموو عالەم مایە ی رحمتی
 ئەتۆ مەردیکی بەرز و بەهرە مەند
 ساحیبی بیر و کردەووی پەسەند
 ئینسانی وابی هەرگیز ناکەوی
 بەرز ی وە هابی، قەت دانانەوی
 جا بردی بوۆ لای وەرە قە ی جەلیل
 دانای مەزمونی تەورات و ئینجیل
 پاش بە یاناتی حەزەرەتی بە شیر
 جوابی دایە وە وەرە قە ی خەبیر
 فەرمووی بە قوربان ئەو زاتە جوانە
 لە مە لائیکە ی موقەررە بانە
 فریشتە ییکە بوۆ دین دەلیلە
 ناوی مەشهورە، که جوهرە ئیلە
 ئەمینی وە حییە بوۆ پیغە مەبران
 کاتی لای بە شەر رەوانە کران

ئەو فریشتەیه هیئاویە ئەوسا
 تەورات و ئینجیل بۆ مووسا و عیسا
 ھاتووہ بۆلای تۆیش بە ئەمری خودا
 چون ئادەمیزاد گشت وان لە خەودا
 کەلامی خودات بۆ نازل ئەکا
 میعراجی خیرت بۆ حاسل ئەکا
 ئەبی بە رەھبەر بۆ جینن و بەشەر
 روو بکەن لە خەیر، لا بدەن لە شەر
 جا شۆرش ئەکەن لەم سەر تا ئەوسەر
 بۆت پەیدا ئەکەن ھەزار دەردی سەر
 بە زەمم و ئازار، بە رەخنە و لەکە
 ھەتا دەرئەچی لە شاری مەککە
 ئاخ لەو سەردەما بەر حەیات ئەبووم
 گەنج و بەھیز و دەسەلات ئەبووم
 ھەولم بدایئ بۆ حورمەتی تۆ
 تی کۆشیمایئ بۆ خزمەتی تۆ
 جا حەزرەت فەرمووی: چۆن عەشرەتی من
 ئەبن بە مایە بۆ حەسرەتی من!
 من خارج ئەکەن لە وەتەنی خۆم!
 کزی و غەریبی رەوا ئیرن بۆم!
 پیی فەرموو: بەلئ دنیا ھەر وایە
 عالەم دوژمنە بۆ ساحیب پایە
 جانەخوازەلا پایەئ ئەنیا
 لەوہ بۆلەندتر نییە لە دونیا

لەپاش ئەم وەزەعە ھەتاکوو سێ سال
 ھێچ ئایەت نەھات بۆ شای پێرکەمال
 فەقەت جووبەرئیل بۆ سەبووری ئەو
 خۆی نیشان ئەدا جارجار بە پرتەو

نزوولی وەحی ئەپاش موددە ی سێ سال

لەپاش ئەم موددە، روژی لە ھەرا
 ھاتە خوارووە شای روخسار چرا
 لەوی جووبەرئیل دەرکەوتەو بە بۆی
 لەسەر ھەیتەتی بە ھەیبەتی خۆی
 بەم مولا قاتە زۆر بە پەشیوی
 بە زەردی رەنگ و بە باری لێوی
 بە ھەر حالێ بوو ھاتەو بە مأل
 جا دایان پۆشی بۆ تەسکینی حال
 لەم داپۆشینا جیبریلی ناسیر
 نازل بوو لەگەڵ سورە ی «مُدثر»
 پاش ئەمە ھەزرەت بە ھیز و بە تین
 خەلقى بانگ ئەکرد بۆ دین و ئاین
 لەبۆ ناسینی خودای تەنھا و تاک
 بۆ باوەری پاک، بۆ کردەووی چاک
 لەبۆ سیلە ی رەحم، بۆ میھرەبانی
 لەبۆ رەوشتی بەرز ی ئینسانی
 بۆ سەخا و بەخشش، بۆ داوین پاک ی
 بۆ تێگەشتن، بۆ دل رووناکی

لەبۆ دڵسۆزی، بۆ شەرم و وەفا
 بۆ پەیمان داری، بۆ سیدق و سەفا
 جا ئەهلی مەككە و بادییە ئەتراف
 هەركەس تالب بوو لەبۆ رینگە ساف
 یەك یەك و دوو دوو ئەهاتن بۆلای
 بۆ دینی ئیسلام ئەچوونە پەنای
 بەر لە هەموو كەس خەدیجە و سەدдық
 پاش ئەوان عەلی، هەم زەیدی عەتیق
 بیلال، «ام الفضل» ساحیب هۆش و زەین
 ئەمجارە ئەسما «ذات النطاقین»
 عوسمان و زوبەیر هەم عەبدوڕەحمان
 هەم سەعد و تەلحە گەیین بە ئیمان
 ئەبووعوبەیدە وەلەدی جەرپراح
 ئەبووسەلەمەیی بە سیدق و سەلاح
 ئەمجار ئەرقەمەیی مەخزوومی نەسەپ
 پایە بولەندی رەوشت و حەسەب
 کورانی مەزعوون هەرسی بە سەرجم
 عوسمان، عەبدوڵلا، قەدامەیی ئەكپرەم
 هەم ئیبنو حاریس، عوبەیدەیی پەسەند
 بە دین گەشتن بە روتبەیی بولەند
 سەعید کورپی زەید، لەگەڵ عەیالی
 فاتیمەیی خەتتاب مەرتەبە عالی
 هەموو فائیز بوون بە دینی ئیسلام
 رازی بۆ ئەوان عەلیمی عەللام

دە‌عوەتی حە‌زەرەت بوۆ دینی ئیسلام
 گە‌لی پە‌نھان بوو لەم بە‌ینا لە عام
 ئە‌وانە‌یش بە‌ دین موکەرپە‌م ئە‌بوون
 «سِراً» لە مالی ئە‌رقە‌م جە‌م ئە‌بوون

دە‌عوەت کردن بوۆ دینی ئیسلام بە‌ ئاشکرا

نازل بوو ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾^۱

ئە‌م‌ری دە‌عوەت هات جە‌هری و رووبەر و
 حە‌زەرەت دە‌ستی کرد بە‌ دە‌عوەتی عام
 بی پە‌رده و پە‌نا بوۆ دینی ئیسلام
 ئی‌نجا کافرە‌کان کە‌وتنە‌ تە‌کان
 بوۆ ئە‌زیەت دانی موسولمانە‌کان
 بە‌ جێبو بە‌ لێدان بە‌ تانە‌ و تە‌حقیر
 بە‌ بە‌هانە‌ی پووج بە‌ مە‌کر و تە‌زویر
 دوو سال بە‌م رە‌نگە‌ بە‌ روژ و بە‌ شە‌و
 ئی‌سراحت نە‌بوو مە‌گەر وە‌ختی خە‌و
 سالی پینج رویشت، شە‌شە‌م کە‌وتە‌ دەر
 نیشانە‌ی بە‌رزی ئیسلام کە‌وتە‌ دەر
 سالی شە‌شە‌م هات بوۆ دە‌ورە‌ی نە‌بی
 نیشانە‌ی بە‌رزی ئیسلام هاتە‌ دی
 ئی‌مانی هینا بە‌ خودای ئە‌کبەر
 میر حە‌مزە‌ی دلیر مامی پیغە‌مبەر

ھەم پارایەو ھەزرەتی سەرورە
 کە ئیسلام ببی یەك له دوو عومەر
 یا «ئەبولحە کەم» یا «ئیبنی خەتاب»
 وەر بگرن دین و ئە حکامی کیتاب
 ئەو لەبەر ھەسەد دەرچوو بە نائەھل
 لە «بولحە کەم» ی بوو بە «ئەبووجەھل»
 ئەم لەبەر شەرەف رووی کردە کەمال
 گەرا بە فاروق بۆ حەق و بەتال
 سی رۆژ پاش ھەمزە نایل بوو بە دین
 بە ئیمانی ئەو ئیسلام کەوتە تین
 شیرى خۆی ھەلگرت بە وینەى مەردان
 وتی کى مەردە با بێتە مەیدان
 ھەتا کوو ژنی بی شوو بخەوی
 منالی وردی ھەتیو بکەوی
 ئەوا من دەرچووم لە بت پەرستی
 لە پەر و پووچ و رەوشتی پەستی
 ھەرکەس ھۆشی بی و بروانی تاوی
 ئەزانى خودا شەریکی ناوی
 جانە خوازە لا بەردیکی بی دەنگ
 بۆ خۆت بیتاشی بە نووکی قولەنگ
 ئەگەر تۆ بۆ خۆت نەبی بە خیوی
 پیا ھەئەئەمیزی چەقەل و ریوی
 کە ئەمیانە بیست کوففاری مەککە
 ھەموو بە جاری کەوتنە ھەلە کە

به وینه‌ی مه‌نجه‌ل دلیان هاته جۆش
 بۆ شه‌ر و ئاشووب بوون به زری پۆش
 راسه هر سه‌ری به هه‌وا چاخه
 ده‌ماخی وینه‌ی به‌ردی چه‌خماخه
 پۆلای حه‌قیقه‌ت ئه‌گه‌ر لیی بدا
 به هه‌موو لادا پرشنگ هه‌ل ئه‌دا
 ئاگری فه‌ساد هه‌ئه‌گه‌ر سیئنی
 تا توّله‌ی ناحق له حه‌ق ئه‌ستیئنی

ده‌رچوونی یاران بۆ حه‌به‌شستان

جا بۆ ده‌فعی شه‌ر له گیانی یاران
 هه‌م بۆ نه‌شری دین له رووی دیاران
 ئیجازه‌ی فه‌رموو «نَبِيِّ الرَّحْمَةِ»
 یارانی برۆن بۆلای «اصْحَمَه»
 جا هیجره‌تیان کرد یارانی بی‌غه‌ش
 بۆلای ئه‌سحه‌مه نه‌جاشی حه‌به‌ش^۱
 ئه‌ویش به مه‌ردی و شیرین ره‌فتاری
 موقیمی کردن بی‌دل ئازاری
 کۆمه‌کی کردن به به‌رزى هیممه‌ت
 به مال و سه‌روه‌ت، به جاه و حورمه‌ت
 که تی‌گه‌یشتن کوففار له خۆیان
 هیجره‌تی ئه‌سحاب زیان بوو بۆیان

۱. نجاشی: له‌قه‌بی پاشای حه‌به‌شستانه.

لایى شوره تە بو دینی ئیسلام
 بە تى كۆشىنى ئەسحابى كىرام
 لە لایى حەبەش ئەكەن بە رەفىق
 ئەگەر فرسە تیان پى بدا تە و فىق
 لایى خو ش ئەكەن جىگە و مەئوايان
 بو موسولمانى بپروا بولايان
 چونكى خو ئەگەرن بە مال و سەر وەت
 مەيدانىان هەيە لە بو كە سەبەت
 زوو بە پەلە پەل كوففارى ناشى
 قاسىديان رى خست بولاي نە جاشى
 لە گەل ديارى ناياب و جوان
 بەلكوو ئە و شايە گووى بگرى لە وان
 كوچ كىردووە كان بنىر يته وە
 هەركە سيش ئەروا بى گىر يته وە
 ئەمما نە جاشى بە نامووس و عەرز
 ئەسحابى پاراست بە ئەخلاقى بەرز
 وە فدى حىجازى تەواو تى گەيان
 ئىمە قەومىكىن ئە شراف و ئە عيان
 دايم حازرين بو پەناى زە عىف
 جانە خوازە لا لە قەومى شەرىف
 ئەم ئەسحابانە گشت بە ئەخلاقن
 بە دین و ئايىن، بەرزى ئافاقن
 هەموو بە شەعبى خو ميان ئەزانم
 ئەيان پاريزم تا ماوە گيانم

وەرئەگرئ بۆ خۆی له کۆمهکی، بهش
 جا وهفدی کوففار به دڵ شکاوی
 هاتنهوه مهککه زۆر به داماوی
 هەر لهم لایشهوه دوو هۆزی غالب
 بهنی هاشم و بهنی موتهلیب
 یهك کهوتن لهبۆ کۆمهکی چهزرت
 کهوتنه ئیزهاری نامووس و غیرهت
 بۆیه هەر ئهوان مهحسووبن به ئال
 هەر بۆ ئهوانه مایه و پایه ی عال

دەرچوونی «بنی هاشم» و «بنی مطلب» له مهککه و

مانهوه یان له شهعبا

که ئهمیانه دی قورهیشی کوففار
 ترسان له وزعی رهسوولی نازدار
 گشت به ئیتتیفاق پهیمانیکیان کرد
 پهیمان نامهیان نووسی دهست و برد
 ههموو بهری بن لهم دوو عهشهرته
 که دلیان لهسه ر یاری چهزرت
 چوون له مهبدهئا لهمان جیاوازن
 ژنیان نهدهنی و لییان نهخوازن
 نهکهن لهگهلیان خهريد و فروش
 نهروڤن بۆلایان نه ساغ نه نهخۆش

هه تا موحه ممد ئاواره نه کهن
 بئ کس و دهست و بئ چاره نه کهن
 ئەم په یمان نامە ی ناباری سه عبه
 بردیان هه لیان واست له مالی که عبه
 فه قهت ئەو که سه ی ئەمه یه نووسی
 تووشی شه له ل هات دهستی بنووسی
 به لئ زۆر دهستی نووسه ری پهستی
 ماری ئەدبار و به دبه ختی گهستی
 خۆلاسه خزمان به مه «مَحْصُور» بوون
 رویشته کیو و له مه ککه دوور بوون
 له وهی مانه وه هه تا کوو سی سأل
 به تهنگی وه زع و به تالی ئەحوال

کۆشش کردنی به عزی له مه ککه بو سولح
 واه له نوبوهت ته و او بوو نو سأل
 جا ئینجا به عزی له ئەهلی که مال
 بو خزمه کانیاں ره حمیاں جو شا
 بو ئیسلاهی به ین دلیان خرؤشا
 هم له و سه ره دا سه ییدی غالب
 فه رمووی به مامی به ئەبووتالیب
 ئەو په یمان نامە ی که زوو نووسراوه
 له مالی که عبه هه لاهه سراوه
 وه حی خودایی له بۆم هاتووه
 کرمی مۆرانه هه مووی خواردووه

مہ گہر لہ فزیکئی کہ موقہ ددہس بی
 عینوانی ناوی خودای ئەقدہس بی
 کہ ئەمیہ لی بیست مامی بہ تہ کان
 ہات لہ بو مہ ککہ و فہرمووی بہ خزمان
 موحممہد ئەلی ئەو پەیمان نامہ
 چونکہ ئەساسی لہ سہر حہرامہ
 ہہ مووی خوراوہ مہ گہر ناوی پاک
 لہ بہر حورمہ تی خودای تہ نیای تاک
 برؤن لہ کہ عہبہ تہ حقیقی بکہن
 ئە گہر و ہا بوو تہ سدیقی بکہن
 ئیتیر لابدہن لہ ستہم کاری
 دەست بہ ردار ببن لہ دل ئازاری
 حہیفہ کہ سیلہی رەحمی خزم و خویش
 ببی بہ جہفا و جہور و سزا و ئیش
 ئە گہر وانہ بوو من لہ گہل ئیوہم
 نادووم لہ گہلیا قہت بہ دوو لیوہم
 کہ تاقیقان کرد حالی بوون سہرجہم
 واقع و ہا بوو، بسی زیاد و کہم
 ہاتنہوہی خزمانی حہزرت ﷺ بو شاری مہ ککہی موکہر پرمہ
 ئینجا ری کہوتن بو سولح و نہرمی
 خزمان ہاتنہوہ زور بہ دل گہرمی
 لہم بہینا روژی شاہی ریسالہت
 سوورہی «والنجم» ی ئە کرد تیلاوہت

که خویندنه‌وی همه‌وی ته‌واو کرد
 سوجده‌ی ته‌عزیمی له‌بو خودا برد
 کافره‌کانیش همه‌وو به‌سه‌رجه‌م
 سه‌ر به‌سوجده‌ بوون بو خودای عالم
 وه‌زعی ئەم سوجده‌ گه‌یشت به‌ ولات
 هه‌ر له‌ خۆر نشین هه‌تا خۆر هه‌لات
 ئەو ئەسه‌جابانه‌ که له‌ حه‌به‌ش بوون
 به‌م ده‌نگوباسه‌ گه‌لی دڵ‌خۆش بوون
 وایان ئەزانی فه‌وتاوه‌ ئیشراک
 هه‌موو مل‌که‌چ بوون له‌بو خودای تاک
 گشتیان هاتنه‌وه‌ به‌ شه‌وق و عوشره‌ت
 له‌بو بینینی دیداری حه‌زهره‌ت
 به‌لی هاتنه‌وه‌، گه‌یشتن به‌ یار
 به‌ ده‌وای ده‌ردی ده‌روونی بیمار
 گه‌لی دڵ‌شاد بوون به‌ لیکای حه‌زهره‌ت
 لاچوو له‌ دلیان غوباری غوربه‌ت
 ئەمما حالی بوون که ئەه‌لی مه‌ککه‌
 دلیان له‌ قارا پرپه‌ له‌ که‌که‌
 ناچار له‌ ترسی کوففاری ناشی
 رویشتنه‌وه‌ بسۆلای نه‌جاشی
 هه‌ژده‌ ژن له‌ گه‌ل سیسه‌د و هه‌شتا
 پیاوی موباره‌ک له‌م سه‌یر و گه‌شتا
 له‌ جاران چاتر بی‌خیلاف و غه‌ش
 ئیکرامی گرتن پادشای حه‌به‌ش

ره حمه تی لی بی زور به ویجدان بوو
بوّیه نائیلی نووری ئیمان بوو

وه فاتی نه بوو تالیبی مامی و
وه فاتی چه زره تی خه دیجه - رضی الله عنها -
مانگی نوّه مین له سالی ده هه م
نه بوو تالیب مرد بوو به مایه ی غه م
پاش وه فاتی نه و خه دیجه ی عولیا
موته وه ففا بوو، ده رچوو له دونیا
له پاش وه فاتی نه و ساحیب سه عده
چه زره ت ماره ی کرد سه ییده سه وده
هه م نیکاحی کرد عائیشه ی سددیق
نه م ما پاش هیج رته کردی به ره فیق

رویشتنی چه زره ت له گه ل زه یدی خادمی بوو شاری تائیف
پاش نه م نه وزاعه چه زره تی نه مین
رویشت بوو تائیف له بوو نه شری دین
نه هلی تائیفی زور نه سیحه ت کرد
نه م ما ته ئسیری له وانانه کرد
کهس تالب نه بوو له بوو دینی حق
له بهر ته قلید و هه وا و که لله ی ره ق

قسه‌ی ساردیشی نه بیست له و قه‌ومه
 بی نه‌زاکه‌تی و ئازار و لۆمه
 زه‌یدی خادمی به روژ و به شه‌و
 وه‌کوو فیدایی حازر بوو لای نه‌و

گه‌رانه‌وه‌ی بو شاری مه‌ککه
 که گه‌رایه‌وه نه‌و شای بی‌عه‌یه
 له ری‌دا رابورد لای عه‌تبه و شه‌یه
 چونکی خزمی بوون ره‌حمیان جو‌شا
 بو کزی حه‌زرت دلیان خرۆشا
 خادمیکیان بوو ناوی عه‌داس بوو
 نه‌هلی نه‌ینه‌وا و نه‌سرانی ناس بوو
 به‌وا بو‌یان نارد میقداری تری
 تا مه‌یلی بکا کاتی مه‌یلی بی
 چون به‌ختیار بوو عه‌دداسی حه‌ق‌ناس
 تری که‌ی دانا به شه‌رم و ئی‌خلاس
 پاش «بسم الله الرحمن الرحيم»
 به‌عزیک‌ی لی خوارد سه‌روه‌ری عه‌زیم
 ته‌عه‌ججوبی کرد عه‌دداس له‌م ئیسمه
 چون بی‌خه‌به‌ر بوو له‌و ئیسم و ره‌سمه
 ئینجا به نه‌رمی لی پرسی حه‌زرت
 خه‌لکی کام شاری و مه‌ردی کام عه‌شره‌ت
 وه‌لامی داوه به نه‌رمی و نه‌خلاق:
 خه‌لکی نه‌ینه‌وام له خاکی عیراق

فہرمووی: نہینہوای یوئسی برام؟
 خوشہویستہ کہی خودای «ذوالاکرام»؟
 بہم قسہ عہد داس گہ لیّ مہ سروور بوو
 بہ فہیزی خودا دلّی پر نوور بوو
 ئیمانیا ہیّنا بہ دلّیکی پاک
 بوو بہ مہردیکی چاو و دلّ رووناک
 جا حہ زرتہ رابورد لہو خاک و ئہ ہلہ
 ہہ تاکوو گہ یشت بہ «بطن نخلة»
 نیوہ شہو لہوئی بہ نوئژ و قورئان
 مہ شغوولّ بوو ہہ تا وادہی بہ ربہ بیان
 حہوت کہس لہ جیننی بہ ئہ مری خوا
 قورئانیاں لیّ بیست ہہ موو لہو شہوا
 ئیمانیاں ہیّنا بہ خودای تہنیا
 لہ ئہ حقا فایہ ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا﴾^۱
 کہ گہ بیہ مہ ککہ حہ زرتہ تی ہادی
 تیگہ بی فیکری ئہ شخاسی عادی
 رویشتہ پہنای دلّیری بی غم
 وہ لہ دی عودہی، مہ شہوور بہ «معطم»
 لہ پہنای ئہوا بہ شہرم و تہمکین
 دہوامی ئہ کرد لہ سہر نہ شری دین

گردبوونه وهی حه زرهت له گه‌ل حاجیانی مه‌دینه له عه‌قه‌به‌دا
 له سالی یازده له موسیمی حه‌ج
 چوو بۆلای گه‌لی له قه‌ومی خه‌زرج
 خویندی‌ه وه بۆیان نایاتی قورئان
 دینی ته‌وحیدی بۆ کردن به‌یان
 شه‌شیان گه‌یشتن به‌ نووری ئیمان
 ئه‌وه‌و لیان رافیع، کوره‌زای عه‌جلان
 ئه‌بوو ئه‌مامه، هم عه‌وف و جابیر
 هم قوتبه و عوقبه کورانی عامیر
 که گه‌رانه‌وه له‌بۆ مه‌دینه
 به‌وان ئه‌و شاره پر بوو له‌م دینه

باسی میعراجی حه‌زرت ﷺ

هه‌ر سالی یازده له مانگی ره‌جبه
 له بیست و حه‌وتا شای «فَخْرُ الْعَرَبِ»
 گه‌یشت به‌ روتبه‌ی بوله‌ندی میعراج
 ریساله‌ت ته‌خت و خوی شاه و ئه‌و تاج
 به‌ ئه‌مری خودا جیبریلی ئه‌مین
 بوراقی بۆ برد به‌ قه‌در و ته‌مکین
 شه‌و به‌ بیداری به‌ سواری بوراق
 له‌گه‌ل جوهره‌ئیل سه‌روه‌ری ئافاق
 له‌مه‌که‌وه تا «بیت‌المقدّس»
 مه‌سافه‌ی ته‌ی کرد به‌ فه‌یزی ئه‌قه‌دس

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾^۱

أَيُّ: بِرُوحِهِ مَعَ جَسَدِهِ

هه‌روا له‌فزی «عبد» له‌ه‌موو قورئان

به‌ روّح و جه‌سه‌د کراوه‌ به‌یان

چوون ئەم ميعراجه‌ به‌ نه‌س زاهيره

هه‌رکه‌س مونکیر بیّ مه‌علووم کافره

هه‌ر ريوایه‌تی که‌ موخالیف بوو

به‌ قووه‌ی ئیجماع زوو به‌ ته‌لف چوو

که‌ ئیجماع کرا و موخالیف نه‌بوو

بیّ قیমে‌ت ئەبیّ نیزاعی پیشوو

عه‌لاوه‌ ميعراج به‌ روّح یا به‌ خه‌و

قیمه‌تی نییه‌ بوّ مه‌قامی ئەو

پاش زیاره‌تی «بیت‌المقدّس»

ته‌شریفی سه‌رکه‌وت ره‌سوولی ئەقه‌ده‌س

له‌ ئاسمانان ته‌واوی سه‌رکه‌وت

گه‌یشته‌ سیدره‌ و جیبریل له‌ویّ که‌وت

ئەم به‌رز بووه‌وه‌ بوّ روتبه‌ی به‌رزی

نه‌ چاوی شیوا نه‌ دلّی له‌رزی

هه‌تا مه‌قامی خودا مه‌یلی بوو

سه‌رکه‌وت و قه‌ته‌ن مانعی نه‌بوو

له‌پاش زوه‌ووری ته‌جه‌للای ئەنوار

پاش وه‌رگرتنی ئەلتاف و ئەسرار

له پاش خیتابی ئیلقا کرا بوئی
 نزوولی فهرموو بو مه قامی خوئی
 به فهرموودهی خوئی هه ره له شهوا بوو
 خودا پینج فهزهی موقه پره پر فهرموو
 له سه ره زه رهت و له سه ره ئوممه تی
 بو جهزای خیر و به رزی هیممه تی
 جیبریل سبحه نیی هات له بو ته علیم
 ئیمامه تی کرد بو مه ولای عه زیم
 دوو روژ به دوو رهنگ ئیمامه تی کرد
 سه ره و پایانی وه ختی مه علووم کرد
 بو میعراج له قودس تا پایه ی والا
 که ره وای بیینی خوای ته عالا
 ده لیل حه دیسی ئاحاده، ئه ماما
 مه شهووره له لای عومده ی عوله ما
 تیبقی عه قیده ی ئه هلی سوننه ته
 خیلافی ئه وه عوقده و بیده ته
 که روژ بووه وه شاهی ساحیب تاج
 ئیعلانی فهرموو واقیعه ی میعراج
 به عزئی ساده له وح به شوبهه و ته پردید
 نادیم بوونه وه له دینی ته وحید
 کوففاریش که وتنه گه پ و ئیستیها
 به تانه و ته شه ره، به قسه ی ناسزا
 ئه ماما بی وه قفه بووبه کری سددیق
 ته سدیقی فهرموو، به قوه ی ته وفیق

ھەروا ھەر يارى دلى ھۆشيار بوو
 لە قودرەتى حەق باش خەبەردار بوو
 چونكى بۆ خودا ئەرز و ئاسمان
 سارا يا دەريا، يەك نەھجە و يەكسان
 لەو رۆژانەيشا قافلەى موشرىكىن
 رۆيى بوون لەبۆ خاكى فەلەستين
 جا ھاتن وتيان بەو عالی شەيمە
 چۆنت دى وەزعى قافلەكەى ئيمە
 ئەویش ئەحوالى قافلەكەى ھەموو
 بۆ گيّرانەوہ بە حەق زوو بە زوو
 كاتى قافلەكەى ھاتەوہ بە گرد
 ئەھلى قافلەكەيش و ايان بە يان كرد
 كەچى ھەر دليان بى ئىعتىبار بوو
 مەشرەبيان لەسەر جەفا و ئىنكار بوو
 بورھان و دەليل بە ھەزار ئايەت
 قىمەتى نىيە بەبى ھىدايەت
 ئەمما ھىدايەت كە رووى كردە دل
 دل ئەكرىتەوہ وەكوو پەرەى گول
 دل غونچە رەنگە و رەحمەت نەسىمە
 غونچە بۆ نەسىم گەلى تەسلىمە
 خودا نەسىمى با بىت بە رەحمەت
 بۆ سەفای دلّمان ھەتا قىامەت
 دلّ بەو نەسىمە ئەگەشیتەوہ
 چونكا لوتفى تۆ ئەبەخشیتەوہ

گرد بوونه وهی خه زرهت ﷺ له گه‌ل مه‌دینه‌یی

له عه‌قه‌به‌ی دووه‌هم

له‌وه‌ختی خه‌جا له سالی دوازه

له ئه‌هلی «طیبه» گه‌یشت به دوازه

شه‌ش که‌سی پیشوو به غه‌یری جابیر

له‌گه‌ل خه‌وت که‌سی سادیق و سابیر

مه‌عاز و زه‌کوان، یه‌زید و عه‌بیاس

عوپاده، هه‌موو خه‌زره‌جی خه‌ق‌ناس

ئه‌بووه‌ه‌یسه‌م و عه‌ویمی ئه‌وسی

ئه‌هلی ئیخلاص و عیززه‌تی نه‌فسی

ئه‌مانه هه‌موو ئیمانیان هینا

به خودای ته‌نهای به‌سیر و بینا

که‌گه‌رانه‌وه له‌بو مه‌دینه

زۆر بلاوه بوو باسی ئه‌م دینه

ئه‌وس و خه‌زره‌جی بو هیزی ئیمان

تالب بوون له‌بو فیر بوونی قورئان

کاغه‌زیان نووسی بو «فخرالبشر»

بو ئوستازیکی به‌رز و هونه‌روه‌ر

ئه‌ویش مه‌سه‌به‌ی بو ناردن ده‌رئان

له‌بو ته‌علیمی ئایاتی قورئان

گرد بوونه وهی حه زرهت ﷺ له گه ل مه دینه یی

له سالی سیزده هه ما

له سالی سیازده هه فتا که سیان هات

بو حه جی بهیت و نه خزی به ره کات

نیمانیان هیئا ئه م جه معه به عام

به شاهی عالم «علیه السلام»

له زیمه میان گرت نوسره تی حه زرهت

رجایان لی کرد بو وه عده ی هیجرهت

جا فه رمانی دا ئه و شاهی دینه

یارانسی برۆن له بو مه دینه

له هه موو لاره ئه سحابی حه زرهت

له بو مه دینه که وتنه هیجرهت

ته گبیر کردنی کافره کان بو کوشتنی حه زرهت ﷺ

که ئاگادار بوون کوففاری بی دین

له قه سد و فیکری ره سوولی ئه مین

له «دارالنوده» که وتنه ته گبیر

له بو کوشتنی به حیهله و ته زویر

وایان برپیار دا له هه موو هوژی

شمشیر هه لگری گه نجیکی قوژی

گشتیان بی کوژن نه که به یه ک و دوو

تا هه موو عه ره ب ببن به عه دوو

لهسه ر ئەم فیکره زوو به دەست و برد
 جیبریلی ئەمین خەبەرداری کرد
 حەزەرت ئەمری کرد عەلی لەو شەوا
 بنوئ لە جیگەیی نووستنی ئەوا
 خۆیشی هاتە دەر کە گەییە دەرگا
 گەلیکی بینی شەپکەری ئاگا
 لەویا هەلی گرت مشتێ وردە خاک
 بۆ مەنعی حیسی کوفقاری ناپاک
 خویندی بەسەریا ئەووەلی یاسین
 هەتا کوو گەیشت بە ﴿لَا يُبْصِرُونَ﴾^۱
 بەو مشتە خاکە رشتی لەسەریان
 خودا مەنعی کرد حیسی بەسەریان
 پێیان نەزانی و خۆی دەرکرد «فِي الْفُورِ»
 لە گەڵ ئەبووبە کر چوون بۆ غاری «تُور»
 ئەم دەرچوونەیان ئازانە و سەریع
 هاتە جی غورپەیی ئەووەلی رەبیع

تەعقیب کردنی کافەرەکان بۆ حەزەرت ﷺ
 کاتی حالی بوون کافری بەدحال
 کە ئەو سەرۆهرە دەرچوووە لە مال
 گەران بە شارای خوار و لە ژوور
 بە دەوری شارای، لە نزیك و دوور

ههتا روویان کرد له ده‌رگاکه‌ی غار
 له و کاتا ترسا بووبه‌کری نازدار
 له ویا پیی فه‌رموو شای ساحیب په‌نا
 ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾^۱
 یانی مه‌ترسه، خوا له‌گه‌لمانه
 چه‌ره‌سی خودا هاومه‌نزل‌مانه
 جا خودا ناردی بوئه‌و سه‌روه‌ره
 کو‌تره‌باریکه و جو‌لایی‌که‌ره
 کو‌تر به‌هیلکه و هیلانه‌که‌ی خو‌ی
 جو‌لایی‌که‌ره‌یش به‌هو‌ی تان و پو‌ی
 په‌رده‌یان لیدا بو‌چاوی کوف‌فار
 خه‌یالیان و پل بوو له‌ته‌حقیقی غار
 کافره‌کان رو‌بین، ئە‌مجاره‌سد‌دیق
 له‌و غارا‌که‌ه‌وته‌گه‌ران و تاقیق
 لیی فیره‌ئه‌دا به‌رد و درک و دار
 پری ئە‌کردۆ‌کونی مشک و مار
 ته‌نها کونی ما پیی خو‌ی نایه‌سه‌ر
 بو‌ده‌فمی زه‌ره‌ره‌له «خیرالبشر»
 ئینجا چه‌زره‌ت نووست لای یاری گیانی
 سه‌ریشی دانا له‌سه‌ری رانی
 له‌م کاته‌دا بوو ماری به‌ئازار
 دای له‌په‌نجه‌ی پیی سد‌دیقی نازدار

له ئییشی ژاری ماری بی ئامان
 فرمیسکی چاوی ئه پزایه دامان
 یهك دوو قه تره ی دای له سه رگۆنای ئه و
 سه روه ری نازدار بیدار بوو له خه و
 پرسى ئه سبابی ئازاری سددیق
 جا که حالئ بوو له حالئ ره فیق
 دای له په نجه که ی تفی به سه فا
 خودا ئه و تفه ی بو کرده شه فا
 شه هدی لیوی دوست ئه بی به تریاق
 بو ماران گه سته ی عاشقی موشتاق
 عه لاهه ئاوی ده می ئه و زاته
 هه وینى چه شمه ی ئاوی حه یاته
 روحو من فیدای سه ییدی سه ردار
 هه م ﴿ثَانِي اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ﴾^۱
 هیجرهت و ته شریف بردنی چه زرهت ﷺ بو مه دینه ی مونه و وه ره
 سی شه و ماتل بوون له عه ینی ئه شکهوت
 له سه ر ده لیل و ولاغی خووش رهوت
 که په یدایان کرد به سه فای سینه
 هه ردوو سوار بوون به ره و مه دینه
 عه جایاتی ریگه ی مه دینه
 برۆ له په ره ی تاریخه بیینه

ئەللى رۆيشتنه خيلى لىسەر رى
 «امم معبد» يان كىرد به خانەخوى
 پىرەزنى بوو به مەشەب ئەمىر
 ھەر مەرىكى بوو وشك و لات و پىر
 ھەزەت دەستى خوى لەو كوتوپرا
 ھىنا بە گوانى وشكى ئەو مەپرا
 بە يومنى دەستى رەسوولى ئەمىن
 بوو بە مەرىكى شىرا و نازەنن
 شىريان لى دۆشى، شەربە تيان نۆشى
 بو ئومومومە بەد بوو بە دل خۆشى
 چەن سال شىرى دا ئەو مەپە بە فەر
 ماپەو ھەتە و ھەتە فەتە عومەر
 ئەللى سوراقەى شوخى سوارچاك
 بو تەعقىبان ھات، بە چوست و چالاک
 كە لە دوورەو سوراقە دەركەوت
 ناسى بووبە كىر بە شىو و بە رەوت
 تاگەپە شوىنى كە ھەلمەت بىنى
 لەبو كوشتيان دەست بوەشىنى
 لەسەر ھىمەتى سەيدى لەولاك
 سى جار بە سواری رۆچوو لەناو خاك
 ئىنجا تۆپەى كىرد لە فىكرى زەرەر
 ئەمىش عەفووى كىرد بە سەرفى نەزەر
 كە گەپا پەو موزدەى پى درا
 بو ئەو تاج و زىنەتى كىسرا

هه روا رویشتن وادی به وادی
 به زهوق و فهرح به شهوق و شادی
 جا خه بهردار بسون تایفه‌ی ئه‌نسا
 له‌سه‌ر قودوومی مه‌جبوبی نازار
 هه‌موو به‌کۆمه‌ل هاتن تا «قُبا»
 بو ئیستیقبالی شاه‌ی «نُجبا»
 له‌وی گه‌یشتن به‌لیقای مه‌جبوب
 په‌روانه‌ی ئه‌و بوون، گه‌یین به‌مه‌تلووب
 له‌دی قوبادا تا بیست و دوو شه‌و
 ئاسایشی کرد، شای ساحیب پرت‌ه‌و
 له‌جومعه‌دا بوو ده‌رچوو له‌قوبا
 به‌شنۆی خو‌ش‌بو‌ی نه‌سیم‌ی سه‌با
 نو‌یژی جومعه‌ی کرد له‌به‌نی‌سالم
 له‌گه‌ل یاران‌ی خو‌ش‌ته‌بع و سالم
 پاش نو‌یژی جومعه‌ ئه‌و به‌ته‌مکینه
 موشه‌رپه‌فی کرد شاری مه‌دینه
 خودا رازی بی له‌فیرقه‌ی ئه‌نسا
 زۆر به‌ئیک‌پام بوون بو مه‌ولای ئه‌حرار
 به‌لای هه‌ر مائی رائه‌بورد چه‌زرت
 ده‌عه‌تیان ئه‌کرد به‌شه‌وق و عوشرت
 هه‌تا دابه‌زی به‌گویره‌ی مه‌تلووب
 له‌مالی ئه‌بووئه‌یوبی مه‌جبوب
 جا کۆ بوونه‌وه‌ یاران‌ی به‌جمع
 وه‌کوو په‌روانه‌ له‌ئه‌ترافی شه‌مع

شاری مه دینه و ئەترافی پاکی
به نووری ئیسلام کهوته رووناکی

کپینی ئهرز بو مزگهوت و خانوو له تایفه‌ی «بنی نجار»
پاش مودده‌ی ههوت مانگ سه‌ییدی سهردار
عه‌رزیکسی کپری له به‌نی نه‌جار
زۆر ته‌لاشیان کرد بیبا به ئیحسان
هه‌ر پارهی پیدان سه‌ییدی ئینسان
جا دروستی کرد مزگهوتی عالی
له‌گه‌ل چهن هۆده له‌بو عه‌یالی
که جیگه و ریگه دروس کرا بو
ته‌شریفی روشت له‌بو مالی خو‌ی

هاتنی عائیلهی هه‌زه‌ت ﷺ و عائیلهی

ئه‌بووبه کرر رضی الله عنه بو مه‌دینه

زووتر رو‌یی بوون زه‌ید و بوورافیع
به دوا‌ی عائیلهی سه‌ییدی شافیع
جا له مه‌که‌وه ئه‌و دوو ئه‌مینه
عه‌یالیان هینا له‌بو مه‌دینه
سه‌ییده سه‌وده و فاتیمه‌ی زه‌هرا
«امّ کلثوم» و رو‌قه‌یه‌ی سوغرا
«امّ ایمن» و ئوسامه، هه‌موو
دلیان به لیقای ئه‌و شاهه خو‌ش بوو

عهبدوڻڻلاى كورى بووبه كرى ئه فزهڻ
 عائيلهى خوڻياني هينا به كو مهڻ
 ياران له مه ككه و ئه تراف هه رچى بوو
 هيجهه تيان فهرموو بو مه دينه زوو
 گشت گرد بوونه وه به شهرم و ته مكين
 يهك حال و يهك مال، يهك دل و يهك دين
 چه زرهت مه شغوول بوو به نه شرى ئيرشاد
 له بو ته و حيدى خاليقى عبياد
 بو هيژ و ئه سباب كه وته ئيستيعداد
 بو ده فعى فيتنه و ئاشووب و فساد
 ئه گهر به ئيرشاد نه گا به نه جاح
 به كارى بيئى بو غايهى ئيسلاح
 ده عوهتى ئه كورد ره ئيس و ئه شراف
 چهن تيبى عومدهى هه نارد بو ئه تراف

واقيعاتى سالى ئه ووه لى هيجههت

سريهى همزه له سالى ئه ووهڻ
 له پاش ئه و تيبى عوبه يدهى ئه فزهڻ
 سريهى سهعد و ته ئيسى مينبه ر
 عهقدى براىى يارانى ره هبه ر
 نوڻى جهنازه و زه كاتى ئه موال
 هم گويزانه وهى عايشهى به كه مال
 هم ئه ووهڻ غهزاي سه يدى عهدنان
 كه ناوى ئه برى به غهزاي «ودان»

واقیعاتی سألی دووهه م

دووهه م سأل غه زای «بواط» ی ئه سههل
 غه زای عه شیره، هم به دری ئه ووه ل
 پاش ئه وه تیپی عه بدوللای ئه هله
 له مانگی ره جهب بو «بطن النخلة»
 روژوو واجب بوو له مانگی شه عبان
 گه را به قبیله «کعبه الرّحمان»
 حه قده مانگ له سهر هیجرهت ته مام بوو
 هه ر قودسی شه ریف قبیله ی ئیسلام بوو
 جا روژی هه لکه وت له مانگی ره جهب
 نوژی نیوه روئی ئه کرد شای عه ره ب
 له ناو مزگه وتی به نی سه له مه
 له پاش دوو رکات ئه و شای ئه کره مه
 قبیله که ی گورا به «کعبه الله»
 بوئی هه ل چه رخاوه به ئه مری خودا
 ئه م مزگه وته یه ئه ی رووناکی عه ی
 ناو ئه بری به «مسجد القبلتین»
 له ره مه زانازه کاتی فیتره
 غه زای گه وره ی «بدر»، که ساحیب قه دره
 عه جیب حه ربی بوو ئه م حه ربی به دره
 فیداکارانه و شیرانه و گه وره
 فریشته ی بو هات له سهر خاریقه
 بو حه ق و باتل بوو به فاریقه

ئەسحاب سێسەد و لە هەژدە کەمتر
 ئەوان هەزار و لە سەد زیاتر
 چونکی موخلیس بوون سوپاهی یاران
 غالب بوون لە سەر سوپای بەدکاران
 حەفتایان کوژرا و حەفتایان بە دیل
 گیران بە دەستی ئەسحابی جەلیل
 سەریهیی عومەر بوو «عصما» ی بێ قەدر
 لە پاش ئەو غەزای «قرقرة الكدر»
 سەریهیی سالم بوو سەر یەهوودی
 ئەبووعەفەك ناو شەرووری عادی
 عەقدی فاتیمە لە مانگی شەووال
 بوو ئەلی حەیدەر شیری «ذي الجلال»
 غەزای «سویق» و غەزای «قُنِيقَاع»
 سەریهیی ئیبنو موسلیمە ی نەفاع

واقیعاتی سالی سێهەم

لە سالی سێهەم غەزای «عَطْفَان»
 هەم غەزای «بحران» بوو بێ ئینسافان
 سەریهیی زەیدی کورپی حاریسە
 غەزای «أُحُد» ی ساحیب کاریسە
 لە پاش ئەو غەزای «حَمراء الأَسَد»
 ئینجا سەریهیی «بن عبدالأسد»
 سەریهیی عاسیم و سەریهیی موزیر
 بوو بەنی سەلیم، بوو بەنی عامیر

شەراب حەرام بوو، قەتەن لایرا
 تەوەللودی بوو حەسەن لە زەهرا
 حەفسەى ماره کرد ئەو موحتەرەمە
 لە پاش زەینەبەى کچی خوزەیمە

واقیعاتی سالی چوارەم

سالی چوارەم بوو بە حوکمی تەقدیر
 کە چوون بۆ غەزا سەر «بنی نضیر»
 هەر لەم سالە بوو بە گوێرەى سەماع
 غەزای ناوبراو بە «ذات الرّقاع»
 ئیزنی تەیه مەموم بە ئەمرى خودا
 وەلادەى حوسەین، هەم «بدر»ى سوغرا
 هەر لەم سالā بوو ئومموسە لەمە
 بوو بە مەنکووحەى «نبی الرّحمە»

واقیعاتی سالی پینجەمین

سالی پینج غەزای «دومة الجندل»
 «مصطلق، خندق، قریظە»ى ئەرزەل
 هەر لەم سالā بوو نوێژی مانگ گیران
 حادیسەى ئیفکی تەزویر و بوھتان
 سریەى موحمەد ئیبنی موسلیمە
 بۆ قەومی قەرتا، ئەھلى «مظلمە»

عەقدی زەینەبە ی دووھەم بە تەنھا
 بۆ ئەو بوو ئایە ی ﴿زَوَّجْنَاكَهَا﴾^۱
 ھەر لەم سالا بوو کە جووھیریە
 بوو بە مەنکووحە ی «خیرالبریە»

واقیعاتی سالی شەشەم

لە سالی شەشا واجب کرا حج
 لەسەر دەولەمەن، بی عوزر و حەرەج
 غەزای «ذوقرد» ھەم «بنی لحيان»
 لەم سالا دا بوو بە نەھجی بەیان
 ھەم غەزای «غابە»، چونکی کافران
 بە تالان بردیان گەلە ی و شتران
 سریە ی عەکاشە بۆ غەمری مەرزووق
 سریە یی ئینو موسلیمە ی مەوسووق
 پینج سریە ی زەیدی کوری حاریسە
 بۆ بەنی سەلیم ئەھلی کاریسە
 بۆ قافلە ی قورەیش ھاتەووە لە شام
 بۆ قەومی بەنی سەعلەبە ی نەفام
 بۆ قەومی جوزام «قطاع الطریق»
 پینجەم بۆ «وادی القری» بە تەحقیق
 سریە ی «عبدالرحمن بن عوف»
 بۆ سەر «دومة الجندل» ی بی خەوف

سریه‌یی عه‌لی، مه‌ردی ساحیب فیکر
 بۆسه‌ر به‌نی سه‌عد، سه‌عد ئیبنو به‌کر
 هم سریه‌یی زه‌ید، بۆ سه‌ر فه‌زاره
 ئەه‌لی ئاشووب و فیتنه و شه‌راره
 سریه‌یی عه‌بدو‌للا وه‌له‌دی عه‌تیک
 بۆ ئیبنو رافیع جووی له‌ حه‌ق ته‌ریک
 سریه‌یی عه‌بدو‌للائی ئیبنو ره‌واحه
 بۆ به‌نی ره‌زام ساحیب قه‌باحه
 سریه‌یی ئیبنو جابیری که‌پار
 بۆ سه‌ر عه‌که‌ل و عووینه‌ی به‌دکار
 سریه‌یی ئیبنو ئومییه‌ی ئەکه‌ره‌م
 بۆ ئەبوسؤفیان له‌ تو‌له‌ی سته‌م
 له‌م سآله‌دا بوو «آم حبیبه»
 بوو به‌ مه‌نکووحه‌ی ئەو شان‌ه‌جیه
 له‌م سآله‌دا بوو بی‌شک و میریه
 «بیعة الرضوان» له‌ حوده‌بیبه

واقیعاتی سآلی حه‌وته‌م

له‌ سآلی حه‌وته‌م غه‌زا که‌ی «خَیْبَر»
 هم «وادی القُری» به‌ نه‌سی خه‌به‌ر
 هاتنه‌وه‌ی جه‌غه‌ر له‌ خاکی حه‌به‌ش
 «عمرة القضا»، قه‌زای سآلی شه‌ش
 سریه‌یی عومه‌ری فاروقی مه‌نسور
 به‌ سه‌ر هوازین، تایفه‌ی مه‌شه‌وور

سریه یی سددیق بوّسهر فهزاره
 کوّمه لی شه رکهر له خیر ئاواره
 سریه یی غالب ساحیب زهوق و وهجد
 بوّسهر مه یفهعه له ولاتی نهجد
 سریه یی به شیر بوّ بهنی مه پره
 بوّ مودافهعه ی ئه و ئه هلی شه پره
 سریه یی به شیر «ابن الأنصاری»
 بوّ یومن و جه بیار فیرقه ی فیراری
 سریه یی «ابن ابی العوجا» ی مهرد
 بوّ بهنی سه لیم مهردانی نه بهرد
 عهقدی مهیموونه و عهقدی سه فیه
 له بوّ حه زره تی «خیر البریه»

واقیعاتی سالی هه شتەم

له سالی هه شتەم عالیبی ئه نوهر
 رویشت بوّ «که دید»، له مانگی سه فهر
 دووباره غالب له مانگی سه فهر
 رویشت بوّ «فه دهك» به فه تح و زه فهر
 لهم سالا گه یین به دینی ته وحید
 عه مر ئیبینو عاس، خالیدی وه لید
 سریه یی شو جاع بوّ بهنی عامیر
 زال بوو له سه ریان ره شیدی ئامیر
 پاش ئه و سریه یی که عبی عه فقاری
 بوّ «ذات اطلاح» به به ختاری

سریه‌یی نینو حاریسه و جه عفر
 بو خاکی موئته‌ی، پر خوف و خه‌ته‌ر
 عه‌مری به‌نی‌عاس، قائیدی باسیل
 رویشت بو شه‌ری «ذات السّلاسل»
 سریه‌یی نه‌بوو عوبه‌یده‌ی نه‌مین
 بو ساحیلی به‌حر، به هیژ و ته‌مکین
 دوو سوپای نه‌بوو قه‌تاده‌ی نه‌کره‌م
 به‌ک له‌بو «خضره»، دوو «بطن اضم»
 به سوپای یاران عه‌ده‌ده‌شت هزار
 مانگی ره‌مه‌زان سه‌روه‌ری نه‌برار
 فه‌تحی مه‌ککه‌ی کرد بی ئیش و نازار
 خوتبه‌ی عه‌فووی خویند له‌سه‌ر نه‌هلی شار
 له‌به‌ر ئاسایش به‌قسه‌ی جوان
 خو‌ی کرد به یوسف، نه‌وان به ئیخوان
 گه‌رمای سه‌رسام کرد به سایه‌بانی
 دنیای آرام کرد به میهره‌بانی
 که‌عبه‌ی روناک کرد به ناوی خودا
 به ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾^۱ بتانی هه‌لدا
 روحم به فیدای نیزامی فه‌تحی
 بو خوتبه‌ی به‌رزی پر سه‌نا و مه‌دحی
 سریه‌یی خالید بو به‌نی‌عوزا
 که شیوه‌ی شیوا، پایه‌ی داخزا

لهم ساله دا بوو سريه ي عه مري عاس
 بو به ني هوزه يل، قه ومي حه ق نه ناس
 سريه يي سه عدي شهه لي سيفات
 له بو موشه لله بو هه دمى قه نات
 سريه يي خاليد، نه و عالى شه يمه
 بو سه ر تا يفه ي به ني جو زه يمه
 پاش نه وه غه زاي «سيء الكونين»
 له گه ل «هه وازين» له خاكي حونه ين
 سه سريه يي نه بو و عاميري مه زن
 بو سه ر را كر دو وي قه ومي هه وازن
 سريه يي توفه يل، له مانگي شه و ال
 بو سه ر «ذوالكفين» به دي به دفه سال
 جا غه زاي «طائف» به فيداكارى
 خو يشى حازر بوو مه حبو وبى بارى
 پاش گه رانه وه ي شاهى ساحيب خه ير
 هاته خزمه تى كه عبي بن زوه ير
 قه سيده ي «بانت سعاد» ي غه رپا
 له بو ي خو ينده وه، خه لاتيش كرا

واقيعاتى سالى نوهم

له سالى نو دا شاهى موئتمه ن
 قه يسي بن سه عدي هه نار د بو يه مه ن
 ناردى عويه ينه ي مه رته به عوليا
 سه ر به ني ته ميم، له خاكي سوقيا

وەلیدی ھەنارد، مەحبوبی خالقی
 بۆسەر تاییفە ی بەنی موستەلیق
 «عبدالله» ی ئیینی عوسجە ی بە قەدر
 رەوانە فەرموو بۆ سەر بەنی عەمر
 سەریە یی قوتبە بۆ قەومی خەسەم
 لەپاش غەلە بە ھاتەوہ بی غەم
 سەریە یی «ضحاک» بۆ بەنی کیلاب
 ھاتنەوہ بە خیر ئەفرادی ئەسحاب
 ئینجا سەریە ی عەلقەمە ی بی غەش
 بۆسەر کۆمەلێ لە قەومی حەبەش
 سەریە یی عەلی بە ئەمری خاتەم
 بۆسەر بتەکە ی تاییفە ی خاتەم
 سەریە یی عەکاشە بۆ خاکی حەباب
 جا غەزای «تبوک» بە سوپای ئەسحاب
 چونکی رۆژەکە ی تەنگ و زەیقەت بوو
 بە «جیش العسره» شۆرەتی دەرچوو
 ھەر بە مائی خۆی حەزرەتی عوسمان
 سوپاکە ی ری خست بە ئەمن و ئەمان
 جا بە وەحی حەق «نبی الرّحمہ»
 ئیعلانی فەرموو مەرگی ئەسحەمە
 ھەم بە جەماعەت شاھی زەمانە
 لەگەڵ ئەسحابی ساحیب ئەمانە
 نوێژی جەنازە ی غایبانە ی کرد
 حوقوقی وەفای بۆ بەجی ھاورد

سددیقی هەنارد لە گەڵ سێسەد کەس
 لە مەدینەیی بۆ مەککە ی ئەقەس
 عەلیش هاتەو لە خاکی یەمەن
 ئەویشی هەنارد مەولای موئەمەن
 لە روژی جەژنا بۆ عام جار درا
 لەسەر کافران مەنعی حج کرا

واقیعاتی سالی دەهەم

مەعازی هەنارد شاھی موئەمەن
 هەم ئەبووموسا بۆ خاکی یەمەن
 خالیدی هەنارد بۆ خاکی نەجران
 عەلی بۆ یەمەن، بۆ نەشری ئیمان
 روویی و هاتەو بە فەتح و زەفەر
 بۆ حەجیش گەیشت بە «خیرالبشر»
 لەم سألەدا بوو «حجّة الوداع»
 سەد و چوار هەزار ئەسحاب بە ئیجماع
 وەکوو پەروانە بە دەوری شەمعا
 ئەویش وەك چرا لە حەلقە ی جەمعا
 چوون لە بۆ حەجی بە یتوللای مەعموور
 بە ئیخلاسی دل بە سەفا و حوزوور
 لە روژی جەژنا لە خاکی «مینی»
 جوهرەئیل سوورە ی «نصر» ی بۆ هیئا

به دواى ئەوا هات لەسەر تەراکوم
 ئایەى ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ﴾^۱
 حەزرت حالى بوو کە مەعنای ئیکمال
 خىتامە لەبۆ وه حى «ذوالجلال»
 لەپاش «نصر» و «فتح» ئەمر بە تەسبیح
 حەمد و ئیستىغفار ئیمایە و تەلمیح
 بـهـمه نـزیکه وادهى وهفاتى
 بـرـوا و شاد بـیـى به لیقای زاتى
 ئینجا بانگی کرد حەزرت لە زههرا
 پـیـى فـهـرمـوـو ئەوا دەعوەتم کرا
 وادهى ریحله ته له دونیای فانی
 وادهى وهفاتە و لیقای رەببانی
 جاگریا به جۆش فاتیمەى به توول
 تا تەسکینی کرد حەزرتى رەسوول
 کە گەرانهوه لەبۆ مەدینه
 لە غەدیری خوم، ئەو پـر تەمکینه
 خوتبەیه کی خویند گەلى به قیامت
 بوۆ دین و دنیا هەتا قیامت
 بوۆ فەرد و کۆمەل بوۆ دین و ئەخلاق
 بوۆ بەرزى ئیسلام لە کورەى ئافاق
 بوۆ شوین کەوتنى سوننەت و کیتاب
 بوۆ ئیستىقامەت لەسەر رى «صواب»

روژی یه كشه ممه سیّه می ره بیع
 غالب بوو ئیشی سه ییدی ره فیع
 له بهر نه خویشی جهسته ی نازاری
 له بهر غه له بهی ئیش و نازاری
 ویستی له شوینی بمینته وه
 له نوبه ی ژنان خوئی بگریته وه
 ئیزنی خواست مه ولای مه رته بهی کوپرا
 نه خویش بی له لای عائیشه ی حه مرا
 جا بو دوو شه ممه نه و روخسار چرا
 كهوت له مه نزلئی عائیشه ی حه مرا
 هه رچهن نه خویش بوو به دل و نه ندام
 له نویره كانا نه بوو به ئیمام
 فه قهت پینج شه ممه ویسه عت نه ما بوئی
 نه بوو به کری کرد به جی داری خوئی
 جا نه بوو به کریش به ئیستقامهت
 ده وامسی نه کرد له سه ر ئیمامهت
 دوو شه ممه ی دوا زده ی «ربیع الأول»
 موته وه ففا بوو سه ییدی نه كمه ل
 شابازی گیانی به قه در و ئیعزاز
 بو باغی فیرده وس كهوته سه ر په رواز
 خوئی به دل مه یلی له سه ر په رواز بوو
 لیقای ته جه لای خودای نیاز بوو
 به ره حمی روچی ساحیب هیمه ته ی
 بوو به زه خیره له بوو ئومه ته ی

ئای لهو زه لزه له و سه ده مهی عوزما
 ئافاقی پر کرد تا سه فحهی سه ما
 یارانسی هموو سینه یان جو شا
 بو فیراقی نهو دلیان خرؤشا
 سه رسام و مه لوول، چه یران و بی هؤش
 به عزیزکیان لی مرد، به عزیزکیان نه خوش
 وا په ریشان بوو عومه ری فارووق
 قه سه می نه خوارد به چه زم و وسووق
 هه رکه سی بلی که پیغهمبه ر مرد
 به شیر نهی کوژم زوو به ده ست و برد
 نه ماما چه زره تی بوو به کری سددیق
 ههروه کوو خووی بوو مه حکم و وه سیق
 خویندیه وه وه کوو خه تیبی سه ییت^۱
 ئایه ی شه ریفه ی ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾^۲
 جاته سکینی دا به دلی فارووق
 له وه فاتی نهو گه یی به وسووق

باسی شو رین و کفن و نوژی جه نازه و

داپوشینی چه زرهت ﷺ

روژی دوو شه مه و هم شهوی ئاتی

هه روا مایه وه له جیی وه فاتی

روژی سی شهمه حه یدهری که پرار
 شویدی جه سهدی سه ییدی نه پرار
 کومه کی نه کرد عه بیاسی مامی
 هم «فضل» ی کوری ساحیب مه قامی
 نوسامه و شهقران عه لاوهی قیسه م
 نازاد کراوی ره سوولی خاتهم
 به شهرم و نه دهب له لای پهرده وه
 به چهن حسره ت و ناهی سهرده وه
 تاویان نه پرژا و نه گریان به تاو
 به جووشی سینه و جگهری سووتاو
 تاوی نه وه ل جار گهرمی بی قوسوور
 دووه هم تاو و مورد، سی تاو و کافوور
 به سی شاکفنی سحوولی نه نهر
 عه لاوهی نه وان کراس و میزه ر
 پاش غوسل و کفنی نه و سهر فهرازه
 حازر بوون له بو نوژی جه نازه
 نه وه ل جار پیاوان دووه هم له ژنان
 سیهم منالی به ته میزی جوان
 فه قه ت له م نوژا نه سحابی کیرام
 هیچ کهس له بو کهس نه بوو به نیمام
 ههر له سی شهمه یا له شهوی چوار
 یا له روژیا، به نه قلی نه خبار
 له جیی وه فاتیا قه بریان هه لکه ند
 له حو جره ی عولیای عایشه نی په سهند

قهبر هه لکهنی ئەبوو ته لحه بوو
 له سه ر ته رتیبی حه فر و له حد بوو
 فه رشی ئەلحه دیان بو کرد به نو خشت
 سووره تی ئەلحه د سیره تی به هه شت
 عه بیاس و عه لی هه م «فضل» و «قشم»
 رویشتنه قه بری سه ییدی ئە کپه م
 به شهرم و شهره ف دایان هیشته خوار
 ته سلیمیان فه رموو، به ره وزه ی گو لزار
 عومری عه زیزی شه ست و سئ سال بوو
 عه قلی و حه واسی پر له که مال بوو
 بررژئ به سه ریا سه لات و سه لام
 به قه د حوروونی جه میعی که لام

باسی وه زعی ئە عزا و به دهنی و شیوه و ره نگی
 له شه مایلی شیرینی حه زره ت
 به عزیزکی ئە لیم له بو مه عریفه ت
 سه ری گه وره بوو، پیشانی گوشاد
 هه رکه سئ ئە ییدی پیی ئە بوو دلشاد
 جار جار مووی سه ری ئە گه ییه سه ر شان
 جار جار کو تاتر پیا ئە بوو په خشان
 ئە برۆی به وینه ی قه وسی تیر ئە نداز
 چاوانی جوان بوون به وینه ی شاباز
 چ له پشه ته وه، چ له به رده می
 شتیان ئە بینی بی زیعف و که می

رهنگی روخساری جوان و سپی و سوور
 دهرئه كهوت له دوور به وینهی بلوور
 ئاخ به تهماشای ئه و چرای سهفا
 من رزگار ئه بووم له دهرد و جهفا
 لووتی ساف و رینك شیوهی بهرانی
 ساف و ئاودار و شاش بوو ددانی
 زمانی فهسیح، قسهی شیرین بوو
 تفی دهرمانی ئیش و برین بوو
 گهردنی بی گهرد، به وینهی بلوور
 ئه دهره وشایه وه بی عهیب و قوسوور
 سینگی گوشاد و دلی به قووهت
 سپر له زانست و عهقل و موروهت
 كه به چاو ئه نووست دلی بیدار بوو
 مه شغوولی یادی خودای غهفقار بوو
 دلی ئه و شاهی ساحیب پرته وه
 چوار جار له ت كرا و شو رواه ته وه
 له پاش دوو سالی، ده سالی و چل سال
 له په نجا و یه كا، «معراج الكمال»
 هه موو هه ر سپر و «خرق العادت» بوون
 مایه ی سولووکی ریی سه عادهت بوون
 ناو شانی گوشاد به تین و قووهت
 لای چه پیه وه بوو موری نوبووهت
 به وینهی هیلکهی کوتر، یا كه وی
 قه زای له نه جمه ی پادشا كه وی

دەستی پر سەفا و سەخا و نەسرین بۆی
 وەھا درێژ بوون ئەگەینە ئەژنۆی
 دەستی دانایە لەسەر هەر ئیشی
 شیفای بۆ ئەهات نەئەما ریشی
 ناخ بەو دەستە کە ی وەکوو بەستە ی گۆل
 نەجاتی ئەدام لە خەستە یی دڵ
 ژیری پیی ساف و بۆنی وەك عەنبەر
 فریشتە سیرەت، ئەندام بی سیبەر
 نە کورت، نە درێژ، بالای موعتەدیل
 بەرزیشی هەبوو لەسەر موقابیل
 مەرچەن سوورەتی جوان و زەریف بوو
 خولق و سیرەتی زیاتر شەریف بوو
 زیكری زوبانی ناوی خودابوو
 دايم مەشغوولی نەشری هودا بوو
 سیواکی ئەکرد بە داری ئیراک
 تەرغیبی عامی ئەکرد بۆ سیواک
 مەزاحی ئەکرد لەسەر سەداقەت
 قسە ی خوۆشی بوو لەسەر حەقیقەت
 زەردە خەندە ی زۆر پیکەنینی کەم
 قەهقەهە ی نەبوو سەیدی ئەکرەم
 ئەگریا کاتی بیستنی قورئان
 لە شەونویژیشا، ئەمما بپری ئان
 لە کاتی ترسی خوای بە عەزەمەت
 کاتی بەزەیی بۆ حالی ئوممەت

وه فاب به وه عده ته بعه تی بوو
 حه یا به وینهی حه قیقه تی بوو
 زیاتر له عالهم به عه قّل و عیفهت
 به شهرم و شکو، به بهرزی سیفهت
 شهو به عزن نه نووست، به عزن بیدار بوو
 مه شغوولی فیکر و زیگری غه فقار بوو
 هینده له نویژا راه ستا به شهو
 ئاوسان ههردوو پیی نازه نینی نهو
 نه غلبه دوو شه ممه و پینج شه ممه و جومه
 به پرۆژوو نه بوو نهو ساحیب روفعه
 «ایام البیض» و شهش رۆژهی شهوآل
 عه ره فه و عاشورای نه گرت به که مال
 دانه نیشته وه کوو ساحیب و یقاران
 نه نه که وه ته پیش له ریزی یاران
 له ری رۆینا بو پاش و بو پیش
 فهرقی نه نه کرد شای مه شهرب ده رویش
 له سهر نه سپ و کهر هیسر و و شتر
 سوار نه بوو بی فهرق، جار له جار خوشتر
 له پاشکووی خو یا له بهر شه فیقی
 سواری نه کردن بهنده و ره فیقی
 به ئیشی ئاسان گه لی مه سروور بوو
 له ته سه نئوع و ته که للوف دوور بوو
 کومه کی نه کرد به شه خسی زه عیف
 جان هه خوازه لا دام او ی شه ریف

بو بيوه ژن و هه تيوي بي كهس
 له بو غه ريب و خزمانى بي دهس
 نهى پرسى حالى غايب و نه خوش
 عه ياده تى بوو له گه ل قسه ي خوش
 ئيستير جاعى بوو بو يه كى ئه مرد
 به خشووع نووژى جه نازه ي ئه كرد
 له گه ل جه نازه ي ئه چوو به ته مكين
 دو عاي بو ئه كرد له دو اي داپوشين
 وه همى عاجزى له هه ركه س ئه برد
 ئه رو يى بو لاي دل خوشى ئه كرد
 ئيكرامى زور بوو بو زومرپه ي ئه شراف
 حه قى وه رئه گرت به فه زل و ئينساف
 سه رفى نه زه رى ئه كرد له خيلاف
 له قسه ي تالى پياوى بي ئينساف
 له موشكىلاتا ته دبيري ئه كرد
 هه ركه س مه غروور بوو ته سخيري ئه كرد
 ده ستى ئه شو رى و «بسم الله» ي ئه كرد
 ئه و جاره ده ستى بو ته عام ئه برد
 ره خنه ي نه ده گرت له چيشت و ته عام
 ئه ميانه وشكه و ئه ويانه بي تام
 يا ته ركى ئه كرد يا خو زوو به زوو
 ليى ئه خوارد شتى، به پيى ئاره زوو
 قهت جيا نه بوو نانى له ياران
 چ له ده وله مهن، چ له هه ژاران

تری و کاله کی ئەخوارد بە یقار
 هەم بە یەكەوه روتاب و خەیار
 زەوقی مایل بوو بە چەور و شیرین
 وەکوو خورماورۆن هەم هەلوا و هەنگوین
 شیرى مهیل ئەکرد چاشت و ئیواران
 مەیلی بوو لەسەر گۆشتی بالداران
 زەوقی شانی بوو لە گۆشتی حەیان
 ئەی کرد بە پیخۆر سرکه لە گەل نان
 هەر بە سی پەنجە، جار جار بە چوار
 چیشتی هەلئەگرت بە شەرم و یقار
 پێی خوۆش بوو لیباس لە بوردی یەمان
 لە ماددەى خورى و لە ماددەى كەتان
 رەنگى سپى و سەوز لە لای مەرغووب بوو
 پارچەى بەو رەنگەى لە لا مەحبووب بوو
 ئەى کردە پەنجەى بچووکى خاتەم
 زۆر لە دەستی راست لە دەستی چەپ کەم
 چەورى ئەفەرموو مووی سەرى جار جار
 زۆر مەیلی هەبوو بە عەترى بۆندار
 ميسكى هەلئەگرت، بخوورى ئەکرد
 لە داری عوود و لە کافوورى ورد
 سوورەتى پاك و شەرەف و عەرزى
 سیرەتى چاك و ئەخلاقى بەرزى
 نایەتە نووسین بۆ من بە دەفتەر
 سەلەوات لەسەر رۆحى پێغمەبەر

بهسه بو سه‌نای قورئانی که‌ریم
 ﴿إِنَّكَ لَـمَعْلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾^۱

باسی بری له «ارهاص» و «کرامات» و

«مُعْجَزَات» ی چه‌زرهت ﷺ

با بلّین به‌عزی له ئیرهاساتی
 له که‌رامات و له موعجیزاتی
 له پیش نوبووهت «خرق العاده» ی خاس
 له ئیستیلحا پیی ئەلّین «ارهاص»
 به مه‌عنای ئەساس بو پیغه‌مبهری
 دامه‌زراندنی پایه‌ی سه‌روه‌ری
 به «خرق العاده» ی دوای نوبووهت
 بی موعاره‌زه بلّی «کرامت»
 پاش نوبووهت و ته‌له‌بی کوففار
 هه‌ر خاریقه‌یی ئەو بیکا ئیزهار
 به‌و خاریقه‌یه ئەلّین «مُعْجَزَه»
 چونکی خه‌سمه‌که‌ی به‌وه عاجزه
 نیشانه‌کانی شه‌وی وه‌لادهت
 هه‌موو ئیرهاص بوون له‌بو نوبووهت
 هه‌ر وا ئەو هه‌وره له‌کاتی سه‌فه‌ر
 له راسه‌ریه‌وه ئەبوو به‌سییه‌ر

که بوو به ره سوول سهیدی ئەنام
 گەلێ جه مادات لیان کرد سه لام
 کۆله که هی بوو له و مزگه و ته دا
 بوۆ خو تبه پالی پییه وه ئەدا
 کاتی ته رکێ کرد پاش بینای مینهر
 نالاندی له بهر فیراقی دولبه ر
 تا رویشته لای به میهره بانێ
 باوه شی پیا کرد وهك برای گیانی
 ئەوجا بیده نگ بوو به سه بر و ئارام
 به مه حه بیه تی «علیه السلام»
 ته سیحاتی کرد به ئەمری خودا
 مشتێ ورده به رد له دهستی ئەودا
 هه روا له دهستی بووبه کر و عومه ر
 له دهستی عوسمان مه حبووبی سهروه ر
 به ئەمری ئەو بوو دارخورما له دوور
 هات بوو به حیجاب بوۆ شاهی مه نسوور
 داریکی سه مری بانگ کرد بوۆ ته سدیق
 هات و پاش ته سدیق گه پراوه ته حقیق
 و شتر چهن ده فعه هاتن بوۆ شکات
 له قورسی بار و ریگهی دوور ولات
 شکاتی ئاسک و قسه ی سووسه مار
 باسی ده فه ی شان بوۆ خه ته ری ژار
 گەلێ دو عای کرد گشتیان قبول بوون
 بوۆ خیر و بوۆ شه ر بوۆ بوون و نه بوون

به دوعای ئەو بوو چه‌زهره‌تی عومه‌ر
 ئیمانی هی‌ئا، گه‌یشت به سه‌مه‌ر
 به دوعای ئەو بوو چه‌زهره‌تی ئەنه‌س
 عومر و ئەولاد و مالی که‌وته ده‌س
 به دوعای ئەو بوو که ئیبینو عه‌بیاس
 له دونیا گه‌را به «اعلم الناس»
 به دوعای ئەو بوو سالی وشکه‌سال
 باران ئەباری مه‌حال به مه‌حال
 دوعای شه‌پیشی له هه‌رکه‌س ئەکرد
 به ئەمری خودا ته‌ئسیری ئەکرد
 ئەو پینج بی‌شه‌رمه که به ئیستی‌هزا
 بو چه‌زهره‌ت ئەبوون به مایه‌ی سزا
 دوو ئەسوه‌د ناو و حاریس و وه‌لید
 عاس ئیبینو وائیل نامه‌ردی په‌لید
 زوو گیرۆده‌ بوون به دوعای چه‌زهره‌ت
 له دونیا ده‌رچوون به داخ و چه‌سه‌ره‌ت
 ئەسوه‌دی کوری موته‌لیب کوپ‌ر بوو
 ئەسوه‌دی دووه‌م ئیسقای پی‌ فی‌ر بوو
 وه‌لید به تیری جه‌سته‌ی دارزا
 عاسیش به درکی فه‌وتا به سزا
 حاریس‌یش سه‌ری داوه‌شا به زام
 له دونیای رو‌شن ده‌رچوو به ناکام
 بوون به سه‌ده‌قه بوو ئەو پینجانه
 که‌وته‌ن کوشش ئازا و مه‌ردانه

په‌یمانی شه‌ریان تی‌کدا به‌یه‌کجار
 هۆزی هه‌زه‌ریان هیناوه بو شار
 مه‌عته‌م و زه‌مه‌ه و هیشام و زوهه‌یر
 «ابوالبحتری» مه‌ردی ساحیب خه‌یر
 به‌دوعای ئه‌و بوو عه‌ته‌به‌ی نه‌گه‌ت
 کوشتی شیریکی به‌هیز و هه‌یه‌ت
 پیاویکی عه‌ره‌ب دل و ده‌روون سارد
 به‌ده‌ستی چه‌پی ته‌عامی نه‌خوارد
 هه‌زه‌رت به‌نه‌رمی و ئارامی فه‌رمووی
 ده‌ستی راس چاکه‌ نانی پی بخۆی
 کابرا به‌عیناد وتی ناتوانم
 هه‌ر به‌ده‌ستی چه‌پ خواردن نه‌زانم
 فه‌رمووی با وابی کابرای به‌دعه‌مه‌ل
 ده‌ستی نه‌خۆش که‌وت به‌ده‌ردی شه‌له‌ل

به‌یان کردنی چه‌ن شتی غه‌یبی

به‌ئیعلامی هه‌ق چه‌ن خه‌به‌ری دا
 هه‌موو هاتنه‌ جی به‌ئهمری خودا
 ده‌رکه‌وت به‌راستی قسه‌ی غه‌یبی ئه‌و
 بو‌فه‌ت‌حی مولکی قه‌یسه‌ر و خوسره‌و
 وه‌ها سوراقه‌ موژده‌ی پی درا
 وه‌ری گرت تاج و ئه‌سه‌بابی که‌سپرا
 نه‌خباری فه‌رموو سه‌روه‌ری زه‌مان
 به‌شه‌هید بوونی عومه‌ر و عوسمان

هم به شه‌هیدی «ابوالحسنین»
 به سولحی حه‌سه‌ن «بَیْنَ الْفِئْتِیْنِ»
 هم‌موی ناو بردن کوژراوانی به‌در
 هاته دی قسه‌ی شاهی ساحیب‌قه‌در
 هم خه‌به‌ری دا به دایکی نه‌سه‌س
 ئه‌روا بوّ غه‌زای کوففاری ناکه‌س
 له‌سه‌ر به‌یانی ره‌سوولی مه‌قبوول
 رویشت بوّ فه‌تخی شاری ئیستانبوول
 هر له‌و سه‌فه‌را له و شتر داکه‌وت
 مرد و مهرته‌به‌ی شه‌هیدی ده‌س‌که‌وت
 ئیعلانی فه‌رموو مه‌رگی شای حه‌به‌ش
 قه‌تلی فه‌یرووزی ساحیب‌مه‌کر و غه‌ش
 گه‌لی واقیعه‌ی وه‌های خسته‌ده‌ر
 هم‌وو نووسراون له‌په‌ره‌ی سیهر
 رزگار بوونی بریندار و کویر و نه‌خوش به‌یومنی فه‌ری ئه‌و ﷺ
 هر به‌که‌رامه‌ت شای ساحیب‌ئهمان
 لوقمان مه‌شرب بوو، بی‌ده‌وا و ده‌رمان
 چاوی قه‌تاده‌ی موخلیسی ئه‌رشه‌د
 که‌وته‌سه‌ر کولمی له‌غه‌زای ئوحد
 نایه‌وه‌جیگه‌ و ده‌ستی پیا هی‌نا
 بوو به‌چاویکی به‌ده‌رک و بی‌نا
 چاوانی «فوده‌یک» نایینا و زه‌لیل
 تفی خو‌ی لی‌دان ره‌سوولی جه‌لیل

وا شتی ئه‌دی له عومری هه‌شتا
 تو ئه‌توت فوده‌یک مناله هه‌شتا
 به تفی ئه‌و بوو سددیقی نازار
 رزگار بوو له سوئی ئیسی گه‌ستی مار
 به تفی ئه‌و بوو چه‌یده‌ر له خه‌یه‌ر
 چاوی رزگار بوو له ئیش و خه‌ته‌ر
 پیی ئه‌بورپافیع شکا به جه‌فا
 ده‌ستی پیا هی‌نا شای ساحیب سه‌فا
 وا خو‌شه‌وه بوو ئه‌توت باش جه‌پ‌راح
 هاتووه‌ته سه‌ری بو جه‌بر و ئی‌س‌لاح
 ژنیکی داماو مندالیکی بوو
 که‌چه‌ل و لاواز، زور بی‌ر‌ه‌نگ و روو
 هی‌نایه په‌نای سه‌ییدی سه‌ردار
 بو رزگار بوونی له زام و نازار
 ده‌ستی نازاری هی‌نا به سه‌را
 منال رزگار بوو له گشت ماجه‌را
 مندالیکی شی‌ت، بی‌حال و بی‌ه‌وش
 ویل و سه‌رگه‌ردان، ناساغ و نه‌خ‌وش
 دایکه‌که‌ی هی‌نای بو حوزووری ئه‌و
 تا رزگار بیی به هیممه‌تی ئه‌و
 ده‌ستی خوی دانا له سه‌ر سینه‌ی ئه‌و
 دوعای له بو کرد شای ساحیب پ‌رته‌و
 به مه‌یلی خودا گورج رشایه‌وه
 ره‌نگی وه‌کوو گول زوو گه‌شایه‌وه

بۆ خۆی رزگار بوو له شیتتی و ئازار
به بهر کهتی سهروههری نازار

باسی زۆر بوونی شتی کهم به یومنی ئەو ﷺ
به فهپری ئەو بوو کهوا هاته شیر
مهپه کهی «امم عبد» ی فهقیق
چهن خورمای به خشی به «عبدالرحمن»
ئه بوو هوپه یهپه ی مه شهووری زه مان
له و تاربخه وه تافه وتی عوسمان
له وانیه ی ئە خوارد به توولی زه مان
زهرفی خورماکه ی له و رۆژا ون بوو
بۆیه به ئاه و ئە سهف ئە یفه رموو:
«لِلنَّاسِ هَمٌّ وَ لِي هَمٌّ
هَمُّ الْهَمَّانِ وَ هَمُّ الْعُثْمَانِ»
به یهك چتیر و مهنی جو به حهق
ههزار کهس تیر بوو له غهزای خهندهق
له غهزای ته بووک له بهر کهمی نان
شکاتیان هینا بو شاهی زه مان
ئه ویش ئە مری کرد هه رکهس هه رچی بوو
هینایان بۆلای زۆر بوو یا کهم بوو
هه موویان دا کرد له سه ر یهك سفره
پیا بهش کرد نه وه بۆ ده فی عوسره
هه موو به شیان برد به ئاره زووی دل
سوپا رزگار بوو له ده ردی موشکل

بیئنه یادی خوۆت له حوده‌بیبیه
 یاران و شاهی «خیر البریه»
 کاتی رویشتن بو ئه‌و سه‌راوه
 حالی بوون کانی وشک و بی ئاوه
 هه‌زره‌تی سه‌روه‌ر نیزه‌ی خسته ناو
 کانی هاته جوۆش به وینه‌ی سه‌راو
 ده‌سنوۆژیان گرت و ئاویان خوواره‌وه
 کانی و ئاوه‌کە‌یش هه‌روا مایه‌وه
 سه‌فه‌ریکی تر له رووی دیاران
 بو ئاوی ده‌سنوۆژ دامابوون یاران
 غه‌یری کاسه‌یی قه‌تعه‌ن ئاوه‌بوو
 جا ته‌شریفی برد هه‌زره‌ت زوو به زوو
 ده‌ستی خسته ناو ئه‌و کاسه ئاوه
 کاسه هاته جوۆش وینه‌ی سه‌رچاوه
 تا ده‌سنوۆژیان گرت یارانی به عام
 به یومنی زاتی «علیه‌السّلام»
 په‌نایان هی‌ناقه‌ومیککی فه‌قیر
 له‌به‌ر ناخوۆشی و که‌می ئاوی بیر
 ته‌شریفی روۆی و ئاوی ده‌می خوۆی
 کرده ئه‌و بیره خوۆش بوو تام و بوۆی
 ئاویشی زۆر بوو به سافی و خوۆشی
 چونکی له ئاوی هه‌یاتی نوۆشی
 میوان‌داری کرد هه‌زره‌تی به‌شیر
 بو ئه‌هلی «صّفه» به کاسه‌یی شیر

ههركهس به قهه خوئی لییان خواردوه
 كاسه شیرهكیش ههروا مایهوه
 شهخسئی «رحمة للعالمین» بیئی
 ئهبیی رزگاری ههربهو تهئمین بیئی
 دهستی هاو دهستی «روح القدس» بیئی
 مهویدی فهیزی خودای ئهقهدهس بیئی
 چوئن شیفای خهسته بهو دهسته نابئی
 یا سهفای سینهی دل خهسته نابئی
 دلئی كه جیگای نووری خودا بیئی
 ئهبیی تههنای لای ئهوه روا بیئی
 دهمی كه زیكری زات و سیفات بیئی
 ئهبیی نمی ئهوه ئاوی حهیات بیئی
 رحمهتی خودا رووی كرده ههركهس
 بو تاریکه شهو ئهبیی به قهبهس
 ئهبیی به پهنا بو ههموو عالم
 ئهبیی به دهوا بو ئیش و ئهلهم
 روحم به فیدای ناو و نیشانت
 دل داوا ئهكهانهشئی ئیحسانت
 لوتفت مه ره می زامی زه لیله
 بو قاپی ئیحسان ناوت کلله
 خووم خسته قاپی ئهمن و ئهمانت
 وهك عه ره ب ده خیل ده سمه دامانت
 كوردم، بوردییه نه زمی كوردیه
 په نام هیناوه، وهختی مه ردیه

لهت کردنی مانگ و روژ ماتل بوون

که مونگیر داوای موعجیزه‌ی لی کرد
 به ئیمای په‌نجه مانگی دوولت کرد
 ﴿إِفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ﴾^۱
 بو لهت بوونی مانگ ده‌لیلی حه‌قه
 ئایه‌تی دوا‌یی وه‌کوو بوره‌انه
 له‌بو ئینسانی نه‌گری به‌هانه
 بو موعجیزه‌یه ئینکاری موسیر
 ئیعرار و ده‌عوای سیحری موسته‌میر
 بو ماتل بوو روژ، له‌سه‌ر نه‌قلی حه‌ق
 له‌به‌ر نویژی عه‌سر له‌غه‌زای خه‌نده‌ق
 بو پایه‌ی به‌رزی شاهی ساحیب تاج
 ئیمتیا‌زی بوو به‌ئه‌سرا و می‌عراج
 که به‌ئیحترام جیبریلی ئه‌قده‌س
 شه‌و بردی هه‌تا «بیت المقدس»
 له‌ویوه سه‌ره‌که‌وت له‌ئاسمانان
 بیستی گوفتوگووی خالیقی مه‌ننان
 به‌سورعه‌تی به‌رق هه‌ر له‌عه‌ینی شه‌و
 هاته‌ خواره‌وه به‌شه‌وق و پرت‌ه‌و

موعجیزہی قورٹان

ئەعلای موعجیزہی سەبیدی عەدنان
 لەفزی پرمەعنای ئایاتی قورٹان
 بە ئەمری خودا قەرار دراوە
 قورٹان لە لەوحا ھەمووی نووسراوە
 وەری گەرتوووە جیبریلی ئەمین
 بە ئیلقای خودای «رَبِّ الْعَالَمِينَ»
 بە بیست و سێ سأل بە پێی ئیحتیاج
 ھیناویە بۆلای شاھی ساحیب تاج
 پەری و فریشتە و ھەموو ئادەمی
 ناگەن بە وینەیی، نە زۆر نە کەمی
 نەك دەسوورەتی «أَقْصَرُ السُّور»
 دوورە لە ھیز و تاقەتی بەشەر
 مەبنای سەفایە و شیفای سەدوورە
 مەعنای ھیکمەتە و رحمت و نوورە
 تیا ھەبە باسی ئەووەل و ئاخەر
 پەرە لە خیری بائین و زاھیر
 ئەسراری زۆری لی ئەببئ عەیان
 عولەمای ئەوی، ئەمما لە ئەعیان
 ئەو تەرغیب ئەکا پەری تا بەشەر
 لەسەر ئیشی چاک، لەسەر دەفعی شەر
 لەسەر عەقیدە و باوەرپێکی پاك
 لەسەر کردەووە و رەفتاریکی چاک

لەسەر ئیسلاحي ره‌وشت و ئەخلاق
 بۆ هەموو بەشەر لە هەموو ئافاق
 لەسەر کۆمەکی بۆ خێر و ئیحسان
 بە گیان و بە مال، بە حورمەت و شان
 لەسەر رووخۆشی و ئیمان و سەفا
 لەسەر چاوپۆشی و پەیمان و وەفا
 لەسەر سیلە‌ی ره‌حم، بۆ خزم و بۆ خویش
 لەسەر دڵسۆزی بۆ شاھ و دەرۆیش
 قورئانە ئەللی قەت غافل مەبە
 لە ئیتاعە‌ی حەق قەت ماتل مەبە
 ئەللی تیکۆشە بۆ ئادابی دین
 فەرامۆش مە‌کە بەشی خۆت لە ژین
 ئەمرت پێ ئە‌کا بە حی‌فزی نو‌فوس
 عە‌قل و ئایین و سەر‌ووت و ناموس
 لە‌بۆ خاس و عام وا ئە‌دا فتوا
 کە‌رامەت نییە ئیلا بە تە‌قوا
 هەر‌کەس ئە‌تقا بێ یە‌قین ئە‌و‌کە‌سە
 هەر ئە‌و ئە‌ک‌پ‌رە‌مە و هەر ئە‌و ئە‌ق‌دە‌سە

دە‌لیلی ئی‌ع‌ج‌ازی قورئان بە‌ کورتی

گەر ئە‌ل‌ئیت قورئان بۆ‌چی موع‌ج‌یزە
 مە‌خلووق لە ئی‌نشای وینە‌ی ع‌اج‌یزە
 من چەن دە‌لیلت بۆ ئە‌کە‌م بە‌یان
 لە‌بۆ ئی‌س‌باتی ئی‌ع‌ج‌ازی قورئان

ٲه ووهل مه ربوتی ٲه هلی و یجدانه
 مه خسوسی ٲه هلی دین و ٲیمانہ
 دل داگیر ٲه کا به قووهی ٲه ٲسیر
 ٲه سخیری ٲه کا به وینہی ٲه سیر
 دای ٲه گرسینئی وه کوو کاره با
 تاریکی وه همی له سه ر لائہ با
 نایبزی له دل هه رگیز به تیکرار
 به لکوو خوشره ٲه مجار له ٲه و جار
 به و نه شه قورٲان ٲه ی به خشیتہ وه
 دل به وینہی گول ٲه گه شیتہ وه

دو وه هم به یانی ٲه خباری مه کتووم
 وینہی ٲایه تی ﴿عُلِبَتِ الرُّومُ﴾^۱
 ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾^۲
 ﴿فَتْحًا قَرِيبًا﴾^۳ به گویره ی مه رام

سینهم جیایی ٲه رٲیبی یه کسه ر
 له بو ٲوسلووبی که لامی به شه ر
 چوون ٲوسلووبیکی غهیره موعتاده
 خاریجی وه زعی ٲوتقی عیباده

چوارهم ئەمەیه دووره له گەزاف
 له موبالەغەى تیکه‌ڵ بە خیلاف
 ئەمما قسەى غەیر بەبێ گوفتوگۆ
 ئەغەلب جوان ئەکری بە هووشە و درۆ
 پینجەم ئەمەیه له هەموو بابی
 بەرزە له پایەى هەموو کیتابی
 له زەم و سەنا له وه‌عد و وه‌عید
 له «ضرب المثل»، له نەشرى تەوحید
 ئەمما ئادەمى دوورن لەم تەرزە
 سەرکەس بوۆ بابى مەرتەبەى بەرزە

شەشەم دەلیله بوۆ مەردى زانا	که ئاگادار بێ له سپرپی مەعنا
بە نوکتەى ورد و بە لاغەى کەلام	بە مونسەبەى موقتەزای مەقام
موجیزە لەبوۆ واعیز و خەتیب	پیی دائەمینى بەلیغ و ئەدیب
عالم هاتە جۆش بوۆ موقابەله	بوۆ موعارەزە و بوۆ موجدەله
هەموو مانوو بوون له موقابەله	بوۆیه دەسیان کرد بە موقاتەله

ئیمامى رازى شابازى تەحقیق
 دوو قسەى هەیه مەعقوول و دەقیق
 قسەى ئەووەلیان حال نییه بە دەر
 یا پەستە نەزمى له قووهى بەشەر
 یا هاومیزانە بوۆ هیزی ئەوان
 یا بولەندترە مەرتەبەى له‌وان

ئەووەل و دووھەم نابێ وەئیللا
 چۆن لە وینەى ئەو ئەبوون تەوھللا
 گەر ئەدنا ئەبوو یا خود موساوی
 خوتەبای عەرەب بێ دڵ شکاوی
 ئینشایان ئەکرد وینەى لە کەلام
 ئیفشایان ئەکرد لە لای خاس و عام
 قسەى دووھەمین لە «نفس الامر»
 یا وا لە پایەى قووەى بەشەرا
 یا مەگەر ھەر خاک بکەن بە سەرا
 لیک دوورن وینەى سورەیا و سەرا
 ئەگەر ئەمەیه عەینى مەتلەبە
 کە موعجیزەیه و دوور لە مەشرەبە
 ئەگەر ئەوھلە دووبارە جوان
 بۆم مەعلووم ئەبێ موعجیزەى قورئان
 چونکی کەلامی لە قودرەتا بێ
 خودایش بو وینەى رینگای نەدابێ
 یەقین تەئیدی زاتى خودایە
 لەبۆ تەسدیقی «رسول الله» یە
 وەکوو ئەوھە بە قووەى قودسی
 نەپەلێ کەسێ وەرگێرێ دەسی
 بیجگە لەمانە موعجیزەى زۆرن
 لای عەقلی سەلیم بە ئیمزا و مۆرن

ئىيجازى ئەخلاقى

لە گشت بالاتر موعجىزەى ئەخلاق
 سەرگردان ئەكا عوقە لای ئافاق
 ئەو سىدىق وسەفا و ئەو ئەمانەتە
 ئەو عەهد و وەفا و ئىستىقامەتە
 ئەو شەرم و شىۋە و ئەو شوجاعەتە
 ئەو حەوسەلەيە، ئەو مەتانەتە
 ئەو چاوپۆشىيە و ئەو سەماحەتە
 ئەو شەھامەتە و ئەو سەلاحەتە
 ئەو دل گوشادى و ئەو تەوہ ككولە
 ئەو خوگرتنە و ئەو تەحەممولە
 ئەو دل سۆزىيە و ئەو دلدارىيە
 ئەو مېھرەبانى و بى ئازارىيە
 ئەو تىكۆشىنە لە رىي ئەم شەرە
 ئەو بى تەماعى و ئەو زوھد و وەرە
 ئەو ئىعتىدالە لەبۆ رەفتارى
 ئەو حەلاوہتە لەبۆ گوفتارى
 گشت موعجىزە بوون بۆ زومرەى ئەنام
 ئىتر نايەوى توول دان بە كەلام

كەرەمەتى ئوممەتى، موعجىزەى ئەوہ ﷺ

ھەر كەرەمەتى بۆ ئەھلى دىنە

وہ كوو موعجىزەى شای مورسەلینە

پرتھوی نووری روژی ہودایہ
 لہ سفای سیمای «رسول اللہ» یہ
 لہ ہر ولاتئ شوینئ روشن بی
 روژ بوئو شہوقہ ئہ بی زامن بی
 «والحاصل» نووری سہما وزہمینہ
 بوئوہ «رحمۃ للعالمین» ہ

دہسانئ پهنای دین و دنیا کہم
 تکا کارہ کہی روژی جہ زاکہم
 تہ بیبی ئہ حوال، لوقمانی دہردم
 مایہی رزگاری لہ ئاہی سہردم
 بہ میہرہ بانئ لاکہ بہم لاوہ
 خوٹ بنوینہ پیم بہ تہ جہ للاوہ
 بوم رووناک بکہ سہر لہ ووحی «صمیر»
 «إِنَّكَ أَنْتَ السَّجَّاجُ الْمُنِيرُ»
 گہ لی دلشادم کہ ئوممہ تی توّم
 ہر ئینتیزاری رووی ہیممہ تی توّم

باسی حہرہ مانئ بہ ئیحتیرامی

با بکہین باسی حہرہ مہ کانی
 ساحیبی قہدر و حورمہت و شانئ
 تا «خہدیجہ» ما حہزرہ تی خوٹ خوو
 تہنہا خہدیجہ عائیلہی ئہو بوو

له پاش وه‌فاتی خه‌دیجه‌ی عولیا
 نه‌گه‌رچی عومری گه‌ییبوه په‌نجا
 چه‌ن ژنی هی‌نا شای عالی هی‌ممه‌ت
 له‌بهر ته‌قازای ئیداره و حی‌کمه‌ت
 وه‌کوو زوو و تمان خه‌دیجه‌ی کو‌برا
 له شاری مه‌ککه‌ نیکاحی کرا
 هه‌ر له مه‌ککه‌دا ده‌ سال پاش بی‌عه‌ست
 له شه‌ست و پینجا رۆ‌یی بو‌ جه‌ننه‌ت
 پاش ته‌و به‌ سی رۆژ «سه‌وده»‌ی مو‌حته‌ره‌م
 بو‌و به‌ مه‌نکو‌وحه‌ی ره‌سوولی نه‌کره‌م
 له په‌نجا و چواری هی‌جری بی‌جیدال
 له مه‌دینه‌دا له مانگی شه‌ووال
 مو‌ته‌وه‌ففا بو‌و به‌ پایه‌ی ره‌فیع
 چو‌و بو‌و مه‌قبه‌ره‌ی «جَنَّة‌البقیع»
 «عایشه» له سالی ده‌هه‌می بی‌عه‌ست
 له مه‌ککه‌ بو‌و به‌ مه‌نکو‌وحه‌ی حه‌زره‌ت
 شه‌ووالی سالی نه‌وو‌ه‌لی هی‌جره‌ت
 له مه‌دینه‌دا گه‌یی به‌ حه‌زره‌ت
 هه‌رچه‌ن له‌و کاتا عومری نو‌ سال بو‌و
 نه‌مما ساحی‌بی عه‌قل و که‌مال بو‌و
 دانای نه‌حکامی سو‌ننه‌ت و کیتاب
 «مَرْوِيٌّ عَنُهَا»‌ی عوله‌مای نه‌سحاب
 له مه‌دینه‌دا سالی په‌نجا و هه‌شت
 عومری شه‌ست و شه‌ش رۆ‌یی بو‌و به‌ هه‌شت

سہیدہ «حفسہ» سالی سیی ہیجرہت
 بوو بہ مہنکووحہی شہریفہی حہزرت
 سالی چل و پینج عومریشی لہ شہست
 لہ مہدینہدا روئیسی بو بہہشت
 کچی خہدیجہ «زہینہب» ہی عہزرا
 سالی سیی ہیجری نیکاحی کرا
 پاش موددہی سی مانگ موتہوہففا بوو
 نایلی قہبری ساحیب سہفا بوو
 «امّ سلمہ» لہ سالی چوار
 بوو بہ حہرہمی سہبیدی سہردار
 سالی پہنجا و تو، عومری ہہشتا و چوار
 خاکسی بہقیعی پپر کرد لہ نہنوار
 «زہینہب» ہی دووہم بہ ئیمان و دین
 ساحیبی عہقل و شہرف و تہمکین
 لہ سالی پینجی تاریخی ہیجرہت
 بوو بہ مہنکووحہی شہریفہی حہزرت
 عومری پہنجا و سی لہ بیستی ہیجری
 «جنت البقیع» بوو بہ جیی قہبری
 ہر لہ پینج بوو کہ «جووہیریہ»
 بوو بہ مہنکووحہی «خیر البریہ»
 سالی پہنجا و پینج عومری شہست و پہنج
 دہرچوو لہ دونیای پپر مہلال و رہنج
 لہ سالی شہشدا «امّ حبیبہ»
 بوو بہ مہنکووحہی نہو شانہجیبہ

له مه دینه دا سالی چل و چوار
 رویشته به قیع مه قهره ی نه برار
 له سالی حهوتا سهروه ری عالی
 هیئای «مه یموونه» ی نه سهب هیلالی
 سالی په نجا و یهك له خاکی سهرف
 مرد و مه دفون بوو به قهر و شهرف
 هر له م ساله دا سه ییده «سه فیه»
 بوو به مه نکو و حه ی «خیر البریه»
 له سالی په نجا مانگی ره مه زان
 له مه دینه دا روئی به ئیمان

نه سه بی حه ره مه کانی

سه ییده خه دیجه و عایشه ی حه سیه
 سه ییده حه فسه و ئوم مو حه بیبه
 ئوم موسه له مه و سه وده، ئه م شه شه
 ئه سل و نه سه بیان قهومی قوره یشه
 هه ردوو زه ی نه به له گه ل مه یموونه
 هه م جووه یرییه ی عالی نمونه
 عه ره بن ئه م ما نه وهك له قوره یش
 ئیسراییلی بوو سه فیه ی بی غه ش

ئه و حه ره مانه ی که نه ی گو یژاونه ته وه

غه یری ئه مانه ش هه یه له سیهر

دوانزه مه نکو و حه بو «خیر البشر»

«آم شريك» و «خهوله» و «عمره» ی پاك
 «ئه سما»، «مه ليكه»، «فاتيمه» ی «ضحاک»
 «عالیه» و «سنا»، «قه تيله»، «شهراف»
 خوشکی دوحیه بوو به نه قلی ئه شراف
 دوانزه هم ژنی له به نی غه فقار
 ناویان دیار نییه لای ئه هلی ئه خبار
 نه ی گو یزانه وه «خیر البریه»
 نه چووه لای که سیان ئیلاا عالیه

جارییه کانی حه زرهت ﷺ

چوار بوون جارییه ی شاه ی زه مانه
 ئه ووه ل له وانه ناوی «ره یحانه»
 له سالی پینجا به قه در و حورمهت
 بوو به جارییه ی عالییه ی حه زرهت
 وه فاتی فه رموو سالی ده ی هیجری
 «جنت البقیع» بوو به جیی قه بری
 دووهم له و چواره «ماریه» ی قییتییه
 دایکی ئیبراهیم، عالی سه جییه
 له سالی حه وتا موقه وقه س له میسر
 به دیاری ناردی بو شای ساحیب نه سر
 له سالی شازده له عه هدی عومه ر
 بوو به مه دفه نی به قعی ئه نوه ر
 سیه هم «ئه فیسه» ی جارییه ی زه یینه به
 به خشی به شاه ی عالی مه رته به

چوارەم دیار نییە ناوی لە ئەسفار
کەوتە لای حەزرەت لە حەربیی کوففار

سیرپری زۆری حەرەمانی ﷺ

لە خەسائیس بوو بۆ شاھی ئەبرار
مەنکووحەیی بسبب زیا تر لە چوار
چونکە ئەحکامی مەربووتی ژنان
ژن کە شفی ئەکا، بەو ئەکرئ بەیان
بۆ کە شفی ئەمەیش کافی نییە کەم
زۆری پئی ئەوئ تەعلیمی ئومەم
عەلاو ئەمەیش لایقی جەزمە
وەسیلەیی بەرزی یەکیکیان خزمە
مەخسوس بە وەزعی ژن و ژنخوازی
زۆر قەومی ناحەز لیک ئەبن رازی
حەزرەتیش لەبەر مودارا و ئولفەت
زۆری حەز ئەکرد بە زۆری عەشرەت
ئەیزەن^۱ رەوا یە بە شەرعی ئیسلام
مەخسوس بئی یە کئی بە بەرزی ئەحکام
مەعلووم کە تەنها کەسەرەتی ئەزواج
نەبوو لە خاسەیی ساحیبی میعراج
چەن شتی وا بوون کە حەرام بوون لئی
چەن واجبیش بوون لەسەر شەخسی خۆی

۱. [ئەیزەن: «ایضاً»، دووبارە.]

حقی جینایه و قهرز و کفارات
 لهباتی فقیر واجب بوو بیدات
 «صلاة اللیل» و وهر و فجر و چاشت
 هم غوسلی جومعیش واجب بوو بیکات
 خه سایی نهو له موحرره مات
 بهیان کراون له موته و هولات^۱

به یانی نه ولادی حه زرهت ﷺ

سی کوری هه بوو ره سولی عه زیم
 «قاسم، عه بدوللا» سیهم «ئیراهیم»
 چوار کچ: «زهینه ب» ه و «روقه ییه» ی عه زرا
 «ام کلثوم» و «فاتیمه» ی زه هرا
 قاسم په یدا بوو چهن سال پیش بیعسه ت
 بهر له جه میعی نه ولادی حه زره ت
 هه ر له مه ککه دا له عومری دوو سال
 مرد به ئیراده ی خودای «ذی الجلال»
 «عبدالله» ی کوری دووه می حه زره ت
 نه ویش په یدا بوو سالی پیش بیعسه ت
 هه ر له مه ککه دا وه فاتی فهرموو
 ته ییب و تاهیر له قه بی نهو بوو

۱. [موته و هولات: «مطولات»، نهو کتیانه ی به دریزی باسی سیره ت و به سه رهاتی

حه زره تیان تیدا نو سراوه.]

ئیبراهیم کوری سیه‌می چه‌زرت
 په‌یا بوو سالی هه‌شته‌می هیجره‌ت
 له‌پاش چه‌فتا روژ موته‌وه‌ففا بوو
 به‌قیع به‌و کوره‌پر له‌سه‌فا بوو
 کچی گه‌وره‌ی ئه‌و زه‌ینه‌به‌ی خو‌ش حال
 په‌یا بوو له‌پیش بیعه‌ت به‌ده‌سال
 وه‌فاتی فه‌رموو له‌هه‌شتی هیجری
 «جَنَّةُ الْبَقِيعِ» بوو به‌جیی قه‌بری
 هه‌ر له‌مه‌ککه‌دا شاهی «خیرالنّاس»
 ماره‌ی بری بوو له‌بوؤ «ابوالعاص»
 له‌و موته‌وه‌للید بوون عه‌لی و ئه‌مامه
 عه‌لی پیش بلووغ چوو بوؤ قیامه
 ئه‌مامه‌ماوه و له‌پاش فاتیمه
 شووی کرد به‌عه‌لی و بوو به‌خاتیمه
 یه‌عنی بی ئه‌ولاد ده‌رچوو له‌دو‌نیا
 گه‌یشت به‌پایه و مه‌رته‌به‌ی عولیا
 هاته‌دونیاوه‌سه‌ییده‌روقیه
 چه‌وت سال پیش بیعی «خیرالبریّه»
 ئینکاحی فه‌رموو چه‌زرت له‌عوسمان
 دوو هیجره‌تی بوو بوؤ چه‌به‌شستان
 له‌مه‌دینه‌دا وه‌ختی غه‌زای به‌در
 وه‌فاتی فه‌رموو به‌عیزه‌ت و قه‌در
 ئومموکولسوومی به‌عه‌قل و که‌مال
 له‌پیش بیعه‌ت به‌مودده‌ی دوو سال

هاته دونیاوه به ئه مری مه ننان
 له پاش روقه یه شوی کرد به عوسمان
 وه فاتی فهرموو له سالی نۆهم
 زۆر بۆی مه جزوون بوو ره سوولی نه کره م
 فاتیمه ی زه هرا سالی پیش بیسه ت
 هاته دونیاوه به قه در و حورمه ت
 له مه ینه دا سالی دووی هیجری
 ئینکاحی فهرموو چه زره ت بو عه لی
 شه ش مانگ پاش فه وتی سه ییدی عهدنان
 وه فاتی فهرموو، مانگی ره مه زان
 بیجگه ئیبراهیم سه ییدی والی
 له خه دیجه بوون هه موو منالی
 ئه م ما ئیبراهیم له مارییه بوو
 زوو به یانمان کرد که جاریه بوو

ئه ولاد و نه ته وه ی کچانی چه زره ت ﷺ

بیجگه چه زره تی فاتیمه ی زه هرا
 ساحیبی قه در و مه رته به ی غه پرا
 کچانی چه زره ت یا بی ئه ولاد بوون
 یا خود ئه ولادیان مو ته وه فقا بوون
 له زه هرای به توول به ئه مری خودا
 دوو کچ په یدا بوو، سی کوری والا
 ناوی کوره کان «حه سه ن» و «حوسه ین»
 سییه میان «موحسین» وه کوو نووری عه ین

ناوی کچه کان بزانه مه‌علووم
 یه‌که‌م «زه‌ینه‌ب»ه، جا «امّ کلثوم»
 ئومموکولسوومیان شووی کرد به‌عوهر
 دوو منالی بوو به‌نه‌قلی خه‌به‌ر
 «زه‌ید» و «روق‌ه‌یه» بی‌نه‌سل و سه‌مه‌ر
 موته‌وه‌فقا بوون پاش فه‌وتی عومه‌ر
 ئومموکولسوومی ساحیب به‌هره و فه‌ر
 شووی کرد به‌عه‌ونی وه‌له‌دی جه‌عفه‌ر
 پاش ئه‌و «موحه‌مه‌د» پاش ئه‌و «عبدا‌لله»
 کورانی جه‌عفه‌ر برای «مُرتضی»
 نه‌ته‌وه‌ی نه‌بوو له‌م سی‌ برایه
 هه‌ر خی‌ر و ئیحسان بو‌ی بوو به‌مایه
 ئه‌مما زه‌ینه‌به‌ی به‌ئیحسان و فه‌ر
 بوو به‌عائیله‌ی «عبدا‌لله»ی جه‌عفه‌ر
 کور و کچیکی لی بوو به‌مه‌علووم
 کور «عه‌لی» ناو بوو، کچ «امّ کلثوم»
 نه‌ته‌وه‌ که‌وته‌وه‌ له‌م دوو ئینسانه
 هه‌موو شه‌ریفن له‌رووی زه‌مانه
 فه‌قه‌ت پایه‌یان که‌متره‌ به‌عه‌ین
 له‌پایه‌ی نه‌سلی حه‌سه‌ن و حوسه‌ین
 ئه‌مان مه‌شه‌هورن له‌سه‌فحه‌ی دونیا
 له‌زوم‌په‌ی ئالی مه‌رته‌به‌ی عولیا

باسی ناوی بنده کانی حه زرهت ﷺ که نازاد کراون

«ئوسامه، سه لیم، زه یید، ئه بوله باب»
 «ئهللیس» عهبدانی شای عالی جه ناب
 «رافیع» و «ریباح، یه سار» و «سهوبان»
 «ئهبوورافیع» و «فضاله» و «شهقران»
 «کرکره» و «تههمان، هیشام» و «مهدهم»
 «ابوضمیر»ه و «مهئوور» و «ئهسلم»
 «ئهبووموهیهیب» هم «ئهبووعوبه یید»
 «سند» و «ئهنجه شه، ئه حمه ر» و «عوبه یید»
 «ئهبووواقید» و «سه فینه» و «عهسیب»
 «سه عد» و «ئهبووهند» هم «زه یید» و «نه جیب»
 «ئهوس» و «ره فاعه» و حه زره تی «سه لمان»
 «واقید» و «شه معوون» هم «ئهبووره یحان»
 «حونه ین» و «ئهبوبوبه کره»، ئه مانه
 ئازادی کردن شاهی زه مانه

خزمه تکارانی حه زرهت ﷺ [له پیاوان]

خزمه تکارانسی ره سوولی ئه قدهس
 «ره بیعه» و «ئهیمن، عه بدوللا» و «ئهنهس»
 «عه قه به» و «ئه سلع، سه عد» و «ئهبووزه رپر»
 «حونه ین» و «نه عیم، موهاجیر» به فه ر
 هم «ابوالحمراء» مه شهوور به هیلال
 «ئهرمه د» و «ئه سوه د، ئه یاد» و «بیلال»

خزّمہ تکارانی لہ ژنان

خزّمہ تکارانی لہ زومرہ ی ژنان
 «خہولہ» و «مہیمونہ» ی پر عہقل و غیرفان
 «امّ عیاش» و «سہلما» ی بہ عیسمت
 «امّ ایمن» ی عہ تیقہ ی حہزرت

مام و پوورہ کانی حہزرت ﷺ

دوانزہ مامی بوو سہرورہ ی ئافاق
 «ئہبوو تالیب» و «حادیس» و «عیزاق»
 ہم «عہد کہ عہ» و «قیسہم» و «ضرار»
 «حہ جہل» و «مہ قوم، زوبہ یر» ی ناودار
 «ئہبوولہ ہہب» ی مہ شہور بہ ئازار
 «عہ بیاس» و «حہ مزہ» ی حہ میدہ کردار
 ئہ ہلی ئیمانیاں حہ مزہ و عہ باس بوو
 بوّیہ شوّرہ تیان «افضل الناس» بوو
 شہش پووری ہہ بوو «خیر البریّہ»
 «عاتیکہ» و «بیضا، بہرہ» و «سہ فیہ»
 «ئہروا» و «ئہ میمہ»، تہنیا سہ فیہ
 بوو بہ ئوممہ تی «خیر البریّہ»

حہرہ سہ کانی لہ غہزادان ﷺ

ئیشکچی حہزرت بہ مہیل و دلّ خواز
 لہ غہزای بہدرا «سہ عد» ی بن موعاز

«زوبهیر» له خهندهق، ئەمما له ئوحوود
 دوو برای عوزهیر «زه کوان، موحه ممه د»
 حهرهس بوو له بوۆ «خیر البریة»
 «مووغهیره» ی دلیر له حوده بییه
 له خه بیهرا «سه عد» ئینی ئەبی وه ققاس
 «ئەبوو ئەییوب» و «عوباد» بوون حهراس
 له «وادی القری» حهرهس بوو «بیلال»
 رازی بی لیمان خودای «ذی الجلال»

ئوانه ی دایان له گەردنی کافر له حوزووری ئەو ﷺ
 چەن کەسیان لە لای شاهی دل رووناک
 دایان له ملی کافری ناپاک
 «میقداد» و «عەلی، عاسیم» و «ضحاک»
 «ئینو موسلیمه» و «زوبهیر» ی چالاک

بانگ دەره کانی حەزرت ﷺ

بانگ دەره کانی ئەو ساحب ئەمره
 له مەدینه دا «بیلال» و «عەمر» ه
 «ئەبوو مەحزورە» له شاری مەککە
 له قوبادا «سه عد» پاکسی بی له کە

شاعیر و هەدووە خوینی و خەتیبی حەزرت ﷺ

شوعەرای شاهی ساحب فەساحە
 «کەعب» و «حیسان» و «ئینو پەواحه»

هدهده خوینی ئەو چوارن ئەی برا
 «عەبدوللا» و «عامیر، ئەنجهشه» و «بەرپرا»
 بە حوزووری ئەو ئەبوو بە خەتیب
 جارجار «سابت» ی بەلیغ و ئەدیب

کاتبه کانی حەزرت ﷺ

کاتبه کانی هەر چوار خولهفا
 «سابت» و «زەید» ی بە سیدق و سەفا
 «زوبەیر» و «تەلحە» و «سەعد» ی بنی وەققاس
 «عەلا» ی حەزرەمی، «حنظله» ی حەق ناس
 «سەعید ئیبنو عاس، خالید» و «ئەبان»
 کورانی سەعید ئازا و میهرەبان
 «عامیر، شەرعبیل، خالید بن وەلید»
 «ئەبووسوفیان» و «موعاوییه» و «یەزید»
 دوو «عەبدوللا» ناو دارای مەلاحە
 «ئیبنو ئەرقەم» و «ئیبنو رەواحە»
 «ئیبنو ئەبی سەرج» لە گەل «حوەیتییب»
 «عەمر» ئیبنو عاس، لە گەل «موعاویقیب»
 «ئوبە ی بنی کەعب، موغەیرە» ی غەییوور
 «حوزەیفە» ی ئیبنو یەمانی مەشهوور
 لە هەموان زیاتر حازر بوو نووسین
 موعاوییه بوو و زەیدی بە تەمکین

بانگ کردنی پیاوہ گہورہ کان بۆ ئیسلامیہت

زۆر بانگی فہرموو لہ ساحیب جاہان

کاغہزی نووسی بۆ پادشاہان

بۆ «قہیسہری رۆم»، بۆ شاہی «کیسرا»

بۆلای «موقہوقہس» لہ خاکى میسرا

بۆ «عہد» و «جیفر» دوو شاہی عوممان

بۆ «ہۆزہی عہلی» یہمامہ مہکان

بۆ «شاہی بہحرہین» ساحیب مہرحمہ

بۆ شاہی حہبہش یہعنی «ئہسحہمہ»

بۆلای «حادیس» ی غہسسائی نہسہب

پادشای غوتہی بیّ حیلیم و حہسہب

کاغہزی نووسی بۆ «فہرہ» ی سہرورہ

ساکنی مہعان تابعی قہیسہر

کاغہزی زۆرہ بیجگہ لہمانہ

بہعزیکیان ماون ئہو کاغہزانہ

بہعزى جوابیان پربوولہ ئہدہب

واکہ لایق بیّ بہ مہولای عہرہب

بہعزیکیان دوور بوون لہ شیوہی کەرہم

بہ وینہی «پہروئیز خوسرہو» ی عہجہم

بہعزى گہیشن بہ نووری ئیمان

وہ کوو «نہجاشی» و «مہلیکی عہممان»

کاغز بهرہ کانی حەزرت ﷺ

قاسیدی قەیسەر «دوحیە» ی موحتەرەم
 «ئیبینو حوزافە» بۆ کەسرای عەجەم
 قاسیدی عەممان «عەمر» ی ئیبینو عاس
 بۆلای موقەوقەس «حاتیب» ی حەق ناس
 «سەلیت» قاسید بوو بۆ ھۆزی عەلی
 قاسیدی بەحرەین «عەلا» ی حەزرەمی
 قاسیدی حاریس ناوی «شەجاع» بوو
 قاسیدی حەبەش «عەمر» ی موتاع بوو
 قاسیدی فەرەھ ناوی «مەسعوود» بوو
 نیشانە ی رحمت لەوا مەوجود بوو

ئەمیرە کانی لە مەملە کەتان

ئەمیرە کانی لە مەملە کەتان
 لە خاکی یەمەن «بازان» ی سامان
 ھەم لە سەنعادا «خالید» ی سەعید
 لە «حضر موت» دا «زیاد» ی لەبید
 «ئەبووموسا» بوو بۆ مولکی عەدەن
 «مەعاز» لە جەند، تابییعی یەمەن
 ئەمیری نەجران «ئەبووسوفیان» بوو
 لە سیاسەتا مەردی مەیدان بوو
 «یەزید» ی کوری لە مولکی تەیما
 «عەتاب» لە مەککە ی موبارەك سیما

«عمر» ی کورپی عاس بوّ خاکی عه‌مان
 فه‌رمان ره‌وا بوو به‌ عه‌دلّ و ئی‌حسان
 قازی یه‌مه‌ن بوو حه‌زره‌تی «عه‌لی»
 به‌ حوکمی حه‌دیس یا نه‌سی جه‌لی
 «سد‌دیق» والی بوو به‌ حوسنی مه‌نه‌ج
 له‌ سالی نوّدا بوّ ئی‌قامه‌ی حه‌ج
 جا بوّ یارمه‌تی سد‌دیقی وه‌لی
 ناردی به‌ شوینیا حه‌زره‌تی عه‌لی
 له‌ مووسیمی حه‌ج به‌ هیّز و جورئه‌ت
 خویندیه‌وه سه‌دری سووره‌ی به‌پائه‌ت
 مه‌نعی حه‌ج کرا له‌ رووت و کافر
 به‌ حوکمی خودای غالب و غافر
 بی‌جگه‌ له‌ مانه‌یش له‌ گه‌لی ولّات
 چه‌ن که‌س عامیل بوون بوّ حه‌ققی زه‌کات

باسی و لاخی سواری و حه‌یوانی شیر له‌ بزنی و مه‌ر و وشتر
 نوّزده ئه‌سپی بوو شاهی سه‌رفه‌راز
 «سکب» و «مُرتجِز» هم «ورد» و «لذاذ»
 «ظرب» و «ذوالعقال، مرتجل، لَحیف»
 «سجل» و «سبحه» و «بحر، مَرواح» ی له‌ تیف
 «ملاذح، نجیب، ذوَلَمه، مندوب»
 «یعبوب» و «طرف»، ئاخریان «یعبوب»
 شه‌ش هیستری بوو، دوانی ناودار
 «دُلّال» و «فَضّه» عه‌لاوه‌ی چوار

سئ کهری هه بوو «عَفِیر» و «یَعْفور»
 یه کئ تر هینای عوباده ی غه یووو
 چل و پینچ و شتری ساحیب خیر و شیر
 ناوی به عزیزکت بو بکه م ته حریر
 «اطلال» و «اطراف، بروده، حَنَا»
 «بغوم» و «زمزم، سعديه» و «سقیاء»
 «برکه» و «دیا، عریس» و «شَقراء»
 «بسیره، مروه، قَمَر» و «سمراء»
 «عضباء» و «غوته» هه م «غیته» و «مه ره»
 «جدعاء» و «ورشه» هه م «قصوی، عجره»
 حهوت بزنی هه بوو له مه ریش سه د سه ر
 شیر ی ئه خواردن سه ییدی سه رووهر

ئه سبابی هه ربییه ی حه زره ت ﷺ

نو شیر ی هه بوو یه که م «ذوالفقار»
 «حَنَف» و «قلعی، مأثور» و «بتار»
 «عَضْب» و «قضیب» و «مخدم» و «رسوب»
 حهوت کراسی زریی مه حکه م و مه رغووب
 «ذات الحواشی» هه م «ذات الفضول»
 «ذات الوحاش» و «سعديه» ی مه قبوول
 «خرنق» و «بتراء»، «فضة» ته واوه
 کراسی زریین و «درع» یان ناوه
 شهش که وانی بوو «سِداد» و «صفراء»
 «کتوم» و «روحاء»، «شوحط» و «ذوراء»

چوار رم، سئی قه لغان، جه عبه ی کافور ناو
 پشتینی قایش، سئی هه لقه ی له ناو
 دوو حه ربه یشی بوو بچووک و گه وره
 دوو مه غفیری بوو شای ساحیب ده وره
 کلاوی زریی که نه یکه نه سه ر
 له کاتی شه را بوؤ ده فعی زهره ر
 گوچانیکی بوو یه ک زهرعی نه جیب
 عاسایکی بوو «مخصره» و «قضیب»
 «قضیب» داریکه ریك و مونته زه م
 به وینه ی گوچان، به بی چه م و خه م
 نه م «مخصره» به قه د دوو بسته
 بوؤ کاتی قسه و ئیشاره ی ده سته
 ئالاییکی بوو له کالایئ ره ش
 «عقاب» ی ناو بوو، غه یره مونه ققه ش

جل و ئه سباب و ئه ساسی به یتی ﷺ

جل و ئه سباب و «اثاثُ البیت» ی
 وا ده رکسه و تون له دوای فه وتی
 پینج کاسه ی بووه سه ییدی نه برار
 به که م له بلوور، دووه مین له دار
 یانی دارخوارما، سیهم شکابوو
 له سئی شوین به زیو پینه کرابوو
 کاسه ی چواره مین ناوی «ریان» بوو
 پینجه م «مغیث» ناو، گه لی جوان بوو

خه نه دانی مس، زه رفیکیش له بهرد
 بیان نه گوت «تور»، بی له که و بی گهرد
 ره کوه بیکی بوو جه ونده بو ئاو
 تهشتی خو شۆرین له «مفرق» ته و او
 کیفیکی هه بوو قایشی نایاب
 مه شهوور به «ربعه» بو ورده نه سباب
 وه کوو ئاوینه و مه قهس و کلدان
 شان و نه سبابی پیوستی پیاوان
 سیواکیکی بوو له داری ئیراک
 له وهختی خوبا پیی نه کرد سیواک
 کورسیه کی بوو پیچکه ی داری ساج
 «مُدهن» جیگه ی رۆن، کرا بوو له عاج
 قه سه یه کی بوو ناوی «غرا» بوو
 له نه ترافیه وه چوار حه لقه ی تیا بوو
 که پریان نه کرد له چیشتی میوان
 به چوار کهس نه هات بو حه لقه ی دیوان
 دوو میزه ره ی بوو شای عالی جه ناب
 نه وی گه وره یان مه شهوور به «سحاب»
 بچوو که که یان وه کوو شه وه بوو
 له فه تحی مه ککه به سه ریه وه بوو
 دوو کراسی هه بوو سه ر تا به دامان
 کالای «صحاری»، له تیف و جوان
 دوو کراسی جومعه له گه ل سئ «خمیص»
 یانی چه تفه ی ره ش، نایاب و نه فیس

دوو كراسى تىرىش لە حىبرى ئەعلا
 يەك يەك بوو «كسا» و «قىمىص» و «ردا»
 قەمىس كراسىكە تا ئەژنۆى ئىنسان
 رىدا جلىكە ئەدرىتە ناو شان
 سى جىبەى ھەبوو شاھى بە تەمكىن
 رەنگى يە كىكيان سەوزىكى شىرىن
 كەسا دائەگرى ئەغلەبى ئەندام
 بۆكاتى سەرما، يا بەعزى مەقام
 دوو خوفى ھەبوو لە گەل يەك ليفە
 دوو نووینی ناسك، كالای قەدىفە
 فەرشى چەرمى بوو كە پىر بوو لە ليف
 «صاع» يك و «مد» بۆ شەرى شەرىف
 ئەنگوسىلەينى لە زىوى زەرىف
 يەكى لە ئاسن ئەمما زۆر لە تىف
 نووسرابوو لىيان عىنوان و جاھى
 ياننى «مۇحمەد رسول اللہ»
 سەرەو «اللہ» ئەمجارە رەسوول
 ئىنجا موخەممەد سەدىرى مەعقوول
 ئەمانەم وەرگرت زۆر بە ئىھتىمام
 لە تەئلىقاتى عولەماى ئەعلام
 وەك «موھاب» و شەرحى «زىرقانى»
 وەكوو «انوار»ى شىخى نەبھانى
 مادام كە دىتان سەھو و نىسيانى
 يالە عەدەدا زىاد و نوقسانى

بییه نه وه سهر ته رتیبیکی چاک
 مه منووتان ئه بم به دلیکی پاک
 فه قهت ده ربخه ن مه ئخه زی ته سحیح
 تا موعته بهر بی وه سیله ی ته رجیح
 «أَرْشَدَنَا اللَّهُ إِلَى الصَّوَابِ
 وَأَشْرَعَنَا يَوْمَ الْمآبِ»

باسی جی نشینه کانی چه زهت ﷺ

بیته سهر سهیری ههر پینج خوله فا
 خاوه نی عهدل و ئیحسان و وه فا
 ئه علا و ئه فزه لیان ره فیتی شه فیق
 خه لیفه ی ئه ووه ل «بووبه کر» ی سد دیق
 ناوی «عبدالله» و باوکی عوسمانه
 ناوی باپیره ی عامیر بزانه
 دایکی «امّ الخیر» سه لمای کچی سه خر
 کوپی عامیری ساحیب عیزز و فه خر
 له شه شه م جه ددا مه رپه ی به حورمه ت
 رشته ی ئه م زاته ئه گات به چه زه ت
 بی شه ر و ئاشووب، به ئیجماعی عام
 بووبه خه لیفه ی سه ییدی ئه نام
 ههر روژی ئه ووه ل خه لیفه ی زانا
 خوتبه یه کی خویند به مه غز و مه عنا
 فه رمووی به یاران ئیمرو من والیم
 له سه ره ئی عام ساحیب ته عالیم

ئەمن خۆم لە کەس چاتر نازانم
 چونکی نازانم چۆنە پایانم
 ھەر تەقوای خودا مایە ی شەرەفە
 ھەرکەس ئەتقا بێ ئەو ئە شەرەفە
 نادان کەسیکە عەقڵی کۆتا بێ
 بێ کردەووی چاک عومری فەنا بێ
 فەرمان بەردارم بۆ حوکمی سوننەت
 دوور و بیزارم لە ریگای بیدعەت
 ئەگەر چاکەم کرد ببن بە یارم
 یارمەتیم بدەن بۆ ئیش و کارم
 کاتی رۆم ون کرد دەخیل سەد دەخیل
 رۆم پێی نیشان دەن بە وینە ی دەلیل
 پادشایانی زەمانی قەدیم
 خاوەنی تەخت و بارەگای عەزیم
 دەرچوون لە قەسر و لە قەبرا رزان
 ئیستاکەش دیلی دائیرە ی جەزان
 خوا مال و سەرۆت ئەسینیتەو
 ھەر کردەووی چاک ئەمینیتەو
 ئینجا ھاتە خوار لە بەرزی مینبەر
 جی نشینە کە ی رەسوولی رەھبەر
 رۆژی دووھەمین بە شیوہی توججار
 ئەسبابی ھەلگرت روشت بۆ بازار
 عومەری فاروق لە ری پێی گەشت
 لە پاش لی پرسین حالی تی گەشت

ئەيەوى بىروا لەبۆ تىجارەت
 لەبەر نەفەقەى عائىلە و عەشرەت
 عومەر عەرزى کرد وەزعى خەلافەت
 ناکەو پتە يەك لە گەل کەسابەت
 جا بۆيان دانا لەسەر «بیت المال»
 ھەر رۆژى مەپرى بۆ خەرجى عەيال
 لەسەر ئەم نەھجە بە سىدق و سەفا
 بوو بە جى دارى حوکمى موستەفا

واقىعاتى سالى يازدەى ھىجرى

پاش دامەزرانى سەدىقى ئىمام
 لەبەر شکۆھ و تەروىجى ئىسلام
 فەورەن سەوقى کرد بەبى تەفرە و بەين
 سوپاي ئوسامە بۆ خاکی بەحرەين
 سوپا ھاتەو بە فەتح و زەفەر
 قووەتى ئىسلام بەمە کەوتە دەر
 خۆيشى کەوتە رى بۆ حەربى ئەعراب
 مورتەدەکانى بى سىدق و سەواب
 تەسخىرى کردن بۆ حوکمى ئىسلام
 فەرمان بەردار بوون بۆ ھەموو ئەحکام
 خالیدیشى نارد بە ھىز و سوپاھ
 بۆسەر تەلیحەى ئەسەدى گومراھ
 پاش ئەو رۆیى بۆ بەنى تەمیم
 تەفرەقەى کردن بە نەسرى عەزیم

واقیعاتی سالی دوازده و کوشتنی موسه‌یله‌مه

له سالی دوازده سددیقی ره‌شید

کردی به قائید خالیدی وه‌لید

سوپاهیککی نارد له‌بوۆ یه‌مامه

جیی موسه‌یله‌مه‌ی ساحیب نه‌دامه

یه‌مامه‌ی گرت و «وَحشی»^۱ تیکۆشی

«مُسيلمه»ی کوشت زۆر به ناخۆشی

جا چوون له‌م حه‌ربا حه‌فه‌زه‌ی قورئان

به ده‌ستی کوفقار گه‌لیکیان کوژران

بوۆ پاراستنی قورئانی ئه‌نوه‌ر

که‌وته ئه‌ندیشه‌هه‌زه‌رتی عومه‌ر

وه‌ختی خۆی قورئان له‌عه‌سری حه‌زه‌رت

هه‌موو نووسرابوو سووره‌ت به سووره‌ت

فه‌قه‌ت نووسرابوو له‌سه‌ر ده‌فه‌شان

له‌ته‌خته‌ی دار و له‌سه‌ر به‌ردی پان

زۆر مه‌زه‌ننه‌ بوو بوۆ مه‌حو و فه‌وتان

له‌پاش فه‌وتانی «حَفَاط»ی قورئان

جا به‌ته‌دبیری عومه‌ری فارووق

پاش مه‌شوه‌ره‌تی ئه‌پبابی وسووق

ئه‌م‌ری سادر کرد سددیقی ئه‌که‌به‌ر

زه‌یدی بن‌سابت کاتبی سه‌روه‌ر

۱. ناوی پیاویکه له کافریه‌تیدا هه‌زه‌رتی حه‌مه‌زه‌ی شه‌هید کرد، له‌پاش ئیسلام بوون،

له‌م حه‌ربا موسه‌یله‌مه‌ی کوشت.

وهك عهسرى حهزرهت به حوسنى سوورهت
 ئايهت به ئايهت سوورهت به سوورهت
 به ئيتتيلاعى ئهسحابى كيرام
 رازى بى لىيان پادشاي عهلام
 ههمووى نووسيهوه له چهن پارچهى ساغ
 له پيىستى ناياب، پوخته و به دهباغ
 خستنيه بهينى دوو له وحي شيرين
 لاي خووى راي گرتن سدديقى ئه مين
 پاش وه فاتى ئه و كه وتنه لاي عومه ر
 پاش ئه و لاي حه فسهى حه ره مى سه روه ر
 له رووى ئه مه وه حه زره تى عوسمان
 ته حريرى فه رموو حه وت نوسخه قورئان

هه ناردنى «خالد بن وليد» رضي الله عنه بو عيراق

جا سوپاي رى خست سدديقى مه جيد
 كردى به قائيد خاليدى ره شيد
 ناردنى له بو شارانى عيراق
 له بو ته رويجى ئيسلام له ئافاق
 جا به و سوپاوه زوو به دهست و برد
 فه تحى «انبار» و شارى «حيره» ي كرد
 له وى بو حه ربى «ذات السلاسل»
 خوارديه وه خاليد زه هريكى قاتيل
 به م شه ره ئيسلام زور به شه و كه ت بوو
 به سه ر دوژمنا ساحيب هه ييه ت بوو

فه تحی «عین التمر» کرا موکه ممهل
 له پاش ئه و فه تحی «دومة الجندل»
 له پاش ئه و فه تحه به توندی و ته و بیخ
 چوو بو سهر دوژمن له خاکى «مضیخ»
 له موزیخه وه هاتو به ته عجیل
 بو شه ری قهومی «ثنی» و «زمیل»
 له ویوه رۆیی بو خاکى «رضاب»
 ئینجا بو «غراض» به قه و لى سه و اب
 هه ره له م سالآ بوو سددیقى قودسى
 ناردی بو شه ری ئه سه وه دى عونسى
 موه ته نه بیى بوو له خاکى یه مهن
 ته به عه ی زور بوو له سه ره فیل و فه ن
 هه م له بو به حره ین هه م قهومی سه لیم
 هه موو مه جبوور بوون به سیدق و ته سلیم

واقیعاتی سالی سیازده

له سالی سیازده له فه سلی به هار
 ریکی خست بو شام سوپای فیداکار
 کردی به قائید بو فوزه و نه جاح
 ئه بوو عوبه یده ی وه له دى جهه پراح
 سى مانگ شه ری کرد له حدوودى شام
 ئینجا داواى کرد کۆمهك له ئیمام
 ئه ویش ئه مرى کرد خالیدى سه مسام
 له بو کۆمه کیان برپا له بو شام

تەعینیشی کرد بە قائیدی عام
 ئەبووعوبەیدە ی عەزل کرد لە شام
 کە ری کەوت بو شام خالیدی وەلید
 کردی بە جی دار «مثنی» ی ره‌شید
 ئیتر مایه‌وه موسەننای نەبەرد
 لە سوپای عیراق تا وەفاتی کرد
 لە پیش هاتنی سەعدی موعتەبەر
 بو خاکی عیراق لە عەهدی عومەر
 خالیدی دلیر کە گەیشتە شام
 فەتھی «بصرا» ی کرد بە سوپای ئیسلام
 ئینجا هاتە جی حەربە کە ی «یرموک»
 بەم حەربە رۆمی بوون بە پووشی سووک
 لەم حەربە دا هات بە راستی و تەحقیق
 قسە ی وەفاتی بووبە کری سددیق
 تەسادوفی کرد حادیسە ی ئەجەل
 لە بو بیست و دووی «جمادی الأول»
 لە «روضە» ی والا لای قەبری ئەنوەر
 تەسلیمی خاک بوو سددیقی ئەکبەر
 دوو سأل و سئ مانگ بە حەق ئیمام بوو
 یەعنی خەلیفە ی «فخرالانام» بوو
 عومری عەزیزی شەست و سئ سأل بوو
 هاو وینە ی شاھی ساحیب کە مال بوو

له نه خوشینا سددیقی نه کبهر
 عههدنامه‌ی خو‌ی دابوو به عومه‌ر
 پاش وه‌فاتی نه و نه‌سحابه‌ی کیرام
 به‌یعه‌تیا‌ن پی‌ی کرد به ئیجماعی عام

خه‌لیفه‌ی دووه‌م عومه‌ر ﷺ

عومه‌ری فارووق خه‌لیفه‌ی دووه‌م
 خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ره‌سوولی خاتمه
 دایکی‌ی هه‌نته‌مه، باوکی خه‌تتابه
 نه‌فیل باپیری عالی جه‌نابه
 «لُوی» باپیره‌ی هه‌وته‌می عومه‌ر
 هه‌شته‌م باپیره‌ی زاتی پی‌یغه‌مبه‌ر
 کاتی دامه‌زرا له‌سه‌ر خه‌لافه‌ت
 بو‌دین تیکو‌شی زور به شه‌رافه‌ت
 کردی به مه‌بده‌ء تاریخی هیجره‌ت
 دای مه‌زران ده‌فته‌ر له‌بو‌ کیتابه‌ت
 که‌وته‌ ته‌رتیبی شارانی ئیسلام
 قازی ته‌عین کرد بو‌زه‌بتی نه‌حکام
 له‌سه‌ر سوپای شام خالیدی لابرده
 نه‌بو‌وعوبه‌یده‌ی له‌جی ته‌عین کرد
 نه‌مما به وینه‌ی دوو برای شه‌قیق
 کو‌مه‌کی یه‌ک بو‌ون به فه‌یزی ته‌وفیق
 له‌سالی سیازده له‌عه‌هدی عومه‌ر
 هه‌ربی «اجنادین» کرا به زه‌فه‌ر

هەر له م سالهدا له خاکی عیراق
 ئەبووعوبه یه دهی هه میده ئەخلاق
 بهستی بۆ سهیری سوپای موکه پرهم
 به سهر دیجلهدا جیسریکی مه حکه م
 ئەو عه هده عه هدی حوکمی «بۆران» بوو
 ژن بوو، له نه سلێ که سرای ئییران بوو
 سوپا سالاریش به هه مانی ناو بوو
 خاوه نی شان و شوهرت و ناو بوو
 جا ئەبووعوبه یه مه ردی خاتر جه م
 که وته شه ر له گه ل له شکری عه جه م
 له وی شه هید بوو به سه ده مه ی فیل
 جا بوو به قائید «مثنی» ی جه لیل
 له شه ری «بویب» زوو به ده ست و برد
 سوپای عه جه می ته واو به رباد کرد

واقیعاتی سالی چوارده

له سالی چوارده خالیدی وه لید
 سه رکه وت بۆ دیمه شق مه ردانه و ره شید
 به شه ریکی زۆر «عَلَى التَّوَالِي»
 دیمه شقی داگرت خالیدی والی
 له پاش فه تحی شام غه زای ئەهلی «فحل»
 هه رچه ن گران بوو، ته واو بوو به سه هل
 فه تحی شارانی ساحیل ته واو بوو
 هه م «طَبْرِيَّة» گیرا زوو به زوو

چه‌ربی «مرج‌ال‌رؤم»، شه‌ری «بَعْلَبْكَ»
 ههم فه‌تحی «حمص» به سوپای پر چه‌ك
 شاری «قینسرین» ههم شاری «حَلَب»
 ههم «انطاکیه» گیران مورته‌تب
 هه‌ر له‌م سالاً بوو‌که مو‌عاویه
 فاتیح بوو‌به زؤر بوؤ «قیساریه»
 بیسانی داگرت عه‌مری کورپی عاس
 فه‌تحی «غزه» ی کرد به قووه‌ی ئی‌خلاس
 سولجی کرد له‌گه‌ل نه‌هالی «اردن»
 به په‌یمانی راست، به‌بی فی‌ل و فه‌ن
 «نابلس»، «ولد» و «تبق» و «عمواس»
 ههم «بیت جبرین» به شه‌وکه‌تی راس
 فه‌تحی کرد «یافا»، ههم «مرج‌ال‌عیون»
 مو‌فاوه‌زه‌ی کرد له‌گه‌ل «ارطیون»
 هه‌ر له‌م سالاً بوو‌چه‌زهرتی عومه‌ر
 ناردی بوؤ عی‌راق سه‌عدی مو‌عتبه‌به‌ر
 نه‌ویش دامه‌زرا لای «قادیسه»
 له‌گه‌ل سوپاهی ساحیب مه‌زیه
 سوپای شاماتیش هاته‌وه عی‌راق
 که‌وتنه تیکۆشین به به‌رزی نه‌خلاق
 له مانگی شه‌عبان قووه‌ی سه‌عدیه
 به زؤر فاتیح بوون بوؤ قادیسیه

واقیعاتی سالی پازدهه می هیجری

له سالی پازده عومهری ئه پشه د
 له سه ر فه رمووده ی چه زره تی ئه حمه د
 روئی به وینه ی فریشته ی ئه قده س
 بی شه ر فه تحی کرد «بیت المقدس»
 هه ر له م سالا بوو که سه عدی چه ق ناس
 «مدائن» ی گرت به قووه ی ئیخلاص

واقیعاتی سالی شازدهه م

له سالی شازده سوپای خاوه ن دل
 بوون به فاتیحی «تکریت» و «موسل»
 هه م داگیریان کرد «خانه قی» و «چه لوان»
 له گه ل جه میعی خاکی «ماسه پزان»
 «بصره» ی بینا کرد عومهری ئیمام
 بوو به قه رارگای له شکری ئیسلام
 فه تحی «قرقيسا» و جیزیه وه رگرتن
 له سالی شازده هه ردووی ری که وتن

واقیعاتی سالی چه ثده ی هیجری

هیرقه لی روومی له سالی چه ثده
 هاته سه ر سوپای ئه بوو عوبه یده
 له شاری «حمصا» مه حسووری کردن
 بو داوای کومه ک مه جبووری کردن

که پیان گه‌یشت ئیمدادی عیراق
 هیرقه‌لیان شکاند به عه‌ونی خه‌للاق
 هر لهم ساله‌دا سوپای سه‌عديه
 «جزیره» یان گرت هم «ارمینیه»
 لهم سالآ روئی عه‌لای «حضرمی»
 بو شه‌ری «اصطخر» به ده‌روون گه‌رمی
 لهم سالآ گیرا «شوستر» و «اهواز»
 له‌گه‌ل «رامهرمز» به مه‌یل و نیاز
 لهم سالآ روئین بو جوندی سابوور
 گیرا به په‌یمان به قه‌ولی مه‌شهوور

واقیعاتی سالی هه‌ژده‌هه‌می هیجری

له هه‌ژده‌دا هات تاعوونی «عمواس»
 گه‌لنکی فه‌وتان له کوبیاری ناس
 ریکه‌وت له بو شام چه‌زره‌تی عومه‌ر
 له بیمی شه‌ری روومی به‌د سه‌مه‌ر
 پاش ئیستیشه‌ره له ری گه‌راوه
 خالیدی له‌گه‌ل خو‌یا هی‌ناوه
 له پاش رزگار بوون له تاعوونی عام
 که‌وته ری عومه‌ر بو دیمه‌شقی شام
 له شاری شاما بیلالی نه‌نوه‌ر
 جارئ بانگی دا به ئه‌مری عومه‌ر
 به یادی چه‌زره‌ت یاران هاته‌ن جوش
 دلان هاته‌ن کول به وینه‌ی چه‌وجوش

فرمیسکیان ئەرشت بە وینەى باران
 که به خورپەم بى کاتی به هاران
 بەللى به باس و «تذکار» ی یاران
 چاوی موشتاقان ئەرژینى باران
 چەن خوۆشه که یار بو یاری گیانی
 سینەى بىبرژى وه کوو بسوریانی
 به جوۆشى سینە و به فرمیسکی چاو
 ئیسراحتە بدا به دل و هەناو
 هەر لەم سالەدا عەمرى کورپی عاس
 روۆی له بو میسر به شه و کەت و باس
 به وه ختیکی کهم قائیدی ره ئیس
 شاری «فرما» ی گرت، هەم شاری «بلیس»
 به چوارده مانگ قووهی به هییه
 فه تحی کرد شاری «اسکندر یه»
 عەمرى خاوهن دل «مصر» ی قەدیمی
 کرد به قەرارگای سوپای عەزیمی
 لهوئ بىناى کرد مزگه وتى به ئەمر
 ناوی مەشهوره به جامیعی عەمر
 له هەژدهوه بوو تا بیست و یه کهم
 موددهی ئەم فه تحه به بى زیاد و کهم

واقیعاتى سالى نۆزدهى هيجرى له غەبرى میسرا

له سالى نۆزده گەبى به عومەر
 شکایهت نامه له سه عدى سهروهه

هه‌رچهند رازی بوو له خولقی چاکی
 عه‌زلی کرد له‌سه‌ر شکاتی شاکی
 کردی به‌ والی «عبدالله» ی عه‌تبان
 بوو خاکی به‌سه‌ره به‌ عه‌دل و ئی‌حسان
 ئینجا ریکی خست «عبدالله» ی سه‌روه‌ر
 سوپای «نه‌هاوه‌ند» به‌ ئه‌مری عومه‌ر
 ئامیری سوپا‌نوعمانی ناو بوو
 ئیداره‌ی حه‌ربی گه‌لی ته‌واو بوو
 له‌م سوپادا بوو حوزه‌یفه‌ی به‌مان
 ساحیبی سیرپی ره‌ه‌به‌ری زه‌مان
 له‌پاش ئه‌م حه‌ربه‌ داگیران یه‌کسه‌ر
 خاکی «صمیره» و مولکی «دینه‌وه‌ر»
 شاری «ماهان» و شاری «هه‌مه‌دان»
 فاتح نه‌عیم بوو، شه‌قیقی نوعمان

واقیعاتی سالی بیست و یه‌کی هیجری

سالی بیست و یه‌ک عه‌مری کوری عاس
 عه‌قه‌به‌ی هه‌نارد به‌ عه‌زم و ئی‌خلاص
 فه‌ت‌حی کرد خاکی «زویله» ته‌مام
 «بارک الله فی تـلك الأیام»

واقیعاتی سالی بیست و دوو

سالی بیست و دوو عه‌مری جوان مه‌رد
 «طرابلس» و «برقه» ی فه‌ت‌ح کرد

لهم ساله دا بوو فه تحی «عه سقه لان»
 موعاوییه بوو سه روکی یه لان
 فه تحی کرده وه براهی نوعمان
 خاکی «همه دان» پاش سه وره و توغیان
 جه ریر فه تحی کرد «قه زوین» و «زه نجان»
 نه عیم خاکی «رهی» مه شهوور به «تاران»
 هم داگیری کرد «قومس» و «گورگان»
 هم «طبرستان» به هیزی مهردان
 به ئه مری عومر نه عیمی دل پاک
 بوو به کوّمهک و یاوه ری سه ممان
 تا داگیریان کرد به سولّج و په یمان
 ته واوی خاکی «ئازه ربایجان»
 لهم سالآ بوو هات سورا قه ی مه نسوور
 «باب» ی داگیر کرد وه کوو شیّری سوور
 له بابه وه چوون به عهزم و ئیمان
 به کیره و حه بیب، حوزه یفه و سه لمان
 بوّ خاکی «موقان» بوّ «لان» و «تفلیس»
 هه موویان داگرت به ئه مری ره ئیس
 «عبدالرحمان» ی ئیینو ره بیعه
 ئهم پالّه وانه ی پایه ره فیعه
 به ئه مری عومر به فه تح و زه فهر
 روّی بوّ غه زای تورکی به له نجهر
 عوتبه بنی فهرقه د شه جیعی مه شهوور
 فه تحی کرد هه موو خاکی «شاره زوور»

هم داگیری کرد خاکی «صامغان»
گه بیه نـزیکـی نـازه ربايجان

واقیعاتی سالی بیست و سی

له بیست و سیدا فه تحی «خوراسان»
فه تحی «هه رات» و «مه رو» و «شاهیجان»
فه تحی «نیشابوور»، نه مانه هه موو
به ریاسه تی والی نه حنه ف بوو
له م سالآ عوسمان کوپی «ابوالعاص»
«اصطخر» ی داگرت به سوپای حه ق ناس
«جه ور» و «کازروون»، هه م «نوبندجان»
«شیزر» و «شیراز»، خاکی «ئه ره جان»
ساریه گرتی زور به ده ست و برد
له م سالآ شاری «نسا» و «دارابجرد»
له مه دینه دا حه زره تی عومه ر
له روژی جومه له سه ری مینه ر
خوا پیشانی دا که سوپای دوژمن
خه ریکن ده وری ساریه بگرن
ئه میش ترسانی و پی گیان بی ته ل
«بِیَا سَارِيَّةُ الْجَبَلِ الْجَبَلِ»
گورج گه پرایه وه به هیزی سوپا
دووری خسته وه دوژمنی گومرا
هه ر له م سالآ بوو داگیرا «کرمان»
«مکران» و «سیستان» به نووری تیمان

ئینجا شهید بوو ئەم عالی نەهجه
 بیست و شه شەمی مانگی «ذی الحجّه»
 لە کاتی نوێژا لە وهختی سهحر
 بە دەستی «ابولؤلؤ» ی بی فه
 خەلیفه گەیهی پایە ی شه هادەت
 ئەویش بە مایە ی شوومی شه قاووت
 عومری شهست و سی بە عەقل و کەمال
 خەلافەتی کرد شهش مانگ و دە سال
 لەلای ئەبووبه کر مه دفوون بوو عومه
 لە «روضه» ی والای سه ییدی سهروه
 لە سه ره مه رگا حه زره تی عومه
 وا خه لافه تی فه رموو موقه پره
 شو را بی له بهین عەلی و عوسمان
 زوبهیر، ته لحه، سه عد، هم «عبدالرحمان»
 پاش مه شوهره تی ئەسحابی کویبار
 مانگی موحه پره م سالی بیست و چوار
 عوسمان دامه زرا له سه ر خه لافه ت
 ئەسحابه هموو پییان کرد به یعت

خەلیفە ی سیهەم عوسمان «ذی الثورین» ﷺ

خەلیفە ی سیهەم خاوەن وەفا و بەین
 حەزەرە تی عوسمان لە قەب «ذوالثورین»
 باوکی عەففانە، بابای «ابوالعاص»
 دایکی ئەروا ناو، بەبی قسە و باس

سیّهم باپیره‌ی «عبدالمناف» ه
 که سیّهم جه‌ددی مه‌ولای نه‌شرافه

واقیعاتی سالی بیست و چوار

کاتی دامه‌زرا چه‌زره‌تی عوسمان
 کردی به‌ والی سه‌عدی به‌ ئیمان
 له‌ کووفه‌ له‌سه‌ر ته‌وسیه‌ی عومه‌ر
 داینا له‌ جیگه‌ی موغه‌پره‌ی سه‌روه‌ر
 پاش‌ ئه‌مه‌ عوسمان که‌وته‌ ئیستیع‌داد
 خو‌ی ئاماده‌ بوو بو‌ فته‌تح و جیه‌اد

واقیعاتی سالی بیست و پینج

سالی بیست و پینج به‌ نه‌قلی‌ خه‌به‌ر
 له‌سه‌ر ته‌حریکی رو‌می به‌د ئه‌سه‌ر
 به‌ هی‌زی سو‌پای «قُسطنطینیّه»
 په‌یمانی شک‌اند ئه‌سه‌که‌نده‌ریه
 عه‌مری کوری‌ عاس مه‌ردی به‌ حیکمه‌ت
 فه‌تحی کرده‌وه به‌ هی‌ز و قووه‌ت
 عه‌هدیان شک‌اند ئازره‌ربایجان
 گرتیه‌وه وه‌لید وه‌کوو پاله‌وان
 هه‌ر له‌م سال‌ا بوو که‌ مو‌عاوییه
 فاتیح بوو به‌ زور بو‌ «عموریّه»
 له‌م سال‌ا ناردی عه‌مری داهیه
 «ابن‌ابی‌سرح» بو‌ «افریقیه»

هەر لەم سالا بوو عوسمانی سابیر
ناردی بو «کابول» «عبدالله»ی عامیر

واقیعاتی سالی بیست و شەش

سالی بیست و شەش لە ئەفریقیه
ئینو ئەبی سەرح بە حوسنی نییه
داوای ئیزنی کرد لە زاتی عوسمان
بو موحارەبە ی فیرقە ی کافران
بە شوجاعەتی «عبدالله»ی زوبەیر
لە «افریقە» نائیل بوو بە خەیر

واقیعاتی سالی بیست و حەوت و بیست و هەشت

لە بیست و حەوتا بە هیژ و تەمکین
موعاویە چوو هەتا «قنسرین»
لە بیست و هەشتا «قبرص»ی داگرت
تەھدیدی هەموو سەواحیلی کرد

واقیعاتی سالی بیست و نۆ

«عبدالله»ی عامیر بە هیژ و بە فەخر
سالی بیست و نۆ رویی بو «اصطخر»
لە بەر عوسیان و ستەم لە پەیمان
داگیری کردن بە سوپای بی سامان

واقیعاتی سالی سی

له سالی سیدا سه عیدی بن عاس
 بو «طبرستان» رویی به ئیخلاس
 به سوپای چالاک هملهی برده وه
 له بهر نه قزی عهد فه تحی کرده وه
 هه ره له سالآ بوو که «عبدالرحمان»
 غه زای «باب» ی کرد بو نه شری ئیمان
 له م حه ربه دا بوو حوزه یفه ی ئه سرار
 «صاحب السّر» ی ره سوولی نازدار
 خیلافیکی دی له ناوی یاران
 له قیرائه تی به عزئی جیی قورئان
 بو لای خه لیفه که گه پرایه وه
 ئه و ئیختیلافی بو گپرایه وه
 تی گه یاند ئه گه ر خیلاف بمینی
 پایه ی شکوهی ئیسلام ئه شکینی
 ئینجا عوسمانیش زوو به ئیهتیمام
 بو موحافه زه ی قورئانی ئیسلام
 داینا لیجنه یی عوله مای عالی
 به ریاسه تی حه زره تی عه لی
 به نووسینه وه ی که ته به ی ئه مین
 حه وت نوسخه ی نووسی قورئانی موین
 به یه ک سوورته و به یه ک قه رائته
 سوورته به سوورته، ئایه ت به ئایه ت

رهوانه‌ی کردن تهرهف به تهرهف
تا وهری بگرن خهلهف له سهلهف
«یَمَن» و «بَحْرَین»، «بَصْرَه» و «کوفه» و «شام»
«مگه» لای خویشی مهسحهفی ئیمام
بوو به یهک تهرتیب له ههموو شاران
شکلی نووسین و خویندنهوهی قورئان
ئیشیککی باش بوو بوؤ دینی ئیسلام
بوویه فهرمووبووی حهیده‌ری سه‌مسام
ئه‌گهر من ئه‌بووم خهلیفه و ئیمام
زوو ئه‌م تهرتیه‌م ئه‌کرد بوؤ کهلام

واقیعاتی سالی سی و یهک

له سالی سی و یهک به پینجسه‌د پاپۆر
هات له رۆمه‌وه سوپاهیکی زۆر
له ئه‌فریقادا ههموو دابه‌زین
به سه‌رکرده‌یی ئه‌میر «قسطنطین»
بوؤ موچاره‌به‌ی سوپاهی نه‌به‌رد
زوو موعاوییه‌ خۆی ئاماده‌ کرد
سوپاکه‌ی سه‌رکه‌وت به لوتفی باری
به‌م غه‌زا ئه‌لّین غه‌زای «صواری»
پاش ئه‌م واقیعه «روم» ی تی‌شکان
نه‌ما بوؤ دلّیان قووه‌ت و ته‌کان
ههر له‌م سالدادا به‌ قه‌زای جه‌بیار
کوژرا «یه‌زدی جورده»، کوری شه‌هریار

وهها مه شهووره له لای خوراسان
 تورکان کوشتیان به سه هل و ئاسان
 پاش مه رگی عومه ر ئه هلی خوراسان
 له سه ر په یمانی پیشوویمان نه مان
 جا له م سآله دا «عبدالله» ی عامیر
 فه تحی کرده وه به ئه مری ئامیر
 هم دای گرته وه «فارس» و «کرمان»
 خاکی «سیستان» پاش نه قزی په یمان

واقیعاتی سالی سی و دوو

له سالی سی و دوو چوو موعاوییه
 بو ته نگه به ری «قسطنطنیه»
 هه ر له م سالا بوو عوسیانى تورکان
 «عبدالله» ی دلیر ئه وانی شکان

واقیعاتی سالی سی و سى

سالی سی و سى بوو که موعاوییه
 بو غه زا روئى بو «ملاطیه»
 تیکرار «قبرص» ی فه تح کرده وه
 شوڤرشى «ئه فریقا» به و دامرده وه

واقیعاتی سالی سی و پینج

له سالی سی و پینج «رودوس» ته سلیم بوو
 به موعاوییه ی سه لیمی خوش خوو

هه ره له م سآله دا له هه ژده ی قوربان
 شه هید بوو عوسمان، جامعی قورئان
 مودده ی خه لافه ی به فه یز و ئیقبال
 دواژه روژ که م بوو له دواژه سال
 عومری عه زیزی له هه شتا و دوو بوو
 «جَنَّةُ الْبَقِيعِ» که به و مه عمور بوو
 له عه هدی ئه و له بهر ئیه تیمام
 زور زیادی کرد ولاتی ئیسلام
 گه یی بوو به «هیند» هه ددی روژه لات
 «ده لیای ئه تله س» یش روژا وای ولات
 هه ددی جنووبی ده ریای «هیند» ی بوو
 هه ددی شیمالی «ده ریای سپی» بوو
 «جَزَاءُ اللَّهِ عَنِ الْمُسْلِمِينَ
 يَوْمَ لِقَاءِ رَبِّ الْغَالِمِينَ»

خه لیفه ی چواره م عه لی - کرّم الله وجهه -

خه لیفه ی چواره م به قه در و عیززه ت
 هه زره تی عه لی، ئاموزای هه زره ت
 له پاش وه فاتی هه زره تی عوسمان
 به یعه تیان پی کرد ئه شراف و ئه عیان
 ئه بوو تالیبه بابی ئه م زاته
 دایکی فاتیمه ی عالی سیفاته
 سه نای ئه م شه خسه نایه ته ده فته ر
 ئه و بوو فاتیحی قه لاکه ی خه به ره

له غه زای ئو حود ئهو «اسدالله»
 ساحیب سوپا بوو، خاوه نی ئالا
 ئه میر بوو عه لی به ئه مری خاتم
 بو مه حوی بتی تایفه ی خاتم
 له و شه را گیرا «سفانه» ی عه زرا
 به ئه مری هه زره ت مه ره خه س کرا
 ئهو بوو فیدایی بو گئیانی هه زره ت
 نووست له جیی هه زره ت شه وه که ی هیج ره ت
 له شانئ ئه ووا به نه سسی جه لی
 هه زره ت فه رموو یه: «أَفْضَاكُم عَلَيَّ»
 مه عنای ئه م قسه له م هه دیسایه
 «من شاری عیلمم، عه لی درگایه»
 چوار سال و سی مانگ هه یدهری که پرار
 خه لافه تی کرد به حوسنی ره فتار
 له سالی چلا هه قده ی ره مه زان
 گولباغی عومری گه یشته به خه زان
 سه ره وه ختی سه هه ر سو بچی سه عاده ت
 گه یشته پایه ی به رزی شه هاده ت
 عومری شه ست و سی، مه دفه نی «کووفه»
 ئیمرۆ به شاری «نه جه ف» مه عرووفه

خه لیفه ی پینجه م هه سه ن عليه السلام

خه لیفه ی پینجه م هه زره تی هه سه ن
 ئه زه هری زه هرا و ئه نوهر و ئه حسه ن

تا موددهی شمش مانگ زور به شرافت
 مایه وه له سهر عهرشی خه لافهت
 جا دهستی هه لگرت «اکبر السبطين»
 له بهر ئيسلاحي به يني «فستين»
 موددهی خه لافهت گه يشته سی سال
 له سهر به يانی شای ساحیب که مال
 وه فاتي فه رموو له په نجای هیجری
 عومری چل و هوت، به قيع جيی قه بری

باسی دوازده ئیمامه

دوازده ئیمامان ئه ووه لیان «علي»
 دووه میان «حسن» ئیمامی وه لی
 سییه م «حسین» ه شهیدی والا
 مه ولید مه دینه و مه دفن که ره لا
 عومری په نجا و هوت، بی زیاد و که م
 رازی ببی لی خوی ساحیب که ره م
 «زین العابدین» مه دهنی ره فیع
 عومری په نجا و هوت مه دفه نی به قيع
 «محمد باقر» عومری په نجا و هه شت
 مه ولید مه دینه ی به وینه ی به هه شت
 مه دفه نی به قيع خاکی موقه دده س
 رازی ببی له و عه للامی ئه قده س
 «جعفر» ی «صادق» شه خسی موئته مه ن
 وه ک بابی عومر و مه ولید و مه دفن

«الموسى الكاظم، امام الهدى»

مهولید مه دینه و مه دفه نی به غدا

عومری په نجا و پینج رای بوارد تهمام

بو نه شری دین و نه حکامی ئیسلام

ئیمامی هه شتم «علی رضا» یه

مهولید مه دینه ی ساحیب سه فایه

مه دفه نی والای تووسى خوراسان

عومری په نجا و پینج رابورد به ئیحسان

ئیمامی نوهم «محمد جواد»

عومری بیست و پینج بی کهم و زیاد

مهولیدی تووس و مه دفه نی به غدا

لای مووسای کازم «امام الهدی»

ئیمامی دههم «علی الهادی»

عومری چل سال بوو به بی زیادى

مهولید مه دینه و مه دفه ن سامه ره

«أَعْطَاهُ اللَّهُ كُلَّ مَسْرَةٍ»

یازدههم ناوی «حسن عسکری»

خاوه نی پایه و مایه ی سهروه ری

مهولید مه دینه و عومری بیست و هه شت

مه دفه ن سامه ره ببی به به هه شت

ئیمامی ئاخر «مه دی مُنتظر»

«مُحَمَّد» ناوه، به نه قلبی خه بهر

«رَضِيَ عَنْهُمْ إِلَهِ الْوَهَّابِ

وَ عَنَّا بِهِمْ فِي يَوْمِ الْمَأْبِ»

فهسلی دووهه م له بابی نه وه ل له دووبابه ی ئه م کتیبه
 فهسلی دووهه مین ئه ی برای ئه مین
 ئه کابه یانی روکنی دووهه مین
 روکنی دووهه مین پینج فهرز به ئه دا
 له شه و و رۆژا بکه ی بو خودا
 «صُبح» و «ظهر» و «عصر»، «مغرب» و «عشا»
 له سه ر ژن و پیاو، فه قیر و پاشا
 به شه رتی عه قل و بلووخ و ئیسلام
 چونکا بناغه ن بو هه موو ئه حکام

شه رته کانی نوێژ

شه رتی نوێژ پینجه: پاکی جل و جی
 دووهه م پاکی له ش له هه رچی پیس بی
 له بی ده سنوێژی، هه م له له ش پیسی
 چونکی عیاده ت نا کرئ به پیسی
 سیهه م هاتنی وه ختی نوێژه کان
 هه وا به په له نه ت خاته ته کان
 شه رتی چواره مین روو له قیبله که
 که عبه ی موعه ززه م له شاری مه که که
 پینجه مین سه تر و پۆشینی عه و رته
 له ناو خه لکا بی یا خود له خه لوه ت
 پیاو دا پۆشی ناوکی تا ئه ژنوی
 ژن هه موو له شی ئیلا ده ست و رووی

پیسى له شه رعا چييه؟

هه رچى بيته دهر له دوا و له بهر
 پيسه، نهك مهنى حه يوان و به شه
 خوین و زووخ و كيم، موسكيراتى تهر
 مردوو، نهك كوله يا ماسى و به شه
 هه رچى له خوینى ئاوه كى دووره
 مردووى مه عفوو، وه كوو ميلووره
 پيسه هه رشتى له له شى زيندوو
 جيا بسبيته وه، حالى ببه زوو
 ئيلا خورى و موو و په رى گياندارى
 كه گوشتى بخورى له بو موختارى
 پيسه به لغهم و ئاوى بيته دهر
 له ميعدهى به شه، نهك له سينه و سهر
 پاكه به دهنى گياندارى زيندوو
 نهك سهگ و بهراز، يا به چكهى ههردوو

به چى له پيسى پاك ئه بيته وه؟

پاك ئه بيته وه لهم دوانه به ئاو
 شەش دةفە رۆشن، دەفە يى قوراپ
 له باقى پيسى مه عنای ته هارەت
 لاچوونه له بو عهينى نه جاسەت
 ئه وهندهى بشوى ئه و مادده لاچى
 رهنگ و تام و بویش نه مينى له و جى

ئەمما لە میزی مالنای نیر بی
 ھەر بە خواردنی شیر پاك تیر بی
 پاك ئەبیتەو بە ئاوپرژینی
 نەسی حەدیسە، ھیچ دانەمینی
 بو ھەر پیسیی کە نەبی جوسە
 ئاوی پیا بکە ی کافیه و بەسە

باسی «استنجا»، یانی خو پاکەو کردن لە پیسی بەر و دوا
 لە شتی تەر بی و دەر بی لە عەورەت
 یانی بەر و دوا، فەرزە تەھارەت
 یا بە ئاویکی پاك و پاکۆ کەر
 لابەرە پیسی لە پاش و لە بەر
 یا بە ماددە بی کە وشک بی و پاك
 بە وینە ی بەردی ھەلی کەنی چاک
 بە سی پیا ھینان یا زیاتر لەو
 خۆت لەو پیسی پاك بکەرەو
 ئەگەر لە عادەت نە چوو بیتە دەر
 نە شیتە سەری خاریجیکی تەر
 وە ئیلا ھەر ئاوی پیوستە لەبۆت
 ئەبی ئەمری دین فیڕ بی بو خۆت

تەھارەت لە بی دەسنوژی و لەش پیسی
 دەسنوژی و غوسلە پاک ی لە حەدەس
 شرووتی دەسنوژی شەشە، ئیتەر بەس

نیه تی فہرزی دەسنوئژت بیڤی
 لەگەڵ ئەووەڵ جیی روت کە ئەی شۆری
 دووہەم غوسلی روو، یانی دەموچاو
 چ پیست و چ موو، بشۆرە تەواو
 ئەندازە ی واجب بەی دەردی سەر
 بەینی ھەردوو گوێ و چەناکە و مووی سەر
 مووی زنج و سمیل، مووی تەختی روخسار
 برژانگ و برۆ، لەگەڵ مووی عوزار
 ریشی تەنک بی و ناوی بیینی
 دەر و ناویان فەرزە شۆرینی
 ریشی کە پر بی و ناوی نەبیینی
 تەنھا دەرەوہی فەرزە شۆرینی
 سیھەم شۆرینی دەستانە ھەردوو
 تا ژووری ئەنیشک بە قەدری یەک موو
 چوارەم مەسحی سەر، یاخود ئەو مووہی
 لەسەر دەرئەچی، ئەگەر بەری دەی
 پینجەم شۆرینی ھەردوو پی و قاپە
 شەشەم تەرتیبە و تەرکی خراپە

سوننە تەکانی دەسنوئژ

سوننە تی دەسنوئژ بە نەقلی سەلەف
 «بِسْمِ اللّٰهِ» کردن، جا شۆرینی کەف
 سیھەم سیواکە، ئەمما بە ئیراک
 تام و بۆنی دەم خوشتر ئەکا چاک

رادانی ئاوه له دەم و له لووت
 به سێ جار سێ جار، چاکتره و مهزبووت
 ته عمیمی مهسحیش له بۆ سه ر و گوێ
 دەس خستنه ریش و پهنجه ی دەست و پێ
 پیش بخه لای راست له دەست و له پێ
 له سه ر لای چه پت سوننه ته و به جی
 سه رکه وه له فه رز دامه مینه په ست
 بو شو رینی پێ و ده موچاو و ده ست
 شه وقی ناوچاو و بریقه ی دەست و پێ
 روژی قیامه ت به مه دیته جی
 شو رین و مه سحت به سێ جار سێ جار
 به خیری سوننه ت ته تکا به هره دار
 یه ک له شوینی یه ک بو ئه م ئادابه
 ته دلیکی ئه عزات خیر و سه وابه
 دو عای پاش ده سنوێژ وه کوو مه شه هوره
 ئه گه ر بی خوینی ئیحسانێ زوره

مهسحی خوف له باتی شو رینی پێ

شه رعه ن دروسته ئه ی رووناکی چاو
 مهسحی خوف له جیی پێ شو رین به ئاو
 خوفی داپۆشی هه ردوو قاپ و پێ
 بو ورده روین قابیل بی له ری
 پا ک بی و مانع بی بو دادانی ئاو
 مه ر له جیی ته قه ل، یا قوپچه ی به سراو

بیان که یته پیّ له پاش ته هارەت
 له بی دەسنوویژی له گەلّ جەنا بەت
 تا شەو و روژی بو ئەهلی «حَصْر»
 سی شەو و سی روژ بو ئەهلی سەفەر
 لەو حەدەسەووە کە بە سەرتا بی
 پاش ئەو کە توّ خوف ئە کە یته پی
 حوکمی لەش پیسی کاتی هاتە ریّت
 یا خوفت دریا دا ت کە ند لە پیّت
 موددە تیّ ئە چی و ئە بی سەرلە نوئی
 لە پاش ته هارەت بی کە یته وە پی

ئە و شتانە ی دەسنوویژ ئە شکیین

دەسنوویژ ئە شکیینی شتی بیته دەر
 با کەم هەلکەویّ لە دوا یا لە بەر
 هەم لە یە کدان ی پیستی ژن و پیاو
 نە ک دان و نینۆک، موو یا ناوی چاو
 مە گەر یە کیکیان بچووک بی بە سأل
 ئارەزوو نە کری بو «سَلیم الحال»
 یا خود مە حرەم بن بە نە سەب یا شیر
 یا بە ژن خوازی وینە ی بو تە سویر
 کچ و دایک و خوشک، خوشکەزا و پوورە
 لە خزمانی ژن خە سوو و خە زوورە
 دەسنوویژ ئە شکیینی شیتی و بی هوشی
 حالە تی مەستی، یە عنی سەرخوشی

نووستنی هەرکەس مەگەر بە تەمکین
 نەیی بە سەریا شتی ناشیرین
 مەس و دەس لێدان هەر بە بەری دەس
 لەبۆ عەیبی خۆت یا عەیبی هەرکەس
 ئەگەر سینفیکن تەنھا دەس لێدەر
 وە ئیلا هەردوو ئەبێن زەرەر
 مەگەر مەحرەم بن لەویش دەس لێدەر
 دەسنوێژی ئەشکی و ئەگا بە خەتەر

ئەسبابی «غُسل»، یانی خۆ شۆرین

ئەوێ باعیسە بۆ غوسلی ئەعزا
 یانی شۆرینی سەرتاپای بالآ
 یەكەم مردنە، دووھەم منال بوون
 حەیز و زەیسانی لە پاش رزگار بوون
 وەزعی جەنابەت یانی لەش پیسی
 ئەسبابی دوو، ئەگەر ئەپرسی
 ئینزالی مەنی و دوخوولی زەكەر
 بە ناوی فەرجا، دوا بی یا بەر
 فەرزى خۆ شۆرین ئەووەل نیهتە
 بۆ دەفەعی حوکمی ئەو جەنابەتە
 دووھەم شۆرینە بۆ لەشت هەموو
 بە ئاوی رەوان چ پیست و چ موو
 ناو پەلکەى ژنان ئەگەر تەر نەبی
 با بکریتەو تە باش تەر ئەبی

بۆ دەسنوئۆز و غوسل نەبی بى خەبەر
 لە قولی پاژنە و کەلافەى مووی سەر
 ژىرى نینۆك و گوۆشە و پىلۆوی چاۋ
 لۆچى دەرهۋەى گوئیانت تەواۋ
 ھەرچى دەركەۋى بۆ قەزای حاجەت
 بى شۆرە لەبۆ رەفەى نەجابت

چى مەنە ئە كرى ئە بى دەسنوئۆز

بەبى دەسنوئۆزى حەرەمە و گوناھ
 نوئۆز و تەۋافى مالى «بیت الله»
 لەگەل ھەلگرتن یا خو دەس لیدان
 لە پەرە یا بەرگ یا بەرگى قورئان
 ھەرچىش نووسرابى بۆ دەرسى قورئان
 ۋە کوو سەبوورەى دەرسى منالان
 زیاد لەمانەيش لەسەر لەش پيسان
 مەنە خۆندنەۋەى بە قەسدى قورئان
 نەك قەسدى دوعا یا ۋە عز و ئەزكار
 یا بۆ تەسخیری ۋلاخ بۆ سوار
 ھەروا حەرەمە مانەۋەى مزگەوت
 ھەم رابوردنى حائیز بە رىكەوت
 ئەگەر بترسى بە خوینى جارى
 مزگەوت پيس بكا بە رىۋارى

ئاۋى تەھارەت چۈن ئەبى

ئەو ئاۋەى ئەشى لىبۇ تەھارەت
 بۇت بەيان ئەكەم بە چەن عىبارەت
 ئاۋى دەريايە و چەم و جۇباران
 ئاۋى كانى و بىر، ھەم بەفر و باران
 ئەمما بەرى بى لى كىلكە بۇ ناو
 ۋەكوو سزگاۋ^۱ و گوللاو و ئارداو
 كار نەكراو لى غوسل يا لى دەسنويزا
 ئەسحابە ئاۋى واىان ئەرپزا
 ھەم نەگۇرابى تام و رەنگ و بۇى
 ئىللا بە مەبەر يا قەرارگاي خۇى
 ئاۋى بگاتە ھەددى قوللەتەين
 جارى يا ۋەستاۋ، ئەى نوورى عەينەين
 پاكە و پاكوكەر لىبۇ غەيرى خۇى
 تا نەگۇرابى رەنگ يا تام يا بۇى
 كەمتر لى ۋە ھەددە جارى يا ۋەستاۋ
 كە پىسى تى كەوت پىس ئەبى تەواۋ
 لاكىن بۇ جارى قەۋلىكى قەدەيم
 ھەيە و مەقبوۋلە لاي ئەھلى تەعلیم
 با پىسى تىابى پاكە و پاكوكەر
 مەگەر ۋەسفىكى بگۇرپى يەكسەر

«قُلَّتَيْن» بە كيشانە و بە پيوانە

ھەددى قوللەتەين بە كيشانەى ساق
 تا پينجسەد «رطل»، بە ريتلى عيراق
 ھەفتا تەوريزى و كەسرىكە بە جەم
 لەسەر كيشانەى ولاتى عەجەم
 ئەمما بە پيوان بۆ جيى مودەووەر
 بۆ پانى گەزى، راستە و موعتەبەر
 بۆ قوولى دووگەز بە گەزى نەجار
 گەزى نەجارىش وايە بە قەرار
 گەز و چارەكە بە زيراعى دەست
 ئەم قسە راستە لىى بە سەر بەست
 بۆ جيى چوارگۆشە كافيە و مەعقوول
 زيراع و روبعى عەرز و عومق و توول
 بە زيراعى دەست كە موعتەدىل بى
 نەك بۆ دريزى و كورتى مائىل بى

باسى «تَيْمَم» بۆ بى دەسنويژ و لەش پيس

كاتى ئا و نەبوو براى بە تەمىز
 چار تەيەممومە بە شەرعى عەزىز
 نەبوونى بۆ ئا و يا واقسىعيە
 پىي ئەلین حيسسى، ياخود شەرعىيە
 ھەكوو بە پارە ئا و بە دەستكەوى
 توش بى پارە بى و پەكت بکەوى

یاخود له نرخی عاده تی بازار
 زیاتری بوی بایعی نابار
 یاخود ئاو بیی ئه ماما بته وی
 بو خوار دنه وهی په کت نه که وی
 یاخود مانع بی له ئیستیمالی
 دوکتوریکی باش عادل و عالی
 جاکاتی ریکهوت یه کی له مانه
 خوت حازر بکه ئازا و مهردانه
 ته یه موم بکه له بو حه ده سه یین
 باش دوخوولی وهخت، ئه ی نووری عه یینه یین

فه رزی ته یه موم دوانه به قه رار
 یه که مین نه قلی گلیکی توژدار
 ئه ماما ئیستیمال نه کرابی جاری
 بو ته یه مومی مه عزه ره تدار
 دووهه م نیه تی ئیباحه ی «صلاة»
 له گه ل ئه وه نه قله بمینی له لات
 هه تا ئه وه گله ئه گه یی به رووت
 مه سحی پی ئه که ی ئازانه و مه زبووت
 دوو جار دهس بده له ئه رز، یه ک بو روو
 دووهه م له بو دهست، ئه ی برای خوش خوو
 توژاوی ئه کری، هه رچی ئه شووری
 یانی له وینه ی ده سنویژ ناگوری

ته عزای بی ده سنوئژ چوار حیساب ته کری
 روخسار، ههردوو دهست، سهر و ههردوو پی
 هه رکام له وانه عه لیل بی و خهسته
 ته یه مومیک کی شه رعنه پیویسته

وه ختی ته یه موم وه ختی شو رینه
 بو ئه وجی خهسته یا خود برینه
 ته ماما بو لهش پیس وا دانراوه
 به ته یه موم ئیشی ته واوه
 به رودوا له بو غوسل و ته یه موم
 نییه بو لهش پیس «والله اعلم»

قهزای ته و نوئژانه که به ته یه موم بکری
 ته گهر هه سه به ب نه بوونی ئاوه
 حیسسه ن ئا و نییه له و جیگا و ماوا
 هه نوئژی بکه ی به و ته یه مومه
 قهزای ته و نوئژه غهیره لازمه
 ته گهر به ته غلب ئا و نه بی له وی
 وه ئیلا شه رعنه ئی عاده ی ته وی
 ته گهر نه بوونی شه رعنی بی ته مجار
 ته گهر ته یه موم بو دهسته و روخسار
 نه شبی له سه ریان موشه ماما قه تعا
 له سه هرت نییه قه زالا شه رعنا

کاتی موشه ماما له سهر ئه وانه
 مو تله قهن قهزا واجب بزانه
 ته گهر ته يه موم بو سهر و پي بي
 يانی نه خو شی له و دوو شوينا بي
 موشه ماما نه بي و ئه ندامت پاك بي
 هيچ قهزا نييه، دلت رووناك بي
 ئه ماما ههروهختي وينه ي موشه ماما
 له سهر ئه وان بي كاكي خوش سيما
 ته گهر دانرابي له سهر ته هارهت
 موشه ماما نه گري ئيلا جي عيللهت
 يا به شي وهستان نايه وي قهزا
 ئه گينا فه رزه قهزا بو جهزا
 به ته يه موموي هه ر فه رزي ئه كري
 سا مه گهر سوننهت عه لاوه ي بكري

وهختي نويزه كان

وهختي نويزي سويح سفيده ي سه حه ر
 تا هه تا و كه وتن به شه رعي ئه نوه ر
 وهختي نسيوه رو كاتي روژ لادا
 له نااوه راستي ئاسماني والا
 هه تا سي به ري هه ر شتي ئه گا
 به قه د خو ي بي جگه «ظِل» ي ئيستيا
 شه ش پي و چوار و دوو، سي مانگه ي به هار
 عه كسي بو هاوين هه يه به قه رار

ههشته و یازدهیه و دوازده بو پاییز
 عهکسی بو زستان ئه ی برای عهزیز
 له پاش ئهم وهخته زه مانی عهسره
 تا ده رئه که وئ ره شی له و قوتره
 ئینجا مه غریبه، عیشایش وهختی دی
 کاتی شه فقهی ئه حمه ر غائب بی
 له غرووبه وه تا ده ریئ هه تاو
 ماوهی به سه عات رابگره ته و او
 له نیوهی ئه و له سه ر ده سته وه
 وهختی نیوه پوت بیته ده سته وه
 چی ویست بو دوانزه نیوهی رابگره
 ئه و کاته عهسره، به هانه مه گره

بانگ و قامهت بو نویژ

سوننه ته بو پیاو بانگ له گه ل قامهت
 ته نها بی یا خود له گه ل جه ماعهت
 بو فه رزی حازر یا فه رزی فه و تاو
 ئه م ما قامه تی بو نایه ته ناو
 هه ر قامهت هه یه بو جه معی ژنان
 غه یره مه شرووعه بو ئه وان بانگ دان
 شه رتی بانگ دانه: ئیسلام و ته میز
 نیر بی و له وه ختا، ئه ی برای عهزیز
 له غه یری سو بجا، ئه م ما له بو ئه و
 بانگ دان دروسته له پاش نیوه شه و

بانگیکی تریش له وهختی سهحر
 وایه به شهرعی رهسولی سهروه
 تهرتیب، تهوالی، یهك له شوینی یهك
 بۆ بانگ و قامهت شهرته بهبی شهك
 لهپاش توولی فهسلّ بینا بهتاله
 به دوو كهس بانگ و قامهت مهحاله
 شهرته لهوانه ئهی كاكی روو سوور
 بیستنی كهسی له نزیك یا دوور
 جوملهی بانگ غهیری تهكبیرو تهوحید
 دوو دوو واریدن ئهی برای وهحید
 تهكبیر چواره و تهوحید تهنهایه
 لهلای شافیعی سوننهت وههایه
 یهکه یهکه یه ئهلفازی قامهت
 غهیری تهكبیر و جوملهی «قَدْ قَامَتْ»
 ئهمانه دوو دوون لهلای شافیعی
 لهسهر سوننهتی شهرعی واقعی

سوننهته کانیان

سوننهته بانگدهر دهنگی عالی بی
 له ههردوو حهدهس زاتی خالی بی
 دهنگیشی خویش بی ههتا به تهئسیر
 دلی دلداران بکابه تهسیر
 لهسهر شوینی بهرز، بهرهرووی قیبله
 دهس بکابه بانگ بهبی عهجهله

پہنجہی شادہ تی بکا بہ گویدا
 تادہنگی بہ ہیز بروا بہ ریڈا
 «ترجیع» یش بکا ئہی نووری عہینہین
 یہعنی تہلہففوز بہ شہہادہتہین
 بہ تہرتیبی بانگ بی دہنگ و سہدا
 ئینجا بو ئیعلان دہنگی ہل بدا
 جاری ئہوولہی «حیی علی الصلا»
 لا بکاتہوہ بہلای راستہدا
 جاری ئہوولہی «حیی علی الفلاح»
 روو کاتہ لای چہپ بو نہشر و «ایضاح»
 لہ جاری دووہم بو ئہم دوو جوملہ
 روو بکاتہوہ بہرہو رووی قبیلہ
 «تثویب» لہ سوہبا بو بیداری قہوم
 دوو «الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ»
 ئادابی لہ بانگ، پہلہ لہ قامہت
 سوننہ تی دینہ بہ ئیستیقامہت
 بو ہر سوننہ تی بہ جہماعہتہ
 «الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ» قامہتہ

گوئی گرہ کانی چی بلین؟

ہہرکہس گوئی لہ بانگ یا لہ قامہتہ
 ہہر لہ فزیکی بیست بیلئ سوننہتہ
 فہقہت بو جوابی «حَيَّعَلْتَيْنِ»
 «لَا حَوْلَ وَلَا...» سوننہتہ بہ عہین

بۆ جوابی «قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ»
«أَقَامَهَا اللَّهُ وَ أَدَامَهَا»

له پاش بانگ و قامت چی نهوتری؟

پاش بانگ و قامت سهلات و سهلام
بسنیرن له بۆ سههیدی نه نام
بۆ داوا بکهین مه قامی مه حموود
روتبهی وه سیله و «فضیله» ی مه شهوود
به لکوو به یومنی سههیدی نه نام
له ههر دوو دونیا بگهن به مه رام

نه مری قامت به ئیمامه

قامت مه ربووتی نه مری ئیمامه
به ههر کهس بلی راسته و ته مامه
زۆرتره خیری نه زان و قامت
جه معهن له خیری تنها ئیمامهت

روو کردن له قبيله

قبيله که عبهیه «بیت الله» ی نه کره م
که وا له شاری مه ککه ی موکه پرهم
که عبه ی موعه ززه م نه گهر عه یانه
بۆ خوۆ بی زانه و له بۆی پروانه
نه گهر غایبه بکه ئیعتیار
به قسه ی که سیکی عادل و هوشیار

ئەگەر دەس نەكەوت شەخسى موعتەبەر
 بى دۆزەرەو بە فىكر و نەزەر
 فەقەت مىحرابى «سید الأنام»
 مەزگەوتى شار و دىھاتى ئىسلام
 ئەبن بە دەلىل بۆ قىبىلەى شەرعى
 مەكەوەرە دواى خەيالى تەبعى
 نەوەك بەردەنوئىژ لە سەرە رىدا
 خۆت تەحقیق بکە قىبىلە لەو جىدا
 دەلىلى قىبىلەى بە پایە و روتبە
 بۆ ولاتى ئىمە ئەستىرەى قوتبە
 بەلكوو لە بەغدا هەتا هەمەدان
 قەزوين و گورگان، تا مازندەران
 هەركاتى قىبىلەت بىنى بە مەتلوب
 بۆ خۆت راوہستە و رووبەرۆوى جنووب
 گەر لە پشەتوہ ئەستىرەى جەدى
 لەلای راستوہ بە مەیلی ئەتدى
 ئەو جەبەهە کە تۆ رووبەرۆوى ئەوى
 قىبىلەى شەرعییە، موشتەبەھ نەوى
 بەدەلى ئەمە قىبىلەنومايە
 شىمالى قوتبە و قىبىلە ئەولايە
 مەشرىقى زستان، مەغرىبى ھاوین
 بۆ چەپ و راستت بگرە بە یەقین
 رووبەرۆوى جنووب راوہستە لەبار
 ئەوہ قىبىلەيە بە قەولى ئەنوار

ئه‌گه‌ر به‌ ته‌ردید که‌وتیته مه‌لال
 روو بکه‌ بۆلای موقته‌زای خه‌یال
 کاتئ خه‌تای خۆت له‌بۆ که‌وته‌ دهر
 بۆ خه‌تا قه‌زات واجبه‌ له‌سه‌ر
 پیویسته‌ له‌بۆ مه‌ردی بی‌ره‌شاد
 ته‌قلیدی دانای ساحیب ئیجتیه‌اد

ئه‌رکانی نوێژ
 ئه‌رکانی نوێژت نۆزده‌یه‌ ته‌مام
 له‌سه‌ر مه‌زه‌هبی شافیعی هومام
 روکنی ئه‌وووه‌لی ناوی نیه‌ته
 له‌بۆ کردنی فه‌رزی ئه‌و وه‌خته
 له‌گه‌ل نیه‌تا «الله اکبر»
 بۆ موقاره‌نه‌ مه‌که‌وه‌ خه‌ته‌ر
 له‌لای ئه‌هلی عیلم غه‌یره‌ خافییه
 که‌ موقاره‌نه‌ی عورفی کافییه
 سیه‌هم و چواره‌م فاتحه‌ و قیام
 له‌بۆ توانا و دانای ساحیب فام
 قیام ئه‌مه‌یه‌ که‌ زنجیره‌ی پشت
 هه‌تا ئه‌توانی ریک بوه‌ستن گشت
 پینجه‌م رکووعه‌، وا ته‌ختی ته‌ویل
 له‌گه‌ل به‌ر ئه‌ژنۆ ریک بی، به‌بی فیل
 شه‌شه‌م ئیعتی‌دال به‌رز ببه‌ره‌وه
 وا که‌ راوه‌ستای له‌ ئه‌وووه‌له‌وه

چه و تهم سوجده یه هه تا ته توانی
 ته ویل به رووتی له زهوی دانی
 سکی په نجهی پی و نه ژنو و بهری دست
 دانیسته زهوی به هیز و مه بهست
 نه ژنو داپوشین فه رزه و زه روورته
 چونکا داخلن له هه ددی عه ورته
 ههسته و دانیسه هه مه هه شته مه
 سوجدهی دوایی روکنی نوه مه
 لهم پینج نه رکانا مانه وه فه رزه
 په له پهل مه که به وینهی هه رزه
 ته حیاتی ئاخر روکنی بازده هم
 دانیشته کهی روکنی شازده هم
 روکنی هه قده هم پاش هم ته حیاته
 سلاوات له سه ره شای به ریاته
 هه ژده هم سه لام، ئاخریان ته رتیب
 وه کوو رابووران، نهی برای نه جیب

«أبعاض»ی نویژ

ناوی نه بعازه له سه ره ئیستیلح
 نه مانه نه یلین نهی برای سه لاح
 قنوت و قیام له بو به یانیا
 هم وه تری نیوهی دوایی ره مه زان
 سلاوات له سه ره حه زره ت و ئالی
 پاش قنوته کان چاک ببه حالی

له گه لّ قعوودا ته حیاتی نه وو هلّ

پاش نه و سلاوات له سهر «مُفَضَّل»

سلاوات له سهر ئالی موخته ره م

نه ماما له دواى ته حیاتی دووه هم

هه یئاتی نویتز

پیئى نه لّین هه یئته له سهر ئیستیحاح

له پاش ته چه پرپوم دوعای ئیفتیحاح

«الله اکبر» له بـوؤ ئیتتیقال

زیکری رکوع و سوجده و ئیعتیدال

هم له هه یئاته هه ردوو دهسته کان

به رز بکه یته وه تا عاستی سهر شان

به ری نه وانیش روو له قبیله بیئت

کاتی ته کبیری ته چه پرپوم نه لّیت

کاتی دانه وین بوؤ روکنی رکوع

کاتی ئیعتیدال به وه زعی مه شروع

له ته حیاتی نه وو هلّ که هه ستای

دهست به رز که ره وه کاتی راوه ستای

جههر و نه سراریش هه رکام وه ختی خوئی

هه یئته تی نویتزه، ئاگادار به بوئی

سویح و مه غریب و عیسا ئاشکران

عهسر و نیوه روؤ سیرپین و په نهان

باسی سوننه ته کان بیجگه له «ابعاض» و «هیئات»

سوننه ته به شهوق بی له بو «صلاة»

بو مونا جاتی خودای کائینات

به دهستی راستت بگره دهستی چهپ

مایل بولای چهپ به وه زعی شه ده ب

دایاننی له ژیر په ره که ی دلت

دوور بخه ره وه فیکری باتلت

بخوینه ره وه شه لفاز به ئارام

مه عنای تی فیکره به شعور و فام

خشووعت ببی به دل و شه ندام

خوت زه لیل بکه بو خودای عه للام

بروانه له بو جیگای سوجده گا

لا مه که ره وه به م لا یا شه ولا

سوننه تی نویژه له پاش ئیفتتاح

ته عه ووز بکه ی به قه سدی نه جاح

له پیش فاتحه له گشت رکاتی

شه گهر بخوینی خیرت شه گاتی

له پاش فاتحه «آمین» سوننه ته

ئامین وهك موری «رب العزة» ه

شه گهر مه ئمووم بووی ریک له گهل ئیمام

ئامین بخوینه شه گه ی به مه رام

شه مجاره نوبه ی خویندن سووره ته

بو دوو رکاتی شه ووهل سوننه ته

بۆ تەنھا و ئىمام، بەلام بۆ مەئمووم
 ھەر گوی راکرتن سوننەتە مەعلووم
 لە سوجدە و جلووس دوعا بخوینە
 ئىحتىياجى خۆت بە حەق بنوینە

ئەو دوعايانەى كە نەقل كراون لە حەزرەتەوہ ﷺ
 لە پاش تەحياتى ئاخريش كاكە
 تا دوعاى مەئسوور بخوینى چاكە
 «آية الكرسي» ئەى براى جەليل
 حەمد و تەسبيح و تەكبیر و تەھليل
 ئىنجا پاش ئەوہ سەلامت داوہ
 دەست بەرزەوہ كە دەم بە دوعاوہ
 وەكوو فەرموویە رەسوولى كەريم
 دوعا بخوینە بە سیدق و تەسليم
 ئىستىغفار بكە لە بارى گوناھ
 لەبۆ رزگار بوون لە چارەى سیاھ
 لى داوا بكە بارانى رحمت
 پرژى بە سەرتا بە فەيز و نىعمەت
 بۆ باوك و داىك، بۆ خوشك و برا
 بۆ بیگانه و خزم ببە بە چرا
 ھەر قاپى ئەوہ دائىم گوشادە
 ھەر بە رەحمى ئەو عالم دلشادە
 دل مۆتمەئین بە دلت نەلەخشى
 ئەگەر راست بكەى خودا ئەت بەخشى

لیت قه بوولّ ته کا چونکی ره حمانه
دوعا بو خوت و خزم و بیگانه

ئه و شتانه ی نویتز به تالّ ئه که نه وه
ئه وه ی مه شهووره له بوتّ ئه ژمیرم
له «مُبطلات» و به خوات ئه سپیرم
نویتز به تالّ ئه بیّ به قه تعی نیهت
چونکه ئه ساسه له بوّ عیادهت
به فه وتی یه کیّ له شه رته کانی
وه کوو پیس بیّ جلی یا گیانی
هم به خواردنه وه و خواردنی خوراک
هه رچه نه که م بیّ، کاکی دلّ رووناک
حه تا قووت بده ی پارچه ییّ به لغهم
کاتیّ که بگا به سه رحه ددی دهم
هم به تالّ ئه بیّ به عه مدی که لام
یا به هه رفیککی موفید بوّ مه رام
به هه ر وه زعیکیش لیّ په یدا بیّ
دوو هه رفی روشن، باش ئاگات لیّ بیّ
وه کوو ئاخ و ئوّف، نالین و گریان
وه ک پیکه نین و قاقا، براگیان
یا وه کوو کوکه ی له عوزر خالی
یا فوو یا فیکه به خووی منالی
به لام مه عزووری به «سَبَق اللّسان»
یا که لامی که م به جهل و نیسیان

تا شەش كەلىمە بە كەم حىسابە
 لەو ھەو ژوور زۆرە و بۆ نوێژ خرابە
 زەرەرى نىيە نوتق بە قورئان
 بۆ حالى بوونى ئىنسانى نەزان
 ۋە كوو ﴿يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ﴾^۱
 يانى ئەو شتە لەو جىدا لاپە
 گەر مەقسەد تى تۆ لە گەل تە فەھىم
 بخوینىتە ۋە قورئانى عەزىم
 ھەم زىكەر و دوعا نىيە تى زەرەر
 ئە گەر تىا نەبى خىتابى بە شەر
 ئەو ۋە كوو «اللَّهُ» يا «سُبْحَانَ اللَّهِ»
 ئەم ۋە كوو جوملەى «يَرْحَمُكَ اللَّهُ»
 نوێژ بە تال ئە كا ھەلمە تى نابار
 چوون موخالىفە بۆ شىوہى و يقار
 ھەم بە سى جوولە بە ئە عزای گەورە
 بە ئىستىقامەت، يا خود بە دەورە
 ۋە كووسى ھەنگاۋ يا سى جوولەى دەست
 مەسەل لە نوێژا پشتىنى ئە بەست
 نەك بە دوو ھەنگاۋ يا سى ناو بە ناو
 يا بە جومگەى ورد ئەى رووناكى چاو
 لىو بىزوینى يا چاو ھەلینى
 يا بە سەرپەنجە خۆى بخورینى

با تهنیه بکا ئازانه و سه ره به ست
 پیاو به ته سیح و ژن به چه پله ی دست
 راخه به رمالی یا دانسی داری
 تا به بهرده متا نهیی ریواری
 چونکا نیشانن له بو شه خسی ژیر
 لهم ئادابانه قهت مه که ته قسیر

مه کروو هاتی نویژ

نویژت مه کرووه له مۆله رانا
 له ریگا و همام، له گۆرستانا
 کاتی حازر بوو خواردنیکی خوش
 بهر له نویژه کهت ئه و بکه به نوش
 کاتی محتاج بی به چوونه سه ر ئاو
 دهس مه که به نویژ نیوه و ناته و او
 هه رگیز مه روانه به رووی هه وادا
 لامه که ره وه به م لا و به ولادا
 به ره لّلا بکه جل و مووی سه رت
 قوّلت هه لکیشه له جلی به رت
 نویژی بی سه به ب سی کات هه رامه
 ئه گه ر نایزانی پیت بلیم کامه؟
 له پاش نویژی سویح هه تا روژه لّدی
 به قه د رمیکیش به رزه وه ئه بی
 وه ختی ئیستیوا تا دوای زه وال
 ئیلا له جومعه و که عبه ی «ذی الجلال»

لە پاش نوێژی عەسر تا دواى غرووب
چاك بیه حالى ئەى براى مەحبووب

باسى دوو سوجدەى سەھوو

سوننەتە سوجدە بو جەبرى خەلەل
تا دەستت كەوئ سەوابى ئەكەمەل

دوو سوجدە وینەى دوو سوجدەى «صلاة»

پاش ئەوان فەورەن سەلامە و نەجات
ناویان بە سوجدەى سەھو مەشھوورە

بو غەبرى سەھویش بوونیان مەزكوورە
ئەم سوجدە ئەبرى بە شەرعى ئەنوەر

بو تەرکى مەئموور یا فیعلی مونکەر
یا شک لە زیادى فیعلی کراوە

ئەگەر قایل بئ زیادى لەو ناوە
جا باش گوئ بگرە بو شەرح و تەفسیل

هەرچیت پئ ئەلیم بیکە بە دەلیل
مەئموورى مەترووك گەر لە ئەرکانە

بەسەر کردنەوى واجب بزانە
جا ئەگەر ئەوەت بە بیر کەوتەو

لە پیش وینەیا ئەگەر پیتەو
ئەگەر نا کاتئ گەیت بە وینە

بیکە و گوئ مەدە تو بەو مابەینە
لە پیش سەلامیش دوو سوجدە ئەبرى

جەبرى ئەو تەرکە بەم سوجدە ئەکری

ئەگەر ئەبەزە ھەر سوجدەى ئەوئ
 سەھوون یا عەمدەن تەرکی ھەلکەوئ
 گەرانبەویش بوئ پاش گەیین بە فەرز
 عەمدەن موبتیلە حالى بە لە دەرز
 لاکین بو مەئمووم واجبە ئەگەر
 بگەرپتەوہ ئیمامی رەھبەر
 بەم شەرتە بە سەھو بگەرپتەوہ
 عەمدەن موبتیلە ئەگەر بیتەوہ
 سوجدە سوننەتە بو فیعلی مەنہی
 ئەگەر موبتیل بی، عەمدی نەک سەھوی
 وەك خواردنئ کەم بە سەھو و خەتا
 یا وەکوو تەتویل بە روکنئ کۆتا
 وەکوو ئیعتیدال ئەى برای جوان
 یا دانیشتنئ بەینئ سوجدەکان
 یاخود تیکراری روکنئ لە ئەفعال
 وینەى رکوع و سوجدە و ئیعتیدال
 یا روکنئ قەولى بگوئزیتەوہ
 یاخود بە تیکرار بیخوئنییتەوہ
 ئەو دوو سوجدانە دەوان بو دەردی
 نەقلئ سەھوی بی یاخود بە عەمدی
 گەر نەقلئ عەمدی لئت نەدا زەرەر
 بە وینەى روکنئ «الله اکبر»
 ھەر فیعلئ سەھو و عەمدی خەتەرە
 سوجدەى پئ ناوئ چوون بی سەمەرە

وہ کوو کہلامی زوری خرافات
 چونکی له بو نوپڑا بی به ئافات
 هه رچیش موتله قهن زهره ری نیه
 چون بی زهره ره سوجدہی بو چیہ
 وه کوو هه نگاوی یا ئیلتیفاتی
 چونکی زهره رت به وه ناگاتی
 که به جیت هیئا روکنی له ئه رکان
 لاکین که وتیه وه سه وه سه و گومان
 مه سه له ن له پاش رکاتی سیهم
 وت سیهمه یا خود چوارهم
 ئه بی ئه و شو به له دل ده ری نی
 رکاتی چوارهم بو خوت بخوینی
 چونکا زیادی بو ئه و رکعه ته
 قابیله سوجدہی سه هوت سوننه ته
 له مه زیاتر ته فسیل نادری
 چوون زیهنی منال هلی ناگری

باسی سوجدہی تیلاوہ تی قورئان

هه رکه س خوندی وه ئایه تی سوجوود
 سوننه ته له بو سوجدہ بو مه عبوود
 یه ک سوجدہی جامع بو شهرت و ئه رکان
 عه ینه ن به وینه ی سوجدہی نوپڑه کان
 له غه یری نوپڑا یا له نوپڑا بی
 ئه گه ر له ئیمام تاک و جیا بی

چونکی مہموومی فہرعی ئیمامہ
 سوجدہی تایعی سوجدہی ئیمامہ
 ئہمما لہ نویژا تہ کبیر و سہ لام
 بو ئہم سوجدہیہ نایتہ ئہ نجام
 ہہ روا سامیعیش بو ئہ و ئایہ تہ
 ئہ گہر مہ شروع بی ئہ و قہرائہ تہ
 جانہ خوازہ لا کہ شہ خسی قاری
 خوئی سوجدہ ببا بو ذاتی باری
 نہک بو خویندنی لہ ش پیس یا خود مہ ست
 یا خویندنیکی بی جیگہ و ناوہخت
 ئایہ تی سوجدہ چوار دہن لہ قورئان
 بو ت بہ یان ئہ کہم تا بین عہ یان
 لہ «اعراف» و «رعد»، لہ «نحل» و «اسرا»
 یہ کی لہ «مریم»، دوانیش لہ «حج» ا
 «فرقان» و «نمل» و ﴿الْم، تَنْزِيل﴾^۱
 «حم» ی سوجدہ ئہی برای جہ لیل
 «نجم» و «انشقاق»، سوورہ تی «علق»
 تیایانا ہہ یہ جیی سوجدہ بہ حق

 لہ وانہ نییہ سوجدہی سوورہی «صاد»
 ئہ و سوجدہی شوکرہ بو «رَبِّ الْعِبَاد»

دووهم ئەمەیه باوەرت وابی
 که نوێزەکەى ئەو ساغ و رەوا بى
 پيش نه کهوتنه سيهم له ئيمام
 له غەيرى کاتى خەوف و ئيلتیحام
 شرووتى چوارەم بە شیوەى ئیجمال
 دوا کهوتنى ئیمام له ئەفعال
 بەلام پيويسته لیره دا تەفسیل
 باش حالى ببه ئەى براى جەلیل
 له تەحەررۆما ئەگەر پيش کهوى
 یا هاو ترازووى ئيمام رى کهوى
 نويزت به تاله، چونكى بو مه ئمووم
 پاش کهوتن لیرا واجبه مه علوم
 له غەيرى ئەوا پاش و پيش کهوتن
 به دوو روکنى ساغ ئەگەر رى کهوتن
 موبتيله له بو نويزى جەماعەت
 ئەگەر له بو تۆ نەبى مەعزەرەت
 پينجەم بو نويزى ئيمام و مه ئمووم
 هاورەنگى شەرته بزانه مه علوم
 دەى لەم پينج فەرزا نيه له ئيمکان
 قودوه به نويزى مانگ و روژ گيران
 هەروا ئىقتيدا نادرى ئىجازە
 له بو پينج فەرزه و نويزى جەنازه
 شەشەم پيويسته ئەهلى جەماعەت
 هاورپى ئيمام بن بو فيعلى سوننەت

نه گهر فاحیش بی ئیختیلاف له وی
 وینهی ئەم باسه نه گهر نه ته وی
 کاتی ته رکێ کرد ئیمامی نه فزهل
 سوجدە ی تیلاوەت، ته حیاتی نه ووهل
 نه بی نه یانکا مه ئمووم به و حاله
 ئە گینا بی شک نوژی به تاله
 حه و ته م ئاگایی له فیعلی ئیمام
 وینهی رکوع و سجود و قیام
 به دیتنی خووی یا بری مه ئمووم
 یا به بیستنی دهنگیکی مه علووم
 هه شته م گرد بوون له یه ک مه کانا
 به ده ستوری شهرع ئه ی برای زانا
 یا له مزگه و تا یا له ده ره وه
 گشت ئیحتیمالی ورد بکه ره وه
 وه ستانیان نه گهر له مزگه و تا یه
 ئیقتیدای مه ئمووم شهرع ن ره وایه
 یا مابه ی نیا م ه سافه ی زور بی
 یه کی له سیبه ر یه کی له خور بی
 یا له و مابه ی نا حائیل بی، بینا
 دیوار، په نجه ره، یا سه فحه ی مینا
 مادام نه و بینا خاوه ن ده رگابی
 وه ها ها توچو به و ره و بی
 یانی قابیل بی چوون و حه ره که ت
 بو شوینی ئیمام به گویره ی عاده ت

به ره و رووی قبیله به ریك و رهوان
 یا پشته و قبیله یا خود له سه ر شان
 با ئیستاش ده رگا باش داخرا بی
 مادام به بزمار قایم نه کرا بی
 به لام فه تاوای حاشیه ی «بغیه»
 ئەهلی قهید ناکا زه ره ری نییه
 هه رچه ند به بزمار قایم کرا بی
 ئەمه ئەزانی هه رکه س زانا بی

له مزگه و ته هه یوانی مزگه و ت

وه کوو مزگه و ته هه یوانی مزگه و ت
 له هه ر لایه کی مزگه و تا ری که و ت
 له سه ر دلخوازی ئەهلی عیباده ت
 قه رار درابی بو نوێژ و تاعه ت
 بو وه ختی به هار یا فه سلێ پاییز
 یا له بو هاوین کرابی ته میز
 سه ری گیرابی به وینه ی هه یوان
 یا سه ر په تی بی وه کوو سه کوکان
 با ئاگات نه بی له وه قفی ئەو جی
 یا له به ینا بی جاده ی تازه ری
 مادام نه زانی تازه بینایه
 ئەگه ر وه ها بوو حوکمی جیایه
 وه هایه نه سسی «تحفه» و «شیروانی»
 له جه ماعه تا له جه لدی سانی

هم له مزگهوته هؤدهی مناره
 ئەمما مەشرووتە بەم ئیعتیارە
 لە مزگهوت یاخود هەیوانی ئەوی
 ریڭگای هاتوچۆی لەبۆری کەوی
 جیی «مؤذن» و ئیمام و خادام
 هؤدهی تەلەبە و مەدرەسەى عالم
 حوکمی مزگهوتیان لەبۆ بزانه
 کە لای مزگهوت بن ئەم مەوقیەنە
 مادام نەزانی وەختی خۆی واقیف
 جیای کردوونەوه ئەى برای عاریف
 نەقلی شیروانى وایە بئخیلاف
 لە بابی وەقف و بابی ئیعتیکاف
 لە مزگهوت نییە حەریمی مزگهوت
 باسی حەریمیش ئەکەم بەری کەوت
 حەوش و ریی باز و جیڭەى خەوش و خال
 بەردەمی دەرگا بو هاتوچۆی مال

باسی ئەوه کە ئیمام و مەئمووم هەردووکیان لە دەرەوه بن
 وەك دەشت و بینای غەیره مزگهوت،
 یا ئیمام لە مزگهوت و مەئمووم لە دەرەوه
 یا بە پیچەوانەوهی ئەمە
 مەئمووم لە دەر و ئیمام لە مزگهوت
 یا عەکسی ئەمە هەرکاتی هەلکەوت

یا ئەگەر هەردوو وان لە دەرهوه
 ئەم چەند شەرتانە بخوینەرەوه
 بۆ پێک هاتنی مەعنای ئیجتیماع
 زیاد نەبێ بەینان لە سێسەد زیراع
 لەو شوینا نەبێ حیجاب و حائیل
 بۆ بەینی قەوم و ئیمامی فاسیل
 ئەگەر حائیل بوو ساحیب دەرگا بێ
 کەسیکی وەهای لا راوەستا بێ
 بشێ بۆ ئیمام بەو سیمایەوه
 بۆ ئەو کەسانە وان لە دواوەوه
 وەزعی ئیمامیش بزانی مەعلووم
 بە دیتنی خۆی یا برێ مەئمووم
 کاتی عوبووریش پێویستە برام
 بێ پشته و قبیلە بگەیی بە ئیمام
 ئەمما لە کاتێ سەفی بینا بێ
 بە سەفی ئەویان هیچ لازم نابێ
 چوون لە تەریقەین ئەسەح سانیه
 ئەم ئیتتیسالە موعتەبەر نییه
 لەم مەسائیل تەحقیقاتم کرد
 روانیمە کتیب بە فیکریکی ورد
 توحفە و شیروانی و حاشیەیی جەمەل
 حاشیەیی کوردی تەواو موکەممەل
 ئەگەر خەتایەك وازیح بوو بۆتان
 ئیسلاخی بکەن بە خیری خۆتان

ئىقتىدا بە كى رەوايە يارەوانىيە؟

شەرەن دروستە ئىقتىداي سەلىم
 بە ئىنسانىكى سەلەس و سەقىم
 ھەر وا ئىقتىداي ژنى تاهىرە
 بە «مُسْتَحَاضَه» ى «لَا مُتَحَيَّرَه»
 ھەم دەسنوژ گرتوو بە تەيەمموم كەر
 بەو شەرته قەزاي فەرز نەبى لە سەر
 حازر بە قەزا، واجب بە سوننەت
 بەالغ بە منال خاوەن مەعرفەت
 ەكسى ئەمانەيش لازمە فەھمى
 نەك پىاو بە ژن قارى بە ئوممى
 ئىنسانى ئوممى وايە تەھدىدى
 موخىل بى بە حەرف يا بە تەشدىدى
 بە ئىسقاتى ئەو ياخود بە ئىبدال
 «ھى» لە شوئىنى «حى»، «زى» لە باتى «زال»
 «أَرْت» ئوممىيە كە بەبى مەھەل
 حەرفى دەغم ئەكا ھەرچەند بە بەدەل
 ھەر وھا «أَلْتغ» كە بى ئىدىدىغام
 ئەگۆرپتەو ھەرفى لە كەلام
 بەلام قەيد ناكا «لُتغە» يىكى كەم
 بە قەولى «ابن سريج» ى ئەكرەم
 مەكرووھە قودوھ بە «فانا» و «تَم تام»
 ھەم بە «لاجن» ى نەگۆرپى كەلام

ئەگەر بىگۆرپى و ناچار بى، ئەشى
بۆ وەك خۆى باشە و بۆقارى ناشى

باسى نوپۇزى جومعه

بىرا لە باتى نوپۇزى نىوهرپۇ
دوو ركات جومعه فەرزە لەسەر تۆ
لەسەر ئەمرى شەرع چەن شەرتى ھەيە
ئەبى بىئە جى بۆ ئەم جومعه يە
وختى نىوهرپۇ و وەزعى جەماعەت
قەسدىشى شەرتە لەسەر شەرىعەت
ھەم شەرتە بىكرى لە نىو ولاتا
يانى لە خىتەى شار و دىھاتا
كاتى دوور كەوى لە جىي مەعمورە
يەقین ئەو جومعه لە سىححت دوورە
نابى جومعهى كەى لەسەر پىش كەوى
يا بەيە كەوہ دوان رى كەوى
مەگەر زەحمەت بى جا بە ناچارى
تەعەددود ئەبى بۆ ئەھلى شارى
ھەم شەرتە چل پىاو ئازاد و ھۆشيار
وہ تەنى و جى گىر لە دىھات و شار
نەك ژن و شىت و غەرىب و رىيوار
ياخود كۆچەرى و نىشتە جىي دەوار
بىخوینىتەوہ خەتیبى ئەدىب
دوو خوتبە لە بۆ ئىرشاد و تەئدىب

ئەركانى خوتبە پىنجن موحةققەق
 لە ھەردوو یانا ھەمد و سەنای ھەق
 لە گەل سەلەوات لە سەر پىغەمبەر
 ئىنجا مەوعىزەى خىر و موعتەبەر
 پایانى ئەووەل ئایەتى قورئان
 ئەنجامى ئەمیان دوغای موئىنان
 لەش پىس نەبوونە و دەسنوێژىكى جوان
 خو داپۆشین و پاکی لەش و گیان
 خەتیب راوەستى لە ھەردوو یانا
 باش دابنىشى لە بەینانا
 پىوستە چل کەس روکنەکان بیەن^۱
 کەم و بیشىکىش مەعانى تى بگەن
 لەپاش زەوال و لە پىش نوێژا بن
 بە زمانى ەرەب چاک دارژا بن

خوتبەى باقى نوێژەکان

دوو خوتبە لەبۆ نوێژى جەژنەکان
 نوێژى باران و مانگ و روژ گىران
 ئەخوینرىتەو لەپاش نوێژەکان
 بە مونسىبى وەزعى روژەکان

۱. واتە: بىسن، گوئیان لى بى.

خوتبه‌ی موسیمی حج

چوار خوتبه‌ی بی نوپژ سوننه‌تی حجه
 دوو خوتبه‌ی روژی حوتی «ذی الحجه»
 نه‌خوینرین له نیو «مسجد الحرام»
 بو ئادابی حج به نه‌ه‌جی ئیسلام
 یه‌کی له مینا، له روژی جه‌ژنا
 چواره‌م له روژی ده‌رچوون له مینا

نویژی جومعه به که‌متر له چل که‌س

ئه‌گه‌ر ری نه‌که‌وت چل که‌س به ته‌حدید
 به که‌متر له وه‌یش ئه‌کرئ به ته‌قلید
 چهن قه‌ولی هه‌یه حه‌زره‌تی ئیمام
 موختارن له لای عوله‌مای نه‌علام
 قه‌ولی به دوو که‌س، قه‌ولی به چوار
 قه‌ولی دوازه پیاوانی ئه‌حرار
 نه‌ووهل له «جَمَل»، به‌لام «اعانه»
 ئه‌لی ته‌قلیدیان به باش بزانه
 کاتی به ته‌قلید جومعه‌ت کرد ئه‌تۆ
 سوننه‌ته بشکه‌ی نویژی نیوه‌رۆ
 به جه‌ماعه‌ت بی یاخود به ته‌نها
 فه‌قه‌ت جه‌ماعه‌ت باشته‌ و به به‌ها

به چی ئه گه ی به جومعه دا؟

هه رکه س رکاتی له م نوێزه بکا له جماعه تا به جومعه ئه گه
ئه گه رنا له پاش سه لامی ئیمام نوێژی نیوه رۆ بیئته ئه نجام

سوننه ته کانی جومعه

سوننه ته له بو تالبی جومعه

له بهر ره زای حق نه ک ریا و سومعه

خوی بشوړیت و نینوکی بکات

مووی بهر سمیل و سوننه تی لابات

بکاته بهری جلیکی خاوین

سپی بی چاکه له سه ر تا داوین

خوی بو ن خو ش بکا به یانی بروا

ده م به زیکره وه به شه رم و حه یا

نزیکی خه تیب به دل گوی بگری

ئه گه ر دووریش بوو بخوینی زیکری

له شه و و روژی جومعه مونه ووه ر

سلاوات زور بدا له سه ر پیغه مبه ر

خویندنی «الکھف» ئه یزه ن سوننه ته

مایه ی رزگاری فیتنه و زه حمه ته

دوعا له روژا زور موسته جابه

به خوسوس دوعای ساعه ی ئیجابه

که خه تیب دانیشته له سه ری مینبه ر

تا هه ردوو خوتبه ئه گه نه ئه وسه ر

مه کرووهات و موچه رپره مات و ئيعزازي جومعه
 خهريد و فروش پاش وهختي زه وال
 مه کرووه له سهر شهري «ذي الجلال»
 به لام ئه مانه پاش بانگي دووه مه
 قه تعنه حه رامن به شهري ئه كره م
 ههنگاو هه ل هينان له سهر شاني عام
 شه رعه ن مه كرووهه و لاي به عزى حه رام
 خواردني شتي كه ناخوش بي بوي
 مه كرووهه و ئه بي به عوزر يش له بوي
 هه روه كوو قوري له سهر ري گوزه ر
 جلي واي نه بي كه بيكات ه به ر
 يا سه رما و گه رماي له تاقت به ده ر
 يا ترسي فيتنه و ئاشووب و خه ته ر

سوننه ته كاني خه تيب

سوننه ته خه تيب وهختي بيته مال
 عه ده د حازر بي ته واو و كه مال
 جا سه لام بكا له سهر جه ماعه ت
 نوپزي ته حيه يش به شه رتي ويسعه ت
 ئينجا سه ركه وي بؤ سه ري مينبه ر
 يا خود شويني كي به رزي موعته به ر
 كه گه يشته سه ر روو بكا له عام
 به ده نغي كي به رز ليان كا سه لام

بانگ‌دهر پاش جواب دەس بکا به بانگ
 به دهنگیکی بهرز شیرینی شەش دانگ
 له کاتی بانگا دانیشی خەتیب
 جا هەلسیته‌وه بوّ وه‌عز و تەئدیب
 به خوتبە‌یه‌کی کورتی به مانا
 ئی‌پشادیان بکا بوّ دین و دنیا
 به دەستی راستی لای مینبەر بگری
 به‌ره‌و رووی کۆمەڵ ئەم‌لا و لانه‌گری
 به چەپ شمشیری یاخود گۆچانی
 پالی پیوه‌دا هەتا ئەتوانی
 له پاش خوتبە‌کان فەورەن بیتە خوار
 دەس بکا به نوێژ به شەرم و وبقار
 که نه‌جاتیان بوو ئیتر دلشادن
 بوّ ئیشی خویان به حەق ئازادن

باسی کورت کردنه‌وه‌ی چوار رکاتی به دوو رکات

نوێژی نیوهرۆ و عەسر و خەوتنان
 کورت ئەکرینه‌وه له سه‌فه‌ره‌کان
 کاتی شرووتی جیبه‌جی بی
 یه‌که‌م مه‌سافه دوو مه‌نزل ری بی
 دووه‌م هەلال بی برینی ئەو ری
 سیه‌م بزانه که بوّ کوئی ئەچی
 چواره‌م ئەمه‌یه ئیقتیدا نه‌کا
 به هەر ئیمامی نوێژ ته‌واو ئەکا

پيئجه م نيه تي قه سري بيته دل
 له گه ل ته كبريا ئه ي براي فازل
 شه شه م زانيني ئادابي قه سره
 جه وته م ده وامي وه زعي سه فهره
 ئيبتيداي سه فهر ئه ي براي گياني
 وه ختي كه ده رچي له ئاوه داني
 ئه گه ر گوي نه دا به قه سري سه لات
 تا دوور كه وته وه ريگه ي چهن سه عات
 دوو مه نزل ريگاي ئه گه ر بو ماوه
 قه سري بو ئه كرى له و جي به ولاوه

كاتي گه يشتي به عيني مه رام
 قه سرت بو هه يه ئه ي براي به فام
 ئه گه ر مانه وه ي چوار روژي ته واو
 له دلئا نه بي ئه ي براي خوش ناو
 به لكوو ئه گه ر تو وه هات هاته دل
 به كه متر له چوار حهل ئه بي موشكل
 كه چي بوت نه كرا به قه زا و قه دهر
 توش هه ر له فيكراي كه بر ويته دهر
 هه تا هه زده روژ له سه ر ئه م حاله
 شه رعه ن قه سري نويژ بو تو حه لاله

ئه م ما بوت نابي قه سري نويژ ئه گه ر
 مانه وه ي چوار روژ بيئيه نه زهر

هم به قهراری نیه تی رجووع
 قه سری نویژه که ت لی ئه بی مه منوع
 که گه پرایته وه ئه گه ر هاته جی
 شرووتی پیشوو قه سرت بو ئه کری
 تا عهینی شوینی ئیبتدای سه فهر
 وه هاله شهرعا بووه موقه پرهر

جهمعی نویژه کان

نیوه رۆ و عه سر، مه غریب و عیशा
 جهمع بکه ره وه «کَیْفَ مَا تَشَاءُ»
 له سه فهریکا دوو مه نزل ری بی
 که شهرتی قه سری تیا جیبه جی بی
 بو «جمع التقدیم» سی شهرتی کامل
 قهرار دراوه، ئه ی برای فازل
 نویژی ئه وه لیان له پیشا بکه ی
 ئینجا دووه میش هیچ تفره نه ده ی
 نیه تی جهمعی دووه مه ت بی
 له و کاتا ئه وه ل ئه هینیه جی
 با هیشتا وه ختی ئه وه لیان مابی
 بگه یته مال و سه فهر ته واو بی

 قهرار دراوه بو «جمع التأخیر»
 دوو شهرت له وانا قه ت مه که ته قسیر

نیه تی جه مت ببی له بویان
 بهر له ئینتیهایی وهختی ئه ووه لیان
 هه روا سه فهرت ده وامی ببی
 تا ئه و دوو نویژه ههردوو ئینه جی

قهسر و جمع به یه که وه
 وه کوو قهسر و جمع به یه که یه که
 ههردوو پیکه وه ئه کرین بی له که
 به لکوو واجبه له گه ل جمع معا قهسر
 کاتی نیوه پوت گه یانده لای عهسر
 مادام دهس نه دا له وهختی ئه ودا
 ههردوو یان ته و او بکه ی به ئه دا
 لیرا وه کوو جمع قهسریش لازمه
 قسه ی توحفه یه و قهولی عالمه

«جمع التقدیم» له بهر باران

«جمع التقدیم» یش له کاتی باران
 پایز یا زستان یا له به هاران
 سی شهرتی هه یه کاتی که هه لکه وت
 جه ماعت بو نویژ دووری بو مزگه وت
 بارینی باران له وهختی ئه ووه ل
 ئه ووه ل و ئاخو نه بی موعه ته ل
 هم له ئه ووه لی نویژی دووه میان
 له شه ریه تا کراوه به یان

جەمعی تەقدیم و تەئخیر بۆ نەخۆش

جائیزە لەبۆ نەخۆشی زویر

هەم «جمع التقدیم» هەم «جمع التأخیر»

قەوڵی ئیمامە هەرچەن زەعیفە

تەقلیدی بۆ خۆت گەلی زەریفە

موختاری «روضە» و «ابن المقری» یە

«اذرعی» ئەلی «مفتی بە» یە

ئەمما لە جەمعا تەقدیم یا تەئخیر

لە شەرتەکانا هیچ مەکە تەقسیر

هەم لازم ئەکامەرەز و کەسەل

ئەوێ هەردوو، ئاخری ئەووەل

ئەو نوێژانە کە سوننەتن

لەسەر دوو بەشن نوێژانی سوننەت

لە بەشیکیانا هەیه جەماعەت

بەیانیان ئەکەم بە نەهجی پایە

لەسەر فەرموودە ی ئەهلی دیرایە

دوو رکات جەژنی رەمەزان و قوربان

بەینی ئیشراق و زەوال بە میزان

پاش ئەوان نوێژی کسووف و خسووف

دوو رکات نوێژن بە شیۆه ی مەعرووف

لە هەر رکاتی هەیه دوو قیام

بۆ دوو فاتیحە، دوو رکوع تەمام

نوٲیژی ئیٲیسا بۆ داوای باران
 دوو رکات نوٲیژه به شهرت و ئه رکان
 له پاش ئه مانه دوو خوتبه ی زه ریف
 بخوٲنیٲه وه خه تیبه شه ریف
 جا نوٲیژی وه تری به قه در و میزان
 پاش ته راوٲحی مانگی ره مه زان
 یه ک و سی و پٲنج و هه وت و نو و یازده
 دوو دوو ته حیات و سه لامی ساز ده
 رکاتی ئاخر ته حیات و سه لام
 ئه م شیوه باشه به شه رعی ئیسلام
 ئیٲنجا ته راوٲح پاش عیسا ته مام
 بیست رکات دوو دوو، ته حیات و سه لام

بۆ قیسمی دووهه م جه ماعه ت نییه
 به وٲنه ی «ضُحی» ی ساحٲب مه زیه
 له پاش ئیشراقه تا وه ختی زه وال
 دوو رکات تا هه شت به قه در و ئیجلال
 جا نوٲیژی ئیحرام، جا نوٲیژی ته واف
 دوو رکات نوٲیژی بی شو بهه و خیلاف
 ئه مجاره نوٲیژی ته حییه ی مه سجد
 له نیو مزگه وت و ره حبه ی مه ساجید
 ئه مجاره نوٲیژی «سَنَّة الوضوء»
 که ده سنوٲژت گرت به جٲی بیٲه زو و

دوو رکات له مالا کاتی چوویته دهر
 چ بۆ سه فهر بی و چ غهیری سه فهر
 که هاتیته وه له سهیری سه فهر
 دوو رکات له مزگهوت باشه و موعتبه بر
 له بهینی وه ختی مه غریب و عیسا
 نویژی ئه و وابین وه ختی تی برا
 له دوو رکاته هه تا بیست رکات
 به پیی ئاره زووی ئه و که سهی ئه ی کات
 نویژی «تهجد» یا «صلاة اللیل»
 پاش به عزی نوستن به ره غبت و مهیل
 هم سوننه ته نویژ بۆ ئیستخاره
 یانی داوای خیر له و خه به رداره
 «صلاة الحاجه» بۆ ده فعی حاجات
 دوو تا دوانزه یه، ئینجا موناجات
 زۆر خیری هه یه «صلاة التسبیح»
 له ههر رکاتی هفتا و پینج ته سبیح
 له پاش فاتیحه و سووره تی قورئان
 پانزه جار ته سبیح بۆ خودای مه ننان
 ده له رکوعا، ده له ئیعتیدال
 ههر سوجه یی ده، بی غهم و مه لال
 ده له جلووسی مابهینی ئه وان
 ده بۆ دانیشتن له پاش سوجه کان
 چوار رکات نویژه روژ به یه ک سه لام
 شه و به دوو سه لام بگات به خیتام

بۆ وه تری غه یری مانگی ره مه زان
 جه ماعت نییه به شه رعی یه زدان
 هه روا ره واتیب خیریان دیاره
 بۆت به یان بکه م له سه ر ژماره
 دوو پیش به یانی و پیش نیوه رۆ چوار
 له پاش نیوه رۆیش چوارن به قه رار
 چوار بهر له عه سر و دوو بهر له مه غریب
 دوو له پاش مه غریب ئه ی برای تالیب
 له بهر و دوا ی عیشادا دوو دوو
 ژماره ی ئه مانه گه ییه بیست و دوو

موئه ککه د له ناو قیسمی ره واتیب
 خیریان زۆرتره به چه ن مه راتیب
 دوو بهر له سو بوح و پیش نیوه رۆ دوو
 پاش ئه و و عیша و مه غریبیش دوو دوو
 پاش روتبه ی وه تره راتیبه ی سه حه ر
 جا هه شته که ی تر بگه ره به نه زه ر

شۆرینی مردوو

شۆرین و کفن و نوێژی مردوان
 دفنیشیان فه رزه گوی بگه ره جوان
 هه تا منالی له بارچووی مردوو
 ئه گه ر نیشانه ی هه یاتی پی بوو

غوسلی ژن بو ژن، پیاو بو پیاو
 سوننه تی دینه ئه ی برای خووش ناو
 هه روا دروسته عه کسی ئه مانه
 ئه گهر مه حرهم بن ئه و ئینسانانه
 ئه گهر ری نه کهوت که سی مه حرهم بی
 له باتی غوسلی ته یه مموم ئه کری
 عموومی له شی چ پیست و چ موو
 چ په نامه کی و چ به دهرۆ بوو
 منالی نیری خه ته نه نه کراو
 ته یه مموم ئه کری پاش غوسلی به ئاو

کفنی مردوو

کفن پیوسته بو شه خسی مردوو
 بو ت به یان ئه کهم حالی ببه زوو
 ساتیری له شی سه رتاپای بالا
 فه رزی قه تعییه، حه ققه بو خودا
 دووهه م و سیهه م حه ققه بو مردوو
 مه نعی ناتوانی «وارث» هه رکه س بوو
 به لی ئه گهر قه رز مالی دابگری
 قه رزار ئه م دووهی پی منع ئه کری
 له سی زیاتر خیلافه و مه هجوور
 ئه گهر وه ره سه تیا بی مه هجوور
 جا ئه گهر سی بوون با له فافه بن
 سپی و سه رتاپا و به نه زافه بن

ئه گهر بوون به پینج وایه موعته بهر
 پیاو سیّ له فافه و کراس و میزه
 ژن دوو له فافه و کراس و ئیزار
 له گهّل سه رپوشی پیی ئه لّین خومار
 نه ژنۆ تا ناوک ئیزاره بیناس
 له ناوک تا سه ر پیی ئه لّین کراس
 ورده پارچه کان له ژیر له فافه
 پیوه ئه پیچرین زور به له تافه

نوئیژی مردوو

فهرز کیفایه یه نوئیژ له سه ر مردوو
 له دواى شوړینی ئه ندامی هه موو
 به شهرتی پاکی محه ل و جیگه ی
 پاکی ئه و جله یش به سه ریا ئه ده ی
 بو پاکی جیگا حاشیه ی جه مه ل
 به یانی ئه کا سه ریح نه ک موجه ل
 روکنه چوار ته کبیر هه موو له قیام
 له پاش ئه ووه لیان فاتیحه ته مام
 له پاش دووه میان سه لات و سه لام
 پاش سیهه م دوعا، پاش چواره م سه لام
 جه ماعت چاکه چاکتر به سیّ سه ف
 به ریوایه تی خه له ف له سه له ف
 له سه ر چه ن مردوو پیکوۆ دابترئ
 به ته نها نوئیژی ئیکتیفا ئه کری

بہم شہرتہ ولی بہمہ رازی بی
وہ ٹیلا بہ جیا نوٹڑیان بوٹہ کری

دینی مردو

جا وہختی دفنہ بو شہ خسی مردو
لہ سہر سہ فہرہ باشہ برپا زو
بہ وہ زعی حورمہت بہ سہیری سورعت
بو سہر مہ قہرہ بکن حہرہ کت
بہ قہد قامہ تی قہبری قول بکن
چال و گورپچہ، یا چال و لاکہن
لہ پاش داپوشین سوننہتہ تہلقین
ہم دعای تہسبت بہ دینی موین
تہرواحی مردو باش ناگادارن
لہ وہ زعی خوین باش خہ بردارن
روح جہ وہہرکہ لہ تیف و قودسی
دوورہ لہ ماددہی کہ سیفی شہ خسی
عالہمی قہبریش پیی تہ لین بہرزخ
وینہی بہہشتہ یا وینہی دوزخ
بہ وینہی نووستو زہ حمہت و رحمت
واریدی تہبی نیقمہت و نیعمہت
ہیچ قسہیش ناکا ہتا نووستوہ
عہینہن تہم وینہ وینہی مردوہ
باوہرت ببی تہ گہرچی غہبہ
فہرموودہی حہزرت بی شوہہ و رہبہ

ساتمان بکا خالیقی کهونهین
 له سهر جوابی باشی مه له کهین
 به یومنی رۆحی سه ییدی ئەنام
 برژئی به سه ریا سه لات و سه لام

روکنی سیهه م له فه سلی سیهه مدا
 ئە ئیم به عهونی «رَبِّ الْعَالَمِينَ»
 له سیهه م فه سلا روکنی سیهه مین
 روکنی سیهه مین سه رفیتره و زه کات
 به موسولمانی موسته حق بدات
 ههشت سینفن له سهر به یانی قورئان
 ئیسته چوارن بو ت ئە کهم به یان
 فه قیر و میسکین سه فه ری و قه رزار
 چواره که ی تریان فه وتاون یه کجار

۱. فه قیر

فه قیر ئە وه یه هه ژار و لات بی
 یا به شیککی کهم به ده سه لات بی
 مه سه له ن ئە گهر ویستی ده دیره هم
 چوار دیره می بی یا خود له وه کهم

۲. میسکین

میسکین ئە وه یه له که سب و له مال
 شتیکی بی مه سه رفی حه لال

ئەمما ناقيس بئى بە شيكى كەمى
لە دەدا كەم بئى چوار دىرھەمى

شەرتى زەكات دان بە فقير و ميسكين

بەم شەرته زەكات بەمانە ئەدرى
كەسيان نەفقەى شەرى وەرنەگرى
لە باب يا ئەولاد يا ژن لە شووى خوى
يا ئەو نەفقەى كافى نەبئ بوى
ئىنجا بۆ كاسب ئەونەى پئى ئەدرى
بكرى بە ماىە و كەسبى پئى بكرى
بۆ غەيرە كاسب ئەونە ئەدرى
بژى بە عادەت، ھە تاكوو ئەمرى
نابئ بە مانيع مەسكەن و لباس
ئەسپى سوارى و حاجەت و ئەساس
يا خاك و باخئ كە وارىداتى
كيفايت نەكا بۆ نەفقەاتى
يا خود كتيبى تەدرىسى ئوستاد
يا بۆ تيا خوئندن، يا وە عز و ئىرشاد
ھەم مانيع نىيە كەسب نە كردن
چ لەبەر تەدرىس چ لەبەر خوئندن
نەك بۆ مانەوہى لە خەلوەخانە
يا بە نەوافيل تەى كا زەمانە

۳. قەرزار

سېھەم قەرزارە پىي ئەدرى زەكات
 لەسەر دەستوورى دەرى خەم لەلات
 ئەگەر قەرزارە بۆ دەفعى فەساد
 يا بۆ ئىسلاھى ما بەينى عىباد
 پىي ئەدرى زەكات با دەولەمەن بى
 با نەخت و جىنسى بە حوققە و مەن بى
 ئەگەر قەرزارە بۆ نانى مىوان
 يا بيناي مزگەوت يا بۆ پرد و خان
 يا مەسلەحتى عاممەى ئىسلامى
 قەرزى ئەدرىتو گشت بە تەمامى
 مادام بە پارە دەولەمەن نەبى
 ئىتر با مال و ئەملاكى ھەبى
 ئەگەر قەرزارە بۆ مەسرفى خۆى
 مادام ئەو سەرفە ھەلال بوى بوى
 يا ھەرام بووبى ئەمما بە راسى
 تۆبەى كەردى بۆ خودا ناسى
 پىي ئەدرى زەكات ئەگەر خۆى نەبى
 ئەونە قەرزە كەى بكا جى بە جى
 ھەروا زامنى قەرزارى ھەزار
 نەك يە كى بمرى بى مال و قەرزار

۴. سەفەرى

چوارەم ساحىبى سەفەرى ھەلال
 ۋە كوو سەفەرى تەھسىلى كەمال

یا سیلەى رەحمى برا و خزم و خویش
یا بۆ بینىنى دۆستى دل راکیش
حەتتا سەفەرى تەبدیلی ھەوا
کە لەبۆ نەخۆش ئەبى بە دەوا
نەکوو سەفەرى ئینسانى حەیران
بى سوود بگەرئى لە دى یا شاران

زە کاتى باوک بۆ ئەولادى قەرزار
باوک و دایكىكى مال و سەرۆه تدار
زە کاتى ئەشى بۆ رۆلەى قەرزار
یانى بەبۆنەى حالى قەرزارى
نەك لەبەر حالى لاتى و ھەژارى
ھەروا پى ئەدا زە کاتى مالى
لەبۆ مەسرەفى ژن و عەيالى
چونكى مەجبورە باوکی ساحیب مال
لەبۆ خەرجى خۆى نەك خەرجى عەيال
ھەروا رەوايە ژن بەدا زە کات
بە شووى فەقیری بى ئەوزاع و لات
با مالى بگا بە ھەددى نىساب
مادام بەش نەکا بۆ خەرجى ئەسباب
توحفە لە باسى قىسمى سەدەقات
ئەمانەى تىايە مەعلوم بى لە لات

زە کاتی فیتەرە یا زە کاتی سەر

ھەرکەسێ بیبێ زیاد لە نەفەقە
 بۆ خۆی و ئەھلی کە موستەحەققە
 لە شەو و روژی جەژنی رەمەزان
 سەرفیتەرە بیینی لەبۆ دامەوان
 ئەندازە کەیشی بۆ ھەموو سەری
 لە قووتی غالب ساعیکە ئەدری
 ساعی چوار موددە بە زەبتی عادیل
 چوار مژگە ئەمما مشتێ موعتەدیل
 شەشسەد و ھەشتا و پینج درەمی زیو
 چوارسەد و ھەفتا و نۆ مسقال و نیو
 بە وەزنی غرام دو کیلوی تەمام
 لە گەل سیسەد و نەو دە و ھەوت غرام

زە کات لە چەن شتا واجبە

زە کات واجبە بە پێی شەریعەت
 لە نەقد و جینسی مالی تیجارەت
 لە ھەرچی بشی بۆ قووتی ئینسان
 لە سەر ئارەزوو، نەوێک بۆ دامان
 وە کوو برنج و گەنم و جوو و زەرپات
 ماش و نیسک و نۆک، ھەم باقی ئەقوات
 بەوینە ی خورما و میوژ و تری
 ئەمانە ھەموو زە کاتیان ئەدری

له مه‌ر و بزنا زه‌کات ده‌رئه‌کری
 وشتر و گایی ئیشی پی نه‌کری
 جا یه‌که یه‌که ته‌فسیلیان ئه‌ده‌ین
 به‌یانی شه‌رتی زه‌کاتیان ئه‌که‌ین
 له ئالتوون و زیو ده‌رئه‌کری زه‌کات
 ئیلا خشلی ژن بتی مه‌علوومات
 حه‌ددی زه‌کاتیان به‌بی باس و قال
 بو زیو سه‌د و چل، ئالتوون بیست مسقال
 مالی تیجاره‌ت به‌گویره‌ی قیمه‌ت
 حیسابی ئه‌که‌ن ئه‌هلی شه‌ریعه‌ت
 ئه‌مانه هه‌ردوو پاش موده‌ی یه‌ک سال
 چله‌یه‌کیان ئه‌دری ته‌واو و که‌مال
 ئالتوون و زیوی ده‌ربکری له‌کان
 چله‌یه‌کیان ئه‌دری بی توولی زه‌مان
 خه‌زینه‌کۆنه‌ی پیش عه‌هدی ئیسلام
 پینج‌یه‌کی ئه‌دری فه‌وره‌ن «بالتمام»

حه‌ددی زه‌کاتی قووت

پینج ویسقی ته‌واو نیسابی قووته
 ئه‌گه‌ر له توینکل ساده‌یه و رووته
 ده ویسقه ئه‌گه‌ر به‌قه‌پاخ و تووک
 هه‌لگیری، وه‌کوو په‌رشه‌ یا چه‌لتووک
 ئه‌و پینج ویسقانه‌که حه‌ددی قووته
 هه‌زار و شه‌شه‌د ریتلی مه‌قسووته

جه معهن چوون ریتلی نه وه د مسقاله
 سه د و چل و چوار هه زار مسقاله
 هه ر مسقالیکیش ته کا پینج گرام
 بویه ههوت سه ده و بیست کیلوی ته مام
 به ته نه که ی نهوت که پیی ئه لین پووت
 چل و شهش ته نه که ی دار مالی مه زبووت
 به وه زنی ته بریز کیشانه ی نیساب
 دووسه د و بیست و پینجه به حساب
 ده یه کیان ئه درئ ئه گهر به باران
 ئاو بخونه وه یا به جو باران
 ئه گهر ئاو بدرین به وینه ی دؤلاب
 بیست یه ک واجبه به گویره ی حساب
 دوو قیسم گهنم ئه درینه ده م یه ک
 له سالیکا بن به بی شو بهه و شه ک
 نه ک دوو نه وعه قووت له یه ک جیا بن
 پیویسته هه موو له مه ئاگا بن
 کریی جووتیار و وه رزیری خه له
 نابی دابشکی له عه ینی خه له
 حه ق ده سی وه کوو حقووقی شوان
 عه لاقه ی نییه له سه ری هه یوان
 هه روه ها حه قی ساحیب زه وویه کان
 جیا نا کریته وه له جه زری خه رمان

حه یوانی که زه کاتی لئی بدری

حه یوانی زه کات وا موقه پر ره
 وشتر و گایه، هم بزن و مه پ
 وشتر حه و آله ی وشتر دارانه
 گا و بزن و مه پ هه ن له م کوردستانه

زه کاتی گا

له سی سه ر گا دا یه ک سالیکی می
 ئه دری بۆ زه کات به موحتاجی جی
 که گه یی به چل دوو سالی ئه دری
 بی عه یب و نوقسان به م شهرته می بی
 که گه یی به شهست نیړیکی دوو سال
 ئیتر ئه گورپی فه رزی ساحیب مال
 یانی بۆ سی سه ر نیړیکی یه ک سال
 یا له چل سه را مییه کی دوو سال

زه کاتی بزن و مه پ

هه ر نه و عیکت بوو له بزن و له مه پ
 سه ریکی ئه دری که بوو به چل سه ر
 ئه گه ر بزن ت دا فه رزه دوو سالی
 ئه گه ر خو مه پ بوو باشه یه ک سالی
 سه د و بیست و یه ک حه قی دوانه
 بۆ دوو سه د و یه ک واجب سیانه

لە چوارسەد سەرا واجب چوارە
 ئەوجا بۆ سەد سەر سەری قەرارە
 بۆ زە کات ناشی عەبیدار و نەخۆش
 بەرخ و کارژەلە، ئەی برای بە هۆش
 مەگەر نەیسابی لە سالابمەری
 جا لە بەچکە کان زە کاتیان ئەدری
 مەسەل کە چل سەر کاریان لی ببی
 لە عەینی سالای دایکیان بمری
 لەم چل بەچکەدا بەچکەیی ئەدری
 سالی دایکیشیان بۆ حیساب ئەکری
 یا چل کار بکری و سال بەسەرا بی
 هەر لەو بەچکانە زە کاتیان ئەدری
 چوارسەد سەر بزن لە سالای بزى
 چوار بزن و چوار کار بۆ زە کات ئەدری

شەرتی زە کاتی حەییوان

خۆ لەوەرپین و چاودیری شوان
 تەواو بوونی سال شەرتە بۆ حەییوان
 بەلی بۆ بەچکەى عەدەدی نەیساب
 سالی دایکیان بۆ ئەکری حیساب
 مەسەل کە چل سەر دوو کارە بزى
 ئیلا یەکیکیان سی کاری ببی
 چوون گەشتوونە سەد و بیست و یەك
 دوو سەر زە کاتیان لی ئەدری بی شەك

سالی دایکیشیان له بو حیسابه

چونکی چل حه یوان ریکی نیسابه

چ زه کاتی واهه زیممه ی مالیکا وچ واهه عینا

زه کاتی مالی تیجارهت هه موو

واهه زیممه دا ئه ی برای خوش روو

زه کاتی نه قد و قووت و حه یوانات

وا به عینه وه، مه علووم بی له لات

کاتی واجب بوو زه کاتیان، ئه بی

هیچ ته سه رپروفی له و مالا نه کری

هه تا زه کاتیان ته واوی ئه دری

یا ئه گهر قووته بو ت ته خمین بکری

له چ مالیکا زه کات نادرئ

زه کات نادرئ به قه ولی ئیمام

له مالی مه وقووف بو جیهه تی عام

وه کوو مه وقووفه ی فووه را و ئه یتام

وه کوو ته له به ی عولوومی ئیسلام

ئهمما مه وقووفه ی چه ن که سی مه حدوود

وه کوو ده شه خسی مه علووم و مه عهوود

زه کاتی ئه درئ چوون مولکی خاسه

ئهم مه سه ته له یه بی ده نگ و باسه

کئی زہ کات لہ مائی مہ حجور ئہ دا
 لہ مائی شیت و سہ فیہ و ئہ یتام
 وہلی دہرئہ کا زہ کات «بِالْتَّام»
 وہلی خاصی خوئی یا خود وہلی عام
 یانی قازی شرع بو ئیمزای ئہ حکام

تہ قلید کردنی ئیمامی ئہ عزم
 لہ سہر مہ زہ بی ئیمامی ئہ عزم
 رازی ببئی لہ و خہ للاقی عالم
 دروستہ زہ کات یا فیترہ بدری
 بہ تہ نہا شہ خسی لہ ہر سینفی بی
 ہہروا دروستہ بو فیرقہی سادات
 کاتی خومسیان بہ حہق پی نہ گات
 ئہ یزہن رہوایہ تہ سلیمی قیمہت
 بو فیترہ و زہ کات ہہم بو کہ فارہت
 نہ قلیش دروستہ بہ بی کہ راہت
 لہ بو ئینسانی ساحیب کہ رامہت
 وہ کوو سالح و عالمی نافع
 وہ کوو تہ لہ بہ و ئینسانی واریع
 یا لہ بو خزمی کہ بی نہوا بی
 نہوہک بہ لاتی سووک و ریسوا بی
 ئہ مہ مہ کرووہہ بیجگہ لہ مانہ
 باش ئاگات ببئی لہم ئہ حکامانہ

دهی زور زهریغه تهقلیدی بکهی

کاتی که زهکات بهو نهوعه بدهی

ئهزهیری دوو قهول لهلای شافیعی

نهقلی مهمنووعه به مهنعی قهتعی

به غهیره ئهزههر نهقلی رهوایه

زور شافیعیهیش فیکریان وایه

ریی رهفتار کردن بهو قهوله ئهدری

ههروا تهقلیدی ئهمانهیش ئهکرئ

ئهوا دهرنهچووی له قهولی ئیمام

بو نهقلی زهکات مهقام به مهقام

دهفعی به یه کئی له موستهحهققان

له تنها سینفی له ههشت سینفه کان

جائیزه لهسهرقهولی «اصطخری»

با سهییدیش بی بو حیفری فهخری

تهقلیدی باشه ههركهس ئهپرسی

تهعلیمی بکه و دلت نهترسی

دروسته قهبز و ئهقبازی وهکیل

ههروا رهوایه تهقدیم و تهعجیل

بهم شهرته ئهوهی که وهری ئهگری

له کاتی وجووب شهرعهن پی بدری

فەسلى چوارەم

لە چوارەم فەسلا روكنى چوارەمىن
رۆژووى رەمەزان لەسەر ئەهلى دىن

فەرز ئەبى رۆژووى مانگى رەمەزان
بە تەواو بوونى سى رۆژەى شەعبان

ياخود پياويكى ئازادى تەواو

مانگى يەك شەوە بىيىنى بە چاۋ

كاتى لاي قازى شەھادەتى دا

بەو شەھادەتەيش قازيش حوكمى دا

فەرز ئەبى رۆژوو لەسەر خاس و عام

بينا بە حوكمى مەحكەمەى ئىسلام

يا بە تەواتور ئەگەر ھاتە جى

بىيىنى مانگى يەك شەوەى ئەو جى

ھەركەس بە تەنھا خۆى مانگ بىيىنى

لەسەر خۆى فەرزە نىەت بەيىنى

بۆ ھەركەسىكىش پىيى باوەر بكا

قسەى ئەو كەسە سىرايەت ئەكا

لەسەر نىشانەيش ئەدرى ئىعتىماد

لەبۆ ھەركەسى بكا ئىعتىقاد

نىشانە وەكوو توپى نىو شاران

ئاگرى سەر كىو چراى مناران

«رملی» ئەلنی شەخسی حسابگەر

حیسابی بۆ خۆی باشە و موعتەبەر

تەئسیری حوکمی ولاتی بۆ ولاتیکی تر

حوکمی ھەر شوینی مانگی تیا بینرا

بۆ ھاو مەتلەعی ئەو شوینە ئەروا

یەکیەتی مەتلەع ئەمە یە دوو شار

یەك خەتیان ھەبێ بۆ «نصف النهار»

شیمال و جنووب تەئسیری نییە

تەئسیر بە فەرقی شەرقی و غەربیە

مابەین کە کە متر لە سێ مەنزڵ بێ

نابێ ئیختیلاف لەوێ حاسل بێ

«ابومخرمه» تا ھەشت دەرهجە

فەرقی مەغریبان ناکا بە حوججە

زیاد لە نیو سەعات لە پاش رۆژەلات

خەلکی رۆژاوا وەعدەیان ئەگات

کام جەژن خاسە و کام جەژن عامە

ئینجا بزانی جەژنمان کامە

کام جەژن خاسە و کامەیان عامە

کە رۆژوومان گرت بە حوکمی حوککام

لە پاش سێ رۆژە جەژنە لەبۆ عام

وہ ئیللا نابێ جەژنی عام بە مال

ھەتا نە بینرێ ھیلالی شەوال

یہ عنی دوو عادلّ بینن بہ چاو
 شایہ تیش بدہن لای قازی تہ او
 بہ لام بیننی یہك شہ خسی عادلّ
 جہ ژنی عموومی پی نابیّ حاصل
 ہہ روہا فاسق بہ پیّ تہ واتور
 جہ ژنی عموومی پیّ نابیّ زاہیر
 بہ لیّ بو ہہ رکہس کہ باوہر بکا
 دروستہ شہ رعہن جہ ژنی پیّ بکا
 لہ بہر و دواۓ زہوالا ہیلال
 قہ تعہن دائہ نریّ لہ بو ئیستیقبال
 یانیّ ئیفتاری ئہو روژہ نابیّ
 موسولمان ئہ پیّ لہ مہ ئاگا بیّ

شہرتی روژوو چییہ؟

شہرتی روژووہ نیہ تی ئینسان
 بہ شہو بو روژووی روژی رہمہ زان
 نابیّ ہیچ عہینی بہ روژا بروا
 بہ خالیایی ئہندامی تودا
 وہ کوو کراکہ و برناخ و گہروو
 سک، بہر و دوا، حالی بہ زوو
 زہرہری نییہ بہ دلّ نہ لہ رزی
 بگاتہ رہگت دہرمانی دہرزی
 ہم بیّ زہرہرہ دہرمانی ئہ جزا
 باتہ ئسیر بکا لہ موخ و ئہ عزا

چونکی سک نییہ بہ عورف و عادت
 «مغنی» بیینہ و وہربگرہ حکمت
 بہ لئی کہ دہرزی گہیہ نیوی سک
 روژوو ئہشکینی بہ بی شوپہہ و شک
 زہرہری نییہ توژی سارا و دہشت
 تہئسیری کلیش کہ چاوت پی رشت
 دووکہ لی کوورہیش بہ قہدہر عادت
 نہک ہی جگہرہی تالی پر بیدعت
 پاریز لہ عہمدی جیماع و ئینزال
 خو رشانہوہ شہرتہ بی جیدال
 جیماعی عہمدی بو شہخسی فاعیل
 قہزا و کہفارت پی ئہ بی حاسیل
 نازاد کردنی عہبدیکی بہ دین
 لہ عہیبی عہمہل سالم بی و ئہمین
 جا روژووی دوو مانگ لہ پاش رہمہزان
 ئیفتاری روژووی نہیہ تہ ناویان
 ئینجا نان دانی شہست کہسی میسکین
 بو ہر یہ کیکیان موددی، قووتی ژین

سوننہ تی روژوو

تہ عجیلی ئیفتار شہرعن سوننہ تہ
 کہ خورمانہ بوو ئاوبی مننہ تہ
 لہ جہماعہ تا نوژی تہ راویح
 جیہ جی بکہ بہ نہہجی سہحیح

بە شەو بیدار بە ھەتا ئەتوانی
 مەخسوس شەوانی نیوہی پایانی
 «ليلة القدر» یش زۆر بە ناوبانگە
 خێری ئەو ھەندە یەكھەزار مانگە
 لە تاقەکانی دە رۆژە ی ئاخیر
 لە سەری ھە یە ھە دیسی زاھیر
 بۆ یە گوم کرا وەختی بە تەعیین
 زۆر کۆشش بکە ی بۆ رەفتاری دین
 ئەعلا ی سوننە تی مانگی رەمەزان
 سەدەقە و خێرە و خۆیندنی قورئان
 ھەزەرە تی خاتمە وە کوو با ی شەمال
 خێری ئەگە یی بە شەخسی بی حال
 تەئخیری پارشیو ھەروا سوننە تە
 سەراسەر فەزڵ و خێر و ھیکمە تە

 ئەمە بوو زاھیر ئادابی رۆژوو
 ئەمما پیت ئەلیم حالی ببە زوو
 رۆژووی ھەقیقی بۆ گشت ئەعزایە
 چوون غایە ی رۆژوو خێر و تەقوایە
 باش بپاریژە دەم و گوێچکە و چاو
 لە قسە و باس و نەزەری خراو
 بە دەست و بە پی قەت زەرەر نەدە ی
 ئیحسانی رۆژووت بە بادا نەدە ی

دلت به یادی خوائاوبی
 دهمت مه شغوولی زیگری خوا بی
 نه وهنده بنوه گیانت ره حهت بی
 ئیتر با ئیشت هه موو تاعهت بی
 خو لاسه روژوو خاسی خوایه
 «الصَّيَامُ لِي» مه عناکهی وایه
 نه گهر ره مه زان وا ببه یته سهر
 نه گهی به ره زای خه للاقی نه کبهر

روژوو نه گرتن بو کییه و شهرتی چیه؟

روژوو نه گرتن ته جویزی ئه دری
 بو موسافری دوو مه نزل ببری
 هه م بو نه خو شیی به ئیش و ئازار
 ئیجازه هه یه شهرعهن بو ئیفتار
 ههروه ها حایض هه م شه خسی مه حسوور
 بو ئیشی گران ناچار بی و مه جبوور
 «تُحْفَه» بهینه و بی خوینه ره وه
 ئه م مه قسوودانه لیک بدهره وه
 له پاشا قهزا به بی که فارهت
 لازمه بو یان به پیی شهریهت
 ژنی حامیله یا ژنی شیر دهر
 بو حهمل و منال ببینی زهره ر
 فه رزه له سه ریان ئیفتار و قهزا
 فیدی هه ش لازمه بو ئه جر و جهزا

پير و نه خوښ و پياوې شله پت
هر فيديه ئه ده ن بيگره گوچكەت

فيديه تفره دانى رۆزوو

هر كەس تفره ي دا قەزاي رۆزوو كەن
هەتا بيتەو مانگى رەمەزان
قەزاي لە سەرە و فيديه بۆ فقير
هەر رۆژى موددى بى توول و تەقسير
تيكرارى هەيه بە تيكراى سالى
كە فەوتا قەزا لە پاش ئەووەلى سالى

كە فاره تى نوڤىز و رۆزوو بۆ مردوو

مردوو بۆ رۆزوو ئەگەر قەرزار بى
زوو چارى بکەن ئەك گورفتار بى
رۆزووى بۆ بگرى خزم و خوښى خوى
يا بلىن بە يەكى رۆزوو بگرى بوى
يا بۆ هەر رۆژى موددى لە تەعام
بدا بە داماو لە باتى سيام
بۆ نوڤىزى فەوتاو براى بە ئەدەب
علاجى نىيە بە ئەسلى مەزەب
بەلام بە قەولى قەدىمى ئىمام
قەزاي جائيزە بەوینەى سيام
«قفال» نەقل ئەکا لە برى ئەسحاب
لەبۆ هەر نوڤىزى موددى بە حساب

وه جهیگیش ههیه موختاره له لا
 گهلی ئه سحابی شافیعی والا
 وهلی کهفارهت بدا به ئیتعام
 له بو نویره کهی بهوینهی سیام
 تهقلیدیان ئه کری بو نویره و روژوو
 کهفارهت ئه دری گهلی زوو به زوو
 ئه گهر تالبی بو ئاسانی کار
 قیمه تی ته عام بدهی به هه ژار
 تهقلیدی ره ئیسی حه نه فییه کان
 ئه م ئیشه سه ختهت بو ئه کا ئاسان

روژووی سوننهت

روژووی سوننهتیش گهلی ئیحسانه
 باعیسی قه در و قورسی میزانه
 شش روژی شه وال له پاش ره مه زان
 نو روژهی ئه ووهل له مانگی قوربان
 مه خسوس عه ره فه بو غه یری حه جاج
 له بو روچی تو ئه بی به میعراج
 نوهم و دههم له گه ل یازدههم
 له روژه کانی مانگی موچه پرهم
 سیازده و چواره و یازدهی به ناوبانگ
 سی روژهی ئاخو له ژماره ی مانگ
 روژی دوو شه ممه له گه ل پینج شه ممه
 باعیسه له بو خه یر و مه رحه مه

غەیری ئەمانەش كراون بەیان
 بـرۆ بـپرسە لە عـولەماكان

روكنی پینجەم لە فەسلی پینجەم
 روكنی پینجەمین لە فەسلی پینجەم
 حەجی «بیت الله»، كەعبەى موعەززەم
 لە عومرا جارى فەرزە ئەم حەجە
 لە گەڵ عەمرەدا بەم شەرت و نەهەجە
 هەتا دیتەووە كافی بى مالى
 بۆ خەرجى خۆى و ئەهل و عەيالى
 ئەندامى ساغ بى و رینگە بە زاھیر
 دوور بى لە فیتنەى دوژمنى قاھیر

ئەركانى حەج چەندىكە؟
 ئەركانى شەشن، ئەووەليان ئیحرام
 قەسدى داخڵ بوون لە حەجى ئىسلام
 دووھەم وەستانى خاكى عەرەفات
 با كەمترىش بى لە موددەى سەعات
 پاش وەختى زەوال لە رۆژى نۆھەم
 تا بەرەبەيان لە رۆژى دەھەم
 سېھەم تەوافى «بیت الله»ى ئەكرەم
 لەبەر فەرموودەى خواوہندى عالەم
 چوارەمین سەعیە، يانى راكردن
 ئەك بە دەستوورى خۆ ماندوو كردن

له نوقتهى سهفا تا نوقتهى مهروه
 به سيدق و سهفا، به زهوق و جيلوه
 پيئنجهم تاشينه يا قرتانى موو
 شهشهم تهرتيبه وه كوو مه علووم بوو
 ههر روكنى بو حج مه شموولى نه مره
 بيچگه له وهستان، روكنه بو عهره
 نهركانى تهواف ههوتن براكهم
 بو ت بهيان نه كه م ببه خاترجهم
 يه كه م بيته جي له پاش عهرفات
 له شهو و روژى جه ژنى بي ئافات
 پاكي به دهن و پوشيني عه ورهت
 پاكي له حه دهس، هم له جه نابته
 حهوت دهوره نه مسهر «حجر الأسود»
 لاي چه پته وه بي «بيت الله» ي نه مجهد
 ههر روكنى فهوتا نوسوك به تاله
 پيويسته قه زایش له پاش نه و ساله

واجباتى حج چه نديكه؟

واجبى حه جه ئيحرام له ميقات
 ميقاتيش زورن به گويره ي ولات
 له موزده ليفه به شهو بمينى
 له نيوهى دواى شه وه كه ي جه ژنى
 ره مى «جمرة العقبه» ي مه خسووس
 له روژى جه ژنا حهوت ره مى مه نسووس

پاش سەر برپینی دیاری قوربانی
 پېش «طواف الركن» زۆر به جوانی
 ره می سیّ جه مه ره ی «ایام التشریق»
 هه ریه کۆی حه وت به رد به وه جه ی ته حقیق
 وه ختی ئەمانه له پاش زه واله
 ته رتیب له به ینا بی قیل و قاله
 ئەوه وەل و وه سه ت، ئەمجا عه قه به
 له سه ر ئەه مر ی شه رع وا مور ه ته به
 مانه وه ی زۆری شه وان ی ته شریق
 له خاکی مینا واجبه ته حقیق
 «طواف الوداع» بۆ مال ئاوا یی
 به زه وق و ئیخلاص کاتی جیا یی
 ئەم واجباته هه رکامیان نه که ی
 به سه ری حه یوان تۆله که ی ئەده ی

به چەن جوړ حج و عه مره ئە کرین؟

ئەم حج و عه مره ئە کرین بۆ عیباد
 به سیّ ته ریه قه، ئە فزه لیان «افراد»
 ئیحرام بیه ستی بۆ حجی شه ریف
 له سه ر میقاتی مه علوومی زه ریف
 پاش حج بر واته خار یجی حه ره م
 ئیحرام بیه ستی بۆ عه مره بی غه م
 دووهم «قران» ه بۆ هه ردوو یه ک جار
 ئیحرام بیه ستی و ده س بکا به کار

سیّھم «تمتع» بہم نہوعہ ئینسان

ئیحرام بہستی بۆ عہمرہ جوان

لہ پاش عہمرہ کہی بہ حوسنی مہنہج

ئیحرام بہستی لہ مہککہ بۆ حج

ئہہلی تہمہ تنوع فہرزہ سہر بہرئی

حہ یوانیکی ساغ بزنی یا مہرئی

حہوت یہ کی گایئی یا خود و شتری

جیگہی حہ یوانئی سہر بہ خوئہ گری

چی حہرام ئہ بی بہ ئیحرام؟

کاتی داخل بووی بہ شیوہی ئیحرام

لئت مہ منوع ئہ بی شہش فہرمان تہمام

ئہ ووہل پۆشیننی دووراویکی وا

کہ دہورہ بداہ بہ لہشی تودا

یا بہ یہک ئہ عزا لہ ئہ عزا کانت

وہ کوو سہر یا دہست یا خود پی کانت

ئہمما قہی ناکاکہ بکہیتہ مل

قایشی شیر و کیف و حہمایل

یا خود پشتینئی بہستیتہ پشت

تیی ہاوی پارہ و پیویستی خۆت گشت

یا ئہ و ئیزارہ پیچاویہ تہ خوئی

گریئی لی بداہ تا راوہستی بوئی

ئہمما ریداکہی نابئی گریئا

نابئی بہ دہرزی تہ قہلی لئدا

ھەروا مەمنووعە پۆشینی رووی ژن
 نەك باقى ئەعزا، گوی بگره له من
 دووھەم مەمنووعە له ئەھلی ئیحرام
 بۆن خوۆشی لەبۆ لیباس و ئەندام
 سێھەمین چەوری لەبۆ ریش و سەر
 لە و ئیحرامەدا ھەیەتی زەرەر
 چوارەم بپرینی نینۆك و مووہ
 لە موددەى ئیحرام لیت مەمنووع بووہ
 پینجەمین نابى حەیانى بگرى
 لە وەحشى و بەرى كە گوۆشتى بخورى
 ئەمانە مەنعن لە كاتى ئیحرام
 فیدیەیان ئەوی بە دینی ئیسلام
 شەشەم جیماعە لە كاتى ئیحرام
 بەتال ئەكاتۆ حەجت بە ناکام
 ھەرچەن واجبە ئیتامى عەمەل
 واجبە فیدیە و قەزای موستەعجەل

سوننەتە کانی حەج

سوننەتی حەجە پێش چوونە ئیحرام
 غوسل و دوو ركات «سنة الاحرام»
 «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ» پاش چوونە ئیحرام
 بە سیدق و ئیخلاص بۆ خودای عەللام
 «طواف القدوم» بە نەھجی مەعرووف
 كە چوویتە مەككە پێش فیعلی وقووف

سوننەتە ئىفراد قورسە بە میزان
 لە تەمەتتوع و لە وەزعی قىران
 لە پاش تەوافى «بیت الله» ى عەزىم
 دوو ركات لە پشتى جىگەى ئىبراهيم
 پاش حەج سوننەتە بۆ دەسەى حەجاج
 زیارەتى مەرقەد شای ساحیب میعراج
 روو بکاتە جىگەى ئەو شاهی دینە
 بکەوئیتە رى لەبۆ مەدینە
 سەلەواتى زۆر بەرپۆه بەدا
 لەسەر سەئیدى «فخر الأنبیا»
 ئەجزای ئەندامى بکا بە دەماخ
 بۆ بۆنى خوشى شای روخسار گولباخ
 دل بگرى وینەى مینای زەرەبین
 بۆ رۆژى رۆحى «فخر المرسلین»
 کە گەشتە شار با خۆى بشۆرى
 لە بىرى «حره» و جلی بگۆرى
 کە چووە مزگەوت حەجاجى رەهبەر
 دوو ركات نوێژ بکا لە پالى مینبەر
 لای راستیەو بەى کۆلەکەى مینبەر
 وا بوو وەستانی حەزرەتى سەرەوەر
 ئینجا بێتە لای «روضە» ى شەریفى
 روو بکاتە قەبرى پاک و نەزىفى
 راوەستى بە شەرم بۆ ساحیب مەقام
 تەقدیمی بکا سەلات و سەلام

بیپارټه وه له خودای عالم
 بو بهرزی پایه‌ی حه زره تی خاتم
 سکا لا بکا بو گوناھی خوئی
 به لکوو خودا وه ند ره حمی بکا پیی
 جا بیته دوا وه گه زی به ته حقیق
 بو مواجه هه ی فاروق و سد دیق
 زوو سه لام بکا له هه ردوو شه یخه ن
 بووبه کر و عومر ساحیب عیلم و عه ن
 بیپارټه وه له خودای ئه کبه ر
 بو بهرزی پایه‌ی بووبه کر و عومر
 باقی خوله فا و سائیری ئه سحاب
 هه م ئال و به یتی شای عالی جه ناب
 هه م دوعا بکا بو بهرزی ئیسلام
 بو ئه هلی سه لّاح، خه واس و عه وام
 بیپارټه وه بو ئیسلّاحی عام
 له بو ته و فیقی دائیره‌ی ئیسلام
 ئینجا بیته وه به ئاگاداری
 خوئی بسپاریزی له شه رمه ساری
 به لکوو به و نوور و سیمای شیرینه
 وه ری گرتوو له و روکنی دینه
 بمینیته وه هه تا قیامت
 چرای ئیمانی ساغ و سه لامه ت

ئەمە پېنج فەسلەى ئەركانى ئىسلام
 لە بابى ئەووەل گەشت بە خیتام
 جا با دەست بکەین بە بابى دووھەم
 بە تەوفىقى خواى عەللامى ئەکرەم

الإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ
 وَ رُسُلِهِ وَ بِالْيَوْمِ الآخِرِ وَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَ شَرِّهِ

بابى دووھەم مان شەش فەسلە عەیان
 ئەركانى ئیمان بۆت ئەكەم بەیان
 ئیمان بە خودا ھەم بە فریشتە
 پېغەمبەرانى عالی سروشتە
 بە وکتیبانەى جیبریلى ئەمین
 ھینانى بە حەق لەبۆ مورسەلین
 بە قیامەت و بە قەزا و قەدەر
 لەسەر فەرموودەى ئەعلای پېغەمبەر
 ئەم ئەركانانە ئوسوولى دینن
 مایەى رزگارى گشت موئەمینن
 لە پېشا باشە باسۆ لە ئیمان
 تا بە عزۆ مەقسەد دەركەوۆ لیمان

باسی ئیمان

بە قەولی جەمھوور لە مۆتە کەللیم
 زومرە ی فوقەھا ھەم موحەددیسین
 ئیمان تەسدیقە و رەفتار و ئیقرار
 سۆ جوزئین بۆ یەك ناکرین ئیعتیبار
 لەلای بەعزیکیش تەسدیقە و ئیقرار
 تیا داخڵ نییە عەمەل و رەفتار
 ئەمما بە قەولی گشت موحەققیقین
 ئەسحابی عیلم و ئەربابی یەقین
 ئیمان تەسدیقە بە مەعنا باوەر
 بەوێ ھیناویە رەسوولی سەرور
 بە گوێرە ی تەفسیل بۆ موفەسسەلات
 بە گوێرە ی ئیجمال لەبۆ موحەلات
 خاریجی ئەو رەفتار و ئیقرار
 بەئۆ لازمە ئیقرار بۆ ئاسار
 یانی بۆ ئیجرائی حوکمی دین لەسەر
 ھەرکەس مۆئینە بە دینی سەرور
 ئەم تەسدیقیشە عیلم و عیرفانە
 کەیفی نەفسانی شەخسی ئینسانە
 ئەبۆ تەسلیمیش لە گەل ئەودا بۆ
 بۆ رەزا و تەسلیم موعتەبەر نابۆ
 با باوەر بکا کە قسە ی رەسوول
 بە نەھجی واقع سابتە و مەقبوول

کہ عینادی کرد له رها و ته سلیم
 حه تمن کافرہ به شرعی سلیم
 ئەمە ته حقیقی عەللامە «سعد»
 به مه حەل ئەبێ چەن شوبهه و عوقده

ئیمانی ته قلیدی به کار دئی یا نه؟

به ته قلیدی غیر به قه ولی جمهوور
 ئیمان یته جی به تیقی مه شهوور
 فه قهت ئە شعەری ئیمانی جه لیل
 ئەلی پیویسته بو ئیمان ده لیل
 به عزی عوله ما به وه جهی ته حقیق
 له م به ینا ئە کهن ته قریب و ته وفیق
 حەمل ئە کهن قه ولی جمهووری جه لیل
 له سه ر ته قلیدی و ئیجمالی ده لیل
 ره ئی ئە شعەریش حەمل ئە کهن له سه ر
 ته قلیدیکی رووت، بی فیکر و نه زه ر
 مه علوومه ئەمه زه عیفه و عه لیل
 چونکا لازمه «فی الجملة» ده لیل
 با نه بی قووهی به حس و ئیستیدلال
 بو ره ددی ئەهلی شه غه ب و جیدال
 واقیعه ن عاقل بی ده لیل نابی
 به ته قلیدی رووت قهت زه لیل نابی
 وه کوو بیستوومه شه خسی ده شته وان
 هاته دم وه کوو پیاویکی زور زان

ئیتسدلالی کرد بۆ بوونی خودا
 به جی پئی ئینسان له عهرزی ریدا
 وه کوو بۆ ته وحید کوردیکی جه سوور
 کردی به دهلیل ئاشی بیستان سوور
 ههتا بهکی بوو ئاشهوانه که ی
 حیساب نهئه کرا ئارده شانکه که ی
 ئیمپرۆ دوو بهشه و ئاشهوان دووه
 ئه و ئاشه باشه بی ئاو نوستوو

ئایا ئیمان تهفاوت ئه کا به نهقس و زیاد، یانه؟

ئه گهر کردهوه جوزئی ئیمانه
 تهفاوت لهوا تهواو عه یانه
 ئه گهر ئیقرار و تهسدیقه ئیمان
 یا ههر تهسدیقه وه کوو زوو و تمان
 تهفاوت ناکا به نهقس و زیاد
 یهك مه رته به یه بۆ هه موو عیباده
 چون له سه ر ئه ووه ل ئیمان بی ئیقرار
 قهت نایه ته جی و ناکری ئیعتیار
 تهسدیقیش راسته عیلمیکه جازم
 زیاد و کهم ناکا به عه قلی حازم
 فه قهت عوله مای سه رده سته ی ئه فکار
 خیلافی ئه مه ئه کهن ئیعتیار
 چونکی ههر تهسدیق به چه ن ده ره جات
 تهفاوت ئه کا بۆت ئه کهم ئیسبات

به «علم الیقین»، به «عین الیقین»
 به «حقّ الیقین» له بوّ سدّدیقین
 جانہ خوازہ لا تہقلیدئّ ٹہ گہر
 وہہای دابنّین باشہ و موعتہ بہر
 چہن پایہ ہی ہہ یہ بوّ قووی تہ سدّدیق
 ویجدان پیّت ٹہ لئّ وایہ بہ تہ حقیق
 نہختئّ تیّ فیکرہ لہ ٹہ حوالی خوّت
 لہ حالی نہقس و لہ کہمالی خوّت
 جارئّ لہ عہرشہ ئیمان بہ بہرزی
 جارجار لہ نزمی ئیمان ٹہ لہرزی
 ٹاخر ئیمانی زومرہ ی ٹہ شقیّا
 ناگاتہ پایہ ی دہسہ ی ٹہ تقیا
 چ جایی پایہ ی ٹہ نبیای کیرام
 بررژئّ تہ سہریان سہلات و سہلام
 بہ وہقری سہدری سدّدیقی وہلی
 بہ «کشف الغطا» ی حہزرتی عہلی
 پہردہ لائہ چئّ لہ سہر سینہ و دلّ
 بوّ توّ حہل ٹہ بیّ ہہزاران موشکلّ

فہرق لہ بہینی موئمین و موسلیم چوّنہ؟

موئمین و موسلیم جیان بہ مہ فہووم
 لہ حوکمی شہرعا یہ کیکن مہ علووم
 بلئّ بہ و کہسہ لئّ تہ سلیم ناکا
 ٹہ ی چوّن موئمین و موسلیم فہرق ٹہ کا

فہ سلیٰ تہ و وہ لّ لہ باسی روکنی تہ و وہ لّ
 فہ سلیٰ تہ و وہ لمان روکنی تہ و وہ لہ
 ئیمان بہ خودای «عزّوجلّ» ہ
 ئیمان بہ خودا وایہ بہ تہ حقیق
 لہ دلّتا بی بی باوہر و تہ سدیق
 بہ مہ کہ خودا وجودی حہ قہ
 لہ ہہ موو عہ بیی پاک و موتلہ قہ
 ہہ یہ تی ہہ موو تہ وسافی کہ مال
 چ و ہ سفی جہ لال، چ و ہ سفی جہ مال
 جہ لالی «سلب» ہ و جہ مالی «ثبوت»
 سبووتی فیعلی و ذاتیہ مہ زبووت
 کونہی ذاتی تہ و لہ عام مہ ستورہ
 تہ مہ و جووہی غہ یرہ مہ حسورہ

سیفاتی سہ لبیہ

ئوسوولی سہ لبی پینجن مو حہ ققہ ق
 «قدم» و «بقا» و «وحدت» ی موتلہ ق
 «استغنا» ی موتلہ ق لہ گشت ماسیوا
 نا موماسیلی بوّ ہہ موو تہ شیا
 قیدہ م نہی بووہ عہدہ می سابق
 بہ قا بوّی نابّی عہدہ می لاحیق
 و ہ حدہت یانی تہ و بیّ تہ عہدہ دودہ
 لہ شیرکہت بوّ غہ یر باش موجہ پرہدہ

هەر ئه‌و خالقه له بۆ مه‌خلووقات
 چ له زه‌وات بن ياخود له سيفات
 هەر ئه‌و واجبه و باقى مه‌وجودات
 به ئيجادى ئه‌و وه‌ر ئه‌گرن سوبات
 هەر ئه‌و بۆ عالم ئه‌شى به مه‌عبود
 هەر بۆ ئه‌و ئه‌شى ئيتاعه و سجدود
 بى ئيحتياجه له ماسيوای خوئى
 ماسيوا هه‌مووى موسه‌خخه‌ره بۆى
 ناشوبهئى به هيج، هه‌رچى بيته دل
 خودا وا نيه ئه‌ى براى عاقل
 نه وه‌كوو مادده و نه وه‌كوو سيفات
 نه به سه‌ريا دئ عيلله‌ت و ئافات
 جيّهت و جيگا بۆ زاتى نيه
 زاتى له وه‌خت و زه‌مان به‌ريه

سيفاتى «ثبوت»ى فيعلى

سيفاتى فيعلى بۆت ئه‌كه‌م به‌يان له روكنى قه‌ده‌ر وازيح و عه‌يان

سيفاتى «ثبوت»ى زاتى

سيفاتى زاتى هه‌وتن له‌بۆ زات
 خاريج له ده‌ركى عه‌قلى مه‌خلووقات
 له زاتى خودا قه‌ت جيا نابن
 بوون و هه‌ن و ئه‌بئى هه‌ر ببن

«حهیات» و «عیلم» و «ئیراده» و «قودرهت»
 «سهمع» و «بهسهر» و «کهلام» ی موسبهت
 زیندووویی و زانین، مهیل و توانین
 بیستن و بینین، گفتوگوی شیرین
 «احق سبعك» ره مزه بو سیفات
 هه ره رفی و هسفی دهرئه خاله لات

ته فسیلی سیفاتی

حهیات وهسفی که مه نشه ئی عیلمه
 مایه ی ئیراده ی خودای به حیلمه
 به بونیه و مه زاج ئیحتیاجی نییه
 له قیاس لهسهر ئیمه بهرییه
 ههروه ها باقی سیفه تانی زات
 قیاس ناکرین لهسهر ماددیات
 به لام نموونه ی سیفاتی زاته
 ئه و سیفه تانه که تو له لاته

عیلم وهسفی که به و ئه بی مه علووم
 هه رچی بیته دل مه وجود و مه عدووم
 داگره له بو هه موو مه راتب
 له موسته حیل و مو مکین و واجب
 عیلمی به حالی باقییه و سابت
 هه رچه ن ئه گوری عه لاقه ی بو شت

به شوینی عیلما ئیرادهی خودا
 جیا ئه کاته وه یه کئی له دوولا
 ئینجا قودره تیش باش رووی تی ئه کا
 به پئی ئیراده ئیجادی ئه کا
 قودرهت ئیش ئه کا له مومکیناتا
 نه که له واجب و مومته نیعاتا

سه مع و به سه ریش بیستن و بینین
 وه ها لایق بی بو خوای عاله مین
 دهنگی پئی میژ و زه رپه له ناو چال
 دیارن لای خودای خاوه نی که مال
 به وینهی ناله ی نال له زبران
 یا گلۆپی به رق له ناو شاران

که لام له عورفی عوله مای قودسی
 ئیستیعمال ئه کری بو له فزی و نه فسی
 که لامی له فزی له فزی که وه ها
 ئیفاده بکا مه قسوود و مه عنا
 که لامی نه فسی سیفه تیکه وا
 مه بده بی له بو ئه لغاز و مه عنا
 که لامی له فزی زیددی سکووته
 سکووتی زاهیر که لات مه زبووته
 که لامی نه فسی زیدده بو سکووت
 یانی سکووتی باتینی مه زبووت

وینهی ئەمانهت لی مه علووم بکه م
 یه کئی له دلا خامۆشه و ئەبکه م
 یه کئی مه فهوروم و مه عنای به جۆشه
 که چی زمانی لال و خامۆشه
 که لامي نه فسی ئیزافه ی بو حه ق
 یانی سیفه ته بو فه ردی مو تله ق
 به ری له له هجه و ئەسوات و حه رفه
 به ری له وه زعی لوغه ت و عورفه
 سیفه تی خاسه و قه دیم و زاتی
 به سیته وه کوو باقی سیفاتی

 که لامي له فزی ئە خوینریته وه
 هم له بهر ئە کری و ئە نووسریته وه
 به عیری ئە بی و هم به سه ریانی
 هم به عه ره بی و له فزی قه حتانی
 ئیزافه ئە مه مه عناکه ی وایه
 که هه ر به خه لقی زاتی خو دایه
 هه موو له له وحا سه بت کراون
 بو کاتی ته نزیل ته رتیب دراون
 که مه یلی کردوو ه بو وه حی و ته نزیل
 به ئیلقای رۆحی داویه به جیبریل
 به م ئیعتیاره که سه ره تی هه یه
 ئە م عه ره بییه و ئە وه عییرییه

به عزى «فصیح» ه و به عزىكى «افصح»
 به عزى «واضح» ه و به عزىكى «اوضح»
 به عزى موعجزه بو جین و ئینسان
 وه كوو ئایاتی بى وینهی قورئان

ده لیل له سهر ئه م سیفه تانه

ده لیل بو بوونی ئه م سیفه تانه
 یه كه م ئایه تی نه سى قورئانه
 دووهه م خیلافی ئه م سیفه تانه
 بو خودا ناشی، چونكى نوقسانه
 له زوری سیفات مه كه موبالات
 كه مه وسووف یه ك بى، با زور بى سیفات
 سیفه ت تابیعى زاتى مه وسووفه
 سه ره خو نییه، وه كوو مه عرووفه

سیفه تی ته كوین یان وه سفى به قا
 وه سفى زاتى نین ئه ی شیرین لیقا
 ته كوین عه لاقه ی قودره ته بو كار
 به قایش وجوده له گه ل ئیستیمرار
 ته كوین سبوتی و به قا سه لبیه
 هه ركامیان ئه گری ئیعتیارییه

فہسلی دووہم روکنی «ثانی» یہ
 روکنی دووہمین تہسدیقہ بہ دل
 بہ مہلائیکہی مہعسوومی کامل
 جیسمیٰ لہ تیفن ہموو نوورانی
 پاکن لہ عیب و نہ قسی نہ فسانی
 نہ مین نہ نیرن، نہ پیاون نہ ژن
 کہسیان لی نابی و لہ کہسیش نہ بوون
 یانی مہخلووقن بہ ئہ مری خودا
 بہ ﴿کُنْ فَيَكُونُ﴾^۱ «تَبَارَكَ اللهُ»
 ئہ توانن خویمان دہ ربخہن دائیم
 بہ ہر سوورہ تی پاک بی و مولائیم
 بہ عزی جار جیبریل بو لیقای حہزرت
 ئہ بوو بہ «دحیہ» بہ رنگ و سوورہت
 دیحیہ پیای بوو لہ ئہ ہلی مہ ککہ
 سہر و قامت ریک، بی گہرد و لہ کہ

دائیم موتیعن بوؤ ئہ مری خودا
 ہموو مہعسوومن، بہری لہ گونا
 لہ ئاسمانا نییہ بستتی جی
 کہ فریشته بی لہ و جیڈا نہ بی

۱. بقرہ/۱۱۷. آل عمران/۴۷. انعام/۷۳. نحل/۴۰. مریم/۳۵. یس/۸۲.

یا له رکووعان یا له سجوودا
 یا وان له نووری فهیز و شهوودا
 هەرچی مه خلوقه بو خودای ئەکبەر
 فریشتەیه کی مه ئمووره له سەر
 به ئەمری خودای عەلیم و خەبیر
 ئیدارە ی ئەکا به نه هجی ته قدیر
 به پێی وه زینفە ی هیژ و قووه تدار
 بالیان دوو دووه و سێ سێ یا چوار
 یانی عاده تی له سەر ئەسبابه
 ئەگەر نا خودا هەر خۆی حیسابه
 هیچ کەس نازانی عەده دیان ئیلا
 زاتی عەلیمی خودای ته عالا
 به عزی بو به ههشت خه زینه داره
 به سەر ئەمانا «رضوان» سەردارە
 نۆزده تایفه یا نۆزده نه فەر
 به دهستی «مالک» مه ئمووری سه قەر
 کاتبی ئەعمال دوانن بو شهو
 دوانیش بو روژ، ئاگادارن لهو
 کاتبی چاکه، له سەر شانی راس
 هی شهڕ له لای چهپ بێ خیلاف و باس
 ئەووهل حاکمه، دووهه م مه حکومه
 ره حمی خودایی له ما مه علومه
 مه ئمووری سوئال «نکیر» و «مُنکَر»
 ئەپرسن باسی خودا و پیغه مبه

به عزى مه ئموورن بو عه زابى قه بر
 جا بېرېته وه با بگاته حه شر
 له فرېشته دا هه ن چوار ئه سناف
 هه ل ژميراون له زومرېه ئه شراف
 ئه ووه ل له مانه فيرقه ي «كروين»
 له بو ته عزيبي گشت موعه ززه بين
 دووه م «روحانى» مه ئموورى ره حمهت
 سيه م «هه ل گرى عه رشى عه زه مه ت»
 عه ده ديان چواره له نه شه ي دونيا
 ئه گه يين به هه شت له نه شه ي ئوخرا
 فيرقه ي چواره م «مقرين» ن
 ساحيب مه قام و ساحيب ته مكين
 ئا له م فيرقه يه برائى موجه رپه ب
 چوار مه لايكه ي والاي موقه رپه ب
 شه خسى ئه ووه ليان ناوى «جوبره ئيل»
 مه ئموورى وه حيه و ئه مينى ته نزيل
 دووه م «ميكائيل» مه ئموورى ئه رزاق
 خو شى و ناخو شى له هه موو ئافاق
 سيه م «عيزرائيل» مه ئمووره له سه ر
 كيشانى گياني هه موو گيان له به ر
 چواره م «ئيسرافيل» مه ئموورى «صور» ه
 دائيم چاوه رپي ئه مر و ده ستوره
 سووريش شاخيكه به نه سسى خه به ر
 كونى وا تيا به قه د گيان له به ر

فوو ئەکا پیايا ئیسرافیل دوو جار
 به فووی ئەووہل جار ئەفہوتی گیاندار
 به فووی دووہمیان موکہللہف یه کسەر
 زیندوو ئەبنهوه و ئەرۆن بو مه حشەر
 لاکین هه لگری عەرشى به تەمکین
 چوار شەخسى مەشهور بە موقەررەبەین
 پاش نەفخەى ئەووہل ئەفہوتین بە جەم
 زیندوویش ئەبنهوه پیش نەفخەى دووہم
 عالەم لەو بەینا چۆل و بەتالە
 «بین النّفختین» موددەى چل سالە

باسى جیننى بە مونا سەبەى مەلائیکەوہ
 بە مونا سەبەى باسى فریشتە
 باسى «جِن» ئەکەم بو ریکى رشتە
 «جیننى» لای عەرەب، «پەرى» لای عەجەم
 دروست کراون لە ئاگر سەر جەم
 ماددەى لە تیفن ئەمما بە ئەشکال
 خویان دەرئەخەن بە پێى وەزەح و حال
 بە وینسەى ئینسان نیڕ و می دارن
 ساغ و نەخۆش و نوستوو و بیدارن
 گشت موکہللەفن بە فیعلی تاعەت
 بە تەرکى کوفر و گوناح و بیدعەت
 هەموو موتیع نین وەکوو فریشتە
 موتیع و عاسین لەسەر دوو رشتە

شه يتان له جينه و هه موو شه يتان
 شه يتان مه شه بن، سه ركيش و بئ دین
 به جینى سه ركيش كوردان ئەلین ديو
 ديو به وه سه وهسه دل ئە كا په شيو
 نه فسى ئينسانيش عه دووى ئينسانه
 بويسه مو تيعى ئە مری شه يتانه
 په نا به خودای ره حيم و ره حمان
 له هه وای نه فس و له ئە غوای شه يتان
 مه لائیکه و جين بو ئەم عيباده
 نايئرین مه گه ره به «خَرْق العاده»
 له بو ئە نبيا و ئە وليای كيرام
 له بهر ته بليغ و ته ريبه ی ئە نام
 ئەم قسه راسته وه ربگه ره له من
 عالم نين به غه يب مه لائیکه و جن
 به قه د ئەو قووه خودا پيى داوان
 له ككائيناتا ره فتار ئە توانن
 ده جين ناتوانى بئ ئيزنى خودا
 له هه يچ گياندارى زه ره رى بدا
 هه موو ئە سيري ته ئسيري خودان
 هه موو ته سخيري ته قديري خودان
 به وينه ی ئينسان جينيش به عادهت
 ئە بن به سه به ب بو شه ر و زه حمهت
 به ئيغوائت و به ئيلقاي خه يال
 له پر و پو وچ و ئە فكارى به تال

بۆ دە‌فعی ئە‌وه بە ئە‌مری خودا
 له نە‌زغە‌ی جیننی «فاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ»
 بە دە‌ئبی حە‌زرت بە‌ وێرد و ئە‌زکار
 خۆت بپارێ‌زه له شە‌ری ئە‌شرار
 چونکی پێ‌ویستە بۆ ئە‌شیا ئە‌سباب
 له‌گە‌ڵ تە‌وه‌ککول بە‌ خودای وە‌هه‌باب

فە‌سلی سێ‌هە‌م

فە‌سلی سێ‌هە‌مین بۆ روکنی سێ‌هە‌م
 با‌وه‌رە بە‌مه‌ که‌ خودای ع‌الم
 بە‌ سه‌فاره‌تی جی‌ریلی ئە‌مین
 کتییی ناردوو له‌ بۆ مورسە‌لین
 سە‌د و چوار کتیب خالی بە‌ یه‌قین
 له‌ شوبه‌ه و ئیلقای جینن و شه‌یاتین
 ده‌ له‌ بۆ «ئاده‌م»، په‌نجا له‌ بۆ «شیث»
 سی هە‌ناردوو به‌ بۆ سه‌ری «ئیدریس»
 ده‌ بۆ «ئیراهیم»، سە‌ده تە‌واوه
 ئە‌م سە‌د کتیبه «صُحُف» یان ناوه
 «تە‌ورات» بۆ «مووسا»، «زه‌بوور» بۆ «داوود»
 «ئینجیل» هاتوو به‌ بۆ «عیسا» ی مه‌سه‌وود
 دلت تیک نە‌چیی له‌ وه‌ مورسە‌لین
 خۆیان زۆرتە‌رن له‌ کتییی دین
 چوون بە‌ شه‌ریکی زۆر له‌ مورسە‌لین
 تە‌بلیغان کردوو کتییکی دین

ئەعلای ھەموویان «قورئان» ی موبین
 ھات بۆ موھەممەد «ختم المرسلین»
 لە بیعەتەوہ تاکاتی وەفات
 بە بیست و سێ سأل لەسەر لزووم ھات
 جار جارئ ئەھات ھەزرەتی جیبریل
 بە رەنگی دیحیہ بۆ وەحی و تەنزیل
 جار جار نہی ئەدی و ھەر دەنگی ئەھات
 وەکوو دەنگی زەنگ لە رووی سەر بیسات
 بەم نەوعە وەحیہ زۆر مانوو ئەبوو
 غەرقي ئارەقي بئین خوۆشی ئەبوو
 جارئ نیو ئایەت، جارئ یەك ئایەت
 یا لەوہ زیاتر لەسەر کیفایەت
 پینچ یا دە ئایەت یا ھەمووی سوورەت
 بە وینە ی «کوثر، اخلاص» و «تبت»
 جا ئەگەر لەناو یارانان ئەبوو
 بۆی ئەخۆندنەوہ تەواو زوو بە زوو
 یا لەمال بوایە زوو ئەھاتە دەر
 یاران لەو وەحیہ ئەبوون باخەبەر
 مەعلومی ئەکرد جیئ ئایەتەکان
 ھەم جینگای سوورەت بە روتبە و مەکان
 کاتئ «بسم الله» ی بۆ نازل ئەبوو
 ئە ی زانی سوورە ی پیشوو تەواو بوو
 سوورەتیک ی کہ ھاتووہ تە مەیدان
 لەبۆ تەبلیغی موکەللەفەکان

خسّولاسه‌ی که لام ته‌رتیبی قورئان
 هه‌ر به‌هه‌زرت بوو، بی‌زانه جوان
 ده‌خلی هیچ‌که‌سی له‌وانانییه
 هه‌مووی به‌وه‌حیه‌وه‌ر ته‌وقیفیه
 هیچ ده‌ستیان نه‌برد سد‌دیق و عوسمان
 له‌بو ته‌رتیب و مه‌نه‌جی قورئان
 سد‌دیق نووسییه‌وه‌ ئایه‌ت به‌ ئایه‌ت
 جه‌میعی قورئان له‌به‌ر ویقایه‌ت
 عوسمان خویندنی قورئانی یه‌ك خست
 ده‌رگای جیاوازی قورئان خوینی گرت

ئه‌و که‌سانه‌ که‌ هه‌موو قورئانیان له‌به‌ر بووه
 زۆر که‌س حافیز بوون بو هه‌موو قورئان
 «تمیم الدّاری» و «هه‌زرتی «عثمان»
 «عُباده» باوکی مه‌شه‌وور به‌ سامیت
 چواره‌م هه‌زرتی «زید» کوپی سابیت
 «عبدالله» ی کوپی عه‌مری کوپی عاس
 «عبدالله» ی کوپی مه‌سه‌عوودی خواناس
 «أبی» کوپی که‌عب، هه‌زرتی «مُعاذ»
 له‌گه‌ل «ابوزید» له‌خه‌لکی حیجاز
 ئه‌و مه‌سه‌حه‌فانه‌ که‌ نیشان دران
 له‌پیش چاوانی شای پیغه‌مبه‌ران
 یه‌که‌م مه‌سه‌حه‌فی «ابن مسعود» بوو
 مه‌سه‌حه‌فی «أبی» دووه‌م مه‌شه‌وود بوو

سیهه م مه سحه فی «زید» ی به له هجه
 حه زرهت ئه ی خوئندؤ به و نه و ع و نه هجه
 هه ر به نه هجی ئه و جو مهووری ئه سحاب
 ئه یان خوئنده وه «احسن الکتاب»
 بو یه سددیق و عومه ری فارووق
 زه یدیان دیاری کرد به شه خسی مه وسووق
 بو نووسینه وه ی قورئانی که ریم
 له پاش وه فاتی ره سوولی عه زیم
 هه روا عوسمانیش ئه وی هه لبژارد
 کاتی خوئنده وه ی یه ک خست بو عیباد
 یانی مومتاز بوو له لیجنه ی ته حریر
 له بو حه وت نوسخه ی قورئانی که بیر

قیرائاتی سه بعه

حه زرهت فه رمویه خوئنده وه جیبریل
 به یه ک قه رائهت له کاتی ته نزیل
 داوای زیاده م کرد له له هجه ی قورئان
 تا موناسیب بی بو گشت قه ومه کان
 «قضاعه» و «تمیم»، «کنانه» و «ثقیف»
 هوازن» و «هُذیل»، «قریش» ی شه ریف
 ئه ویش خوئنده وه هه تا حه وت له هجه
 منیش وه رم گرت به و نه و ع و نه هجه
 نه ک هه موو له فزی، به لکوو هه ندیکی
 خوئنده وه له سه ر شیوه ی تایبه تی

ئەم جىياوازيهت بۆ ئەكەم مەعلووم
 لەسەر بەيانی ئەربابى علووم
 يا به گۆرانە لەبۆ حەرەكات
 وه كوو لەفزی ﴿بخل﴾ لەسەر چوار جيهات
 يا له مەعنادا لەبەر تەركىبات
 وهك ﴿فَتَلَقَى﴾ هەتا ﴿كَلِمَات﴾^۱
 يا حەرف و مەعنا بى سەرف و سوورەت
 وهك ﴿تَتَلَوُ﴾ و ﴿نَتَلَوُ﴾ لەسەر بەسیرەت
 يا سوورەت ئەروا و مەعنا ئەمىنى
 وهك ﴿بِضْطَةِ﴾ و ﴿بِسْطَةِ﴾ بە «صاد» و «سين»ى
 يا حەرف و مەعنا و سوورەت ئەبن گوم
 وه كوو ﴿أَشَدَّ مِنْكُمْ﴾ و ﴿مِنْهُمْ﴾^۲
 يا بە تەقدیم و تەئخیری مەكان
 يا خود تەغییرە بە زیاد و نوقسان
 لەبۆ ئەووە لیان ئەلیم نموونە
 ﴿فَيَقْتُلُونَ﴾، ﴿وَيَقْتُلُونَ﴾^۳
 نموونەى دووھەم ﴿أَوْصَى﴾ و ﴿وَصَى﴾ یە
 ئەم تەفسیلاتە تەواو رەسایە
 بەلام ئیزھار و رووم و ئیددیغام
 يا خود ئیختیلاف بە لەجەھى ئیشمام

ئىختىلافيك نين بۆ له فز و مهنا
سيفاتي له فزن بۆ له هجه و ئەدا

به عزى ئوستادى فەزل و دىرايهت
بۆ زهبتى جيايى له فز و قيرائەت
ئەللى ئىختىلاف يا له له فزايه
به بى گۆرانى مهنا له ولايه
يا ئىختىلافه له له فز و مهنا
دوو مهناى سهحيح به ئەسل و مهنا
ليرا ئايەتى وه كوو دوو ئايەت
مهنا ئەبه خشى له سەر حەقىقەت
وینەى ﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ له گەل
﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾^۱ ئەى براى ئەفزەل
دوو مهنا ئەدەن، ئەووەليان وايه
«خودا مالیکى رۆژى جهزايه»
موتەسەرپرېفه له سەر مه يلى خوئى
ئيعتيرازى كەس لايق نييه بوئى
مهناى دووهه ميان «خودا پاشايه
چى ئەكائە يكا له م رووى دونيايه»
مه يلى چى بكا هه موو دېته جيئ
له م دونيا هيجى له دەس دەرناچى

به لام دوو مه‌عنا ئەمیان له‌و جیا بی
 یه کێکیان «ئا» بی و یه کێکیان «نا» بی
 له قیرائەتا له‌سه‌ر ئیستیقرا
 نییه به‌ قسه‌ی سه‌رجه‌می قورپا
 «ابن‌قتیبه» ی عالمی کوردان
 ئەلّی له‌ کتییی «مشکل القرآن»
 بو ئیختیلافی خویندنه‌وه‌ی قورئان
 دو ئیحتیمال هەن به‌ عه‌قل و ویجدان
 ئەوه‌ول ئەمه‌یه دوو مه‌عنا‌ی سه‌ریح
 ئیفا‌ده بکه‌ن مه‌قبوول و سه‌حیح
 ئەم نه‌وعه زۆره له‌ له‌هجه‌ی قورئان
 هەر له‌به‌ر زۆری نایه‌وئ به‌یان
 دووه‌مه‌که‌یان ئەوه‌یه که‌ وا
 دوو مه‌عنا بدا یه‌ک له‌ یه‌ک جیا
 هەرگیز ئەم نه‌وعه نییه له‌ قورئان
 سه‌د شوکر و سه‌نا بو زاتی یه‌زدان

قیرائاتی سه‌بعه

ئەم هه‌وت له‌هجه‌یه موته‌واتیرن
 له‌ ناو قورپادا هه‌موو زاھیرن
 هه‌زرت ئەی خویندو قیرائەته‌کان
 بو هەر تیره‌یی به‌ له‌هجه‌ی خویان
 له‌ له‌هجه‌ی هه‌زرت گشت خه‌به‌ردار بوون
 بو وه‌رگرتنی هه‌موو هۆشیار بوون

چین چین ئەو لەھجە گەییوہ پیمان
 بە جەمعیکی زۆر لە موسولمانان
 یەعنی عولەمای بەرزى عەللامە
 وهك «ابن الحاجب» هەم «ابوشامە»
 لە تەواتورا ئیستیسنا ئەکا
 ئەوہی تابیع بئى بۆ وەزعی ئەدا
 بە وینەى مەدد و ئیمالە و ئیشمام
 «تخفيف الهمزة» و وەزعی ئیددیغام
 حەددى ئەمانە زەحمەتە بە چا و
 کە بە تەواتور دیار بن و بلا و
 فەقەت حر ووف و حەرە کە و سکوون
 ئەسلى ئەمانەیش بەبئى چەن و چوون
 چونکی ئیعیجازیان بۆ عام مەلحووزە
 هەتا قیامەت عەینەن مەحفووزە

قورای سەبعە

ئەو قورای سەبعەى مەشهووی دنیا
 بۆ عیلم و فەزلى و بۆ زوهد و تەقوا
 «نافع» و «حَمزە»، «کسائى» و «عاصم»
 پینجەم «ابوعمر» و «عادل» ى عالم
 «ابن کثیر» هەم «ابن عامر»
 لە قیرائەتە سەرۆک و ئامیر
 گشتیان هەیانە یەکی دوو راوی
 بۆ زەبتى لەھجە باش بە تەواوی

راوی له عاسم «شعبه» ی ئەسه‌دی
 دووه‌میان «خَفَص» ه مه‌ردی موقته‌دی
 له‌سه‌ر له‌ه‌جه‌ی حه‌فس و لاتی ئیسلام
 قورئان ئەخوینن خه‌واس و عه‌وام
 عاسم له «حسیب» حه‌بیبی وه‌لی
 له «زید» و «أبى» «عثمان» و «علی»
 خودا رازی بی لیبان ئەجمه‌عین
 له ئەتباعیشیان هه‌تا رۆژی دین
 خودا حه‌ل بکا موشکلاتمان
 به‌فه‌زلی ئەوان بدانه‌ج‌اتمان

کۆی نوخته و ئیعرابی قورئانی دانا؟

ئه‌لفازی قورئان بی‌نوقته و ئیعراب
 دائیر بوو له‌ناو ئەفرا‌دی ئەسحاب
 چون ئیعتیما‌دیان له‌سه‌ر ته‌علیم بوو
 دلێان بو‌ده‌ئبی حه‌زره‌ت ته‌سلیم بوو
 کاتی پهره‌ی سه‌ند ئیسلام له‌عالم
 تیکه‌ل بوون به‌یه‌ک عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م
 «زیاد» ی «ابن‌ابییه» ی مه‌شه‌هور
 ره‌ئیس و والی بو‌به‌سه‌ره‌ی مه‌عموور
 باش تییان گه‌یاند ته‌ریقی سه‌واب
 وایه‌ دابنن بو‌قورئان ئیعراب
 ئینجا ئەمری کرد به‌ «ابوالأسود»
 ئیعرابی دانا به‌ نوخته‌ی مو‌ف‌ره‌د

ئەم وەزەعە ماوہ تا عەھدی «حجاج»
 عامیلی عیراق بۆ دەخەل و خەراج
 ئەمری کردە سەر «نصر بن عاصم»
 ھەم «یحیی»ی کورپی یەعمەری عالم
 نوختەیان دانا بە تاق و بە جووت
 بۆ حەرفی مەنقووت، مەعلووم و مەزبووت
 نوختە ی قەدیمیان گۆری بە ئیعراب
 بۆ دەفعی غەلەت لە قورای کیتاب
 ئیتر ھەر ھەروھا خوتوتوتی کوونی
 مایەوہ لەسەر شکلی مەعروونی
 ھەتا سیسەد و کەسریکی ھیجری
 کە «ابن مقلە» کردی بە «بصری»
 ئینجا حروونی مەسحەفی عوسمان
 ھەرچی نووسرا بوو بی زیاد و نوقسان
 بە شکلی بەسری ھەمووی نووسرا
 قورئان بە بەسری ئیستینساخ کرا
 بۆ ئەو حەرفانەیش تەوقیف ئەساسە
 خاریجی ئیسم و رەسمی قیاسە
 کەس حەقی نییە بۆ زیاد و کەم
 حەق ئیستیتباغە «واللہ اعلم»
 ئەم موختەسەرەم لەم بابە نووسی
 لەبۆ خەزەمتی قورئانی قودسی
 خودا نووری قورئان بکا بە یارمان
 ساحیبە کەشی بە تەکا کارمان

له موشكلا تى دنو نيا و قيامت
رزگارمان بكا ساغ و سه لامت

فہسلى چوارہم روكنى چوارہمہ

روكنى چوارہمین ئہى برادہران

تہسديقہ و باوہر بہ پيغہمبہران

لہفزی پيغہمبہر يانئ پہيغامبہر

پہيغامى خودا دئنى بؤ بہشہر

پيغہمبہر پياوئ ئازاد لہ بہشہر

شہرعى بؤ ہاتبئ لای خودای ئہكبہر

لہبؤ تہر بيہى عوقہ لای ئافاق

بؤ خودا ناسى و ئوسوولئ ئہخلاق

بؤلابردنى رەزىلہى نہفسى

بؤدہفعى ھوا و ئارہزووى شہخسى

ھەتا بہكار بيئ بہ رووناكى دل

بؤ ئيشى خوئى و تہدبيرى مہنزل

بتوانئ بكا ئيدارہى بہشہر

لہسہر ميقياسى شہرعى پيغہمبہر

خؤلاسى كہلام بگا بہ كہمال

لہبہر پہپرہوى و ہزعى ئيعتيدال

لہسہر رەزای حق و ہر بگرئ سزا

تا سہرفہراز بيئ لہ روژى جہزا

پيغہمبہر ئہبئ بہ عہقل و ئيدراك

بہ شہرم و شكؤ و بہ ئہخلاقى چاك

پایه‌ی بالا بیّ له هاو عسرانی
 له‌بەر تهریبیه‌ی ئوممه‌ته‌کانی
 پیڤه‌مبه‌ر ئه‌بیّ نه‌سه‌بی پاک بیّ
 نه‌سه‌بی دارای سه‌سه‌بی چاک بیّ
 باوک و دایکی ئه‌و به‌فهلّ و شه‌ره‌ف
 بوّ‌گه‌وه‌ه‌ری ئه‌و ببن به‌سه‌ده‌ف
 ئه‌بیّ به‌ری بیّ له‌که‌سه‌بی ره‌زیل
 ئه‌وانه‌ی عه‌یین بوّ‌پیاوی جه‌لیل
 ئه‌بیّ مه‌حفوز بیّ له‌ده‌رد و عیله‌ت
 ئه‌وه‌ی قه‌بیحه‌ به‌ته‌بعی میله‌ت

«بَعَث»ی پیڤه‌مبه‌ران به‌قه‌تعی پیویسته

ئینسان با ژیر بیّ هه‌ر عه‌قلی خامه
 له‌بوّ‌به‌عزیّ شت عه‌قلی نه‌فامه
 یا با دانا بیّ به‌ئیشی دونیا
 ئاگادار نییه‌ له‌کاری عوقبا
 هه‌ر داگیر ئه‌کریّ به‌هه‌وای نه‌فسی
 ئه‌که‌وێته‌ شوین ئه‌غرازی شه‌خسی
 چونکه‌ نه‌یدیوه‌ روژی قیامه‌ت
 خۆی ئه‌هاوێته‌ چاهی نه‌دامه‌ت
 ئه‌گه‌ر عه‌قلی توّ وه‌کوو چرایه
 نووری ئه‌نبیا شه‌مسی «ضیا»یه
 هه‌ر پیویسته‌ بوّی نووری هیدایه‌ت
 که‌ له‌ ئه‌نبیا ئه‌کا سیرایه‌ت

ۛو نوورہ ماہی شہرحی سدوورہ
 بو ۛو قووتہ ئینسان مہجبوورہ
 ۛر بہ و نوورہ یہ کاتی ۛلگیرسی
 بی ۛوہی زاہیر لہ کہس بترسی
 لہ ئیشی چاک و خراب ۛہ پرسی
 لہ سزای روژی جہزا ۛہ ترسی
 ۛر بہ و نوورہ یہ کہ ۛوشیار ۛہ بی
 لہ سہر قیامت خہ بہردار ۛہ بی
 بو خوئی و بو خہلق ۛہ کہ ویتہ ری
 ۛر مہشغوول ۛہ بی بہ ئیشی بہ جی
 بہ قہد ئیتاعہی ۛہوای نہفسانی
 ئینسان ناقیسہ نووری ئیمانی
 ئیمانی کامل نووریککی پاکہ
 ۛر کہسی بیی کردہوہی چاکہ

فہرقی «نہی» و «رسول»

لہلای بہعزی کہس نہبی و رہسول
 موساوی یہکن بہ مہعنا و مہدلول
 ۛردوو ساحیبب بو شہرعی بہلیغ
 ۛردوو مہئمورن بو نہشر و تہبلیغ
 بہعزیکیش ۛہلین رہسول ۛہوہیہ
 بو تہبلیغی دین ۛہمری پی ۛہیہ
 ۛگہر بو تہبلیغ ۛہمری پی نییہ
 پی نالین «رسول»، ۛہوہ «نہی» یہ

بە عزیزکیش ئەلین تەبلیغ ھەر ئەبى
 بى، رەسوول بى، ياخود نەبى بى
 لاکین کتیبى تازە فاریقە
 یا نەسخى حوکمی شەرعی سابقە
 یە کى لەمانە شەرته بۆ رەسوول
 نەوہک بۆ نەبى ئەى براى مەعقوول
 نەسخى بى کتیب وایە بە ئیلھام
 تى بگا نەسخى بە عزى لە ئەحکام

عیسمە تى ئەنبیاء ﷺ

لەسەر تەحقیقی سەعدى تەفتازان
 تاجى عزیزە تى سەرى سەربەرزان
 لەپاش «نبوت» سابتە عیسمەت
 لەبۆ ئەنبیای ساحیب کەرامەت
 لە گوناھانى کەبیرە مۆتلەق
 ھەم لە سەغیرەى عەمدى موحەققەق
 ھەر و لە سەھوی سەغیرەى خەسیس
 چون لایق نییە بۆ پایەى رەئیس
 ناقلی گوناھ بۆ شەخسى ئەوان
 ئەگەر ئاحادە مەردوودە جوان
 ئەگەر مەشھوورە تەئویلى ئەکرى
 مەحمەلکی باش لەبۆى دائەنرى
 ئەگەر قەتعی بى مەحموولە لەسەر
 پىش نبووە تى رەسوولى سەرورە

یا نیسیان، یا خود «خلاف الأولی»

ئیترا لامهده بوئهملا وئهولا

له ئهسلئی نبوه تا فهرقی ئهنبیا نییه

بو پیغه مبهران نییه تهفاوهت

له ئهسلئی وهزعئی وهسفی نبوهت

هه رکهس هه ریه کئی لهوانه ته کزیب

بکنا، ئیمانی نابئی به نسیب

هیچ کهس له پهری و فریشته و ئینسان

ناگابه پایه و مه رته بهی ئهوان

له ناو خووانا سهله ف و خهله ف

به عزئی له به عزئی ئه فزه ل و ئه شرف

دروسته به شهرع بلئی ئه فزه له

له غهیره مورسه ل هه رکهام مورسه له

سیسه د و سیازده یا یازده ره سوول

له ئایه و حه دیس سی کهسیان مه نقوول

«آدم»، «شیث»، «ادریس»، «نوح»، «هود» ی جهلیل

«صالح»، «ابراهیم»، «لوط» و «اسماعیل»

«اسحاق» و «یعیقوب»، «یوسف» و «ایوب»

«ذوالکفل» و «شعیب»، هه م «موسی» ی مه حبووب

«هارون» و «یوشع»، «الیسع»، «الیاس»

«اشمویل»، «داود»، «سلیمان» ی راس

«عزیر» و «یونس» «زکریا» و «یحیی»

«عیسی» ی مه سیح و «شمعون» له گه لیا

ئىنجا «مُحَمَّد» ساحیب موعجزات
روژی هیدایهت له بو مه خلوقات

«اولوالعزم»ه كانیان

پینجهی «اولوالعزم» به «علم یقین»
سهردارن له نیو جه معی مورسه لین
ئه و زه واتانهن «اولوالعزم»ه کان
له ته بلیغاتا کهه وتونه ته کان
زه حمه تی زوریان به دهستی ئه عدا
له ته بلیغاتا هاتووه به سهردا
هر سابیر بوون بو ئیش و زه حمهت
له بهر ته ربیه و ته نویری ئوممهت
«نوح» و «ابراهیم»، «موسی» ی بن عمران
«عیسی» و «محمد» شای پیغه مهران
نوح «نجی الله»، ئیبراهیم «خلیل»
مووسا «کلیم»ه بو خودای جه لیل
نه جی پاریزراو خه لیلیش یاره
که لیم هاو پازی خودای غه ففاره
عیسا «روح الله» و «کلمه الله»
یه عنی په یدا بوو به ئه مری خودا
بی واسیته ی باب به نه فخی قودسی
به فووی جویره ئیل به دم و دهسی
موشته بیه نه بی تو له م ئه حواله
ئیحتیمالی حه ق چوار ئیحتیماله

ئادەم پەيدا بوو بەيى داىك و باب
 ھەوا بەيى داىك عيسا بەيى باب
 باقى ئادەمى بە ھۆى داىك و باب
 قودرەتى خودا نايەوىى حىساب

موعجىزاتى ئەنبيا

بۆ دەليل لەسەر سىدقى ئەنبيا
 خودا موعجىزەى پى دان لە دونيا
 موعجىزە ئىشى ئوممەت پىيى نە كرى
 دەعوای نبووت پىيى تەروىج بدرى
 بى موباشەرەى ئەسباب و ماددە
 بە قودرەتى ھەق بە «خرق العادە»
 لەبۆ سەربەرزی جەمعى مورسەلین
 تا تەسلىق بکرىن بۆ ئەھکامى دىن
 عورفەن مەشرووتە ئىسمى موعجىزە
 بە موجدەلە و بە موعارەزە
 بىجگە لەوانە ھەر «کرامت»ە
 ئەگەر زەمانى دوای رىسالەتە
 لە پىش نبووت «ارھاص»ە يەقین
 ئەساسە لەبۆ پایەى مورسەلین

بە یانی دەلیلی شەرەفی ھەزەرەت ﷺ

بە سەر ئەنبییا و مورسەلینا

بە گەلی دەلیل ھەزەرەتی ئەحمەد

لە ناو مورسەلین ئەشرەفە و ئەمجدەد

ھەر لەبۆ ئەو بوو گەلی لە ئاسار

نەك لەبۆ باقی روسولی ئەخیار

دەوامی بە عزی موعجیزە کانی

و ھەکوو گەوھەری لە فزی قورئانی

دینی جامیع بوو بۆ زۆر عیبادەت

نەبوون بۆ باقی ئوممەت و میللەت

پاریزرا ھەموو ئوسوولی دینی

لە شوبھە و تەحریف بە نائەمینی

شەرعی بە کار دیت بۆ ھەموو زەمان

دەعوەتی عام بوو بۆ ھەموو جیھان

باسی بە عزی سیرەتی گەورەتی ھەزەرەت ﷺ

ھەتا نەفعی بی مەوعیزە و ئیرشاد

قەت مەیلی نەبوو بە زەجری عیباد

زاتسی ﴿رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^١ بی

چۆن ئەبی بە شەر لەو نائەمین بی

زور له قه بیله و کۆمه لّی عه ره ب
 هه ره به مه و عیزه گه یین به ئه ده ب
 فه قه ت که چاریان نه کرا به ئیر شاد
 دوژمن ده ستیان کرد به شه ر و فه ساد
 ناچار بو نه شری ئیسلام و ئیمان
 ئیزنی شه ر درا له گه ل کافران
 له بهر شو جاعه ت له کاتی نه به رد
 هه رگیز له دوژمن پشتی هه ل نه کرد
 چوون به روچ و گیان بو دین ناسر بوو
 له نو حه ره به دا خویشی حازر بوو
 به در و ئو حود و «مریسیع»، خه نده ق
 «قریظه» و خه بیر راست و مو حه ققه ق
 له فه تحی مه ککه و حونه یین و «طائف»
 فه قه ت بزانه ئه ی برای عارف
 هه ره به ته ئیدی قه زای سه ماوی
 مه ککه به بی شه ر رو یینه ناوی
 وا ئه بی بو دین ته ئید و نوسره ت
 گشت ئه مانه بوون ده ساله ی هیجره ت
 ئه و بری رسته ی فه سادی بتان
 به و فه و تا ئیفساد له بت په رستان
 به و شکا هیزی کو بیاری عه ره ب
 دامه زرا پایه ی زانین و ئه ده ب
 نه واندی پشتی به دخواهانی دین
 دای مه زران به ردی بناغه ی یه قین

ته ربیه تی کرد شاری و لادیی
 ده وار نشینی وشکی به دهوی
 به هوش و که مال گشت بوون به ئینسان
 بوون به مه رکه زی دائیره ی ئیحسان

خوا ئه مری کرد به پیغه مبه ران ئه گهر بیبینن پیی بیئن ئیمان
 ئه گینا بلین به هه موو ئوممهت حازر بن له بو ته سدیقی حه زرهت
 بویه نیشانه ی ئه و شاهه گه وره له عهودا بوو ده وره به ده وره

گرده وه بوونی عیبادات له دینی حه زره تا ﷺ

هه رکه س ئاگای بی له تاریخی دین
 له عیباده تی ده وره ی مورسه لین
 ئه زانی ئه وه ی له م دینا هه یه
 له بو ئوممه تی «خیر البریه»
 له نویژ و رۆژوو و زه کات و جیهاد
 حه جی «بیت الله» و ئه زکار و ئه ورا د
 له هیچ دینیکا گرد نه بووه ته وه
 له بو پیشینان نه بوونه ته وه

«اصول» و «فروع» ی دینی پارێزراوه

دینی مه حفوز بوو له دهستی ته حریف
 له ته عه رپروزی ئینسانی که سیف
 سه له ف و خه له ف به رووی حه قیقهت
 بوون به حه ره سی حه ددی شه ریعهت

دائیم قە لەمدار موهه ییا و هوۆشیار
 بوۆ ده فعی موفسید ئازا و خه به ردرا
 ئەمما هەر عه هدی مووسا بی ئە جهل
 یه هوود په رستیان «عجل» ی موسته عجهل
 له پاش وه فاتی گوۆرییان ته ورات
 ئایاتی حەقیان کرد به خه رافات
 له عه هدی خوۆیا مه سیحی جه لیل
 هه رچی خوۆنده وه نوسووسی ئینجیل
 پاش ره فعی عیسا فیرقه ی عیسه وی
 تیکیان دا حوکم و شه رعی نه به وی
 به ئاره زووی نه فس که وتنه «تضلیل»
 هه موو لایاندا له حوکمی ئینجیل
 ئینجیله که یان نه ما له به ینا
 جا چوار ئینجیلی جیاوازیان دانا
 ئە غلەب تاریخن بوۆ حالی شه خسی
 بی ره بتن له گەل ئە حکامی قودسی
 «مارقوس» و «متی»، «لوقا» و «یوحنا»
 ئەم چوار که سه بوون ئینجیلیان دانا

دینی ئیسلام به کاری هه موو زه مانئیی

ئە گەر بیته سه ر ته حقیق و ته تبیق
 بوۆ دینی ئیسلام به گویره ی ته دقیق
 باش حالی ئە بی که دینی ئیسلام
 به کاره له بوۆ جه میعی ئە نام

مه‌عنا و مه‌فهوومی ئایاتی قورئان
 کافیه له‌بوؤ گشت ده‌ور و زه‌مان
 موفیده له‌بوؤ مه‌عاش و مه‌عاد
 کافیه له‌بوؤ جه‌میعی عیب‌اد
 حافیزه له‌بوؤ نفوس و ئەموال
 ناموس و حقووق، حه‌رام و حه‌لال
 جامعیه له‌بوؤ وه‌زعی دونیا و دین
 چ بوؤ قیامه‌ت، چ بوؤ حالی ژین
 قه‌راری داوه وه‌زعی ئیعتیدال
 بوؤ کاتی حال و روژی ئیستیقبال
 هه‌رچی پاش‌که‌وی میلیله‌تی ئیسلام
 له‌به‌ر لادانه له‌دینی ئیسلام
 کاتی ئە حکامی ئیحیا بیته‌وه
 عالم به‌جاری گشت ئەژیته‌وه
 سپرپی ئە حکامی هه‌موو رووناکه
 ده‌لیلی ریکی عه‌قل و ئیدراکه
 بوؤیه ناسیخه‌ دینی بوؤ ئە‌دیان
 هه‌زره‌ت خاته‌مه بوؤ پیغه‌مه‌بران
 هه‌زره‌تی عیسا کاتی دیته‌ خوار
 دینی ئیسلامی ئە‌کائیختیار

ریساله‌تی هه‌زره‌ت عام بوو

عه‌لاوه‌ی سایبق بزانه‌ یه‌قین

هه‌زره‌ت ره‌حمه‌ت بوو له‌بوؤ عالمین

بوو بە پيڭەمبەر شاھى «خير الناس»

لەبۆ تەربىيەى ھەموو جىنن و ناس
بانگى کرد بۆ دىن رەش و سپى و سوور
كاغەزى نووسى بۆ نزيك و دوور
كاغەزەكانى دەعوەت نامەى ئەو
ھەموو ئاشكران بە نوور و پرتەو
ئەمما غەيرى ئەو لە پيڭەمبەران
ھەريەك بۆ جەمعى رەوانە كران
ئادەم بۆ زومرەى ئەولاد و ئەحفاد
شىس بۆ سەر برا و برازا و ئەولاد
ئيدريس بۆ فيرقەى ئەولادى قابيل
نوح بۆ كۆمەللى بت خواھى عەليل
ھوود بۆ قەومى عاد، سالح بۆ سەموود
ئىبراھىم بۆ سەر تايفەى نەمروود
لووت بۆ تايفەى سەركيشى سەرمەست
بى شەرم و ئەدەب، فاحيشە پەرەست
ئىسماعيل بۆ سەر عەرەبى حىجاز
ئىسحاق بۆ ئەھلى شامى بە ئىعزاز
حەزرتى يەعقوب بۆ ئەھلى نەجران
بۆ مەنعى كوفر و ئەسبابى خوسران
يوسف لە ميسرا بۆ قىيىتىيە كان
ئەييوب لە شاما بۆ ئەھلى حەوران
«ذوالكفل» بە شىر بۆ تايفەى رووم
شوعەيب بۆ ئەھلى مەدەينى مەحررووم

هم بۆ «اصحاب الأيكة» ی بی ته مکین
 فهوتان به سه یحه ی به هیژ و غه مگین
 مووسا بۆ قهومی به نی ئیسرائیل
 هم بۆ سه ر قیبتی و فیرعه ونی عه لیل
 هه زره تی یووشه ع، ئلیاسی جه لیل
 پاش ئه و ئه لیه سه ع، پاش ئه و ئیشموویل
 داوود، سوله یمان، عوزه یری جه لیل
 مورسه ل بوون بۆ سه ر به نی ئیسرائیل
 یونس بۆ ئه هلی خاکی نه ینه وا
 ئیمانیا ن هیئا سه د هه زار بالآ
 زه که ریا و یه حیا، هم عیسا ی جه لیل
 شه معوون بۆ فیرقه ی به نی ئیسرائیل
 هه موو مه علوومن به «علم الیقین»
 له لای ئه وانه عالمن به دین

له بهر شه ره فی ئه و شای مه ردانه
 ئوممه تی چاکتر له ئوممه تانه
 ئینسانی عاقل باش خه به رداره
 گه وره یی ده سه ته له بهر سه رداره
 ده لیلی نه قلی بی خیلاف و باس
 ﴿خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾^۱

دەلیلی عەقلى وایە موفەسسەل
 شەرافەت حەسرە لە عیلم و عەمەل
 کەمالی عیلمی بو ئه هلی ئیسلام
 لە ئیعتقادا بو دین و ئەحکام
 پایەى گەشتە ئەوجی عەزەمەت
 مەخسوس بو فیرقەى عولەمای ئوممەت
 عەمەل یا بە دل یا بە زمانە
 یاخود بە باقى ئەعزا و ئەرکانە
 بە دل و زمان نایەوئ ئیسبات
 لەپاش ئیعتقاد بە زات و سیفات
 ئەو تەنزیهات و تەقدیسە تامە
 کە روکنی دینی قەومی ئیسلامە
 ئەو جەزم و یەقین بى شوبهه و رەیبە
 ئەو ئیعتقاد و ئەوزاعى غەیبە
 ئەو دوعا و زیکرە و ئەو ئیستیغفارە
 ئەو تیلاوەتە کە بەرقەرارە
 بو هیچ ئوممەتى نەبوە بە دەوام
 ئیلا بو قەوم و میللەتى ئیسلام

عەمەل بە ئەرکان وەکوو عیبادەت
 یاخود ئاسارى ئەخلاق و سیرەت
 وەکوو غیرەت و شەرەف و وەفا
 وەکوو راستی و سەماح و سەفا

وہ کوو سہرفى مال بۆ ريگه‌ى ئيرشاد
 وہ کوو هيچرەت و نوسرەت و جيهاد
 ھەرکەس بزانى تاريخى ئەيام
 ئەزانى پايەى بۆ قەومى ئىسلام
 بە خسووس ئەسحاب و تەبەقەى سەلەف
 وەريان گرت ئەوجى سەربەرزى و شەرەف

تەرتىبى شەرەفى ئەسحاب

لەسەر تەرتىبى وەسفى خەلافەت
 ھەر پىنج خەليفەى ساحىب شەرەفەت
 پاش ئەوان «حسین» جا «حمزە» و «عباس»
 ئەمجارە باقى عەشەرەى حەق ناس
 «طلحە» و «زبیر» و «ابوعبيدە»
 «عبدالرحمن» و «سعيد» و «سعد»ە
 ئىنجا سىسەد و سىازدەى ئەھلى بەدر
 غەيرى ئەوانەى رابووران بە قەدر
 لە ھەر مالى بن ناوى ئەمانە
 يالاي ھەرکەسنى چاکە، بىزانە
 يانى سەبەبە لەبۆ بەرەكەت
 لەبۆ رزگار بوون لە شەر و ئافەت
 تەسبەبەمانە لە کاتى رجا
 بۆ ھەر موشكىلى بىبەى ئىلتىجا
 ماىەىە لەبۆ كەشف و ئىجابە
 لەسەر تەجرەبەى ئەھلى ئىسابە

جا ئه هلی ئو خود چه وسه د ئه سحابه
 هه موو مووه بیا وهك شیر ی غابه
 ئینجا ئه سحابی «بیعة الرضوان»
 هه زار و چوارسه د به سیمای جوان
 پاش ئه وان باقی ئه سحابی چه زره ت
 به گویره ی سه بقی هیجره ت و نوسره ت
 ته رتیبی ژنان «فاطمه» ی زه هرا
 ئینجا «خدیجه» و «عایشه» ی چه مرا
 سه ییده «حفصه» و «امّ حبیبه»
 سه ییده «سوده» ی مه شرب نه جیه
 «امّ سلمه» و «میمونه» و «زینب»
 جا «جویریة» و «صفیه» ی به ئه دهب
 ئه مجاره باقی ئه سحابی چه زره ت
 له ژنان به پئی هیجره ت و نوسره ت
 له پاش ئه سحابه فیرقه ی تابیعین
 به خسووس عوله ما له موخته هیدین
 «خَیْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي» میقیا سه
 بو ته رتیبی عام وینه ی ئه ساسه
 به م ته رتیبه فه زلّ عه ینی ئینسافه
 له مه لابه دی ناحق و لافه
 وایه مه شربه ی ئه ئیممه ی سه له ف
 په یره وی ئه وان حه ققه بو خه له ف

به عزئی ئه ربابی بیدعت و خیلاف
 ئه لّین به شیوهی شوومی ئیعتیساف
 له خو له فادا علی ئه فزله بوو
 ئه و موسته حه ققی روتبهی ئه ووه لّ بوو
 هه رچهن له م باسا زور بوو قیل و قال
 کیشایه وه سه ر نیزاع و جیدال
 منیش بو ئه هلی ئیحقاق و ئینساف
 چهن ده لیل ئه لّیم بو ده فعی خیلاف

 یه که م دامه زرا ئیجماعی ئه سحاب
 له سه ر ئه بو و به کر به سیدق و سه و اب
 هه زره تی عه لیش قه ناعه تی کرد
 ئه ویش بی نیزاع باش به یعه تی کرد
 گه ر حق نه بوایه گه و ره یی سد دیق
 نه ئه هاته جی ئیجماع به ته حقیق
 ئه گه ر ببوایه نه سیکی جه لی
 ئه ی کرد به ده لیل هه زره تی علی
 ته سه وور نه که ی علی زه عیف بوو
 چونکی ئه وهنده مه ردی شه ریف بوو
 مادام لای دایه له ئه فکاری عام
 ده سته ی زور ئه بوو له سه حبی کیرام
 علاوه شه خسی ساحیب شه رافه ت
 چون قه بوول ئه کا غه سبی خه لافه ت

دووهم ئەسحاب و حەزرەتی عەلی
 لە گەلی جاردادا بەوەزعی جەلی
 بانگیان لی ئەکرد بو پایە و جاهی
 «يَا خَلِيفَةَ رَسُولِ اللَّهِ»
 فرمودە ی ئەوان راست لە تیفە یە
 خویان جاریمان دا ئەو خەلیفە یە

عەلی وەری گرت خوی لەو خەلیفە
 جارییە ی قەومی بەنی حەنیفە
 دایکی موحەممەد حەنە فی ئەسەب
 ساحیبی جاه و مەقام و حەسەب
 ئە گەر خەلیفە نەبوا یە سەدیق
 لی وەرنە ئە گرت عەلی بە تە حقیق
 چوون هەر خەلیفە حوکمی نافیزە
 تەقسیمی ئەموال بو ئەو جائیزە

ئە گەر خەلافەت بکری بە میراس
 ئەبی بە حەقیقی حەزرەتی عەبباس
 عەلی بیبوا یە نەسسیکی جەلی
 ئاشکرا ئەبوو و ئەدرا بە عەلی
 مادام وانەبوو مەعلووم بزانه
 حەق هەر ئیجماعی ئەسحابە کانه

له و حه یاته دا حه زرهت ئیمام بوو
 خویشی سه رگه وره ی هه موو ئیسلام بوو
 که خوئی سددیقی دانا به ئیمام
 یانی گه وره بی بو جه معی ئیسلام
 کی بی بتوانی بکا جه سارهت
 لابلاله میحراب ئیمامی حه زرهت

عه لاوه ی ئه مه ده لیلی له تیف
 له بو ئینسانی ته بیعت شه ریف
 ئه مه یه لای دائه وو هل خه لافهت
 له وان تا پاک بی مالی نبووهت
 له غایه ی جاه و حیشمهت و سه روهت
 له خود په رستی و ته قازای ده ولهت
 هه تا ده رکه وی مه قسوود له ئیسلام
 فه قهت ئیسلأحه و ئیپرشادی ئه نام
 که مو حه ققهق بوو خه لافه ی سددیق
 عه هدی بو فاروق باش نه کری ته تیبق
 عومه ریش پاکه له شوبهه و توهمهت
 چونکه خه لافه ی کرد به مه شوهرهت
 پاش ده وری عوسمان عه لی ئیمام بوو
 جینگه ی وسووقی سه حبی کیرام بوو
 ته سلیمی بکه ئیجماعی ئه سحاب
 هاوسه ره له بو ئیسابه ی سه واب

لاده له فیکری ئه هلی خه رافات

به قسهی به تال مه که موبالات

هر حق و له لای سه وادی ئه عزمه

له سه ره فرموده ی ره سوولی ئه کره م

خسوسه ن ده سه ی ئه سحابی کیرام

رازی بی لیان خالیقی ئه نام

خوت ته حقیق بکه به عه قل و ته مکین

جه هدی ئه سحابه چون بوو له بو دین

قهومی که خودا رازی بی له وان

تالب بی که له و رازی بن ئه وان

«خیر الأمة» بن به نه سسی ئایهت

رووناک به نووری چرای هیدایهت

نووری نبوهت له ناویانا بی

سیمای سه عادهت له روویانا بی

جوگه ی زه لالی ئاوی شه ریهت

به وان هاتبی بو دلی ئوممهت

رون زه یتي پاکی و عیسمه تیان و ابی

بی له ئاگردان نووری هودا بی

به شهرم و شکو، حه میده ئاسار

له گه ل هه ژاران بیان بی ئیسار

خاوه ن قه ناعهت له مالی دنیا

خویان بنوینن وه کوو ئه غنیا

دلّ پاڪ له دهردي نيفاق و ئه وهام
 بئى باڪ له دوورى ئه ولاد و ئه قوام
 بچنه غه ريبي له ربي خودادا
 ساير بن له بهر زامى ئه عدادا
 لاشه زامارى رم و تير و شير
 به عزى بكوژرين، به عزيزكيش ئه سير
 به عزى بكوژى ئه ولاد و بابى
 له بهر دين لابه مېلى ئه حبابى
 توژى پي ئه وان به هيژ و هلمهت
 ببئى به هه وري بارانى رحمت
 خوئنى لاشه يان برژيته زهوى
 دره ختى حيكمهت پي ببئى قهوى
 به دهست و به پي، به زمان و دلّ
 تير و ته كان و تو به و ته وه ككول
 تو خودا ئينسافه له حهق لابه دى
 نيسبه تى خراب له وان به بدهى؟
 ده خيل سه د ده خيل دهس به دامانت
 نه كوژنيتته وه چراى ئيمان
 باوه پت ببئى ئه سحابه پاكن
 به كرده وه چاك، به دلّ رووناكن
 مايهى رووناكين له بو سه رزه مين
 له پاش وه فاتيش به دلى نوورين
 ته عزيمان مايهى نوورى ئيمان
 ته شريفان پايهى ئه جر و ئيحسانه

به شهرم و حه یا بلّی به ته مکین
 «رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ»
 «وَعَتَا بِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»
 رزگارمان بکاله ئافاتی ژین

باسی به عزّی له ئیمامه موجته هیده کان

به مونسه بهی ئه سحابی ئه مین
 باس ئه کهم به عزّی له موجته هی دین
 تا له ژینا بوو سه ییدی موین
 مه هبه تی وه حی و مه به عی یه قین
 چونکه مه رجیع بوو له بوّ خاس و عام
 بوّ هیچ کهس نه بوو شو به له ئه حکام
 عه سری ئه سحابیش هه به و سیفه ته
 چوون مونه و وهر بوون به و مه عریفه ته
 که روّی عه سری ئه سحابانی دین
 هاته پیشه وه ده و ره ی تابعین
 چوون له زه مانی حه زره ت نزیک بوون
 له ئیشتیبا ه و غه له ت ته ریک بوون
 بوّ ئه وان با شتر حه ل ئه بوو ئه شکال
 زوو به مه ردانه ئه ربای بی که مال
 که و تنه سه ر فیکری ته دوین و ته سنیف
 بوّ زه بتی دینی ئیسلامی حه نیف
 ئه و وه لّ موسه ننیف «عبدالملك» بوو
 ئوستادی ئوستاد بوّ «شافعی» بوو

یاخود «رَبِيعِي» ساحِب «اعجوبه»
 یا «سَعْد» ی کوری ئەبی عرووبه
 به سعی و جیدد و جههد و ئیھتیمام
 پەیدا بوون جەمعی عولەمای ئیسلام
 چەن کەس لەوانە بە عیلم و رەشاد
 گەیینە پایە ی بەرز ی ئیجتیھاد
 ئیستینباتیان کرد ئە حکامی ئیسلام
 «جَزَاهُمْ عَنَّا الْمَلِكُ الْعَلَامُ»
 مۆجتەھیدینی دینی پیغەمبەر
 عەدەدیان گەیی بە ھەژدە نەفەر
 چواریان مەزھەبیان تەدوین کراوە
 بوو یە تەقلیدیان رەوا دراوە
 «ابوحنیفە» ی ئیمامی ئەووە
 «مالک»، «شافعی»، «احمد بن حنبل»

[ئیمامی ئەعزەم]

ئەبووحەنیفە ناوی نوعمانە
 ناوی باوکیشی سابت بزانیە
 لە دایک بوونی وەھا مەعرووفە
 ھەشتای ھیجری بوو لە شاری کووفە
 لە سەد و پەنجای تاریخی ھیجری
 وەفاتی فەرموو، ھەفتا بوو عومری
 لە «اعظمیہ» ی بەغدایە قەبری
 خودا زیاد بکا سەواب و ئەجری

شەش کەسى دىيوو لە ئەسحابەکان
لە تايەينە بە پایە و مەکان

[ئىمامى مالیک]

ئىمامى مالیک كورپى ئەنەس بوو
ئەنەس خادىمى مەولای ئەقدەس بوو
لە سالى نەوود عەسرى تايەين
موتەووللید بوو لە مەدینەى دین
لە سالى سەد و حەفتا و نۆى ھىجرى
موتەووففا بوو، ھەشتا و نۆ عومرى
لە مەدینەدا لە خاکی بەقیع
دەفن کراوہ بە پایەى رەفیع

ئىمامى شافىعى

ھاتە دونیاوہ شافىعى ئەکرەم
رۆژى وەفاتى ئىمامى ئەعزەم
لە سەد و پەنجای ھىجرى بى گومان
لە خاکی غەزە یا لە عەسقەلان
پاش موددەى دوو سال برا بو مەككە
لەوئى ماپەوہ بى گەرد و لەككە
لەبەر تەرەقى عىلم و فیترەتى
بە پانزە سالە بووہ بە موقتى
خۆى موحمەدە و باوکی ئیدرىسە
جەددى عەبباسى ساحیب تەقدیسە

نه سه بی به رزی به پایه و حورمهت
 له «عبدالمناف» نه گاته چه زرهت
 وه فاتی فه رموو له دووسه د و چوار
 به عنی عومری نه و گه بیبه په نجا و چوار
 قه بری مه عرووفه له قه پر افه ی میسر
 مه زاری عامه له گشت ده ور و عه سر

ئیمامی نه حمه د بن چه نبل

موت وه ولید بوو نه حمه د بن چه نبل
 له سه د و شه ست و چواری موکه ممل
 به چه فتا و چه وت سال گه بیوه عومری
 له به غذا له سه ر دی جله به قه بری

نه م چوار زاتانه به چه ق ئیمان
 مو جته هیدینی دینی ئیسلامن
 عادل و عالم به ئایه ی نه حکام
 به نه حدیسی سه ییدی نه نام
 گشت ساحیب پایه ی میانه ی مه قبول
 له عه ره بیبه و به لاغه و ئوسوول
 خو لاسه شه رتی ئیجتههاد بو دین
 له م زاتانا بوو به «علم الیقین»
 غه بری نه مانه یش له مو جته هیدین
 هه رچون عالم بوون به نه حکامی دین

فہقت مہزہ بیان تہ دوین نہ کراوہ
بؤیہ تہقلیدیان رہوا نہ دراوہ

سہ بہ بی ئیختیلافی موجتہ ہیدین چییہ؟

تہ پرسیت بؤچی ہہیہ ئیختیلاف
لای ئیمامانی بہ فہزل و ئینساف؟
تہ لیم دہ لیلی حوکمی شہریعت
تہ ووہل کیتاہ، دووہمین سوننہت
سیہم ئیجماعی تہ ربابی کہ مال
چوارہم قیاسہ و پیئجہم ئیستیدلال
ئینجا ہر حوکمی ساحیب تہ وزیحہ
کیتاب و سوننہت لہوا سہریحہ
جیی خیلاف نییہ بؤ موجتہ ہیدین
چونکہ تہو حوکمہ مہ علوومہ لہ دین
تہمما ئاہت و حہ دیسیکی وا
کہ چہن ئیحتیمال قابیل بی لہوا
مہ علوومہ تہ بی بہ جیی ئیختیلاف
بہ پیی تہ فکاری تہ ہلی ئیکتیشاف
چونکی پاش سہرفی فیکر و مہ عرفہت
وای بؤکہ شف تہ بی مہ عنای عیادہت
وہیا مہ تلہ بی سوننہت و کیتاب
تہ وزیحی نہ کا بہ بی ئیرتیاب
مہ جبوورہن قیاس لہوا بیتہ کار
یا بہ ئیستیدلال تہ کری ئیزہار

مادام عه قلی شه خس نه بی به که شفاف
ته بهن نه بیته جیگه ی ئیختیلاف

ئه گهر ئه پرسی بوچی ئیحتیمال
هه یه تا بیی به مایه ی ئیشکال؟
ئه لیم نه و ئهمره ئیحتیمالیه
له لای شاریعا ته و او جه لیه
فه قهت مومکینه که له لای نازیر

مووزیحی ته و او نه بووبی زاهیر
مه سه لی حه دیس مووزیحی ئه وه
ئم موجته هیده نه گه یوه به وه
یا ئه و حه دیسه لای ئه م زه ریفه
لای ئه و موجته هید گه لی زه عیفه
ئینجا به فیکری هه ریه کی فهرعی
ئیسینیات ئه کری به نه هجی شه رعی
با حق یه کی بی چونکی مه عزوورن

موختیء و موسیب هه ردوو مه ئجوورن

به عزیکیش ئه لین ئه هلی ئیختیلاف
هه موو موسیبن به حه ق و ئینساف
چونکی حوکمی شه رع ئیعتباریه
مه ربووتی ئه مر و قه زای باریه
خودایش تالبی یوسر و ره حمه ته
غه یره تالبی عوسر و زه حمه ته

هر قهومی نهوعی ته ريقه تيانه
 فه رعی مه ثلوفی ته بعه تيانه
 به عزى عيادهت ئاسانه بويان
 به عزى كيش سه خته به ته بعه تيان
 دهى موخته مهل هات كيتاب و سوننهت
 تا بشى له بو چهن وه جه و سوورهت
 تا بو هر قهومی شه خسيكى شه علم
 حوكمى وه ربگرى باش و موسه لاهم
 جا چونكى خودا زاتهن رازيه
 موسيه هر كهس به وان قازيه
 واهم ته قريره بو تو مه علووم بوو
 ساحبى حوكمه ين موسين هر دوو
 دهى «اِخْتِلاَفُ اُمَّتِي رَحْمَةٌ»
 له سر هر دوولا محه للى جه زمه
 تا ئسته و تمان كه له فزى ده ليل
 به چهن ئيحتيمال هه لئه گرى ته ئويل
 نه مماكه حوكمى بو نه وان هه لكه وت
 ثايهت و حه ديس بويان رى نه كه وت
 له وه چار نييه ئيلا به قياس
 يا به ئيستيدلال له عوله ماى ناس
 ته بعهن ئيختيلاف يته جى له ما
 به ئيختيلافى فيكرى عوله ما

موجته‌هیدانی ئوسوولی دین

له‌عه‌سری نووری سه‌ییدی ئه‌فزه‌ل
 عه‌قیده ساف بوو له‌وه‌هم و خه‌له‌ل
 هه‌روه‌ها عه‌سری قه‌ومی سه‌حابه
 هم تا‌بیعینی ساحیب نه‌جابه
 ئینجا موسولمان پرژ و بلاو بوون
 خراب و چاکیان پیک تیکه‌لاو بوون
 چوون دوور که‌وته‌وه‌ده‌وره‌ی سه‌عاده‌ت
 ده‌رکه‌وت سه‌وادى فه‌ساد و بیده‌ت
 گه‌رچی له‌وه‌ختا زۆر بوون ئیمامان
 دانا بوو ئه‌سل و فه‌رعى ئه‌حکامان
 ده‌رکه‌وتن دوو شیر زۆر به‌مه‌ردانه
 له‌سه‌ری چواره‌م قه‌رنی زه‌مانه
 شیخ «ابوالحسن» ئه‌شعه‌ری نه‌سه‌ب
 شیخ «ابومنصور» حه‌میده حه‌سه‌ب
 ئیه‌تیمامیان کرد له‌ری خودادا
 ئه‌م له‌سه‌مه‌رقه‌ند ئه‌و له‌به‌غدادا
 له‌سه‌ر مه‌شره‌بی حه‌زرت و ئه‌سحاب
 به‌یانیان فه‌رموو عه‌قیده‌ی سه‌واب
 شیخ «ابوالحسن» ئه‌شعه‌ری جه‌لیل
 خو‌ی ناوی عه‌لی باوکی ئیسماعیل
 جه‌ددى نو‌ه‌می ئه‌بووموسایه
 که‌له‌ئه‌سحابی «رسول الله» یه

دووسه د و حهفتای تاریخی هیجره
 موته وه لید بوو له شاری به سره
 ئیعلانی فهرموو له رۆژی جومعه
 له به سره رهددی ئه ربابی بیدعه
 جا هیجره تی کرد بو شاری به غذا
 له بو ئیرشادی سوننهت و هودا
 ته سنیفی هه بوو هه تا په نجا و پینج
 هه موو موفید بوون بو ئیسلام بی رهنج
 له سیسه د و سی و که سری له هیجره
 به سه کته ی قه لبی فه و تا له حوجره

شیخ «ابومنصور» ناوی موحه ممد
 «علم الهدی» له قه بی ئه مجهد
 باوکی موحه ممد باپیری مه حموود
 ته ئویلاتی ئه و مه شهووره و مه وجود
 له ماتوریدا هاتوو ته دونیا
 له سه مه رقه ندا ده رچوو له دونیا
 تاریخ زیاتر بوو له سیسه د و سی
 وه فاتی فهرموو ئیمامی قودسی
 هه رکه س تابع بی به م ئیمامانه
 له ئیعتقادا ساحب ئیمانه

دوو شیخی حه دیس ئیمامی ئوممهت
 مه عده نی نوور و مه نبعی ره حمهت

یہ کہم مہ جبووبی حہ زرتی باری
 ئیمامی حہ دیس شیخی «بوخاری»
 ناوی موحہ مہد «ابوعبداللہ»
 باوکی ئیسماعیل بہ مہ قام و جاہ
 تہ ئلیفی ئہوہ زہریف و مہ لیح
 جامعی مہ شہوور «جامع الصّحیح»
 ئہ علای کتیبی میللہ تی ئیسلام
 لہ پاش قورئانی ہادی بو ئہ نام
 مہ ولید بوخارا و قہ بری لہ خہ رتہ نگ
 شوئینیکی کونہ لہ لای سہ مہ رقہ ند
 تاریخی بوون و وہ فاتی مہ شہوور
 «وَلَدَ فِي صِدْقٍ وَ مَاتَ فِي نُورٍ»^۱
 دووہ میان «مُسلم» وہ لہ دی حہ جاج
 بو سہری ئیسلام بوو بہ زہررین تاج
 نیسبت قوشہیری، وہ تہن نہ یسابوور
 لہ دووسہد و شہش ہاتوہ تہ زوہوور
 لہ دووسہد و شہست عہ لاوہ یہ ک سال
 بہ لیقای خودا گہ یشت بہ کہ مال

[کہرامت]

کہرامات حہ ققہ بو ئہ ہلی شہرف
 لہ ئہ ولیای دین سہ لہف و خہ لہف

۱. «صدق» بہ حرووفی ئہ بجدہ ئہ کاتہ ۱۹۴، وہ «نور» یش ئہ کاتہ ۲۵۶.

«خرق العاده» یان زور و بی شومار

سابتہ به شہر دیارہ به ناسار

تہریقہ فیرقہی تہولیا چاکہ

تہولیا دلّیان به حق رووناکہ

وہلی عارفہ به زات و سیفات

وہختی سہرف تہکا به خیر و تاغات

تایعی شہرعی شاہی تہنبیا

مانیع لہ حویبی رہزیلہی دنیا

تہم نیشانہیہ زور موسہللمہ

کہ ہاومہ جلیسیان خاتری جہمہ

ہہرکسئی به شہر ناموافیقہ

تہوہ نہک وہلی، بہلکوو فاسیقہ

میزانمان حہسرہ لہسہر شہریعت

خیلافی تہوہ ہہر شہرہ و بیدعت

رزگارمان بکا خودا لہ بیدعت

سابتمان بکا لہسہر شہریعت

بہ سپرپی قلب و روّحی تہولیا

بہ فہیزی تہعلای شاہی تہنبیا

پرژئی بہ سہریا بارانی رحمت

پہی پہی بہ دہوام ہہتا قیامت

سہفای تہو فہیزہ بگا بہ دلّمان

حل بکا بوّمان ہہموو موّشکلّمان

تا بہ سہرہرزی روژی قیامت

بگہین بہ لیکای ساغ و سہلامت

روکنی پینجه مین

روکنی پینجه مین به ئیستیقامهت
 باوهره به وه راسته قیامهت
 نه م دونیا نه روا عالمی تر دی
 جه زای کرده وهی تیادا دیته جی
 هه رکهس جه زای خوئی پی نه گا سه رپاک
 خراب بو خراب، چاکه له بو چاک
 پی نیشان داوین سه ییدی سادات
 له بو هاتنی به عزئی علامات
 وه کوو بی ره حمی گه وره و سه رداران
 وه کوو بی شه رمی لای هه رزه کاران
 فه رمان نه دریته دهستی ناهل
 عیلم کهم نه بی و غالب نه بی جه هل
 زور نه بی مه کر و غهش و خه یانهت
 کهم نه بی راستی و وه فا و نه مانهت
 لادانسی نه ولاد له ریگهی سه واب
 بی نه ده ب نه بن له گه ل دایک و باب
 به پیچه وانه به شه ر نه بینین
 نه مین به خائین، خائین به نه مین
 دونیا پر نه بی له فه ساد و شه ر
 خووشی نامینئی بو دلی به شه ر
 ئینسانی عاقل مه بهووت و جه یران
 سه رگه ردان نه بی له وه زعی زه مان

رابووری به لای قه بریکی نوڊا
 ئەلئ خۆزگا من ئەبووم له و جئ دا
 بیجگه له مانه یته سهر بیسات
 له بو قیامت گه لئ علامات
 وه کوو فه رموویه ته و او روو ئە چئ
 سئ پارچه زهوی نامینئ له جئ
 یهك له خوره لات، دوو له خورنشین
 سئ له جه زیره ی عه ره با یه قین
 وهك ده رکه وتنی سه فیانی کافر
 وه کوو ده رچوونی ده جالی ساحیر
 وهك ده رکه وتنی مه هدی له و ده ما
 له گه ل نزوولی عیسا له سه ما
 هاتنی «یا جوج» و «مأجوج» به جه فا
 ده رچوونی «دابة» له خاکی سه فا
 هم هه لاتنی روژ له خورنشین
 به غه یری عاده ت وه کوو ئە ی بینین
 دونیا پر ئە کا دوو که لئکی ره ش
 له عه ده ن ده ریئ ئاگریکی گه ش
 له پاش ئە مانه نه فخی «فی الصور» ه
 کاتی ویرانی دونیای مه عمووره
 کیوانی زهوی شی ئە کرینه وه
 ئاسمانه کان ئە پیچرینه وه
 زهوی ئە گوړئ به ده شتیکی ساف
 تیایا نامینئ لاری و ئیختیلاف

پاش موددهی چل سال چۆلی مەعمووره
 زیندوو بوونهوه به نه فخی سووره
 له پاش به یانی به عزئی عه لامهت
 له پیش به یانی وه زعی قیامت
 وه زعی به رزهخت بو ئه کم به یان
 له سهه به یانی عوله مای ئه عیان
 ئینسان له وه ختا خه ریکه بمری
 ئه گهر له ریزی چاکان بژمیرری
 موژدهی پی ئه دهن فریشتهی ئه خبار
 به ره حم و لوتفی خالیقی غه ففار
 پاش مردن روّحی ئه بهن به سه فا
 بو لای ئه پرواحی زومرپه ی عوره فا
 خوا نه کهرده گهر له ناپاکانه
 جیی تانه و لۆمه ی مه لائیکانه
 پاش مردن روّحی ئه بهن به زه حمهت
 بو لای ئه پرواحی ئه هلی مه عسیهت
 «والحاصل» روّحی زور خه بهرداره
 له ئه شقیایه یاله ئه خیاره
 له حالی لاشه ی هم باخه بهره
 شو رین و بردن له بو مه قبه ره
 ئه ممانازانی خو یه تی ئه بری
 هه تا له قه برا باش قه رار ئه گری

که دایان پۆشی له قهبری تهنگا
 به جئ ما له ژیر ئه و سیا سهنگا
 ئاگادار ئه بئ له ئه حوالی خوئی
 که خوئی مردوو قهبره بوو به جئ
 جا دئ به سه ریا وه زعی گۆره و شار
 له پاش ئه م وه زعه وه زعی پرسیار
 یانی فریشتهی سوئال دینه لای
 له بۆ ته حقیقی باوهری دونیای
 خوا و پیغه مبه، ئیمام و دینی
 کئین و کامه یه؟ چئیه ئاینی؟
 گهر جوابی داوه به باشی ئازاد
 فه ورن قهبره کهی بو ئه بئ گوشاد
 له لای ئه و ئه بئ به سارا و به دهشت
 بیی نشان ئه دن جئ خوئی له به ههشت
 ئه گهر نه زانی به یانی جواب
 موبته لا ئه بئ به ئیش و عه زاب
 یا ئه برپته وه له قهبرا عه زاب
 یا ده وام ئه کاتارۆژی حساب
 هه رچی ناخۆشی و خۆشی مردوو
 هه مووی به وینهی حالی نووستوو
 ئه وزاعی رۆحه ئه حوالی غه بیه
 لای خودا سه هله و به ری له عه بیه
 ئه مه به رزه خه تاکاتی مه حشر
 حه یاتی تازه دیتۆ بو به شه ر

وه کوو زوو وتمان به نه فخی دووهم
 زیندوو ئه بنه وه مه خلوقات سه رجه م
 زاهیری نوسوس ئیفاده ئه کا
 به عس به جه معه بو هه موو ئه جزا
 گرد ئه کاته وه هه موو ئه عزای تو
 ئیسک و ره گ و گوشت، ورده ئه جزای تو
 ئه وه عزا کو بن یا پرژ و بلاو
 خوراو یا سووتاو یا به خاک رزاو
 مادده ی ئه جزا کان هه موو مه وجودن
 مه شمولی عیلمی خودای مه عبوودن
 گرد بن یا بلاو لای ئه و بی فهرقه
 عالم و قادر خالیقی خه لقه
 به ریوایه تی مه فهوومی هه دیس
 که فه رموو یه تی ره سوولی ره ئیس
 جوزئی له لاشه له رزان دووره
 به «عجب الذنب» ناوی مه شهووره
 له سه ره ئه و جوزئه ئه ندای ئینسان
 دروست ئه بنه وه به ریکی دیسان
 گشت که س ئه زانی کییه و کوپی کی
 ئه هلی شار بووه یا ده وار یا دی
 چون بوو ره فتاری له ده وره ی دنیا
 چاره رووناک بوو یا چاره سیا

رووناك ئەبى ئەرز بە تەجەللای زات
 مەخلووقات ئەبرین لەبۆ عەرەسات
 مەخلووق ئەكەونە ترسان و دەهشەت
 دایان ئەپۆشی حیجابی وەحشەت
 ھەرکەس مەشغوولی ئەفسی ئەفسییە
 خەمباری ئیش و دەردی شەخسییە
 جا تکا ئەکا سەبیدی سەرور
 بۆ رزگار بوونیان لە ھەولی مەحشەر
 جا وینەى بالدار دەفتەرى ئەعمال
 ئییت لەسەر ئەمرى
 خـودای «ذی الجلال»
 ئەدریته دەستی راستى سوعەدا
 وەرئەگرن موژدەى ئەلتافى خودا
 ھەرکەس بەدبەخت بى ئەدریته دەستی
 چەپى لەلای چەپ یا لەلای پشتى

حیسابی کردەوہی موکەللەف

جا حیساب ئەکرین ئینس و جینن سەرپاک
 لەسەر کردەوہی خراپە یا چاک
 بەعزەن وا لەناو نامەى عەمەلدا
 بەعزى ئەعزای خوێ شەھادەت ئەدا
 بەعزى گوناھیش کەس پى نازانى
 فەقەت زاتى خوا بۆ خوێ ئەیزانى

ترازووی ئه عمال

ئینجا بیته ناو ترازووی ئه عمال بو لیکدانهوهی نو قسان و که مال
تای ئیشی چاکه سپیه وه کوو شیر تای خراپه یشی ره شه وه کوو قیر

پرسیار و عیتابی خوی ته عالا

پاش ئه مه خودای عه لیم و خه بیر
دیته سه ر عیتاب له ئه هلی ته قسیر
پرسیار ئه کا له جین له به شه ر
بو بی باوه پری و بو کرده وه ی شه ر
له پیغه مبه ران بو وه زعی عیباد
له خسووس وه زعی ته بلیغ و ئیرشاد
له عوله ماکان ئه پرسئی یه کسه ر
له ئه مری مه عرووف، نه هی له مونکه ر
هه روا له ئوممهت ئه پرسئی به عام
له سه ر ئیتاعه ی عوله مای ئه علام
ئه پرسئی به قه هر له ئه هلی بیدعهت
له سه ر ئیزهاری زیددی شه ریعهت
ئینجا ئه مر ئه کا به جه زای چاکان
هه م به عه زابی ده سته ی ناپاکان
مه گه ر مه شموولی عه فوو مه غفیرهت
هه ر به ره حمی خوا یا به شه فاعهت

پردی «صراط»

جا ئىنجا كاتى ھات و نەھاتە
 ۋەخستى عبورى پردى سىراتە
 كە راكىشراۋە لەسەر جەھەننم
 بۆ خراپ و چاك جاھىل و عالم
 بارىك تر لە موو تىژتر لە ئەلماس
 جىيى ئىمتىحانە لەبۆ جىنن و ناس
 عبور بە ۋە پردا بە راي حەقىقەت
 بەقەد عبورە بە رىي شەرىعەت
 بەعزى موكەللەف لىي ئەكەونە خوار
 لە جەھەننما ئەبن گىرفتار
 كافر ھەمىشە و موسولمان بە پىي
 تۆلەي گوناھى، جا دەرئەچى لىي
 موسولمانى پاك دل رووناك بە نوور
 زۆر بە ئاسانى لىي ئەكەن عبور
 بەعزى ۋە كوو باي ۋە شتى بەھاران
 بەعزى بە ۋىنەي شۆرەسواران
 بەعزى بە ۋىنەي تىشكى تىژى بەرق
 بە ھەناسەيەك ئەبرى غەرب و شەرق
 شەرە مىسالى ئەم سەفا و سەيرە
 ھەر ئەھلى شەرە عاقىبەت خەيرە

که عبوریان کرد کومه لی مه سعود
 گشت گرد ئه بنه وه له «حوض المورود»
 ئاوی ئه و حه وزه سپی تر له شیر
 بۆنی خووش تره له میسک و عه بیر
 یه کئی هه زار سأل له جه هه نم بی
 گیرۆده ی دهر د و ئیش و ئه له م بی
 که گه یه ئه وئی زۆر مه سروور ئه بی
 سینهی به سه فا و ساحیب نوور ئه بی
 هه رکه س لی خواردۆ جین بی یا به شه ر
 قه ت تینووی نابی به نه سسی خه به ر
 ده ی مه علووم ئه کا ﴿شَرَابًا طَهُورًا﴾
 نووش ئه کری له بۆ له ززه ت و سروور
 پاش «حوض المورود» ئه رۆنه به هه شت
 هه رکه س له جیی خوی ده س ئه کا به گه شت
 قه سری بی قسوور، باغی بی خاره
 «روح الریاحین» گول و گولزاره
 خووشی وای هه یه نه گوئی بیستویه
 نه به دل خه یال، نه چاو دیتویه
 دۆستی ئاره زووی دۆستیکی بکا
 له عه رزی ریډا ئه م به ئه و ئه گا
 هه رچی تو بلیت که مه له ته عریف
 هه رچی بنووسیت ناگا به ته وسیف

هه‌رچی که بکانه‌فست ئاره‌زوو
 حازره له‌لات فه‌ورهن زوو به زوو
 ئه‌علای نیعمه‌تی به‌هه‌شت بو ئیسلام
 بینینه به چاو بو خودای عه‌للام
 ﴿وَجُودُهُ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ﴾^۱
 چونکه ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾^۲
 هه‌زه‌تی مه‌ولای ساحیب نبووه
 به‌یانی کردوو به نیعمه‌تی روئیه‌ت
 قورسی مانگ بینین به چوارده شه‌وه
 ره‌مزی ته‌شبهی بینینی ئه‌وه
 چونکی موسولمان ئه‌گه‌ن به به‌قا
 نوورانسی ئه‌بن به نووری لبقا
 زه‌رپاتی وجوود به نووری شه‌وود
 نوورانسی ئه‌بی به فه‌یزی مه‌عبوود
 گشت سه‌رمه‌ست ئه‌بن به ته‌جه‌للای زات
 گشت سه‌ربه‌ست ئه‌بن به جیلوه‌ی سیفات
 ئه‌مه‌یه مه‌به‌س، ئه‌مه‌یه مه‌رام
 ئه‌مه‌یه ئه‌نعام، ئه‌مه‌یه ئیکرام
 خوا به‌شمان بدا ئالم لبقایه
 له‌م جیلوه‌ی فه‌یزه و بینینی خوایه
 به پایه و مایه‌ی سه‌روه‌ری ئیسلام
 «عَلِيهِ الصَّلَاةُ، عَلَيْهِ السَّلَامُ»

فهسلی شه شه م

فهسلی شه شه مین روکنی شه شه مه
 قهزا و قهدهری خودای شه عزمه
 لهم فهسلا لهسه ر نه هجی غه زالی
 ده ئه ساس ئه لیم «علی التوالی»
 باوه رت ببی بهم ده ئه ساسه
 ئه و جاره دین و عه قیده ت راسه

ئهسلی یه که م

باوه رت ببی به قهزا و قهدهر
 هرچی که بووه یا ئه بی یه کسه ر
 هر به ئی جاد و خه لقی خودایه
 لهسه ر ئیراده ی خودای ته نه یه
 قهزا به مه عنای ئیراده ی زاته
 بو هرچی ئه بی لهم کائیناته
 قهدهر به مه عنا ئی جادی ئه شیا
 له و زه مانه دا بو ی قه رار درا
 ئی جادی ئه شیا هر بو خودایه
 خه لق لایقی زانای بینایه
 ئیمه جاهیلین به ئه نجامی کار
 چی چاکه و ئی قبال، چی به ده و ئه دبار

ھەر لەو کاتەدا کە ئیشی ئەکەین
 ناتوانین تەواو تەفسیلی بدەین
 ئەو بازە بردت پانی چەن پێیە
 چەن جومگەت جوولاً و چەنی لە جیە
 ئەگەر کە سیکیش لە تۆ پرسی
 جوابت پئی نییە قیمەتی فلسی
 ھەر شتی ئەکە ی حەرە کە و سکوون
 دائیم موحتاجی بۆلای رەھنموون
 ئینکارم مە کە ئەمە یەقینە
 ئەغلەب بئی ھۆشی وە کوو مە کینە
 گەلی جار عەزمت بۆ پەیدا ئەبئی
 بری جار عەزمت لی بەرباد ئەبئی

ئەسلی دوو ھەم

ھەروا کە عیباد غەیرە خالیقن
 لەبۆ بئی دەخلیش ھەر نالایقن
 کەسبێ کردەو ھە یە لەبۆیان
 کاسبین لەبۆ ئەفعالی خویان
 بئی عەلاقە نین وە کوو بەرد و دار
 لەم عەلاقەدا نییە جیی ئینکار
 بت لەرزیننەو ھو خۆت بلەرزینی
 فەرقی ئاشکرا لەوا ئەبینی
 بۆ خۆت ھەلکەوی خۆت دائەمیینی
 دەستت پیوھنێن تۆلە ئەستینی

مه عنای که سبی ئە شعەری

به دَل حازر به ئە گەر تو دانای
 تالبی دین و سەر رشتە ی دونیای
 تا مه عنای که سبت بو بکه م به یان
 له سەر ته قیری عوله مای ئە عیان
 خودا به ره حمهت عیلمی پیّت داوه
 چ ئیشی باشه، کام ئیش خراوه
 هه روا ئیراده و مه یلی داوه پیّت
 تاله کاتیکا ئیشی بیته ریّت
 له بو فیعل و تەرك به روژ و به شه و
 لایی هه ل بگری به ته عینی ئە و
 قودره تی داوه و ئە توانی بیکه ی
 هه ر لایئ به مه یل ته رجیحی بده ی
 ئە م سنی سیفه ته ی مه علووم و مه وجود
 داونی به تو خالقی مه عبود
 له بو هه ر ئیشی به تو بیته جی
 ئە م سیفه تانه حازرن له وی
 ده ی موقاره نه ی ئیراده و قودره ت
 له گه ل ئیشه که ت که سبه به سیحەت
 پایه ی تو له یه و مایه ی جهزایه
 چونکی سه به بی خه لقی خودایه

سہ بہ بی خہ لقی «رَبِّ الْعِبَادِ» ہ

بؤ فی علی عیاد بہ نہ ہجی عادہ

سہرفی قودرہت و ئیرادہی بہ شہر

ہہر خودا ئہیکا بسبہ باخہ بہر

فہقہت مہحللہ ئینسان و پہری

ئہمہیہ مہعنای کہسبی ئہشعہری

کہسبی ماتوریدی

ئہما بہ فیکری شیخی ماتورید

کہسبی موکہللہف وائہ کری تہ حدید

سہرفی ئیرادہ و قودرہتہ بؤ کار

ئینسان لہم سہرفا فاعیلہ و موختار

چونکی ئہم سہرفہ بہ مہعنا ئینساد

ئہسہرہ لہ بؤ قودرہتی عیاد

ہہم سہ بہ بیشہ بؤ خہ لقی خودا

بہ گویرہی عادہت باش بہ ئاگا

تؤ خہ یال نہ کہی کہ ماتوریدی

خہ لہ لئ ئہ گا ئہ ولای تہ وحیدی

چونکی ئہو سہرفہ ئیعتیادیہ

لہ مہ وجوداتی ئہ عیانی نیہ

تہ ئسیر لہو سہرفا نابئ بہ ئیجاد

«وَاللّٰهُ الْهَادِي طَرِيقَ الرَّشَادِ»

فیکری ئوستاد و قازیش بیینہ

فیکری عالمان نووری موینہ

ئه سلی سیهه م

که سب دهر ناکا موتله قهن ئه فعال

له ژیر ئیراده ی خودای «ذوالجلال»

چی ئیراده کرد ئه وه یته جی

هه رچی مه یل نه کا به قه تعی نابی

له مورادی خودا جه میعی عالم

زیاد و کهم ناکا مووی خاتر جه م

له سه ر ئیراده ی هه زره تی باری

تو مه جبوور نابی، هه روا موختاری

مه علوومی ئه هلی عیرفان و حیلمه

که ئیراده ی خوا تابعی عیلمه

عیلمی ئه زه لیش تابعی فیعله

فیعلی موکه للهه ف مه حه کییه و ئه سه له

زانویه ئه زه ل تو به ئیختیار

له کاتی ته کلیف چلوون ئه که ی کار

له سه ر ئه و عیلمه مه یلی هاته بار

مه یل به شوینی عیلم، عیلم به شوین کار

ئییجار ئه وه یه ناچارت بکا

بی عیلم و مه یل و ئاسارت بکا

با بۆت به یان کهم وینهیی سه حیج
 که به کارت بیّت بو که شف و ته وزیح
 وهلی که به که شف بزانی رهنجی
 نه بینی له ری، یا کووپه ی گه نجی
 چی ده خلی هه یه به لوتف و ئازار
 پیّت ئه دا دینار یا لیت ئه دا دار
 هه روا بی ته شبیه عیلمی «ذی الجلال»
 ئاوینه رهنگه و کرده وه میسال
 ئاوینه وینه ی ئه شیا نه نوینی
 بو حه للی ئه مه کی دائه مینی

مه یل و ئیراده ی زاتی عه لیه
 به مه عنای رها و محه بهت نییه
 رازییه به خیر نارازی له شه ر
 هه ردو ویش مه شمولن بو قهزا و قه ده ر

ئه سلّی چواره م

لوتفی فه رموو به خهلق و ئیجاد
 هم به ته کلّیفی عوقه لای عیباد
 نه خهلق و ئیجاد، نه وه زعی ته کلّیف
 واجب نین له سه ر خه بیری له تیف

ئه سلّی پینجه م

گشت ته کلّیفیکی پی ئه کری له خهلق
 ئه مه مومکینه به پیی فیکری حهق

ئەمما قەت نەبوو و قەت واقع نابئی
ئیللا بە چشتی له تاقە تا بی

ئەسلی شەشەم

ئەتوانی بکا تەعزیی مویع
عاسیش بباتە مەرتهبە ی ره‌فیع
ئەمما بە شیۆه ی کەرەم و ئیحسان
بە زایە نادا ئیتاعە ی ئینسان
هەرچەن بە ره‌حمەت عاسی ئەبە خشی
پایە ی قەدریشی قەتەن نالە خشی

ئەسلی حەوتەم

ئەوہ ی باشترە لەبۆ دونیای تۆ
یا لەبۆ پایە ی روژی جەزای تۆ
هیچ واجب نییە لەسەر زاتی حەق
بۆ خوێ موختارە لە ئیشا موتڵەق
بەلێ مەیلی بی ئەتدا هیدایەت
بۆ کاری خیرت ئەکا عینایەت
لوتف و تەوفیقت بۆ ئەخاتە کار
بۆت ئاسان ئەکا چەن ئیشی نابار
یا ئەگەر ویستی ئازارت بدا
هەزار تەگەرەت دینیتە ریگا
پەنا بە لوتفی خودای «ذی‌الاکرام»
لە جوۆشی قەر و جیلوہ ی ئینتیقام

زۆرى دروست كىرد كافرى مه علول
 بى كەس و بى دەست، داماو و مه لول
 هەروا چەن كەشيش بە وینەى نە مروود
 مه غروور و شەروور، بەدكار و مهردوود
 خۆلاسهى كەلام ئەفعالى كەكیم
 پىرە لە حكیمەت، لیم بكە تەسليم
 ناپاكى بۆى يا پاكى بمرى
 هەردوو لە حكیمەت جىگەى خۆى ئەگرى
 هەر ئىشى ئەكا پىرە لە حكیمەت
 بۆ تۆزەحمەت بى يا خىر و رەحمەت
 هەر ئىشى بكافەزله يا عدله
 كەشفى ئەم سىرپە بۆ زانا سەهلە

ئەسلى ھەشتەم

فەرزە ناسىنى خوای ساحىب قودرەت
 بە دەلىلى سەمع كىتاب و سوننەت

ئەسلى نۆھەم

بەعسى ئەنبىا فەزلى جەللىلە
 نە واجبە بۆى نە موسستە حیلە
 ناردنى ئادەم ھەتا پىنغەمبەر
 سلاوات ببارى لەسەريان يەكسەر

بۆ ھیدایەتی جینن و ئینسان بوو
 ھەمووی رحمت و فەیز و ئیحسان بوو

ئەسلی دەھەم

خەتمی کرد زومپەری ئەنبیا و روسول
 لەسەر موخەممەد ساھیبدارى كول
 دینی ناسیخی ھەموو ئەدیانە
 زامنی خیری ھەموو زەمانە
 کردی بە رحمت لەبۆ عالەمین
 خوا بەشمان بدا لە فەیزی، ئامین

خاتیمە و پایانی بارانی رحمت

كە ئاگادار بووی باش لەم مەرامە
 كاتی خاتیمەى عەنبەر خیتامە
 چەن باسی ھەبە وەكوو دەستەگول
 لەبۆ دەماخی یارانى يەك دل

دانانی ئیمامی عادل

واجبە لەسەر عوقەلای ئیسلام
 بە دەلیلی سەمع دانانی ئیمام
 بزانه شەرته بۆ شەخسى ئیمام
 پیاو بێ و ئازاد بێ و ناسراو بە ئیسلام

عاقل و عادل، قورپیشی نه سب
 شه جیع و سهر بهرز به خولق و حه سب
 وه کوو شیرى رووت یا شیرى سه مسام
 نافع بی له بو نوسره تی ئیسلام
 بو سه دی سه رحه د بو سه ره رزی ژین
 بو پاراستنی قولله و قه لای دین
 نه گه ری نه کهوت قورپیشی جه لیل
 با شه خسی تر بی ده خیل سه د ده خیل
 تا خالی نه بی ئیسلام له ئیمام
 مهینه تی زوره نایته که لام

گوناهی که بیره

له دین ده رناچی نه هلی که بیره
 هه رچه ن نه سیری بیرى ته قسیره
 مه گه ر گوناهى بیکا به کافر
 چ جورمی باتین چ جورمی زاهیر
 وه کوو ئینکاری روکنیکی ئیمان
 یا روکنی ئیسلام، ئامان سه د ئامان
 مه سه ل ئینکاری خه للاقى نه کبه ر
 یا خود ئینکاری «بعت» ی پیغه مبه ر
 ئینکاری فه نا و ئینکاری مه عاد
 بو حشر و نه شری جه میعی عیباده
 یا خود ئینکاری روژووی ره مه زان
 یا حه جی به یتى «کعبه الرّحمن»

یہ ئس لہ رحمت، ئەمن لہ عذاب
 یاخود تہ حقیری سوننہت و کیتاب
 تہ حریمی حەلال، تہ حلیلی حەرام
 ئەمما بە نەسسی ئەدیللہی ئەحکام
 گوناہی غەیری نەوعی ئەمانہ
 پئی کافر نابئی ئەو موسولمانہ

وہ کوو رەزیلہی بەخیلی و نیفاق
 حەز لہ شورەت و ناوبانگی ئافاق
 خوئی بایی بوون، ریا و تەکەببور
 حیرس و تەماع و بوغز و تەھەوور
 گومانی بەدی بە ئەحوالی خەلق
 چاکی لەبوؤ خوئی رەزیلہی سەردەق

دوژمنی لہ گەل تافیفہی چاکان
 عولەما و ئەولیا، باقی دل پاکان
 بی حەیا و شەرمی لہ گەل دایک و باب
 بوؤ دنیا عارە و پاشەپوژ عەزاب
 قەتعی سیلہی رەحم لہ گەل خزم و خویش
 تەشەر و تانە لہ شەخسی دل ریش
 مەنعی دلسۆزی لہ گەل خاس و عام
 مەخسوس تەربییە و تەعلیمی ئەحکام
 بە خسوس قسووری ئوستادی مەرسووم
 بوؤ تەعلیماتی توللابی علووم

کوفری نيعمهت و جهفا له په يمان
 ئەمما په يمانى بشى بو ئيمان
 غه بيهت و درۆ و وه عده به خيلاف
 دهست برينى خه لك به لاف و گه زاف
 سه رفى موسكيرات، چ وشك و چ ته ر
 لاتى و شيتييه و بو عاقبهت شه ر

ته حسيلى علووم هه ر له بو دونيا
 وهك دهس كه وتنى جاه و كيبر يا
 دامه زراندى بیدعهت و ئيفساد
 ته ركى سوننه تى «سيّد العباد»
 به ده وام ته ركى نويزى جه ماعهت
 يا ته ركى جومعه به ره سمى بیدعهت
 له بهر ته شائوم رجوع له سه فهر
 يا به سه نه دى قسه ي حساب گه ر

خواردنى مالى نه وقاف و نه يتام
 يا مالى حه رام به هي زي حوككام
 مه خسووس به به رتيل، به سويندى درۆ
 دينت نه فه وتى و نه بى ره نه جهرۆ
 مال داگير كردن به نفووز و زور
 به دزى و جه رده بى وه كوو چه كه خور
 له گه ز و وه زن و مه نا خه يانهت
 شه هاده تى زوور، كه تمى شه هادهت

خه یانته له گهَل مآلی ئەمانته
 به دتره له گشت قیسمی خه یانته
 سوود و به رتیل و گره و و قومار
 ئاگری سوورن زینهار سهد زینهار
 هه رگیز ئەمانه مه که به پیشه
 دارت ده ریئیی له ره گ و ریشه
 له هه موو به دتر کاکای به ته مکین
 دونیا خواردنه به به هانه ی دین
 ئەساسی هه موویش حویبی دونیایه
 هه ر بوّ دونیایه ئینسان ریسوایه
 کوشتنی ئینسان بی حه ق و قیساس
 هه م داوین پیسی ئینسانی ناراس
 دانانی داوی به لا و موسیبه ت
 بوّ ئه وه ی یه کی بخه یته زه حمه ت
 به فیتنه و ئیفساد به دوو زمانی
 بوّ نه فس و نامووس یا مالّ دانانی
 بوختان بوژن و بوّ پیاوی شه ریف
 نیسه ت داننی خه لک له ئیشی که سیف
 له قه ب داهینان له موسولمانان
 ته حقیری فه قیر به جه ور و توغیان
 به چاوی سووکی روانین له بوّ غه یر
 خو به زل گرتن به پایه و به خه یر
 له گه ل دلّ سافان فیّل و ناسافی
 گوئ نه دان به حه ق به بی ئینسافی

له مـزگه وتانا قسه ی دونیایی
 ته رویجی ناحق به ناره وایی
 بیده نگ بوون له سر کرده وی حرام
 ئە گەر بی فیتنه بگا به مەرام
 له کاتی عوزرا ره فیقی ژنان
 یانی بو به ینی ناوک و ئە ژنویان
 ته رکى واجیبات بی عوزری شهرعی
 یا فیعلی حرام مه منووعی قه تعی
 که بیره زورن غهیری ئەمانه
 ناگونجین هه موو له م ریسالانه
 برۆ بپرسه له عوله مای دین
 له ترسی خودای «رب العالمین»

باسی تۆبه کردن

تۆبه واجبه به نه سسی ئایهت
 سی شهرتی ههیه، یه کهم نه دامهت
 په شیمانیه له و گوناحانه
 که زوو کردوونی به بی شهرمانه
 دووه میان عهزمه که هه تا ماوه
 خووی نه خاته وه ناو ئە و قوراوه
 سیهه میان ره ددی حقووقی ناسه
 یا ئیبرای زیممه له و شهر و باسه
 ته فرهی تۆبه ی تۆ له ئیشی گوناھ
 گوناحی تره به بی ئیشتیباھ

قہت تہ فرہ نہ دہی توبہ کہت ہہیہات
 ژین نہ فہسیکہ ئہ مریکہ نہ ہات
 ئیقتیدا بکہ بہ چاک و خراب
 ہہرچہن بہ چاکان باشہ بو سہواب
 نویژ بکہ لہ سہر مردووی موسولمان
 چ گوناجبار بی چ ئہ ہلی ئیحسان
 لہ ئہ ہلی قبیلہ یہ کی بہ کافر
 مہزانہ تا کوفر لی نہ بی زاہیر
 بہ ئیقراری خوئی یا بہ شہادہت
 لہ شہ خسی عہدلی ساحیب سہ عادہت

بہ ہشت و دوزخ

بہ ہشت و دوزخ ئیستہ مہ وجودن
 لہ قورئانہ دا گہلی مہ عدوودن
 لہ بو جیگایان ہہیہ ریوایہت
 لہ سہر فہرموودہی ئہ ہلی دیرایہت
 بہ لی فہرموویہ کوردی مہ عنہوی
 شیخ «عبدالرحیم» لہ قہب مہ ولہوی
 نہ سسیکی سہریح ہیچ نییہ دیار
 لہ بو تہ عینی جی جہننہت و نار
 حہق وایہ دەسیان ہیچ لی نہ درئی
 تہ فویز بہ عیلمی زاتی حہق بکری
 نہم دوو جیگہیہ «دارالخلود» ن
 لہ گہل ئہ ہلیان باقی و مہ وجودن

هه‌رچه‌ن حادیس‌ن ئه‌پرواحی گیان‌دار
 دروستی کردوون خوای به ئیقتیدار
 ئه‌مما ئه‌میئن گشت به ئه‌به‌دی
 له‌سه‌ر ته‌علیمی شه‌رعی ئه‌حمه‌دی
 فه‌قه‌ت ئه‌پرواحی غه‌یره موکه‌له‌ف
 له‌حه‌یواناتا ئه‌پۆن به‌ته‌له‌ف
 ئی‌مه‌ ناوبه‌ینی هیچ ناده‌ین قه‌رار
 بۆ کوفر و ئیمان، بۆ جه‌ننه‌ت و نار
 یا وان له‌ دۆزه‌خ یا وان له‌ به‌هه‌شت
 ده‌ره‌کی ئه‌و حه‌وت ده‌ره‌جه‌ی ئه‌م هه‌شت
 خوا له‌ دۆزه‌خ ئازادمان بکا
 به‌ خوۆشی به‌هه‌شت دل شادمان بکا
 له‌گه‌ل ئه‌نبیا و زومپه‌ی سددیقین
 له‌گه‌ل ئه‌ولیا و ئه‌ربابی یه‌قین

باسی شه‌فاعه‌ت

شه‌فاعه‌ت حه‌ق‌قه‌ له‌بۆ ئه‌نبیا
 له‌بۆ قاتبه‌ی زومپه‌ی ئه‌سفیا
 روژی قیامه‌ت خه‌للاقی عه‌للام
 ده‌رئه‌خا جیلوه‌ی جوۆشی ئینتیقام
 عالم ئه‌که‌ونه زه‌لزله‌ و ده‌هه‌شه‌ت
 له‌ خوۆفی خودا ئه‌که‌ونه وه‌حشه‌ت
 جا په‌نا ئه‌به‌ن عموومی ئوممه‌ت
 بۆ پێغه‌مبه‌ران له‌بۆ شه‌فاعه‌ت

که سیان خو ناکه ن به ساحییی کار
 هه رکام به نهوعی ئه که ن ئیعتیزار
 هه تا ساحییی مه قامی مه حموود
 له بو خودای خوئی ئه پرواته سجوود
 تا نیدای بو دی لای «رَبِّ العَزَّة»
 سه به رزه وه که و بکه شه فاعه ت
 که هاته مه یدان بو تکای ئوممه ت
 واز ئه کر ئته وه ده روازه ی رحمه ت
 هه ر پیغه مبه ری له بو ئوممه تی
 شه فاعه ت ئه کا به پیی ریفعه تی
 شه هید و ئه سحاب، ئه ولیای کیرام
 سوله های ئوممه ت، عوله مای ئه علام
 شه فاعه ت ئه کا تا ریکه وئی بوئی
 له بو ئه تباع و دوست و برای خوئی
 ئه گه ر که سی ما و فه راموش کرا
 له بو شه فاعه ت هیچ ناوی نه برا
 ئه وه مه شموولی فه یزی خودایه
 جیگه ی رحمه تی حق ته عالایه
 به نه سسی ئه خبار روژی قیامه ت
 له پینج مه قاما هه یه شه فاعه ت
 یه که م بو نه جات له ترسی مه حشه ر
 که مه دهوش ئه بن قاتیبه ی به شه ر
 دووهم ئیستیعجال بو عه رزی حساب
 سیهم بو سه هلی سوئال و جواب

چوارهم دهرچوونی به‌عزئی گونا‌هبار
 له کوورهی دۆزه‌خ له‌عه‌زابی نار
 پینجه‌م بۆ‌به‌رزی دهره‌جه‌ی به‌هه‌شت
 که نه‌وعی ئه‌وان ئه‌گه‌یین به‌هه‌شت
 موسولمان به‌پیی‌عه‌قیده و ره‌فتار
 له‌و دهره‌جانه بۆی ئه‌دری قه‌رار
 ئومیدم وایه‌ روژی قیامت
 تکاکارمان بی‌حه‌زره‌ت به‌رحمت
 وایه‌عه‌قیده‌ی ئه‌سحابی‌حه‌زره‌ت
 ئه‌هلی سوننه‌ت و عیلمی به‌سیره‌ت

پاران‌ه‌وه‌ ئه‌خوا
 به‌م‌عه‌قیده‌یه «کریم» راجیه
 برواته‌ ریزی‌فیرقه‌ی‌ناجیه
 ئه‌وانه‌ی‌ماون‌به‌سیدق‌و‌سه‌واب
 له‌سه‌رئادابی‌حه‌زره‌ت‌و‌ئه‌سحاب
 سه‌ره‌رزی‌دونیا‌و‌روژی‌قیامت
 له‌ته‌رزی‌بیدعه‌ت‌ساغ‌و‌سه‌لامه‌ت
 که‌به‌سه‌لامه‌ت‌نه‌زم‌ته‌مام‌بوو
 «الحم‌د‌للّه»‌حوسنی‌خیتام‌بوو
 ژماره‌ی‌به‌یتی‌زیاد‌له‌سی‌هه‌زار
 هه‌ریه‌ک‌دورپ‌یک‌ی‌ناودار‌و‌نازار
 سالی‌تاریخی‌به‌گویره‌ی‌هیجره‌ت
 هه‌زار‌و‌سیسه‌د‌له‌گه‌ل‌حه‌فتا‌و‌حه‌وت

له سهه ره موهاجیر برژی به دهوام
 به بی ژماره سهلات و سهلام
 له سهه نه سحاب و ئال و ئومه تی
 به قه د بوله ندی پایه و هیمه تی
 ئه ی ره هنوما ی خیر، خیر به دهست ئاسان
 فه ییازی موته لق به لوتف و ئیحسان
 با ئیقلم گیر بی «بارانی ره حمهت»
 ره حمه تی عام بی بو هه موو ئومهت
 ئه ی ساحیب گوftar له سه رای غه بی
 به «أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عِبْدِي بِي»
 تو ماری عومرم نه پروانم پیدا
 قوسووری زوره و خیر که مه تییدا
 هه رچه ن له م وه زعه زور هه راسانم
 ئومیده واری عهفو و ئیحسانم
 سا حوسنی زهنم به حهق بینه جی
 زور خو شه خودا له بهنده خو ش بی
 بم به خشه به شای هه موو نه بیا
 به سه فای قه لبی مه ولای نه ولیا
 حه ل بکه به خیر گشت موشکلاتم
 بو م ئاسان بکه ریگه ی نه جاتم
 ته و فیم بده بو ئیستقامهت
 له سه ره ته ریقی سیدق و سه لامهت
 به لکوو له جه فا و مهینهت و زه حمهت
 بم شو ریته وه «بارانی ره حمهت»

الحمد لله حقَّ حمده والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وآله وصحبه وأُمَّته من بعده

نه جاتم بوو له هوئینه وه و نووسینه وهی ئەم هوئراوه دینییه به رزه
-که باسی ئوسوول و فرووعی دینی موبین ئەکا- له شهوی یهك شه ممه ی
موسادیفی بیست و پینجی ره مه زانی موبارهك، له مه درسه ی خانه قای
بیاره ی شه ریفه به ته ئریخی ۱۳۵۴ی هیجری. وه لی بوومه وه له پوخته
کردن و لی زیاد کردن و نووسینه وهی دووباره ی له شهوی شه ممه ی
شانزدهه می «ربیع الأول» له مه درسه و مزگه وتی «حاجی حان» له
گه ره کی مه لکه ندی له شاری سلیمانی به تاریخی ۱۳۷۴ی هیجری و
زور له خودای ته عالا ته پاریمه وه که ئەم کتیبه بکات به واسیته ی
ئستیفاده ی دینییه بو خوئنده واران ی کورد زمان. وه منیش رزگار بکا له
مهینه ت و جه فا به فه پری سه قای سینهی حه زره تی ریساله ت مه ئاب،
«صلی الله علیه و سلم»

«سبحان ربك رب العزة عما يصفون و سلام على المرسلين

والحمد لله رب العالمين»^۱

پیرست

- بابی ئه ووهل ۶
- دهرچوونی یاران بۆ حه‌به‌شستان .. ۲۴
- فه‌سلی ئه‌ووه‌ل [دوو که‌لیمه‌ی
- دهرچوونی «بنی‌هاشم» و «بنی‌مطلب»
- شه‌هادت] ۷
- له‌مه‌ککه‌ و مانه‌وه‌یان له‌شه‌عبا ... ۲۶
- رشته‌ی نه‌سه‌بی حه‌زرت ﷺ له
- کۆشش‌کردنی به‌عزی له‌مه‌ککه‌ بۆ سو‌لح ۲۷
- هه‌ردوو لاره‌ ۸
- هاتنه‌وه‌ی خزماتی حه‌زرت ﷺ بۆ
- وه‌ختی حه‌ملی و‌الیده‌ی و‌کاتی له‌دایک
- شاری مه‌ککه‌ی موکه‌رره‌مه ۲۸
- بوونی حه‌زرت ﷺ ۹
- وه‌فاتی ئه‌بووتالیبی مامی و‌ وه‌فاتی
- ئه‌و ژنانه‌ی که‌ شیریان داوه‌ به‌ حه‌زرت
- حه‌زرتی خه‌دیجه -رضی‌الله‌عنها- ۳۰
- رویشتنی حه‌زرت له‌گه‌ل زه‌یدی
- ۱۰
- په‌روه‌ده‌کردنی حه‌زرت ﷺ ۱۲
- خادمی بۆ شاری تائف ۳۰
- رویشتنی حه‌زرت ﷺ بۆ شام و
- گه‌رانه‌وه‌ی بۆ شاری مه‌ککه ۳۱
- یه‌مه‌ن ۱۳
- گه‌ردبوونه‌وه‌ی حه‌زرت له‌گه‌ل
- تیجاره‌ت‌کردنی بۆ خه‌دیجه ۱۴
- حاجیانی مه‌دینه له‌عه‌قه‌به‌دا ۳۳
- نیکاح‌کردنی خه‌دیجه ۱۵
- باسی میعراجی حه‌زرت ﷺ ۳۳
- وه‌ختی ته‌عمیر‌کردنه‌وه‌ی تایفه‌ی
- گه‌ردبوونه‌وه‌ی حه‌زرت ﷺ له‌گه‌ل
- قوره‌یش بۆ که‌عه ۱۵
- مه‌دینه‌یی له‌عه‌قه‌به‌ی دووهم ... ۳۷
- ئه‌ساسی پێغه‌مبه‌ریتی حه‌زرت ﷺ ۱۷
- گه‌ردبوونه‌وه‌ی حه‌زرت ﷺ له‌گه‌ل
- نزوولی و‌ه‌حی له‌پاش‌مودده‌ی سئ
- مه‌دینه‌یی له‌سالی سێزده‌هه‌ما ۳۸
- سال ۲۰
- ته‌گیب‌کردنی کافره‌کان بۆ کوشتنی
- ده‌عه‌تکردن بۆ دینی ئیسلام به‌ئاشکرا
- حه‌زرت ﷺ ۳۸
- ۲۲
- ته‌عقیب‌کردنی کافره‌کان بۆ حه‌زرت ۳۹

باسی زور بوونی شتی کهم به یومنی	هيجرهت و تشریف بردنی حهزرهت ﷺ
۷۳ حهزرهت ﷺ	۴۱ بؤ مه دینهی مونه و وره
لهت کردنی مانگ و روژ ماتل برون	کړیننی ئهرز بؤ مزگهوت و خانوو له
۷۶ موعجیزه ی قورئان	۴۴ تایغه ی «بنی نجار»
ده لیلی ئیعجازی قورئان به کورتی	هاتنی عائيله ی حهزرهت ﷺ و عائيله ی
۷۸ ئیعجازی ئه خلایقی	۴۴ ئه بو و به کړیننی بؤ مه دینه
که رامه تی ئوممهت موعجیزه یه بؤ	واقیعاتی سالی ئه و له ی هيجرهت
۸۲ حهزره ته	۴۵ واقیعاتی سالی دووهم
باسی حه ره ماننی به ئیحتیرامی	۴۷ واقیعاتی سالی سئیم
۸۳ نه سه بی حه ره مه کاننی	۴۸ واقیعاتی سالی چواره م
ئه و حه ره مانه ی که نه یگوزاونه ته وه	۴۸ واقیعاتی سالی یینجه مین
۸۶ جاریه کاننی حهزرهت ﷺ	۴۹ واقیعاتی سالی شه شه م
۸۷ سپرری زوری حه ره ماننی	۵۰ واقیعاتی سالی حه و ته م
۸۸ به یانی ئه ولادی حهزرهت ﷺ	۵۱ واقیعاتی سالی هه شه ته م
۸۹ ئه ولادونه ته وه ی کچانی حهزرهت ﷺ	۵۳ واقیعاتی سالی نوه هم
۹۱ باسی ناوی به نده کاننی حهزرهت ﷺ که	۵۵ واقیعاتی سالی ده هم
۹۳ ئازاد کراون	۵۷ واقیعاتی سالی یازده هم
۹۳ خزمه تکارانی حهزرهت ﷺ [له پیاوان]	باسی شورین و کفن و نویژی جه نازه و
۹۴ خزمه تکارانی له ژنان	۵۹ داپوشینی حهزرهت ﷺ
۹۴ مام و پوره کاننی حهزرهت ﷺ	باسی وه زعی ئه عزا و به دهنی و شیوه و
۹۴ حه ره سه کاننی له غه زادا	۶۱ رهنگی
۹۴ ئه وانه ی دایان له گه ردنی کافر له	باسی بری له «ارهاص» و «گرامات» و
۹۵ حوزووری ئه و	۶۷ «مُعجزات» ی حهزرهت ﷺ
۹۵ بانگ دهره کاننی حهزرهت ﷺ	۷۰ به یان کردنی چهن شتی غه بیی
۹۵ شاعیر و حه دوه خوینی و خه تبیی	رزگار بوونی بریندار و کویر و نه خوش
۹۵ حهزرهت ﷺ	۷۱ به یومنی فه ری حهزرهت ﷺ

- ۹۶ کاتبه کانی چه زردت عليه السلام ۱۱۷ واقیعاتی سالی بیست و دوو.
- ۹۷ بانگ کردنی پیاوه گه وره کان بو ۱۱۹ واقیعاتی سالی بیست و سی.
- ۹۸ ئیسلامیهت ۱۲۰ خه لیفه ی سینه م چه زردتی عوسمان «ذی النورین» عليه السلام
- ۹۸ کاغزه به رده کانی چه زردت عليه السلام ۱۲۱ واقیعاتی سالی بیست و چوار. ...
- ۹۸ ئه میره کانی له مه مله که تان ۱۲۱ واقیعاتی سالی بیست و پننج. ...
- ۹۹ باسی و لاخی سواری و چه یوانی شیر له بزن و مهر و و شتر.
- ۱۰۰ ئه سبابی چه ریبه ی چه زردت عليه السلام ۱۲۲ واقیعاتی سالی بیست و چهوت و
- ۱۰۱ جل و ئه سباب و ئه ساسی به یتی ۱۲۲ بیست و ههشت.
- ۱۰۴ باسی جی نشینه کانی چه زردت عليه السلام ۱۲۲ واقیعاتی سالی بیست و نو.
- ۱۰۶ واقیعاتی سالی یازده ی هیجری ۱۲۳ واقیعاتی سالی سی.
- واقیعاتی سالی دوازده و کوشتنی ۱۲۴ واقیعاتی سالی سی و یه ک.
- ۱۰۷ موسه یله مه. ۱۲۵ واقیعاتی سالی سی و دوو.
- ۱۰۸ هه ناردن «خالد بن ولید» عليه السلام بو عیراق ۱۲۵ واقیعاتی سالی سی و سی.
- ۱۰۸ ۱۲۵ واقیعاتی سالی سی و پننج.
- ۱۰۹ واقیعاتی سالی سیازده ۱۲۶ خه لیفه ی چوارده چه زردتی عهلی
- ۱۱۱ خه لیفه ی دووهم عومره عليه السلام ... ۱۲۷ خه لیفه ی پنجه م چه سه ن عليه السلام ...
- ۱۱۲ واقیعاتی سالی چوارده ۱۲۸ باسی دوازده ئیمامه.
- ۱۱۴ واقیعاتی سالی یازده هه می هیجری ۱۲۸ فه سلی دووهم له بابی ئه وه ل له
- ۱۱۴ واقیعاتی سالی شانزده هه م ۱۳۰ دوو بابی ئه م کتبه.
- ۱۱۴ واقیعاتی سالی چه نده ی هیجری ۱۳۰ شهر ته کانی نوژ.
- ۱۱۵ واقیعاتی سالی هه زده ی هیجری ۱۳۱ پیسی له شهر عا چییه؟
- واقیعاتی سالی نوژده ی هیجری له ۱۳۱ به چی له پیسی پاک ئه بیته وه؟ ...
- ۱۱۶ غه یری میسرا. ۱۳۱ باسی «استنجاء»، یانی خز پاکه وه کردن
- واقیعاتی سالی بیست و یه کی هیجری ۱۳۲ له پیسی بهر و دوا.
- ۱۱۷ ته هارهت له بی ده سنوژی و له شپسی ۱۳۲

۱۵۵	مه کروو هاتی نو یژ.	۱۳۳	سوننه ته کانی ده سنو یژ.
۱۵۶	باسی دوو سو جدی سه هوو.	۱۳۴	مه سحی خوف له باتی شۆرینی پی
۱۵۸	باسی سو جدی تیلاو ته قورئان	۱۳۵	ئهو شتانه ی ده سنو یژ ئه شکینن ..
۱۶۰	باسی نو یژی جه ماعهت.	۱۳۶	ئه سبابی «غسل». یانی خو شۆرین
۱۶۰	شرووتی نو یژی جه ماعهت.	۱۳۷	چی مهنع ئه کرئی له بی ده سنو یژ.
۱۶۳	له مزگه وته هه یوانی مزگه وت ...	۱۳۸	ئاوی ته هارهت چۆن ئه بی.
	باسی ئه وه که ئیمام و مه ئمووم	۱۳۹	«قُلَّتین» به کیشانه و به پیوانه
۱۶۴	هه ردو کیان له ده ره وه دی مزگه وت بن		باسی «تیمم» بۆ بی ده سنو یژ و له شپیس
۱۶۶	ئیتیدا به کنی ره وایه یاره وانیه؟.	۱۳۹
۱۶۷	باسی نو یژی جو معه.		قه زای ئه و نو یژانه که به ته یه ممو م بکرئ
۱۶۸	خو تبه ی باقی نو یژه کان.	۱۴۱
۱۶۹	خو تبه ی مووسیمی حه ج.	۱۴۲	وه ختی نو یژه کان.
	نو یژی جو معه به که متر له چل که س	۱۴۳	بانگ و قامهت بۆ نو یژ.
۱۶۹	۱۴۴	سوننه ته کان یان.
۱۷۰	به چی ئه گه ی به جو معه دا؟.	۱۴۵	گو یگره کانی چی بلین؟.
۱۷۰	سوننه ته کانی جو معه.	۱۴۶	له پاش بانگ و قامهت چی ئه وترئ
	مه کروو هات و مو حه ربه مات و ئیعزازی	۱۴۶	ئه مری قامهت به ئیمامه.
۱۷۱	جو معه.	۱۴۶	روو کردن له قیبله.
۱۷۱	سوننه ته کانی خه تیب.	۱۴۸	ئه رکانی نو یژ.
	باسی کورت کردنه وه ی چوار رکاتی به	۱۴۹	«أبعاض» ی نو یژ.
۱۷۲	دوو رکات.	۱۵۰	هه یثاتی نو یژ.
۱۷۴	جه معی نو یژه کان.		باسی سوننه ته کان بیجگه له «أبعاض» و
۱۷۵	قه سر و جه مع به یه که وه.	۱۵۱	«هیئات».
۱۷۵	«جمع التقدیم» له بهر باران.		ئه و دو عایانه ی که نه قان کر اون له
	جه معی ته قدیم و ته ئخیر بۆ نه خو ش	۱۵۲	حه زره ته وه ﷺ.
۱۷۶	۱۵۳	ئه و شتانه ی نو یژ به تال ئه که نه وه.

۲۰۱	فیدیہی تفرہ دانی روژوو	۱۷۶	ئەو نوژانە کە سوننەتن
۲۰۱	کە فارەتی نوژیژ و روژوو بۆ مردوو	۱۷۹	شۆرینی مردوو
۲۰۲	روژوو سوننەت	۱۸۰	کفنی مردوو
۲۰۳	ئەزکاتی حەج چەندیکە؟	۱۸۱	نوژیژی مردوو
۲۰۴	واجباتی حەج چەندیکە؟	۱۸۲	دەفی مردوو
	بە چەن جوژ حەج و عەمرە ئەکرین	۱۸۳	روکنی سێهەم لە فەسلی سێهەمدا
۲۰۵			شەرتی زەکات دان بە قەقیرو میسکین
۲۰۶	چی حەرام ئەبێ بە ئیحرام؟	۱۸۴	
۲۰۷	سوننەتەکانی حەج	۱۸۶	زەکاتی باوک بۆ ئەولادی قەرزار
۲۱۱	باسی ئیمان	۱۸۷	زەکاتی فیتەرە یا زەکاتی سەر
۲۱۲	ئیمانی تەقلیدی بە کار دێ یا نه؟	۱۸۷	زەکات لە چەن شتا واجبە
	ئایا ئیمان تەفاوت ئەکا بە نەقس و زیاد	۱۸۸	حەددی زەکاتی قووت
۲۱۳	یانە؟	۱۹۰	حەییوانی کە زەکاتی لێ بدری
	فەرق لە بەینی موئمین و موسلیم	۱۹۰	زەکاتی گا و بز و مەر
۲۱۴	چۆنە؟	۱۹۱	شەرتی زەکاتی حەییوان
۲۱۵	سیفاتی سەلیبە		چ زەکاتی وا لە زیممە مالیکا و چ وا
	سیفاتی «ئبوت»ی فیعلی و سیفاتی	۱۹۲	لە عەینا
۲۱۶	«ئبوت»ی زاتی	۱۹۲	لە چ مائیکا زەکات نادری
۲۱۷	تەفسیلی سیفاتی	۱۹۳	کێ زەکات لە مائی مەحجور ئەدەد
۲۲۰	دەلیل لەسەر ئەم سیفەتانه	۱۹۳	تەقلید کردنی ئیمامی ئەعزم
	باسی جینتی بە مونسەبە مەلائیکە وە		تەئسیری حوکمی و لاتسی بۆ
۲۲۴		۱۹۶	ولاتیکی تر
	ئەو کەسانە کە هەموو قورئانیا لەبەر	۱۹۶	کام جەژن خاسە و کام جەژن عامە
۲۲۸	بوو	۱۹۷	شەرتی روژوو چییە؟
۲۲۹	قیراتی سەبە	۱۹۸	سوننەتی روژوو
۲۳۳	قورای سەبە	۲۰۰	روژوو نەگرتن بۆ کئیە و شەرتی چییە

۲۶۲	چییه؟.....	۲۳۴	کئی نوخته و ئیعرابی قورقانی دانا؟
۲۶۵	موجته‌هیدانی ئوسولوی دین ...		«بَعَث»ی پیغه‌مبه‌ران به قه‌تعی پی‌یوسته
۲۶۷	که‌رامهت.....	۲۳۷	
۲۷۴	حیسابی کرده‌وی موکه‌لله‌ف ...	۲۳۸	فهرقی «نَبی» و «رسول».....
۲۷۵	ترازووی ئه‌عمال.....	۲۳۹	عیسمه‌تی ئه‌نبیا.....
۲۷۵	پر‌سیار و عیتابی خوای ته‌عالا.....		له‌ئه‌سلی نبوه‌تا‌فهرقی ئه‌نبیا نییه
۲۷۶	پردی «صراط».....	۲۴۰	
۲۸۱	مه‌عنای که‌سبی ئه‌شعهری.....	۲۴۱	«اولوالعزم»دکانیان.....
۲۸۲	که‌سبی ماتوریدی.....	۲۴۲	موعجزاتی ئه‌نبیا.....
۲۸۷	خاتیمه و پایانی بارانی ره‌حمهت		به‌یانی ده‌لیلی شه‌ره‌فی حه‌زرت ﷺ
۲۸۷	دانانی ئیمامی عادل.....	۲۴۳	به‌سه‌ر ئه‌نبیا و مورسه‌لینا.....
۲۸۸	گوناهی که‌بیره.....	۲۴۳	هه‌ند سیره‌ت و گه‌وردی حه‌زرت ﷺ
۲۹۲	باسی تزه‌کردن.....		گه‌رده‌وه‌بوونی عیبادات له‌دینی
۲۹۳	به‌هه‌شت و دۆزه‌خ.....	۲۴۵	حه‌زرت تا ﷺ.....
۲۹۴	باسی شه‌فاعه‌ت.....	۲۴۵	«اصول»و «فروع».....
۲۹۶	پارانه‌وه له‌خوا.....		دینی ئیسلام به‌کاری هه‌موو زه‌مانی
۲۹۹	پی‌رست.....	۲۴۶	ییت.....
		۲۴۷	ریساله‌تی حه‌زرت عام‌بوو.....
		۲۵۱	ته‌رتیبی شه‌ره‌فی ئه‌سحاب.....
			باسی به‌عزئی له‌ئیمامه‌موجته‌هیده‌کان
		۲۵۸
		۲۵۹	ئیمامی ئه‌عزه‌م.....
		۲۶۰	ئیمامی مالیک.....
		۲۶۰	ئیمامی شافعی.....
		۲۶۱	ئیمامی ئه‌حمه‌د بن‌حه‌نبل.....
			سه‌به‌بی ئیختیلافی موجته‌هیدین

